

யோகஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

நான்காம் பாகம்

மச்சமுனி
துர்வாசர்
வசிஷ்டர்
பாம்பாபிச்சித்தர்

தாமரை நூலகம், சென்னை - 600 026.

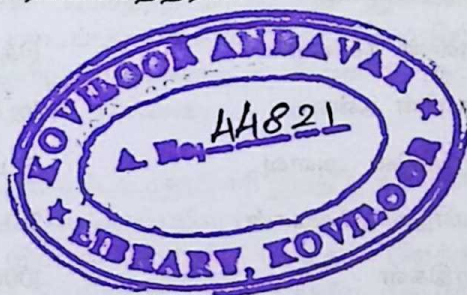
Acc.No: 44821

R 689

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

(நான்காம் பாகம்)

பதிப்பாசிரியர்
எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

தரமரை நரலகம்

நெ.7, என்.ஜி.ஓ. காலனி,
வடபழனி, சென்னை - 600 026.
தொலைபேசி எண் - 48 00 249.

II

தாமரை வெளியீடு எண் : 210
 முதல் பதிப்பு ஆண்டு : ஏப்ரல், 1998
 இரண்டாம் பதிப்பு : ஜனவரி : 2022

நூலைப் பற்றி

பதிப்புரிமை பெற்றது.

நூலின் பெயர் : யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு
 நான்காம் பாகம்

பதிப்பாசிரியர் : எஸ்.பி. ராமச்சந்திரன்

வெளியிட்டோர் : தாமரை நூலகம்
 7, என்.ஜி.ஓ. காலனி, வடபழனி,
 சென்னை - 600 026.

பதிப்பு ஆண்டு : ஜனவரி : 2022

உரிமை : பதிப்பகத்திற்கு

நூல் வடிவம் : டெமி 1 x 8

நூலின் தன்மை : சித்தர் இலக்கியம்

தாளின் தன்மை : 16 கி.கி. மேப்லித்தோ

எழுத்தின் அளவு : 11 புள்ளி

மொத்த பக்கங்கள் : 251 + IV

பிரதிகள் : 1000

பைண்டிங் : செக்ஷன்

நூலின் விலை : ரூ. 100-00

உணிப்பொறி : கார்த்தி கிராபிக்ஸ்,
 சென்னை - 26.

அச்சிட்டோர் : கிரியேடிவ் ஆப்செட்,
 சென்னை - 34.

பதிப்புரை

பாரோங்கும் கயிலாய வர்க்கந் தன்னிற்
பலகலைகள் தெரிந்த தொரு போகர் தானும்
சீரோங்கச் செய்துவைத்தா ரனந்த நூல்கள்
சிறப்புடனே யதையறியா மூடரய்யா
பேரோங்கச் செய்யாமல் வகையில்லாமல்
பிழைக்க மதியுணராமல் மாய்ந்துபோனார்.

என்று பாம்பாட்டிச்சித்தர் மனம் நொந்து பாடியிருக்கும்
பாடலைக் கண்டேன்.

சித்தர்கள் எளிய சொற்களால் எல்லோருக்கும் புரியும்
வண்ணம் எண்ணற்ற பாடல்களாய்ப் பாடி வைத்துள்ளனர்.
இந்த நாட்டைப் போல் வேறெந்த நாட்டிலும் இவ்வளவு
எளிமையாக ஞானம் பாடப்படவில்லை. இந்த மொழியில்
போல் வேறெந்த மொழியிலும் இவ்வளவு இனிமையாக ஞான
யோக மார்க்கங்கள் கூறப்படவில்லை.

புரிந்தாலும் சரி புரியாவிட்டாலும் சரி இந்த நூல்களைப்
படித்துக் கொண்டிருந்தாலே மெய்யறிவு புலப்பட்டு விடுமே...?
பொய் வஞ்சகம் சூழ் இப்புவி வாழ்வில் செத்துப் பிறக்கும்
சென்மம் ஒழிந்து முத்தி நெறிகாண முயற்சி யுண்டாகுமே?

ஞானப் பால் கறந்து நல்ல கற்கண்டும்தேனும் கலந்து
அருந்துங்கள் / அருந்துங்கள் என்று அன்புடன்
அழைக்கிறார்கள் சித்தர்கள். நாம் என்ன செய்யப்போகிறோம்?

எஸ்.வி. ராமச்சந்திரன்

பொருளடக்கம்

மச்சமுனி தூல ஞானம் 10.	1
" குட்கும ஞானம் 10	4
" காரண ஞானம் 10	7
" தீட்சை ஞானம் 55	10
" ஞான தண்டகம் 97.	18
" ஞான தீட்சாவிதி 100.	33
வேதமுனிவர் ஞான குஸ்திரம் 24	47
துர்வாசமகாரிஷி ஞான குஸ்திரம் 77.	53
வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமனுக்குபதேசித்த ஞானோதயம் 16.	64
" வைத்திய குஸ்திரம் 206.	69
சத்தியநாதரென்ற ஞானச்சித்தரருளிய மெய்ஞ்ஞானம் 12.	123
" ஞானச் சித்தர் பாடல் 35.	127
சுகப்பிரம்மரிஷி ஞான குஸ்திரம் 32.	131
கூர்மானந்தர் மவுன ஞானம் 5.	140
" ஞான குஸ்திரம் 50.	142
சூரியானந்தர் கற்ப ஞான குஸ்திரம் 25.	155
கண்ணானந்தர் சிவராஜ யோகம் 14.	160
அசுவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.	164
பராசரிஷி ஞானோபதேசம் 22.	169
தேரையர் நவலோக பற்பம் 16.	175

முன்றாம் பாகத்தில் விடுபட்ட நூல்கள்

ஜெயமுனிவர் திருமந்திர ஞானம் 37.	180
அத்திரிமகரிஷி உண்மை ஞானபோதகம் 34.	190
புகண்டமகரிஷி மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80.	199
" ஞான காவியம் 33	220
" ஞானோபநிடதம் 32.	229
" ஞான குஸ்திரம் 19.	238
" ஞானக்குறள் 16.	241
வகுளிநாதர் என்னும் மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8.	243
" பாடல்	246
குதமகாமுனிவர் ஞான குஸ்திரம் 14.	248

குருவே துணை

தேவ ரிஷி முனி சித்தர்கள்
திருவாய் மலர்ந்தருளிய

யோக ஞான சாஸ்திரத் திரட்டு

மச்சமுனிவர் தூல ஞானம் 10.

கட்டளைக்கலிப்பா

நெட்டுக் கொண்ட சடத்துக்கு ளாரென்றால்
நின்ற வன்னி ரவிசோமன் மூன்றல்லோ
கட்டுக் கொண்டிட வாயுவைப் பூரித்துக்
கலங்கி நின்று தவிப்பா ருலகத்தோர்
பட்டுப் பட்டுத் தெளிந்தாலு மென்படார்
பார்க்கப் பார்க்க மனமன மாயையால்
தெட்டுப் பண்ணி மயக்குந் திரோபவை
ஜெகத்துக் காலையுஞ் சிந்தையிற் கண்டிடே. (1)

சிந்தை கூர்ந்து திரோபவை மாயத்தைச்
சேர்ந்த றிந்து ஜெகவித்தை யென்றுநீ
தந்தை தாயை யறிபுரு வமையச்
சார்பில் நின்றுநீ சாதக மாய்ச்சென்று
விந்தை யான குருபத மேல்நின்ற
வீட்டில் வன்னி ரவிசோமன் கூடிய
மந்தை வீதியிற் சேருஞ் சிகாமணி
மருவுங் கேசரி கண்டுகொள் மார்க்கமே. (2)

மார்க்க மாகவே மூலத்தில் வன்னிதான்
மருவி நின்றது தூல மயமது
ஏர்க்கை யாகு மிருதயஞ் சூரியன்
இசைந்து நின்றது தூல மயமதாம்

மச்சமுனி தூலஞானம் 10.

காக்க மாகக் கபால மயமது

கண்டு சோமனுந் தூலமு மாச்சது
சாக்ர மூன்றுக்கு மேலாந் துவாதமா
சாந்தம் நின்றது கண்டது கொண்டிடே.

(3)

கண்டு கொள்ளுஞ் சிரசுக்கு மேலையா

கலந்த வன்னி ரவிசோமன் கோடிபோல்

உண்டு நின்ற சகலமுந் தன்னுளாம்

உற்றுப் பார்க்க நினைவற்ற கேசரி

விண்டு கண்டு இருகாத நாளுந்தான்

விரைந்து மூவருந் தேடியுங் கண்டிலார்

பண்டுவிட்ட குறையாற் குருசொல்லப்

பலிக்கும் பாருமெய்ஞ் ஞானமுஞ் சித்தியே.

(4)

சித்தி பண்ணுவே னென்றுல கத்தோர்கள்

செவியை மூக்கைப் பதப்பற மூடியே

அத்தி நாத வொலிகேட்ட தென்றல்லோ

அலைச்ச லேகொண் டலைவார் மயக்கத்தோர்

பத்தி மூவரும் நீந்தறி யாமலே

பாழ்த்த மாயைக் கடலுக்குள் மூழ்கினார்

முத்தி காணவும் நீயோ அறிபவன்

முட ஞானம் முழுமோசங் கண்டிடே.

(5)

மோசமென்ன ஜெகமெலாம் மால்மயம்

முத்திவாச லடைத்தது பெண்மயம்

வாசமென்ன சமுசாரப் பொன்மயம்

மயக்கமென்ன திரோபவ மாயந்தான்

பீசமென்ன விதுக்கெலாம் நானென்று

பெரியபீசம் பிறப்பிறப் பாச்சது

காசமென்ன அருமாந்த கண்ணுக்குள்

கலந்தமாயைத் திரைவந்து சூழ்ந்ததே.

(6)

சூழ்ந்துநின்ற திரையைவி வேகத்தால்

சுத்தவீரன் தரிப்பான்மற் றோர்க்கென்ன

வாழ்ந்துநின்ற சமுசார மாயையை

மருவித்தள்ளித் தரிப்பா னறிவுற்றோன்

மச்சமுனி தூலஞானம் 10.

3

தாழ்ந்துநின்ற மிலேச்ச ரதீதத்தைத்
 தாக்கித்தென்ன பலனுண்டோ சொல்லிடர்
 ஆழ்ந்துநின்ற அகண்டத்துக் கேசரி
 அறிந்த பேர்க்கு மெய்ஞ் ஞானமும் வந்ததே. (7)

ஞானமென்ன புருவமை யஞ்சிவம்
 நாடிப்பாரு அகார வடிவதாம்
 வானமென்ன மனத்தி லுகாரந்தான்
 மருவிரெண்டையுங் கூட்டிட நாதமாம்
 கானமென்ன மகார மவுனந்தான்
 கண்டுகூடக் கடின மிதுமெத்தப்
 பானமென்ன லகிரியைக் கொண்டிடப்
 பார்க்கப்பார்க்கப் பளிச்சென்று யேத்துமே. (8)

ஏத்தயேத்த யிழுத்தந்தப் பூரணம்
 இருத்திவைத்த யிடமல்லோ கேசரி
 மாத்தமாத் த மனமுந் திடப்படும்
 வருகுந்தொய்தமாம் வாசனை பேய்விடும்
 கோர்த்தகோர்வை குலையாத கூடையா
 குறித்துக்கேசரி கூடில் ரவியொப்போ
 பார்த்தபார்த்த யிடமெல்லாம் நீயன்றோ
 பறந்தபோதக் குறிகண்டோர் சித்தரே. (9)

சித்தரென்றது வேறில்லை யுன்மனம்
 தெளிந்துநின்ற அறிவேசித் தாச்சது
 முத்தரென்றது வேறில்லை ஞானமாம்
 மூலவாயுவங் கண்டத்தி லேறின
 பத்தரென்றது வேறில்லை உன்மனப்
 பானத்தாலும் பணிந்திட்ட பூசையால்
 சுத்தரென்றது வேறில்லை சுத்தத்தால்
 தொட்டலோகம் பசும்பொன்னு மானதே. (10)

மச்சமுனி தூலஞானம் 10.

முற்றிற்று.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காருசாமியார் அவர்கள்
 குமாரர் சாமியார் குருசாமி நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி
 இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
பராசத்தி துணை

மச்ச முனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சூட்கம ஞானம் 10.

கட்டளைக்கலிப்பா

கண்டுகண்டு பலநூலைப் பார்க்கையிற்
கலந்துசொல்லும் வெகுகற்ப மார்க்கங்கள்
உண்டுஉண்டு உயர்த்தியும் தாழ்த்தியும்
உரைத்தார்கற்பம் ஒருகோடி சித்தர்கள்
விண்டுவிண்டு ரசமுதற் றாதுவும்
விந்தைவிந்தையாய் மூலிகை சொல்கிறார்
கொண்டுகொண்டு தெளிந்தது கோடிபேர்
குறித்தகற்பம் குறிசொல்லக் கேளுமே.

(1)

கேளுமிந்த உலகத்தில் மானிடர்
கெட்டியாகச் செபத்தைமுன் னேபண்ணி
நீளுமிந்தச் சிவயோகம் கண்டபின்
நிலைத்துமெள்ள அகண்டத்திற் றாவுவோம்
ஆளுமிந்தப் படிக்கோடி சித்தர்கள்
அடக்கிமாத்திரை கேசரத் தேகினார்
வாழுமிந்தப் படிமெத்தக் கக்கிஷும்
வகையெண்ணாம லிறந்திடார் கோடியே.

(2)

இறந்துபோனவர்க் கென்னமெய்ஞ் ஞானந்தான்
இகழ்ச்சியென்று இகத்துளோர் தூஷிப்பார்
மறந்துசெத்து மறுஜென்மம் புக்கினால்
வலுமையாகிய சஞ்சித மென்னமோ
பிறந்துநிற்கிற் பெரிய திரோபவை
பெண்ணைப்போல்வந்து பேயாக்கிப் போடுவள்
துறந்துவிட்டுக் கரையேறக் கற்பந்தான்
சொல்லுவேனந்தச் சூட்கத்தைக் கேட்டிடு

(3)

மச்சமுனி சூட்சும ஞானம் 10.

5

கேட்டறிந்துகொள் வோர்க்கென்ன காரணம்
 கெட்டிப்பட்ட மவுனத்துள் ளேநின்று
 மாட்டறிந்துகொள் வஸ்துவை யுண்டுநீ
 மனத்தைத்தாண்டி யறிவுக்குள் ளேசெல்லப்
 பூட்டறிந்துகொள் பொன்போலே தேகமாம்
 போக்கினோடு அகண்டத்தி லேறியே
 ஆட்டறிந்துகொள் கற்பூர தீபமாம்
 அகண்ட சோதிபோற் சித்தியுமாகுமே.

(4)

சித்தியென்ற திதுவல்லோ சித்திதான்
 செத்துச்செத்துப் புளியுப்பை விட்டவர்
 பத்திகொண்டு கரையேறக் கக்கிஷம்
 பாழ்த்தகற்ப மிதற்குச் சரியல்ல
 முத்தியென்ற திதுவல்லோ முத்திதான்
 மூடுமூடு படுவாயை மைந்தர்காள்
 சுத்திகொண்டு தசதீட்சை தாண்டிடிற்
 சுத்தமான மவுனத்திற் பூசியே.

(5)

பூசையென்ன கிரிகையல் லோவென்றால்
 பொங்கியெங்கும் பராபரை கேசரி
 ஆசையென்ன மதுவாம் லகிரியால்
 அகண்டத்தேத்தி அணைந்தே நுகர்ந்திடு
 ஓசையென்ன மவுனத்தி னோசையே
 உத்துப்பார்க்க உலகத்து ஞானியர்
 பாசையென்ன பலகற்பந் தூளித்துப்
 பருவமாகச் சமாதிக்குள் வாழ்வரே.

(6)

வாழ்ந்துநின்ற சமுசார மென்செயும்
 மயக்கமான திரோபவை யென்செயும்
 சூழ்ந்துநின்ற கருவிக ளென்செயும்
 சுற்றத்தோடு திரிவார்கள் பேயர்கள்
 தாழ்ந்துநின்ற படிபோலப் பேசுவார்
 சகலசித்து மவர்க்கே பலித்திடும்
 ஏழ்ந்துபோகத் தசதீட்சை தாண்டிடில்
 என்னைப்போலவு மெண்ணிடற் மக்களே.

(7)

மச்சமுனி சூட்சும ஞானம் 10.

எண்ணியெண்ணி யகண்டத்துக் கேசரி
 எட்டிக்கொண்டு அதுக்குள்ளே வாழுவார்
 மண்ணில்வந்து பிறப்பா ரிறப்பில்லை
 மருவுங்காயம் மகத்தான சித்தியாம்
 ஒண்ணிநின்ற ஜனகாதி நால்வரும்
 ஒவியத்துள்ள பாவைபோல் நிற்கின்றார்
 கண்ணுள்நின்ற ஒளியது விண்ணொளி
 கலந்துகூட்டக் கைகண்ட முத்தியே. (8)

கைகண்டோர்கள் கயிலாசக் கொங்கனர்
 கடந்தமூலர் பதஞ்சலி மாமுனி
 தைகண்டேறியே தன்னை யிகழ்ந்திட்டுத்
 தாக்கிநின்றனர் கேசரிக் குள்ளையா
 மெய்கண்டேறி விரைந்திட்ட மூர்த்திகள்
 விண்ணில் வாழ்ந்தனர் கயிலாசத்தேகமாய்
 மைகண்டேறியே சித்தாகி கோடிபேர்
 மாண்டசொல்லவர் வர்க்கத்தி லில்லையே. (9)

இல்லைஇல்லை யிறப்பும் பிறப்புந்தான்
 ஏதினாலது இப்படி யாச்சென்றால்
 அல்லையென்ற திரோபவை மாயத்தை
 அகற்றிநின்ற அதீத மனத்தினும்
 எல்லைகண்டு இருந்திடங் கேசரி
 எளிதுவார்த்தையே ஏற்றங் கடினங்காண்
 தில்லையென்ற பதிதாண்டி நின்றது
 சென்றபேர்க்கு இறப்பது நின்றதே. (10)

மச்சமுனி சூட்சும ஞானம் 10.

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த மகம்மதுசாயபுபுரம் திருவேங்கடத்
 தேவரவர்கள் குமாரர் போத்திலிங்கத் தேவரவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
 ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2

குமரன் துணை

மச்சமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

காரண ஞானம் 10.

ஒங்கார மாவதென்ன வென்றுகேட்கில்

உகாரமொன்று மகாரமொன்று அகாரமொன்று
பாங்காக நின்றபிர ணவமேயாச்சு

பாரிந்தக் கருவல்லோ ஆசான்சொன்னார்
வாங்காத அகாரஉகா ரத்திற்சேர்ந்து

வன்னிநின்ற யிடமல்லோ மகாரமாச்சு
தாங்காதே உரைக்கிற்கே சரியைக்காட்டும்
சச்சிதா னந்தமென்ற மவுனந்தானே.

(1)

ஆறுதலங் கடந்துநின்ற மதியுட்புக்கி

அம்பரத்தே அறிவுகுரு பதத்திற்சென்று
மாறுதல மொடுங்கியதற் குள்ளேசென்று

மகத்தான் வன்னிரவி மதியுங்கண்டு
தேறுதல மல்லோகே சரியுமாச்சு

தேர்ந்தவுடன் செகமெல்லாம் மித்தையாச்சு
பேறுதலம் நின்றறக்கத் தேகம்பொன்னாம்
பிடித்தயிடம் பொன்னாகும் பேணிக்காணே.

(2)

காணவல்லோ கேசரியை மூலந்தொட்டுக்

கலங்காமல் மனத்தாறு தலமும்பார்த்துப்
பூணவல்லோ ரவிமதியாம் வன்னிக்குள்ளே

புகழாக மேல்நோக்கிச் சொலித்துநிற்கும்

ஊணவல்லோ அதைப்பூர்கே சரிதான்மைந்தா
ஓகோகோ நிற்குணத்தின் காந்திகாந்தி

தோணவல்லோ அதைக்கண்டா லவனேஞானி
கமறியான் வாய்ப்பேச்சுச் சொல்லுவானே.

(3)

மச்சமுனி காரண ஞானம் 10.

சொன்னதினால் விட்டகுறை யெய்திலுண்டாம்
 சொல்லுமுன்னே அறிவோடே பத்திநிற்கும்
 பன்னதினால் பலநூல்சாஸ் திரங்களெல்லாம்
 பாங்கான கேசரியைப் பாருபாரு
 மன்னதினா லுலகத்தோர் மனத்தாற்கெட்டார்
 மாயையென்ற திரோதாயி மயக்கத்தாலே
 தன்னதினா லாவதென்ன செயலேயென்று
 சதாகோடி யிறந்தார்கள் தாக்கிப்பாரே.

(4)

தாக்கையிலே புருவமையந் தன்னில்நின்று
 சச்சிதா னந்தமென்ற குருவைநோக்கிப்
 பார்க்கையிலே மனமுறத்தே அறிவிற்கென்று
 பதறாமல் ஊமையென்ற யெழுத்தையுணி
 நோக்கையிலே ரவிமதியாம் வன்னிக்குள்ளே
 நுகர்ந்துநின்ற ஞானசத்தி பதத்தைநோக்கித்
 தேக்கையிலே கண்டுகொள்ளாத் தீபம்போலச்
 சேர்ந்துநிற்கும் கேசரிதான் மைந்தாகானே.

(5)

காணப்பா யிதுகண்டால் ஞானஞ்சித்தி
 கைவிட்ட சூஸ்திரம்போல் தேகஞ்சித்தி
 ஊணப்பா அஷ்டாங்க யோகஞ்சித்தி
 ஒன்றுமில்லை யென்றுசொன்ன சரங்கஞ்சித்தி
 தோணப்பா பிறவியத்த குணமோசித்தி
 சொல்லரிதா மென்றுசொன்ன மவுனஞ்சித்தி
 வீணப்பா மற்றதெல்லாம் வாய்ப்பேச்சாகும்
 மேவியந்தக் கேசரிக்குள் விரைந்துகூடே.

(6)

கூடாமல் உலகோர்கும் பகத்தைச் செய்து
 குமட்டியந்த மாருதத்தாற் கண்கள்போயும்
 ஓடாமற் கும்பித்து மயக்கமுற்று
 உதரத்தே நோய்பிறந்து உழன்றோர்கோடி
 நாடாமல் நாடிநின்று மூலத்துள்ளே
 நலமான வாசிகொண்டே லுதியேறி
 வாடாமற் கேசரிக்குள் புக்கமாட்டார்
 மதிக்கெட் யோகியவன் மைந்தாகானே.

(7)

மச்சமுனி காரண ஞானம் 10.

9

மதிசெட்டா ரென்றசொல் லாருக்காச்சு
 மகத்தான கேசரிக்குள் வாழ்ந்தோர்க்காச்சு
 விதிசெட்டா ரென்றசொல் லாருக்காச்சு
 வேதாந்த சிரோமணியாம் ஞானிக்காச்சு
 பதிசெட்டா ரென்றசொல் லாருக்காச்சு
 பராபரத்தை யம்பரமாய்ப் பாய்ந்தோர்க்காச்சு
 கெதிசெட்டா ரென்றசொல் லாருக்காச்சு
 கேள்வியற்ற மூடருக்குக் கிட்டுந்தானே.

(8)

தானென்ற ஆணுவத்தா லுலகத்துள்ளே
 சாதகமாய்க் குருவென்று வேடம்பூண்டு
 வானென்ற வெட்டவெளி யொன்றுமில்லை
 மகத்தான சாங்கத்தே நில்லென்பார்கள்
 ஊனென்ற திரோதாயி வலையிற்சிக்கி
 ஓகோகோ நின்றலைவா ரொன்றுங்காணார்
 பானென்ற கருவுகே சரிதானெங்கே
 பார்க்கிறதோர் முறையறியார் பதியிதாமே.

(9)

முறையாகத் தானென்ற ஆசைபோக்கி
 மூதண்ட வேதசாஸ் திரத்தைப்பார்த்து
 நிறையாக மனமொடுங்கி யறிவிற்சேர்ந்து
 நிற்குணத்தின் வீதியிலே நேர்ந்துகூடி
 மறையாக நின்றகே சரியைக்கண்டு
 மனமுருகிக் கலந்ததிலே தானேதானாய்த்
 துறையாக யிரவுபக லற்றாலல்லோ
 சொல்லலாம் ஞானியெனச் சொல்லலாமே.

(10)

மச்சமுனி காரண ஞானம் 10.

முற்றிற்று

திருப்பூவணம் சுப்பராய சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
 ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ.
கடவுள் துணை

மச்சமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

தீட்சை ஞானம் 55.

வெண்பா

முப்பாழுக் கப்பால் முடிந்தமுத லெந்நாளுந்
தப்பாமற் பூரணத்திற் சாருவார் - எப்போதும்
வேகாச் சடலமுத்தி வேண்டுங்கோ முக்கோணஞ்
சாகாக் கணேசனருள் தான்.

(1)

வேறு

பூரணத்தெய்வம் புகழ்பெற்றதெய்வம்
காரணத்தெய்வங் கத்தஞ்சுபுதமாம்
வாரணத்தெய்வம் வழங்கும்பரைமூலந்
தாரணந்தொண்ணூர்த் தாறாஞ்சடலத்தே.

(2)

சடலத்தினுள்ளே தனித்தசிவமொன்று
உடலுக்குறுதியா யோடுந்தசவாய்வு
திடமாம்புரியஷ்டஞ் சீரணித்தேபோகிற்
கடலேகெதிகாண்மின் னொன்றுங்கானோமே.

(3)

காணாயகாரங் கடியசிவமாச்சு
பூணாயுகாரம் புரிகின்றசத்தியாம்
தோணாதிதுரெண்டுஞ் சேரச்சுழிமுனை
வீணல்லநந்தி விளங்கியநாமமே.

(4)

நாமமோங்காரம் நல்லபிரணவம்
காமம்விளைந்த கந்தப்பனாலே
வாமமிகுந்த மதனவாரணமாகி
ஓமமிகுந்த ஒளிகுண்டலிக்கே.

(5)

மச்சமுனி தீட்சை ஞானம் 55.

11

குண்டலிசத்தி குடிபோய்ப்புகைந்தே
சண்டனுக்காளாய்த் தக்கப்படுகிறாள்
கண்டதுஅவ்வென்னுங் கடையதோரட்சரம்
பிண்டத்துக்குற்பத்தி பிறக்குமிதிலே. (6)

பிறக்குஞ்சுழிமுனை பேரிட்டவாசியிற்
பிறக்குஞ்சிகார வகாரமிதிலே
பிறக்குஞ்சுவாசம் பன்னிரண்டங்குலம்
பிறக்கும்புரியட்டம் பின்னொன்றுமில்லையே. (7)

இல்லையென்றெண்ணாதே யிருக்குந்திரிகோணம்
சொல்லப்படாத துரியமதின்மேல்
அல்லலொருவன் அவனிவனாவன்
பல்லுயிரெல்லாம் படைத்ததொருவனே. (8)

ஒருவனொருத்தி யொன்றிலொன்றாச்சு
இருவரிருந்திட மீரேழுலோகமாம்
கருவுங்குருவுங் கைவண்ணமாதலால்
இருவரொருவ ரேகாந்தமானதே. (9)

ஏகாந்தமான யெங்கள்மூத்தான்குரு
வாகாந்தசத்தி வாமத்துக்குண்டலி
மோகாந்தமான முனையையடக்குவள்
ஆகாந்ததிரோதாயி யாதியினாதமே. (10)

நாதமாஞ்சத்தம் நல்லதசவாய்வு
நாதமாஞ்சண்ணம் நல்லசிவமாகும்
நாதமாம்புரணம் நந்தியகாரந்தான்
நாதந்தான்மூலத் தெழுந்தநடனமே. (11)

நடனத்தின் கூத்தெல்லாம் நாடியதெவ்வென்னில்
நடனகணேசன் நலங்கொண்டிருந்திடம்
நடனபராபரை நற்குண்டலிசத்தி
நடனத்தின்வடிவாய் நந்தியிருந்ததே. (12)

நந்திக்குப்பேர்கேள் நலமான அண்டந்தான்
சுந்தன்கணபதி காலன்திரிகோணன்
செந்தியிருந்திடஞ் சித்திரபுத்திரன்
அந்தத்துக்காதி யாங்காரமாரனே. (13)

மச்சமுனி தீட்சை ஞானம் 55.

ஆங்காரக்கூத்தா லாடும்பிறவிதான்
 ஆங்காரக்கூத்தா லாடும்பிரபஞ்சம்
 ஆங்காரக்கூத்தா லாடும்நடனந்தான்
 ஆங்காரக்கூத்தா லையவாழ்ந்தாரே. (14)

அழியாச்சிகார மாஞ்சிவமாடும்
 அழியாவகார மானந்தசத்தியாம்
 அழியாவொண்ணிக்கி லப்பனேநந்தியாம்
 அழியாமுக்கோணத் தமர்ந்ததுட் கானே. (15)

சாணும்காரங் நடியபிர்மாவாம்
 பூணும்காரம் பூண்டசரஸ்வதி
 தோணுமொண்ணிக்கிற் றுரியமாம்நந்திதான்
 வேணுஞ்சுவாதிஷ் டானம்விளங்குமே. (16)

விளங்கும்காரம் விஷ்ணுவுமாகும்
 விளங்கும்உகாரம் விமலையுமாகும்
 களங்கவொண்ணிக்கிற் காரணநந்தியாம்
 பளங்கனிந்தாரும் பசுபதிபாசமே. (17)

பசுவென்னசிவன்தான் பண்பாய்ச்சொல்லக்கேள்
 பசுவாங் கணபதி பாசத்துக்காத்துமா
 பசுவென்னதுன்பம் படைக்கின்றமாரன்
 பசுவாமாங்காரப் பதியிலிருந்ததே. (18)

பதியென்னமாசிவம் பரசிவமேயது
 பதியானபூரணம் பாலா னவிந்து
 பதியென்னநாதம் பறந்துவொண்ணித்துப்
 பதியானபாசம் படைக்கின்றவாரே. (19)

வாறானவிந்து வளங்கிடும் பாசத்திற்
 கூறானபாசந்தா னென்னக்குலாவிடும்
 மாறானசிந்தை யாங்காரம்புக்கிடில்
 ஆறாதபுண்ணி லழிந்தினபாசமே. (20)

பாசம்பசுலிலும் பற்றுநென்றல்ல
 பாசம்பதியிலும் பத்துமெய்ஞ்ஞானிக்குப்
 பாசத்தினட்சரம் பசுரோங்காரந்தான்
 பாசமறிந்தாற் பதிசெல்லலாமே. (21)

பதியினெழுத்தைப் படைத்தஅகாரந்தான்
சதியாம்பசுவுக்குத் தானும்உகாரந்தான்
கதியாமிதினாற் கைகண்டவாறு
துதியாதபேர்க்குத் துரியங்கிடையாதே. (22)

துரியமகாரஞ் சொல்லிடிவ்வாலையாம்
அரிபிரமாதிக ளாருமறிந்திடார்
பெரியகுருபரன் பின்னேநற்சீஷனாய்த்
திரியஅருள்வார் சிவசத்திவாலையே. (23)

வாலையினட்சரம் வழுத்துவேன்தீட்சையில்
வாலைக்குழந்தைக்கு வயணம்பிறக்கவே
மாலைக்கடந்த வளர்ந்த அனாகதம்
நூலைச்சிகாரம் ருத்திரமூலமே. (24)

மூலமதாக முழங்கும்நீங்காரம்
ஆலயத்தாருடன் அவ்வொடுநந்தியாம்
காலனுமில்லை காமனுமில்லை
சீலமறிந்தே சிறக்கவுமோதிடே. (25)

சிறக்கும்விசுத்தி தெளிந்தமயேசுரன்
உறக்கும்வகாரம் உறுகின்ற அவ்வும்
இறக்கும்சிறியு மிருவரும்நந்தியாம்
மறக்கும்விடாதே வாசியின்சித்தியே. (26)

சித்தியதாகச் செப்புமூலங்கேள்
முத்தியாம்அவ்வொடு சவ்வுமுழக்கமாம்
சத்தியஞ்சொன்னேன் சதாசிவன்மயேஸ்பரர்
பத்திபராபரம் பாங்கஞ்செழுத்துமே. (27)

அஞ்செழுத்தோடே அஞ்செழுத்தோதினால்
அஞ்செழுத்தாலே யடங்குவாரைவரும்
அஞ்செழுத்தோதுவா ராசானைப்பின்சென்று
அஞ்சிற்பிரிய அருள்வாரையஞ்சுமே. (28)

அஞ்சொடுஅஞ்சை யருள்வாரேயாமாகில்
அஞ்சுடையாவம் அடங்காதகோபமும்
அஞ்சொடுமூன்றை யரளிநாற்பாவம்போம்
அஞ்சியடிபணிந் தாசானைப்போற்றே. (29)

மச்சமுனி தீட்சை ஞானம் 55.

ஆசானைப்போற்ற ஆர்க்குங்கிடையாது
ஆசானிருந்திட மவ்விடஞ்சொல்லுவார்
ஆசானுலகிலெட் சாந்திரக்கொன்றாய்
ஆசான்சிறியர்போ லாயிருப்பாரே. (30)

இருப்பார்மலையி லேறமாகடினம்
இருப்பார்புவியா னென்றுரையாமல்
இருப்பார்சரித்திர மேற்பெற்றேதான்
இருப்பார்பதத்தை யிணங்கிப்பணிவையே. (31)

இருக்குஞ்சுழிமுனை நீங்காரமேலே
இருக்கின்றவாசி வகார-சிதாரம்
இருக்கின்றசத்தி குண்டலிக்குள்ளாய்
இருக்கின்றபிரணவ மெய்துங்கிணேசனே. (32)

கிணேசனிருப்பார் கீழ்பஞ்சபூதத்தால்
கெணபதியானார் கிருபையாயைந்து
மணமானதாலோ வளங்குமேஐங்கரன்
குணமானவிக்கினே சுரனென்றுங்கூறே. (33)

கூறானமுக்கோணம் குதிக்கின்றவிக்ரமம்
பேறானதாலே பெருமையுண்டாச்சு
வாறானவிந்து வாசலடுக்கவே
ஆறானகோணத் தமர்ந்தமுக்கோணமே. (34)

முக்கோணமூர்த்தி முழங்குங்குறியிடம்
சக்கோணத்தாலே சருவர்க்குங்குண்டலி
அக்கோணத்தாயை அழகானவல்லபை
தக்கமேஆத்துமா அத்தியொண்டாதே. (35)

ஒண்டிடும்பள்ளையார் தாமையென்றெண்ணி
கண்டிடும்போது கனலும்பெழும்பிடும்
அண்டத்தினுள்ளே அமர்ந்தவாசாரியன்
சண்டனார்பூதஞ் சார்ந்ததினாலே. (36)

நாலானகோணம் நான்முகனிருப்பிடம்
சாலாக்கினையிற் சதாசிவன்தன்னொடு
மாலானருத்திரன் மயேசுரனாரொடு
சேலாமொன்றஞ்சுஞ் சேர்ந்திடமாறே. (37)

ஆராறுமாறு மறிவகைகேளு
பாராப்பிராணன் பனிரெண்டதாகும்
கூராய்நுப்பதைக் கூட்டிலொன் றான்றனை
வீராயறிய விளக்கினோங்காணே. (38)

காணலுமாகுங் கண்ணையறிந்தபின்
வாணாளுக்காதி வாழ்கின்ற ஆத்துமா
வீணல்லசொன்னேன் வேதமுறையாது
தோணுவதற்குச் சொன்னேனான்சித்தியே. (39)

சித்தியெவ்விடஞ் சீதரன்றேவியால்
முத்தியுங்கண்டு மொழிவார்மும்மண்டலம்
சத்தியமுப்பாழ் கடக்கத்தலைவனாம்
பெற்றவர்க்கல்லோ பேராஞ்சொரூபியே. (40)

சொரூபம்வேறாகிற் றுரியமறிந்தவர்
பெரியகுருபரன் பேசும்பொருளல்ல
அரிபிரமாதிக ளடங்கினதவ்விடம்
கரிமுகனாத்துமா பரமென்னுங்காட்சியே. (41)

பரங்களறியப் பண்பாகச்சொல்லக்கேள்
சரங்கொண்டபூரணந் தன்னையறிகிலார்
திரங்கொண்டவேதஞ் சிறக்கும்புரியட்டம்
தாங்கொண்டஆத்துமா தானதுவாமே. (42)

ஆமேபுரியட்ட மாத்துமாவிளக்கமாம்
ஆமேநற்பூரண முப்பாமுக்கப்பாலாம்
ஆமேபொருளொன் றறிந்ததுமுத்தியாம்
ஆமேமுக்கோணஞ் சுழிமுனைக்காதியே. (43)

ஆதியாமக்கினி மண்டலத்தப்புறம்
நீதியாய்நின்ற நிலையுறிகிலார்
வீதியாய்ச்சொன்னால் விண்ணிலிடிவிழும்
சோதியாந்தத்துவந் தூலசடலர்க்கே. (44)

தூலமிருக்கச் சூட்சமேலெட்சயம்
காலனுமில்லை கருத்துறவைத்திடில்
பாலனுமாவாய் பாராய்தெரிசனம்
கோலங்கள்வைத்த குறிகாணுவாயே. (45)

குருவேதுஆத்துமா கோனென்றறிந்தபின்
குருவேதுநந்திக் குண்டலிக்குள்ளாய்த்
திரமாயுபதேசஞ் செப்புங்குருபரன்
தருவானநந்தி தாமவரென்னே. (46)

அவரென்னஆத்தா ளந்தப்படிமூலம்
பவமேதுதன்னைப் பெற்றவள்குண்டலி
தவமேபுரிகின்ற தாயையேபூசி
சிவமேதுசெய்திடிந் சிந்தையாந்தந்தையே. (47)

தந்தையைப்போலே சதிராகமூலத்திற்
சிந்தையில்வைப்பாய் சிவமதுபூசனை
சந்தையமில்லை சத்தியஞ்சொன்னேன்
ஐந்துகுலதெய்வ மறிந்துநீபூசியே. (48)

பூசிப்பாய்பஞ்ச கர்த்தாவையுமன்பாய்
நேசிப்பாய்லெட்சயம் நினவறிவேகுரு
பாசிக்கும்நந்தி பரகுருவேயருள்
ஆசிக்குமந்தத் துரைத்திடுந்தந்தையே. (49)

உரைத்திடுமந்திர மூலமவுனமே
உரைத்திடுமந்திரம் வாசியில்வாலையாம்
உரைத்திடக்கேளு உறுகின்றஅவ்வை
உரைத்திடப்பிரணவப் பிரதிஷ்டையோதிடே. (50)

ஓதறிவாலே உள்ளஞ்செழுத்தையும்
ஆதியுமந்தமு மடிநடுபூரணம்
சோதியில்நாதந் துரியம்பிறந்திடம்
நீதியாயின்பம் நிலைத்திடும்யோகமே. (51)

யோகப்பிராணயம் லெட்சயமூலமும்
பாகத்துடனேபண் பாயுரைத்தேனேயான்
ஆகத்தற்புத மாதியென்றேசொன்னேன்
தேகத்தில்வாசி தெளிந்துபார்சீஷரே. (52)

மச்சமுனி தீட்சை ஞானம் 55.

17

சீஷரைப்போலே தெளிவார்க்குச்சித்தியாம்
 ஆசானுமீச னருள்நந்திவாசியாம்
 தேசிமாகுரு செய்யுங்கணைசனாம்
 வாசமாய்நிஷ்டை வைப்பார்களாதியே. (53)

ஆதியாத்துமா அந்தவரையாச்சு
 சோதியாய்நின்ற சுடர்கொளுந்தாமரை
 கோதிலாவண்ணங் குலாவுஞ்சரஸ்பதி
 ஓதியுணர உறவாகும்பிரமமே. (54)

பிரமமவுனம் பிலக்கும் உகாரத்தால்
 உரமாய்வாசியென் றோதுமறவால்
 திரமாம்துவாதத்திற் செழுஞ்சுடரொன்றாகும்
 நிறமாமதுஞானம் நேர்ந்துபார்நூல்முற்றே. (55)

மச்சமுனி தீட்சை ஞானம் 55
 முற்றிற்று

மதுரை மேலமாசிவீதி, இராமநாதபிள்ளையவர்கள் குமாரர் அரியநாயகம்
 பிள்ளை அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

2
குருவே துணை

மச்சமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான தண்டகம் 97

வெண்பா

குருநந்தி ஆசானைக் கும்பிட்டேன் ஞாலந்
திருமூலர் நாமத்தைச் சேவித்-தருமுன்னோன்
போககரு விட்டிமையைப் பூசியருச் சித்தேற்றக்
காகநிறத் தந்திபதங் காப்பு.

(1)

வேறு

காப்பாகிய வட்டவி நாயகனைப்
பாப்பானடி மூலமே பட்சணியாம்
ஆப்பாகிய தண்டக நூலதுவாம்
பூப்பார்கரு வாகுமெ னப்புக்கலே.

(2)

புகல்மந்திர தந்திர பூரணியைச்
செகமுன்புரி பூசைதெ ளிந்தநலம்
மகமென்பது தீட்சை மகாரகுரு
அகமெங்கும் நிறைந்தது ஆரறிவீர்.

(3)

வீரவிரி சித்தரி மைபகரத்
தாரமுறு சக்கரத் தாவழலை
பூரமிடும் பச்சணி யாம்பாவை
யோரமுறை யார்புடமிட் டெடுவாய்.

(4)

எடுவாதுரு சிட்டொரு நாதமயில்
விடுவாகடு அக்கர பத்தரியை
நடுவார்துளி விட்டரை மாவதனம்
இடுவார்குட முட்டையி லேகருவை

(5)

மச்சமுனி ஞான தண்டகம் 97.

19

கருவாகிய தாரணை மாகடலை
யுருவாகிவை வேசணி யூதியுரு
வருவார்கடை வாசலை மாசணிவார்
பெருவாருதி பெற்றம் றைப்பிதுவே. (6)

இதுவேநிற மஞ்ச ளெனக்கருவே
புதுசாகிய வெள்ளைப் பூவிடுநீ
மதுவாசனை மூடிய மத்தகவேர்
அதுசாதனை யத்த முளிக்கவொணார். (7)

ஒணர்வோதிய மாமவு னப்பொருளைக்
குணகீழ்திசை யிட்டு நறுக்கிடுவார்
பிணமாகுவர் பட்சணி யிற்பிழையார்
கணநாரத நாதரி சிக்கருவே. (8)

ரிசிமூலிகை யோமத ளைக்குலையில்
பொசிவாசிய மச்ச முனிச்செடியே
வசியாவென வைப்பது வட்சரமே
மிசியாவது பட்டது நிற்கெயமே. (9)

செயமோகினி சக்கர வட்டெழுதோ
மயசாவலை யாடிய பிண்டநெயில்
அயனார்சர சோதிம டக்கொடிவேர்
பயமோசெய பருத்தி விரைக்கடுகே. (10)

கடுவாய்புலி நிற்கு மடக்கொடிவேர்
தொடுவாய்நடு கத்தி யகத்தினிவை
படுவாயரி மாயரி சித்தரியை
இடுவாய்வட மூலையி லக்கினியில். (11)

வேறு

அக்கரிதார மரத்தைதுருசு
புக்கரிவிந்து புகட்டவேபூர
வக்கணையுடு மரத்தையொடிக்கப்
பொக்கணந்தூக்கிப் புறப்படுவீரே. (12)

புடுவார்தண்டு படுந்தயிலத்திற்
கடுவாயீரலைக் காக்கணமுவி
குடுவாரிம்மினிக் குக்குடநத்தை
சடுவார் குடுகுடு தண்ணிவெளமே. (13)

வெளங்கருவண்ட மீர்விரசன்
குளங்கரைவண்டு கொல்லிவேர்முட்டை
உளங்கரைகண்டை யுமைகையுப்பு
யலிங்கரைப்பூவே யாதியனாதி. (14)

நாதமாஞ்சத்தி சாரணைப்பிள்ளையை
நாதமாஞ்சண்ணம் நவின்றவென்நந்தி
நாதமாகதண்டக்க மூலக்கருவெளி
நாதமேசெப்ப நாமறிந்தோமே. (15)

அறிந்தநடனத்தை யடுத்தவழலைப்பூ
பிரிந்தவசைநந்தி பேச்சென்றேன் வித்தை
செரிந்தநஞ்சென்பர் செகசாலக்கூத்து
மரிந்ததிரிதண்டு வேர்வாங்குமசியே. (16)

மசிவட்டகுண்டலி நாற்கோணமிட்டு
நசியிட்டவீட்டை நகுலன்பேர்சொல்லி
ரிசியெட்டுமூலம் ரேசகபூரகம்
கசியிட்டகும்பகந் தண்டக்கமாமே. (17)

அக்கமும்புக்கமும் மூலிரெண்டாகும்
சொர்க்கமும்நரகமுஞ் சொன்னாலேதோணும்
அக்கமேகசார ரெட்டிமூலியதாம்
பக்கமேபஞ்சமி தக்காளிவேரே. (18)

வேரதேகாத்தொட்டி ஆணிதேயாகும்
பேரதேதக்காளி பெண்ணடிமூலம்
ஊரதேநின்றா லோடாதுமாத்துப்
பாரதேகானம் படர்ந்தகாத்தொட்டி. (19)

தொட்டியப்பூடு துடியானசல்லியம்
கெட்டியாய்ப்பாடு கிளிப்பிள்ளைபாட்டை
சொட்டிவிப்பார்க்குச் சுரோணிதஞ்சோறாம்
குட்டிமைக்காட்டிக் குடுப்பானங்குறளியே. (20)

மச்சமுனி ஞான தண்டகம் 97.

21

குறத்திக்கொருபிள்ளை யென்போனப்பா
பரத்திசைப்பிள்ளை படியாளுஞ்சோதி
உரத்துடன்பேசும் உடையன்சுக்குப்பலம்
விரைத்தறுப்பார்க்கு வெள்ளாமைகையிலே. (21)

கையிலேபோட மையொன்று காட்டுறேன்
பொய்யல்லமஞ்சனாம் பூப்பிள்ளை யெண்ணெநெய்
தையலைக்கூட்டித் தளுகின்ற ரண்டையும்
வையிறேன்கருவூரார் மண்டையிற்போட்டிடே. (22)

போட்டிடுபுல்லா மணக்குந்தயிலமுந்
தாட்டிகன்சொன்னபேய்ப் பீர்க்கந்தயிலமுங்
கூட்டியிதெல்லாங் குளியானைமின்மினி
குட்டிக்கருக்கிமைச் சுண்டவைகண்களை. (23)

வேறு

கண்கறுத்தபிள்ளை பெண்சிகப்பிவெள்ளை
மண்கடித்தசுள்ளை விண்பதித்ததுள்ளை (24)

துள்ளிமரிரத்தம் விள்ளிறதும்பூ
பிள்ளைகள்செலத்தில் வள்ளிசாயரைப்பே. (25)

அரைத்ததைவளித்து அடைத்திடொருசெப்பு
நரைத்தவிரைசுட்டு நறுக்கெனநுணுக்கே. (26)

நுணுக்கியேபொடித்து துணிச்சீலைவடித்து
திணிக்கவேபடப்பை மணிக்கடுகெடுப்ப. (27)

வேறு

எடுகுறுமுனிதிரு வருளியகருவைப்
படுதிருமூலரென் நந்திபடைத்தார்
வெடுவெடுவருகரு வுர்முனிபோகர்
அடவுடனேகொங் கணருமுரைத்தார். (28)

உரைத்ததுபட்சணி கொங்கணர்சொல்லி
மரைத்ததகத்தியர் பட்சணிபேசங்
கரைத்ததுமூல ரருட்டிருநீலம்
பரைத்ததுபாசை துறப்பதுவாமே. (29)

வாமனமச்ச னுரைத்ததுதோணும்
மாமனைவைத்த செடிக்கனிமூலி
பூமணிமுப்பூ வுரைத்தநிகண்டு
காமனைவெத்தி படைத்ததுபாரே. (30)

பாரிதுநூறு நிகண்டொருதீட்சை
நூறதுபச்சணி நூறதுவெண்பா
தேரொருநூல்பெரு நூலதுவென்னூல்
சீரொருசேகர மாகவேதேடு. (31)

தேடிடநூல்வரு பாசைகள்தீரும்
பாடிடுபூமிசை வாழுவைபாரு
நாடிடுபூரணி ஞானமெய்வாலை
யாடிடவேதி யடவதுகேளே. (32)

கேளரியிட்டொரு சித்தரிமீதே
கோளரியைய யிசைத்திடுகூட
வேளரிநாம மிதோகிலிசவ்வைச்
சூளறிங்காரம் ஓங்காரஞ் சூடியே. (33)

சூடியஅட்சரம் பூரணிவீட்டை
நாடியேமூலை நயந்திடுமூணு
சாடியேசொர்ன மதுதகடாமே
பாடியபட்சணி பூசைகள்பாரே. (34)

பூசைபரிமள வாடைசுகாந்தம்
பேசியதேவி யுதிரமேயுண்ணும்
நாசிநடுமுனை ஈசனுமங்கே
கூசிடுகாமலே கூடநின்றாடுமே. (35)

ஆடவேதண்டக்க மூலிகைவேரைப்
பாடவேசொல்லிப் படித்துவைப்பார்கள்
கூடவேபச்சணி மாதுபேர்வாலை
தேடவோங்கென்று செப்பவுமாமே. (36)

மாசிவகார யகாரநகாரம்
 தேசிகாவென்று சிகாரமிருந்ததை
 வாசிவாநாசி வருங்குதிரைக்கே
 பூசிவாபட்சணி பூடிதுவாமே. (37)

பூட்டியதண்டக்க நாமமோபாசை
 ஆட்டியபட்சணி ஆரறிவார்சொல்
 காட்டியமச்ச முனிதருதீட்சை
 வீட்டிமையாக விளம்பினநூலே. (38)

நூல்வெளியென்று ிரிஷிக்குலமானார்
 கால்வழிகண்டு கடைப்பிள்ளையாகிப்
 பால்பழமென்று அருந்தியபாடல்
 ஞாலநிகண்டு படித்ததுநாமே. (39)

வேறு

நாம்படித்து வாசித்தோம் சித்தர்மெய்த்தார்
 நம்முடைய குரலாகப் பரிட்சைகண்டு
 தேம்பெடுத்துவிழி யீன்றார் செவிக் கேஇன்பம்
 சேர்த்திடவே ஞானதிட்டி நந்தியாசான்
 தாம்படித்து முன்னெனக்குக் கொடுத்ததாலே
 சகலசித்து மென்குருதண் டக்கம்பேசும்
 வீம்படித்தர்க் கின்னூலை யீயவேண்டாம்
 வெகுமூலர் திருநீல கண்டந்தானே. (40)

கலித்துறை

தானேஉரியிட்டுமுக்கோண வாலையின்சக்கரமும்
 தானேவெளியிட்டுச்சூலத்தைப் பொத்திச்சரியிடவே
 தானேவந்தாடும்யெமபாதை கால்வைத்தசங்கரனார்
 தானேகுறுமுனிதண்டக்க நூறுமென்தண்டக்கமே. (41)

வேறு

அக்கணமூல மரியாவதாரு
 மக்கணமாக வளிகெடாவாதி
 சிக்கெனவாலை சிவரூபிசேரில்
 இக்கெழுவேது நீங்காரமுணு. (42)

மச்சமுனி ஞான தண்டகம் 97.

ஊணுவதொன்று கழியொன்றுஊமை
தோணுவதொன்று கழியோகதவிடை
பேணுவதொன்று பிசகோசொல்பிங்கலை
ஆணுயிர்பானு கிரிசோமனாவதே. (43)

ஆவதுநாசி நடுவாயெழுந்தது
சாவதுமில்லை பிறப்பதுவுமில்லை
தேய்வதுமில்லை வளர்வதுமில்லை
மூவருமொன்றாய் முனைகழியுமையே. (44)

ஊமையுருவே யலியுருசிவமஞ்
சாமியுருவே சதாசிவதாரணை
நேமியுருவே நெடுமாலிருந்திடம்
ஆமையுருவே அறிவிந்துநாதமே. (45)

வேறு

நாதவிந்துவே ஞாலமைதேடிடு
போதமென்பதே பூரணவாலையை
பூதமைந்ததே மேவிடுபூரணம்
வாதமென்பதே பூரகவாதமே. (46)

பூரகவாசி புறப்படுரேசகம்
பாரகவீடு படைப்பதுகும்பகம்
ஏரகமோன மிருப்பதுகண்டவ
சீரகவாமி பொசிப்பதுதிதமே. (47)

வேறு

பொசிபூவையாரி லிடுபூதகண்மாலை
ரிசிமுனிலிடுரே சுகமெய்ஞ்ஞானி
வசிசோமனாலிடு மால்கணவிகூடச்
சசியாறுபூவெளி சமைந்தரதமீதே. (48)

கலிவீருத்தம்.

ரசபூவுமை கெந்தி ரசங்கருகு
பதமாகிய சூதப ரஞ்சருகை
விதநேரிடை தானிடு மிஞ்சிவரில்
கதிபூரணி விந்து குடுங்கடுகே. (49)

கடுகோரிடை பண்டித னங்கிடவே
நெடுவேதை தரும்பரி செம்பினிலே
இடுவீரனை மண்டி யெழுந்துலகம்
சுடுமேழரை யென்பது வந்துருசே.

(50)

துரிசோரிடை கெந்தி ரசஞ்சருகு
அரிதாரமு மிந்துட னஞ்சையுமே
பொரிகார முருந்தவ செங்கனலில்
விரிவாயுல கங்கள் பெறுங்குருவே.

(51)

வேறு.

குருவாணை யிவ்வகை கூறாதே பாரில்
திருவாணை ஞானி தேறுமோ வாதங்
கருவான மூலி கைகண்டமாகனி
உருவாக வென்றா லொடுங்கிவை யுள்ளதே.

(52)

உள்ளது வாத முரையா ரொருவரும்
கள்ளமில் லாமற் காட்டினேன் தண்டக்கம்
பிள்ளைகட்காகப் பேசினேன் பாரு
எள்ளலாய் விட்டா லியங்கா துருளையே.

(53)

வேறு.

உருளிகரு மூலியொரு வட்டநடமிட்டு
இருளிடரி லஞ்சுடரை யெடுத்தாதரித்து
மருளிருள கத்துயர றைக்கடைகடந்தால்
லுருளிகரு வோடிட உடைத்தொடிதரும்பால்.

(54)

பால்பருகு முக்காலப் பலத்திரிதிரித்து
ஞாலவழி நூல்கரு நக்கெனயெடுத்து
மூலகுரு நந்திமொழி தீபமதியத்த
காலனெதி ரில்லையொருக் காலும்வெளிமீதே.

(55)

வேறு.

வெளிகடந்த நந்திதிரு நீலகண்டர்
விளம்பினார் திருமூலர் வெளியாய்த்தானே
பழிதொடர்ந்து கொல்லுமடா யென்றுசொல்லிப்
படித்திட்டா ரகத்தியர்பட் சணிநன்றாக

நெளிதமென்று நினையாதே தண்டகத்தை
 நேமிசிவ காமிபதம் நினைந்துபோத்தித்
 தெளியவென்றாற் பதினெண்பேர் தண்டக்கத்தைச்
 சேகரமா யொன்றுபண்ணித் தெரிந்துபாரே. (56)

பாரென்று முப்பூவை முடிக்கவேணும்
 பருவமின்னாள் காமப்பால் பருகவேணும்
 சீரென்ற மாதுகுறி யறியவேணும்
 சிவந்தபதங் கண்டெடுக்கத் திரமும்வேணும்
 பேரென்று திருநாமம் பொதிகைநாதன்
 பேரிட்ட பெதும்பையல்லோ வாலையாலை
 காரென்று அவள்பதத்தைப் பதினெண்பேரும்
 காசலையாய்ப் பூசித்துக் கதிபெற்றாரே. (57)

பெற்றபிள்ளை கூற்றுவனென் றுரைத்துமாண்பர்
 பேசிடுவார் பிள்ளைக்குப் பெண்ணுங்கேட்பார்
 உற்றகுண மொன்றாகி லுலகத்தோர்கள்
 ஒருமொழியாய் நில்லாரோ சிவன்தேடாரோ
 பற்றமில்லா திருந்ததினால் நாங்களெல்லாம்
 பாடுபட்டோம் பலன்கண்டோங் குருவுங்கண்டோம்
 குற்றமென்றும் வாராது யெந்தன்பாடல்
 குறுமுனிவர் பாடலுடன் கூட்டிப்பாரே. (58)

பாத்திடவே தண்டக்கஞ் சாலந்தோணும்
 பதினோறா யிரத்துயிரு நூறுசாலம்
 காத்திடவே வேணியுகங் கயிலாசத்தைக்
 காத்திருந்தா ரதிற்பிறகு யீசன்கண்டு
 பாத்திடமோ நீபிள்ளாய் கருவுக்கென்று
 பரமகுரு அகத்தியனைப் பார்த்துக்கேட்கத்
 தோத்திரமே பண்ணியடி மேலேவீழ்ந்து
 துதித்திடவே கனிவுவந்து சொன்னார்தானே. (59)

தானேது பின்னுந்தா னீசன்சொல்வார்
 சண்முகமோ யென்குருவோ யெனக்குப்பிள்ளை
 தேனான சிவபீச வர்க்கஞ்சொந்த
 சிவசுப்பிர மணியருட சீஷன்நீயே
 ஆனதினாற் கும்பேச ரீன்றபிள்ளாய்
 அகத்தீசா வுனக்காக அளித்தேனஞாலம்

பானமுதந் தேவர்திரு மாலுங்கூடப்
பார்க்கடலைக் கடைந்தவிதம் பாலித்தோமே. (60)

பாலித்தோ மெந்தனுட னுமைமீதானை
பரமாண்ண சிவமானை பாருள்ளோர்க்கு
ஞாலத்திற் பொருள்திறந்து நவிலவேண்டாம்
நற்பொருளின் பச்சணிநா மஞ்சொல்லாதே
கேலிக்கு வுலகமெல்லாஞ் செந்தீபத்தும்
கீழுலகும் மேலுலகும் பாழாம்பாழாம்
போலிப்பாய் பாடாமல் மார்க்கமாகப்
பூட்டிப்பா டென்றபடி போதித்தாரே. (61)

வேறு

போதித்தார் கும்ப முனிபூ ரணத்தைச்
சாதித்தா ரிந்தத் தரணியுள் ளோர்க்கு
ஆதித்தர் கூடி யலர்ந்தபது மம்போல்
சோதித்த பூரணந் துவாதசந் தானே. (62)

துவாதசஞ் சத்தமி தூலமுஞ் சூட்சுமம்
பவாதசங் கூடிப் பவுரணை நாளிலே
ஓவாதிசந் தந்த வுமைவிந்து நாதம்
சிவாதிசந் தீண்டி செத்திறந் தாரே. (63)

இறந்தது சிப்பி யெனுஞ்சந் கூடே
பிறந்தது பூரம் பிரட்டியப் பாலிடு
துறந்தது கண்வழி சூட்சுமம் நம்பொருள்
மறந்தது தேடி வசப்படு வீரே. (64)

வசக்கிய காளை தருமச்சன் பாட
விசக்கியக் கொண்டு இரதஞ் சார்ப்படி
எசக்கிய தும்மி யிலைச்சா ரொருதுளி
நசிக்கி நரிக்கி நகட்டிடு. நாதமே. (65)

நாதந் துருசு நடனக் குருவிதை
வாத மடத்தி லடைப்பாசிக் கென்னப்
பூதம் பொறிவழிப் பூட்டையும் போட்டுப்
பாதை பிடிக்கக் கையான் பலிதமே. (66)

பலிதங் கடகை தருமாத் திரைப்பால்
 புலிதம்பத் தென்பார் பூரண சின்மயம்
 கலிதங் கிடக்கரை காணா மடையர்
 எலிதம் பசிக்கு விருந்திடும் பூனையே. (67)

பூனை மணிக்கற் பதிப்பார் புவியில்
 ஞான மளித்து நடப்பார்மெய் யாமென
 தான மளிய நடந்தாலும் பாரில்
 மான மளிய வரும்ரச வாதமே. (68)

வாதஞ் சிவக்க வகைபரஞ் சோதி
 நாதஞ் சிவக்க நாடுரசவாதம்
 பூதஞ் சிவக்கப் பொருந்துமெய்ஞ் ஞானம்
 பாதஞ் சிவக்கப் படிமீதிற் பலாபலம். (69)

பலம்பெருகு மஞ்சட் பாவைச மூலம்
 நிலம்புரு கச்சக் கரம்நேரே நிறுத்திப்
 பிலன்குறை யாது பிசாசுக் கிரையிடு
 புலம்புர வேளை யடக்கிவை பூமியில். (70)

பூமி ரெம்பி மாணம் புரிய
 வாமி படங்கொண்டு மாரணஞ் செய்வாய்
 நேமி பொற்கீரி நெத்தியிற் நீயிடு
 தாமித மோபார் சணந்தரு காரே. (71)

வேறு

காரையிலைமுள்ளைப் பூரையைதுள்ளப்
 பேரையேகிள்ள ஆரையேகொள்ள. (72)

கொள்ளவேவைபிண்டம் விள்ளவேகைகண்டம்
 துள்ளவேமெய்யண்டம் தள்ளவோபொய்விண்டோம். (73)

விண்டதுசத்தி கண்டதுபுத்தி
 தொண்டதுமுத்தி பண்டதுசித்தி. (74)

சித்தசூபி மத்தகமீரி
 வித்தையிலேரி வைத்ததுபாரே. (75)

பாரனல்வாயு மேரதுபூவி
 நீரதுதாவி யூரதுவாகி. (76)

ஆகியமுப்பு யோகிகள்வைப்பு
மோகியஅப்பு யேகியிருக்கும். (77)

இருக்குமருந்தை உறுக்குஞ்சந்தைச்
சறுக்குதிந்து வெறுக்குவரென்றே. (78)

என்றதுநீறு வென்றதுபாறு
குன்றதுமேறு சென்றிதுவேறி. (79)

வேறு.

தீயிட்ட கூற்றேது துரையைப்பாரு
திரும்பவும்போய்ப் பிறந்திறந்த செயலைப்பாரு
நோயிட்ட கூடிருந்த பாண்டம்பாரு
நேரான பின்பிருந்த மணிநூற்பாரு
தாயிட்ட அன்னமுண்ட வயத்தைப்பாரு
தப்பவுமோ ரகத்திலுண்ட விருந்தைப்பாரு
காயிட்ட ரசங்கலந்த கனியைப்பாரு
கன்னிதந்த ரசவாதக் கருவைப்பாரே. (80)

கருவென்ன தண்டக்கஞ் சாத்தக்கேளு
கார்மேகம் பொழிந்ததுபோற் சாடும்பாரு
குருவென்ன முப்புவை நாதமென்று
கூடவுமே யிருகருவுங் கோழிமுட்டை
அருவென்ன அஞ்சுகருப் பஞ்சபூதம்
அடையாளம் பட்சணிபோ லாகுஞ்சீவன்
சருகென்ன சென்மமிது சாதியாச்சு
தண்டக்க மென்றதுவு மிதுவென்பாரே. (81)

இதுவென்றும் அதுவென்றும் வேறேயென்றும்
இந்திரமா ஞாலமென்றும் பாடலென்றும்
பொதுவென்றும் தனதென்றும் பொன்பொன்னென்றும்
பூவென்றும் பாவென்றும் பூடொன்றென்றும்
மதுவென்றும் சலமென்றும் பானமென்றும்
மகத்தான சத்தியென்றும் சிவமேயென்றும்
முதுகென்றும் நெஞ்சென்றும் முன்பின்னென்றும்
மூதாக்கள் நாதாக்கள் மூட்டினாரே. (82)

மூட்டினா ரண்டாண்ட பிண்டமென்றும்
 முனியுரைத்தார் ரிசியுரைத்தார் நூல்பாரென்றும்
 காட்டினார் மூலகுரு நந்தியென்று
 கைக்கடங்காப் பட்சணியைக் காணாரென்று
 பூட்டினா ரண்டமல்லோ கோழிமுட்டை
 புத்திகெட்ட ஞானிகளே புகலக்கேளு
 ஆட்டினார் சிதம்பரத்தைத் தாலமீதில்
 அப்பவல்லோ குழைதிருடி யாடினாரே. (83)

நாரதரும் முனிவர்களும் மாலும்வேத
 நான்முகனும் வாசவனும் நந்திதானும்
 பாரதமாய் விளித்திருந்து மதாதிபென்றும்
 பதனமென்ற அருபிவியென்ற பட்சணீயே
 வீரதமே காணார்க ளீசனப்போ
 விமலியுமைக் குரைத்ததினாற் றாயுமப்போ
 சேரவெனக் குரைத்தநந்தி ஆசான்சொன்ன
 செம்மையாய்ப் பார்மீதிற் செப்பினேனே. (84)

செப்பரிய அரியெழுத்திற் பிறந்ததிந்தத்
 தேகமப்பா அயனெழுத்திற் றிறந்தார்சித்தர்
 அப்பவல்லோ சிவனெழுத்து ஆகாசத்தில்
 - அண்டபிண்ட வழலையுரு வானமூலம்
 தப்பவல்லோ சொன்னார்கள் சார்ந்தவேளை
 சந்திரனோ சூரியனோ புரவிவேகம்
 இப்பவல்லோ யானறிந்தோம் நந்திஆசான்
 எடுத்துரைக்க அட்சரத்தை யிகழ்ந்திட்டேனே. (85)

இகழ்ந்திட்டேன் மகாரமல்லோ பிறந்திறந்து
 எழுந்துதடா நகாரமது சீவனாச்சு
 புகழ்ந்திட்ட உகாரமொடு இகாரஞ்சேரிற்
 பூரணிம னோமணித்தாய் புரந்தவீடு
 மகிழ்ந்திட்டேன் அகாரஎ கராங்கூடி
 வந்திட்டால் ஞானவரை சிவமுமாச்சு
 அகந்திட்ட ஒங்காரம் நாலுபேரும்
 அடைந்திருந்த கூடாச்சு ஆயுளாச்சே. (86)

ஆச்சப்பா மேருமுதல் ஞாலமாகி
 அடங்கிநின்ற உயிரெழுத்து மூலஞ்சொன்னேன்

பேச்சப்பா வாய்ப்பேச்சாய்ப் பேசிடாதே

பேரின்ப வாலையுரு உயிரதாச்சு

மூச்சப்பா பிறந்திடமு மதுவேயாச்சு

மூலமணி பூரகமும் பதிகளாறும்

வாச்சப்பா போச்சுனக்கு மவுனபூசை

மச்சமுனி புண்ணியத்தால் மகிழ்ந்துபூணே.

(87)

பூணுவது ஆயிரத்தின் மலரைப்பூணு

பொன்னிறத்தி லிருந்தவளைப் பூணுபூணு

தோணுவது லட்சயத்தைத் தோணுதோணு

தூலகுட் சாதிமுனை சுழினைதோணுங்

காணுவது: சதாசிவத்தைக் காணுகாணு

காலாங்கி நந்திகுரு ஆசான்வீடு

பேணுவது அவரையல்லோ பேணவேணும்

பிறகல்லோ மறுசமயம் பேசலாமே.

(88)

பேசியதே ரகசியமும் புவனைதானும்

பேணியல்லோ நந்திதிரு மூலர்சொன்னார்

ஆசியவா யெடுத்துரைத்த அரையும்வீடும்

அதிற்பதித்த லக்கமிரு தலமும்பாரு

தோசிகட்குச் சொல்லாதே துறையின்றபம்

துலக்கிவைத்தால் மகாகொடுமை துடுக்காய்ச்செய்வார்

காசினியி லவனைவிட்டு யோகியான

கடைப்பிள்ளைக் கின்னூலைக் கருதுவாரே.

(89)

வேறு

கருதிய சக்கரம் நானாங் கரையிற்

பிருதிவி யப்பொடு தீயாறு விற்படி

அருதியாங் காற்று மாகாசமாம்வெளி

உருதி அகார இகார உகாரமே.

(90)

உகார மெகார மோங்கார மைந்திடு

சிகார வகார நகார மகாரமாய்

யகார மைந்தோ டொன்பது மொன்றும்

பகார மயமாய்ப் பதிப்பா யரையே.

(91)

அறைபதி னாலுறி லைம்பதும் பத்தும்

உறைபதி னாறு மொன்பது மொன்றும்

முறைமுறை நாலும் மூணுமவ் வஞ்சும்

மறைவென்ன சொன்னேன் மாரணமாமே.

(92)

மச்சமுனி ஞான தண்டகம் 97.

ஆமே அறுபது மல்லவே யெட்டுப்
பூமே லொன்பது புகலுமிருபது
தாமே பதினெட்டுச் சகலதுந் தம்பனம்
ஆமே யென்நந்தி யருளிய நூலே. (93)

பேதன மாற்றை பிரிச மிருபது
சாதன மென்பது தாக்கிடு யெட்டு
வாதனை யஞ்ச வரைந்துவை வேஷனம்
சீதன மான வசியத்தைச் செப்பே. (94)

செப்பாய் முப்பது சீரிய நாற்பது
அப்பிய ஐம்பது ஆரியமுந்நாறு
ஒப்பிய நாலு ஊனுவை ஐயுடன்
தப்பிலா வசியந் தானாடும் பாரே. (95)

பாருமே வுட்சா டனத்தைத்தொண் ணூறு
சேருமே யெண்பது தீயில்வை முப்பது
மாறிய கிலியை மறுத்திடு சட்டியிற்
கூரே அவிக்கி வெள்ளாவி கூறே. (96)

கூறிய ஸ்ரீயும் பதினெட்டுஞ் செத்திடும்
மாறிய ரீயும் இருபதும் வைத்திடு
ஆறிய சவ்வு மறுபது மைம்பதும்
பேரிடு கிருஷ்ணம் பிரட்டிய மனைக்கே. (97)

பிரட்டிய மோகனம் பிறரை யஞ்சார்
துரட்டிய பத்துடன் செல்லுவா யெட்டுக்
குரட்டினிற் காளி கொட்டத்தில் மோகினி
முரட்டுத்தண் டக்க முனிபாடல் முற்றே. (98)

மச்சமுனி ஞான தண்டகம் 97.

முற்றிற்று.

மதுரை, வடக்குமாசிவீதி ந.ரா.ம. கணபதியாபிள்ளையவர்களிடமிருந்து
வாங்கிய ஓட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
கடவுள் துணை.

மச்சமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான தீட்சாவிதி 100

காப்பு வெண்பா.

மூலத் தெழுந்திடு முக்கோண சக்கரத்துட்
காலச்சி காரக் கடவுளே--வாலை
குணபதியே நந்தியுறுங் குண்டலிக்கு ளாசான்
கணபதியே தீட்சைவிதி காப்பு.

*

வேறு

ஆதியும் அந்தமு மில்லாத பூரணம்
சோதி யடிமுடி தோய்ந்த நடுவணை
நீதியிற் சத்தம் நிலைத்ததி லைவரும்
ஓதி யுணர்வா ருறுகின்ற காலையே.

(1)

காலிற் சிவமே கனத்த மயேசுரன்
மூலத்தில் நின்ற முழக்க மறிந்திலார்
கோலம் படைத்தவள் குண்டலி சத்தியாம்
பால்வைத்த அண்ணல் பரமா னவனே.

(2)

பரமான யோகம் பதத்தைப் பணிய
அரமனைக் குள்ளாம் அகாரம் உகாரம்
திரமாய் மகாரஞ் செப்பிடில் வாலையாம்
தரமாம் வகார சிகார மிருந்ததே.

(3)

இருந்த சிகாரத் தெழுந்த களிமூன்
அருந்தவ மப்பா அறுகோணத் துள்ளே
பொருந்திடும் வல்லபை குண்டலி சத்தியை
திருந்தும் பரையே தெளிந்தறி வீரே.

(4)

மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.

அறிவா லறியவே அம்மை நடுவணை
திரிகோண மேல்முனை சென்றிடு மந்திரம்
பிரியா திடையே திரிகோணம் ரெண்டினில்
முறியாத கந்தன் மேல்கீழு முக்கியமே. (5)

கீழ்வாய்முக் கோணம் கிடப்பதும் ஆரந்தான்
வாழ்வான பிங்கலை மேலாங் கணபதி
ஆழ்வா யதன்கீழ் சித்திர புத்திரன்
சூழும் பிரணவம் ஓங்காரத் தென்னே. (6)

ஓங்கார மையம் ஒளிகொண்ட குண்டலி
ஆங்கார மார்க்கு மவனென்ற தட்சரம்
நீங்காரத் துள்ளே யிருக்கின்ற வல்லபை
ஊங்காரக் கூத்தர்க்கு உறவிது காணே. (7)

காணாயங் கென்ற மூலங் கணபதி
நானாய சங்கென்ற நலமான சண்முகன்
ஊனாயே காட்சரம் ஒளிசித்ர புத்திரன்
வானாயவட் கும்வகாரசி காரமே. (8)

சிகாரம் வகாரம் சிவநந்தி காரணம்
நகார மதன்மேல் நாற்கோண வீட்டுளே
இகார மிருந்த இயல்வது கண்டபின்
சுகாரத் துரியஞ் சொல்லும் பிரமமே. (9)

பிரமன் சரஸ்வதி பேசு மனத்தால்
துரியம் பிறையிற் சூழ்ந்திகழ் பத்து
வரமா மகாரம் வளங்கும் உகாரம்
தரமான சீதரன் தன்னுட தேவியே. (10)

தேவியென் தாயாள் சீதைமா லட்சுமி
ஆவிக்கனு போகி அந்தர மாரினி
பாவித்துப் பார்க்கப் பாவங்க ளோடிடும்
பாவிக்கு மொன்றும் பலியாது கண்டிடே. (11)

கண்டேன் கழுத்தி அனாகதமுக் கோணம்
விண்டேன் சிகாரம் நீங்கார மிட்டு
உண்டா ருருத்திரன் உற்றிடும் பார்வதி
பண்டுட னோதப் படையான் பிறப்பே. (12)

பிறக்குமாஞ் சித்தர்பால் பேரான சோம்புணல்
உறக்கொண்ட கோப மொடுநெடு மூச்சு
மறக்க வறிதா மயேசுர மூலத்தான்
நிறக்கு மயேஸ்பர நித்தவ காரனே. (13)

வகார சிறீயும் மருவி யிருந்தது
அகாரத்தி லுன்னி அடக்கிட மாட்டார்
விகாரத்தி னாலே விழுந்தார் கடையில்
மகாரத்தை யோதி வைத்திடு வீரே. (14)

வைக்கும் பிரணவ லெட்சியை மூட்டி
வைக்கவே வாசி கைவச மாகும்
வைக்கு முறைதான் மவுனத்தை யுன்னு
வைக்குமே சாக்கிரம் மனோமனீத் தாயே. (15)

தாயொடு தந்தை சதாசிவன் றன்னொடு
வாயார அட்சரம் வாழ்த்திப் பூசிக்கத்
தோயுமே அவ்வொடு சவ்வு முதித்தபின்
நீயே பிரம நிலைகண்ட வாறே. (16)

வாறாம் பராபரம் வாழ்வான தம்முறை
பாறாக் கமுவே பற்றின காலையில்
கூறுமாம் அட்சரம் கொடிய பிரணவம்
தேறுமே யோகிக்குச் செப்பவு மாமே. (17)

ஆமே வேதாந்த மதையறி யார்கள்
ஆமே சுழிமுனை வாசியறி யார்கள்
ஆமே மவுனத்தின் அட்சரங் காணார்கள்
ஆமே அட்சரம் ஆர்க்குந்தெரி யாதே. (18)

தெரியாது லட்சயம் தெரிவார்கள் யோகி
பிரியாது நந்தி பெலத்த சுழிமுனை
மரியாது மாரணம் மக்கள் பிறப்பிக்க
விரியாத வாதம் விளங்கிடு வேனே. (19)

விளங்கும் வகாரம் வேறொன்று மூலமாம்
வளங்குமா மொன்று மகத்தான முடிபொன்று
களங்க மறவே கண்டிடு மூன்றையும்
பளங்கனிற் தூந்தல் பார்ப்பீர்புப் பூவே. (20)

மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.

முப்பூ வழலை முடிக்க வறிகிலார்
முப்பூ வழலை முடிக்க வல்லார்க்கு
முப்பூவில் தீட்சை முப்பத்தி ரண்டுடன்
முப்பூவில் சோடசம் மூலங் குருவே. (21)

குருவாகச் சோடசம் கொஞ்சி முடித்திட
விரிவான நாதம் விந்துடன் கூடி
திருவாம் வழலை செய்திடு வீரேல்
கருவாம் வழலை கைகண்ட வாறே. (22)

கைகண்டார் தீட்சை முப்பத்தி ரண்டும்
கைகண்டார் விந்து நாதத்தின் செய்தியும்
கைகண்டு கொங்கணர் நாற்பது பாடலுள்
கைகண்டு கைமுறை கட்டுரைத் தாரே. (23)

கட்டுடன் சொன்னார் கைமுறைதப் பாமல்
சட்டை முனியார் தருவித்தார் சூத்திரம்
திட்டமுட னெண்ணெய் தீர்க்கங் கழற்றினார்
விட்டது சொன்னேன் வினையான பானுக்கே. (24)

வினையான பாசம் விடுவிக்குங் காலம்
உனைநந்தி வந்து உபதேசஞ் செய்வார்
நினைவாற் பிழைக்க நேசமுரைத் திட்டேன்
மனதாரத் தீட்சையும் வைத்தேனென் பாடலே. (25)

என்பாடல் தீட்சைக் கிதுதா னொருநூறு
என்பாடல் சூத்திரம் எண்பதுஞ் சொன்னேன்
என்பாடல் பாரீர் நிகண்டொரு நூறு
என்பாடல் பார்த்தோர்க் கெய்திடும் ஞானமே. (26)

ஞானந்தா னாவது நாலாம் பதவெளி
ஞானந்தா னாவது நந்தி யிருப்பிடம்
ஞானந்தா னாவது நல்வாசி 'பாகத்தால்
ஞானந்தா னாவது நடுக்கத்தி யோடாதே. (27)

ஓடாது வாசி உறவாம் பராபரம்
நாடாத பூரணம் நாடுஞ் சிவகளை
தேடாது ஆசை பாசத்துக குள்ளாய்
வாடாது சிந்தை மவுனத்தை யுண்ணவே. (28)

மவுனந்தா னாவது வாலையின் தீட்சையாம்
 மவுனந்தா னாவது வாசிக்கு மூலமாம்
 மவுனந்தா னாவது வாழுஞ் சமாதிக்கும்
 மவுனந்தா னாவது மந்திர மூலமே. (29)

மந்திர தீட்சை முப்பத்தி ரண்டுக்குள்
 மந்திரத் தாலே வளங்கு மவுனந்தான்
 மந்திர பீஜாட் சரங்களை யோதிடில்
 மந்திரஞ் சித்திக்கும் வாசியு மாவரே. (30)

வாசியைப் பார்ப்பது வாழ்ந்திடும் யோகிக்கு
 தேகி யவனாம் சிவனாம் அவன்றானும்
 பூசிநீ நாற்பத்து முக்கோணச் சத்தியை
 காசிக்குப் போவதேன் கைகாணுஞ் சித்தரே. (31)

சித்தர்க்குச் சொன்னேன் தெவிட்டா தொருநூறு
 சுத்தமாந் தீட்சை தொகுப்பையறிந் தோர்க்குச்
 சத்தியஞ் சொன்னேன் சடாதாரங் கைவசம்
 முத்தியு மிதிலே மூதறி வோர்க்கே. (32)

மூதறி வென்பது முப்பாழுந் தாண்டினால்
 சாதக மாவது சரிகைமூதல் நாலும்
 வேதாந்த மாவது விளங்கிய காயத்தால்
 வாதந்தா னாவது வழலைக்குள் ளாவதே. (33)

ஆவது சித்தம் அழியாது காயந்தான்
 ஆவது ஞானத்துக் காதியாம் யோகந்தான்
 ஆவது யோகத்துக் காதியாம் வாசிதான்
 ஆவது வாசிக் குடிமூல மாதியே. (34)

ஆதியாம் பொன்னடி யாரு மறிந்திலார்
 சோதியின் நாத முதிக்குங் குருவென்ன
 காதினில் நஞ்சைக் கலக்க வறிகிலார்
 வாதிகள் கூடி மலைப்பார்கள் கோடியே. (35)

கோடி துறைமுகம் கோடான கோடியாம்
 ஆடியே பார்க்க ஆராலாஞ் சித்தர்க்காம்
 பாடிப் படித்துத் திரிகின்ற பத்தர்க்குக்
 கூடி முடிப்பதற் கொன்றுங்கு றில்லையே. (36)

கூறுடன் சொல்லாற் குறித்த வழலையை
வீறுடன் கைமுறை தப்பிவிடு வார்கள்
பேறுக ளோது பிறந்தே யிருக்கையில்
வாறுடன் தானும் வளர்ந்துசெ னிப்பதே. (37)

செனிக்கின்ற காலம் சென்மாந்தர மாகில்
தனிக்கின்ற தேழு தோற்றத்திற் சாராமல்
தொனிக்கு நரனாகிற் சோதியவ னாகும்
மனத்தின் பிறவி வகுத்துரைத் தேனே. (38)

உரைக்கின்ற அட்ட கன்மத்தின் வாலைகேள்
நிரைக்கும் பிரணவம் பிரணவத் தாதியும்
தரைக்குள் ளிருப்போர் தானைந்துங் கூட்டியே
விரைக்கவல் லார்க்கட்ட கன்மம் விளங்குமே. (39)

விளங்குங் கிரிகைக்கு மேதினிக் கோர்வாலை
களங்க மறவே கருவாகச் சொல்லக்கேள்
வளங்குமே ஐயுங் கிளியொடு சவ்வும்
உளம்பெறச் சொன்னோம் ஓதியறி வீரே. (40)

ஓதி யறிந்திடில் யோகிக்குத் தாகமாம்
வாதிகள் செய்யும் தராதர வாதமாம்
சாதியாம் யோக சாதனை வாலைகேள்
போதிக்கி றேன்நான் புகழ்கின்ற சிங்கியே. (41)

சிங்கென்ற தைந்துடன் சேர்முன்று ரேசகம்
அங்கென்ற தைந்துடன் சேர்முன்று கும்பகம்
வங்கென்ற தைந்துடன் சேர்முன்று பூரகம்
மங்கென்ற மூன்றே மவுனம் தாமே. (42)

மவுனத்தின் வாலை வசமா யுரைக்கிலார்
தவன சதாசிவன் தானுமுரை பேசார்
கெவனத்தின் சித்தர் கெட்டாலும் பேசார்
தவபோ தனர்களுந் தானுரை யார்களே. (43)

உரையார் குளிகை உறவாய்க் கொடுத்தாலும்
உரையார் தனங்களைக் கட்டிக் கொடுத்தாலும்
உரையார்கள் பேதிக்க உண்மைகள் சொன்னாலும்
உரையார் பெரியோர்க ளுண்மையிதென் பாரே. (44)

உண்மையாய்ச் சொல்கிறோம் உற்றமவு னத்தை
தண்மையாய்ச் சொன்னேன்ஈ ஷர்க்குத்தப் பாமல்
வண்மைக்குள் மண்ணொன்று மகத்தாம்விண் ணொன்று
வெண்மைக்குள் ளான வெளிநடு வொன்றே. (45)

நடுவான தொன்றினால் நாடும் நடுவணை
விடுவார்குரு விற்கு மெய்க்குண்மை யாயிடில்
கடுகள வாகிலுங் கப்புல ராமல்
தொடுகுறி போலவே சொல்லுவார் வாலையே. (46)

வாலையி னாலே வழங்கிய தீட்சைகள்
வாலையி னாலே குளிகைவளப் பங்கள்
வாலையி னாலே வருங்கற்ப சித்திகள்
வாலையி னாலே மாயோகஞ் சித்தியே. (47)

சித்திக்கும் லெட்சயம் வலைப்பரு வங்கேள்
எத்திக்கும் மவ்வொடு அவ்விற் பிறந்ததும்
முத்திக்கு ளங்கென் றெழும்புஞ் சுழிமுனை
சத்திக்கு ளஞ்சால் தான்லெட் சயமே. (48)

தானாம் பராபர வாலையைச் சாற்றக்கேள்
கோனாம் மகாரம் குறிப்பாம் நடுவில்
தேனாம் விசரி சிறக்குந் துவாதசம்
நானாகிச் சொன்னேன் நடனத்தின் வாலையே. (49)

நடனத்துக் கப்பால் பூரண வலைகேள்
அடியாம் நடுமுடி யந்தத்தி லொன்றாய்த்
திடமா மனத்திற்கும் சேர்ந்தறி வாலே
ஜெடத்தினிற் பூரண வாலையின் தீட்சையே. (50)

தீட்சை யிதுவரை சேரவெட் டாச்சது
தீட்சையில் லாட்டால் வலைசொல் லார்கள்
தீட்சைக்குறை யாணி யாயையான் செப்பினேன்
தீட்சையில் லாட்டால் சேரவிழ லாச்சே. (51)

ஆச்சே புவனைக் காதியாந் தீட்சைகேள்
பேச்சது மூலம் பிரணவத் தாலே
வாச்சே கிலியும் மனோமணி மூலமும்
பாச்சே மயேச பதிமூலம் பதித்திடே. (52)

பதித்திடும் பூமி நகாரம் மகாரமாம்
 உதித்திடும் போது உறவாம் புவனைதான்
 விதிக்குந் திரிபுரை தீட்சையை விள்ளக்கேள்
 கதிக்கும் மயேஸ்பரி காரண மூலமே. (53)

மூல மிருப்பது மூளுந் திரிபுரை
 காலுந் தலையுங் கருத்த திரிபுரை
 சீலமாம் யாமளை தீட்சையைச் செப்பக்கேள்
 தாலமாம் பிரணவம் தானாம் அகாரமே. (54)

அகாரமென் பார்க ளறியார்க ளாங்காரம்
 சிகாரமென் பார்க ளிச்சியா மூமைதான்
 நகாரத்தி னோடு யாமள்சீ தானம்
 மகாரத்தி னாலே வளர்ந்திடுந் தீட்சையே. (55)

தீச்சையிற் சாமளை செப்பும் பிரணவம்
 ஆச்சி மனோமணி மூலத்தா லிரண்டென
 வாச்சியாஞ் சாமளை மாலும்பிர் மாவும்
 தாச்சியில் லாத அம்பிகா சத்தியே. (56)

சத்தி மனோமணி மூலஞ்ச தாசிவம்
 பெத்தார் பிரணவம் அம்பிகை யாமடி
 முத்தியாங் கங்கையில் மூலத்தி னாலே
 சித்திக்குச் சத்தி தீட்சையைக் கேட்டிடே. (57)

கேட்டிடு மைங்கரன் மூலத்தில் ரெண்டுடன்
 நாட்டும் பிரணவம் நகாரம் மகாரம்
 மாட்டிடும் வல்லபை மார்க்கமறிந் தோதில்
 சாட்டுங்கே சரியாஞ் சத்தியின் தீட்சையே. (58)

சத்தியி லெட்டாந் தீட்சையைச் சொல்வேன்
 பத்தும் பிரணவம் பார்க்கவன் மூலமும்
 ருத்திர மூலம் நுகர்க்கே சகிமால்
 பெத்த பிரணவம் பெருமுன்னு மனையே. (59)

உன்னு மனையாஞ் சத்தியின் தீட்சை
 மன்னுந் பிரணவம் வேண்டுமால் மூலமும்
 தன்னு மயேசுரன் ருத்திரன் மூலமும்
 என்னும் பிடாயே மால்கஞ்சன் கானே. (60)

காணும் பராசத்தி கருணைக் கடல்தீட்சை
வேணவிதத் தாலும் விள்ளார் பெரியோர்கள்
பூணவே வாதிதான் பொன்மலை யீந்தாலும்
தோண வுரையார் சொல்லும் பரைக்கையே. (61)

கையார்ச் சத்தியைக் கண்ணாரக் கண்டு
மெய்யார்ச் சொல்கிறேன் விளங்கு மனோமணி
எய்யாது அவ்வென்ற அட்சரத் தாலே
அய்யா பிறந்த தறிந்துணர் வீரே. (62)

உணர்வான மூலமா னந்தா யியம்பும்
கிணமான மண்ணொடு கிருபைக்கட லாச்சு
மணமா யிருப்பது மாயோக சித்தியில்
ரிணபாவி கோவிற்கும் ரேசிக்கில் முத்தியே. (63)

முத்திகொடுத் தாண்டே மோசங்கள் வாராமல்
பத்தி மவுன சத்தியின் தீட்சைகேள்
எத்திக்கும் லட்சயத் தின்பமறி வார்க்குப்
புத்திகள் சொல்வேன் புகழாய் மகாரமே. (64)

மகாரத்தி னாலே வளர்ந்தமவு னந்தான்
மகாரத்தி னாலே வளர்ந்திடும் விந்துதான்
மகாரத்தி னாலே வளர்ந்திடும் நாதந்தான்
மகாரத்தி னாலே மவுனாயி தீட்சையே. (65)

ஆயி கொடுத்தா ளச்சுதன் மூலத்தில்
ஆயிக்கு ளீசன் வகுத்தபிர மாவாம்
தாயா மவுன சத்தியின் தீட்சையைத்
தோயவல் லார்க்குச் சுகங்காணுஞ் சித்தியே. (66)

சித்திக்கும் நன்றாய்ச் சிவயோக தீட்சை
சத்தியின் தீட்சை தவறாமற் செப்பினேன்
முத்தர்க்குச் சொன்னேன்மூ வுலகுங் கொண்டாடப்
பத்தியுள் ளார்க்குப் பலித்திடுந் தானே. (67)

பலித்திடும் ஆசான் பதத்தைப் பணிந்திடில்
பலித்திடும் ஆசான் நிழலாகப் பின்பற்றப்
பலித்திடும் ஆசான் பரிவாய் மனம்வைத்தால்
பலித்திடும் தீட்சை பகருமொரு நூறே. (68)

மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.

பகருவேன் கேளு பண்பாய்ச் சிவதீட்சை
நிகருவேன் ருத்திரன் தீட்சையி லிரண்டுடன்
இகலுமால் தீட்சை யிரண்டுட னொன்று
புகலும யேசுரன் தீட்சையும் அஞ்சாச்சே. (69)

அஞ்சாம் பராபர தீட்சையு மொன்றதாய்
மிஞ்சா மவுனத்தில் தீட்சையு மொன்றுதான்
வஞ்சகற் காகா மாடத்தோர்க் காகா
நஞ்சறச் சொன்னோம் நலமாஞ் சிவத்துக்கே. (70)

சிவதீட்சை மார்க்கஞ் சேரவே செப்பக்கேள்
புவியிற் குருக்கள் மடங்களிற்புக் கா தே
செவியுரை கேட்பது மாத்திர மப்பா
பவமே தரிக்கிலான் பசுமுழு மாடே. (71)

முழுமாடு நிர்மூடன் மூதுணர் குண்டலி
ஒழுகச் சுழிமுனை உற்பனங் காண
நழுவிக் கொண் டேதான் திரிவான்நாய் போலே
கழுவடி காப்பான் கடைப்புண் ணடியே. (72)

புண்ணடி மீறுங் குளிதனிற் புக்கிச்
சண்ணினான் தாரணி தன்னிற்குரு வென்றே
நண்ணியே நாமம் எடுத்தே நரகிலே
எண்ணிலாச் சென்ம மெழுவகைத் தோற்றமே. (73)

தோற்றத்தில் நால்வகை யோனியிற் சுத்தி
வேற்றுரு வாகவே வெவ்வேறு ரூபமாய்
சாற்றிய தொக்கணச் சடலமெடுத்த திட்டால்
போற்றுஞ் சுழிமுனை புகுதக்குரு வாமே. (74)

குருவான நந்தி கூர்கின்ற போதம்
அருளான ஆசான் ஆதி மகாகுரு
உரையாணி யான சிவயோக தீட்சையை
திரமாய்ப் புதல்வர் செப்பிடக் கேளே. (75)

கேளப்பா மூலம் கெடியாம்பீ ஜாட்சரம்
ஆளப்பா நங்கென் றடியான சீதரன்
வேளப்பா உம்மென்றே விளம்பஅறி வார்கள்
கோளப்பா கோடா கோடியு மோடுமே. (76)

ஒடுமுதல் தீட்சையும் உரைத்தே னினிக்கேள்
தேடுந் தவமெலாஞ் செப்பமாய் வந்திடும்
ஆடும் புரியஷ்ட மாங்கார மோடிடும்
வீடுங் குடியும் விளங்குமா லென்னே. (77)

மாலான தட்சரம் மாயமகா சத்தி
சேலாம் நகார மகாரத்தைச் செப்பிடு
மேலான மூன்றாந் தீட்சைவிளம் பக்கேள்
பாலாஞ் சிவசத்தி பார்க்கச் சிகாரமே. (78)

சிகார வகாரம் சிறக்கின்ற நந்தியால்
அகாரம் உகாரம் அப்பைஅறி வார்க்கு
மகாரத்தி னாலே வளர்மூன்றாந் தீட்சை
விகாரத்தைப் போக்கி வேணபடி யோதே. (79)

ஒதிட நான்காந் தீட்சையுரைக் கக்கேள்
ஆதித்த வாதி சமாமரை மூன்றோடே
போதித்த தான புகழ்பெறு மஞ்சடன்
வாதியா னட்சர மாட்டும்பின் சிங்குவே. (80)

சிங்கென்று செப்பிடிற் சேரநாலாந் தீட்சை
பங்கம்வா ராமலே பத்தும்யோ கிக்கு
எங்கு மிருக்கலா மிருவினையெய் தாது
தங்கோலம் விட்டாற் றானவன் கோலமே. (81)

கோலம் படைப்பான் குமரனென் றைக்கும்
காலனு மில்லை கைலாசம் புக்கலாம்
மேலாஞ் சதாசிவ தீட்சைவிளம் பக்கேள்
சீலமாம் அங்கென்ற பிரணவத் தெட்டிலே. (82)

எட்டு மிரண்டு மிசைந்தோதவல் லார்க்குத்
திட்டமாம் அங்கென்ற தைந்துஞ் சிறந்திடில்
அட்டாங்க சித்தி யவர்க்குகை வசமாம்
பட்டண மெல்லாம் பரைகொட்டி னாரே. (83)

கொட்டினேன் ஞான சிவயோக தீட்சையைத்
திட்டினே னென்னூல் பாராத லுத்தரை
வெட்டினேன் மூலத் தெழுந்திடு மாரவைக்
கட்டினேன் விந்து கைவச மாச்சே. (84)

மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.

கைவச மாகவே கொங்கணர் தீட்சையும்
மெய்வசம் கும்ப முனிசொன்ன தீட்சையும்
மைவசம் யோகிகள் மார்பாணி யாகவே
உய்யும் படிக்கு உணவாகும் பார்த்திடே. (85)

பார்த்திடு மூன்றுநூல் பால்பழஞ் சீனியாம்
கார்த்திடு மாறாந் தீட்சையைச் சொல்வேன்
ஏர்த்திடு நாத மனோமணிக் குத்தான்
கீர்த்தியா மஞ்சங் கிருபைக் கடலே. (86)

கடல்போ லிருந்த கர்மங்க ளெட்டிடும்
உடலுக்குள் நோய்தா னோடிமுடிந் தேபோம்
நடமிட்ட தேழாந் தீட்சைநவி லக்கேள்
விடமிட்ட சத்தி விளங்குக ணேசனே. (87)

கணபதி மூலங் காரணமூன் றாச்ச
பணமாலி காரம் பத்துமேசிங் கென்று
வணமான தைந்துடன் வாழும் டாட்சரம்
கெணபாத கம்போங் கெடியான தெட்டே. (88)

எட்டாட் சரமா யிருநான்கு தீட்சையில்
ஒட்டிய ருத்திரன் மூலத்தி னோடு
இட்டற மூன்றா லெழும்பிய சாதம்
விட்டிடும் வாசி மயேசுரர் மூலமே. (89)

மூலத்தினாலே முளங்குமட் டாட்சரம்
மேலொத்த தொன்பதாந் தீட்சைவிளம் பக்கேள்
வாலைப் பிரணவம் வாழுஞ் சதாசிவம்
மாலுக் கருமை மனோ மணிமூலமே. (90)

மணியான அங்கென்ற வாசிபஞ் சாட்சரம்
தணியான தெட்டுஞ் சாதிக்கும்வல் லோர்க்கு
கணியான பூரணங் கண்டுகளி கூறும்
துணியான யோகிகள் சொல்லிய பத்தமே. (91)

பத்திக்குச் சொல்லக்கேள் பார்ப்பத்தாந் தீட்சையை
முத்திக்கு மூல மாங்கார மூலம்
சத்தியின் மூலந் தருநாத மூலம்
சுத்திப் பிரமன்மால் தோன்றிடும் ருத்திரன். (92)

தோன்று மயேசுரன் மூலத்துட னெட்டாம்
ஊன்றறி யட்சர மொன்றும்பொய் யல்லக்கேள்
மூன்று யுகமொரு மாத்திரை யரயிடும்
மான்றலை பத்தாந் தீட்சை மகிமையே. (93)

மகிமையின் தீட்சை வளமையைக் கேளு
பகிரண்டம் படைப் பானன் றளிப்பான்
சுகமிது விற்ப துன்பங்க ளாவது
நெகிழுங் குருகும் நிலையான தொன்றே. (94)

ஒன்றான தொன்றை ஒதி யுணர்வார்கள்
ஒன்றான வனுக்கே உணர்வார்கள் சித்தர்கள்
ஒன்றான வன்றன்னை உள்ளத் தூணார்க்கு
ஒன்றும் பலியா ஒக்கவெறும் பொய்யே. (95)

பொய்யாது குருமுனி தீட்சை யிருநூறு
அய்யாபஞ் சாட்சரம் அட்டாட் சரங்களும்
மெய்யாய்ப் பலிக்க விளம்பினார் சாபத்தை
கய்யவே போக்கிக் காட்டுவார் கண்டிடே. (96)

கண்டிடும் நாற்பத்து முக்கோண சக்கரம்
அண்டிடுந் தில்லைச் சிதம்பர சக்கரம்
விண்டிடு வார்கேள் பூசை மகிமையும்
எண்டிசை அட்ட கர்மத் தியல்பாமே. (97)

இயல்பாம் வயிரவன் சக்கர பூசையும்
இயல்பாங் கணபதி சக்கர பூசையும்
இயல்பான நந்தி குருபூசை மார்க்கமும்
இயல்பாமு தண்டலே கியமுஞ்செய் தாரே. (98)

மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.

செய்கின்ற லேகியம் லெட்சயம் வாசியில்
செய்கின்ற யோகத்தின் செயற் செயமாக
செய்கின்ற மார்க்கஞ் சித்தரெல்லாஞ் செய்வார்
செய்கின்ற தெல்லாஞ் செயமல்லக் கண்டிடே. (99)

கண்டிடும் லேகியம் வாயிற் கிடக்கையில்
உண்டிடும் வாசியை உறப்பாய் மனம்பற்றக்
கொண்டிடும் போதுநீ நந்தியின் கீழே
குண்டலி பார்க்கக் கொழுந்திட் டெரியுமே. (100)

எரியுமொளி கண்டா லேகவெளி யாச்சு
பிரியாது பின்பு பூரணம் பேசிடுந்
தரியாது நோய்கள் சுகல விகற்பமுந்
துரியமாந் தீட்சை சொல்லொரு நூற்முத்தே. (101)

**மச்சமுனி ஞான தீட்சாவிதி 100.
முற்றிற்று.**

2

பராசத்தி துணை.

வேதமுனிவர் திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 24.

ஆதியடி நடுவாகி முடிவுமாகி

அருளொளியாய்ப் பரவெளியா யெங்குமாகி
நீதியெனும் பொருளாய்நிட்ட களமதாகி

நித்தியா னந்தசுகா தீதமாகி

வீதியெனும் மேருமுடி மீதுமாகி

வீரான கதிர்மதியு மிரண்டுமாகி

சோதியெனு மம்பலத்தில் நடனஞ்செய்யும்

சுத்தபரம் பொருள்பாதங் காப்பதாமே.

(1)

சார்ந்துநின்று குருபதத்தில் மனக்கண்ணாட்டி

சச்சிதா னந்தபர வெளியினூடே

நேர்ந்துமுப்பா ழப்பாலும் மவுனங்கொண்டே

நிறைந்துநின்ற சின்மயத்திற் றாங்கியானும்

சேர்ந்துசென்று அங்குசத்திற் சிங்கென்றேறி

சிறப்பாக ரேசித்து வங்கென்றாணிப்

பார்த்துநின்றே அண்டபகி ரண்டமான

பரப்பிர்ம நவகண்டங் கடந்தேன்பாரே.

(2)

பாரப்பா அடிமுடியுங் கொடியாய்நின்று

பரந்தேறி நடுவணைமுகக் கோணவீட்டில்

நேரப்பா மயிர்ப்பாலஞ் சுழுத்திபீடம்

நிலையான சுழினைரெண்டு மீனைப்பற்றி

வேரப்பா ஓங்காரக் கம்பங்கண்டு

விழிசொருகி விண்ணிரவி மதியைவேண்டி

கோரப்பா கொண்டெழுந்த வோங்காரத்தில்

குறித்திருந்த வனுபுதி கூறுங்காலே.

(3)

வேதமுனி ஞான சூஸ்திரம் 24.

காலென்ற சுழிமுனையிற் பற்றிநின்று
 கனபிரா ணாயவொரு பனிரெண்டுக்குள்
 நாலென்றும் பூரணமாய்ப் பாழாய்நின்ற
 நலமான பரப்பிர்ம வெளியாய்நின்றார்
 சேலென்றுஞ் சுத்தவெளி நித்தமாகி
 சின்மயமே யொட்டியுடுமாட் டாமல்நின்றார்
 வாலேதோ காலேதோ அறியவேண்டி
 மனோமணித்தா யருள்மொழிந்து வளங்கண்டேனே. (4)

கண்டதொரு வகையென்ன சொல்லக்கேளு
 கனநாத விந்துசிவ சத்தியானை
 உண்டதொரு சோடசத்தி விரவியப்பா
 உற்றுநின்ற சிவமாகும் பிங்கலைக்குள்
 கண்டமென்னப் பனிரெண்டு மதியின்கூறு
 கனமான வென்றாயார் சத்தியாகும்
 மண்டலங்க ளுறைந்ததனாற் கலையைக்கட்டி
 மைந்தனே கெவுனமதி லாமென்றேனே. (5)

ஆமப்பா மேலவர்க்கு குளிகையொன்று
 அறைகிறேன் ரசமதுவும் விந்துவாகும்
 நேமப்பா வாசிபச் சிலையுமாகும்
 நின்றதொரு வன்னியல்லோ பீடமாகும்
 தாமப்பா ரசமணியின் வித்தைதானும்
 தன்னுள்ளே ரசமதனை மணிபோற்செய்ய
 வாமப்பா வுலகமெங்குங் கெவுனமார்க்கம்
 மகிழ்வாகச் சென்றறிவா யிதனைவிட்டே. (6)

விட்டல்லோ கானமெங்குஞ் சுற்றிச்சுற்றி
 விருதாவாய் ரசமதனை வாங்கித்தானும்
 திட்டமுள்ள மணியாகச் செய்வதென்று
 தேடியலைந் திறந்தல்லோ போனார்கோடி
 துட்டர்களைச் சேராதே மைந்தாநீயும்
 தூய்மையென்ற வழிசேர்ந்து விந்தைக்கட்டு
 நிட்டையுள்ள ஞானமணி யாகும்பாரு
 நிந்தையின்றி விந்ததனை மணியாய்ச்செய்யே. (7)

வேதமுனி ஞான சூஸ்திரம் 24.

49

செய்யப்பா தன்னிடத்தில் வாசிதன்னைத்
 திரமாகத் தம்பித்துள் ளடக்கியேத்து
 வையப்பா தம்பனமே செய்யுமார்க்கம்
 வழுத்துகிறேன் கபாலமதிற் பார்த்துக்கொள்ளு
 துய்யநுனி நாக்கையண் ணாக்கில்மோதி
 சூழ்ந்ததமர் தன்னையுமே அடைத்துப்பாரு
 பையப்பா வோசையுட னிருளேதோன்றும்
 பதட்டமுட னாட்டிவிடு மயங்கிடாதே. (8)

மயங்காதே தகர்க்கும்போ தோசைகேட்கும்
 மறைந்துநின்ற சொரூபத்தி னொளியுங்காணும்
 தியங்காதே கண்ணிரண்டு மரைக்கண்பாரு
 தீபசுழி மூக்கின்மேற் குறியாய்ப்பாரு
 உயங்காதே கடக்கசெவி யசைவுங்காணும்
 உற்றகண்ட வாசல்கத வடைக்கும்பாரு
 இயங்குநின்ற வாசலே ழடைத்துப்போகும்
 இசைவான வாசிகீழ் நோக்கும்பாரே. (9)

நோக்கியே வாசியது யிறங்கும்போது
 நுண்ணறிவாய்ச் சுழிமுனையைச் சிவ்வென்றேதான்
 தாக்கியே அழுத்திக்கொள் நந்திபீடம்
 தன்மையுடன் வாசியைத்தான் சுழித்துக்கொள்ளு
 ஊக்கமாய் லிங்கவட்டம் அபானவாயல்
 ஓங்கியே யடைக்குமடா நந்திவேகம்
 போக்காக வாசியது பீசஞ்செல்லும்
 பூரணமாய்ச் சென்றபின் புரைக்கக்கேளே. (10)

கேளப்பா கபாலமெங்கும் விம்மலாகும்
 கெடியான கவனத்தா லுள்ளேசெல்லும்
 வாளப்பா சுடர்க்கம்பம் சூடுண்டாகும்
 மனமங்கே மயங்குமப்பா மயங்கிடாதே
 நாளப்பா ஓமென்ற மனங்கும்பித்தே
 நன்றொதுங்கிப் பீசத்தே மனத்தையுணு
 நீளப்பா வாசியது மேலேநோக்கி
 நின்னயமாய்த் தண்டுவழி யோடுந்தானே. (11)

வேதமுனி ஞான சூஸ்திரம் 24.

தானான சுடர்க்கம்பம் நரம்ப்தொன்று
 தனித்தஞ்சு மரத்தின்கண் போலநிற்கும்
 வானான வாசியும்வ் வழியிலோடி
 மகத்தான கமலவண்ட வழுதந்தன்னிற்
 கோனான வாசிநிற்க வன்னிமீறிக்
 கோடிகதிர் கண்ணிமைக்கு ளடங்குமோசொல்
 பானான விந்துதனை வாசிதானும்
 பம்பரம்போற் சூழற்றிமணி செய்யும்பாரே. (12)

செய்யவிந்து மணியாஞ்சா ரணையெத்தானும்
 செலமென்ற நுனிநாக்கை யணுப்போல்நீக்கிப்
 பையவே யுருண்டுவரும் மணியினோடு
 பண்பான வாசிதனைப் பாருபாரு
 நையாமல் விந்துமணி வாசிகூடம்
 நாடியே படரென்னப் பீசத்துள்ளே
 வைபவமாய் நந்தியுட வழியிற்செல்லும்
 மகத்தானசூழற் சிக்கிக் கொள்ளுந்தானே. (13)

கொள்ளப்பா அவ்விடத்தில் வன்னிவீடு
 குறியப்போ தண்ணாக்கிற் றிறந்துமூடும்
 கள்ளப்பா னுருத்திறந்து வுட்சிவந்து
 கண்டுருகி வலுவாஞ்சா ரணையாமெண்ணு
 விள்ளநூற் றெட்டுச்சா ரணையப்பாரு
 வீராக யேகுமணி யண்டந்தன்னில்
 சள்ளையிலா நுனிநாக்கைப் பாதிவாங்கு
 தானோடி வருமணியுங் கபாலமெண்ணே. (14)

எண்ணவே அண்டத்திற் பிணையைவைத்து
 எட்டியே கபாலவரை பெரியவாசல்
 நண்ணியே மூடும்போ துடலைத்தானும்
 நாலிரண்டு வரைவரையுந் தூக்கும்பாரு
 அண்டமுதற் றிசைகளெட் டுஞ்சுழன்று
 அரைநொடியி லேவருகு மணியின்வேகம்
 நுண்ணறிவாய் முன்போலக் கதவைமூட
 நோக்கியே கம்பநுனி மேலேபோமே. (15)

வேதமுனி ஞான குஸ்திரம் 24.

51

போமப்பா கதவினுனி சற்றேநீக்கிப்
 பொருதிவரு மரைநொடியில் மணிதானப்பா
 நேமப்பா ரசமணியின் மார்க்கந்தன்னை
 நுவன்றேனே இம்மணியின் வேகத்தாலே
 ஆமப்பா அண்டர்முதல் முனிவர்தானும்
 அயர்ந்திருந்தா ரவர்களுக்கிம் முறையைச்சொன்னேன்
 நாமப்பா மாந்தருக்காய்ச் சொல்லவில்லை
 நாடிப்பார் மவுனியடா விட்டிடாதே.

(16)

சூடாமணி மாத்திரை

விட்டுப்போம் சகலநோ யானதெல்லாம்
 விடாமழைபோற் றொடுத்தகன லானதெல்லாம்
 மட்டிலாக்கு டாமணியின் மாத்ரைதன்னை
 மகிழ்வாகப் பகலுகிறேன் க்படம்விட்டுத்
 தொட்டவியா திகளெல்லா மோடுதற்குச்
 குட்டுகிறேன் படித்தோர்கள் மெச்சவேதான்
 கட்டுவித முந்திரிகை யுப்பின்பூவும்
 கருத்தறியத் திப்பிலிபே ரீச்சுதானே.

(17)

பேரீச்சுக் கோஷ்டமொடு முத்தக்காசு
 பெருமையுள்ள வெட்டிவேர் பன்னீர்ப்பூவும்
 சாரிச்சுத் தாமரைப்பூ நன்னாரிவேர்
 சரியான சந்தனத்தூள் வகைவகைக்குத்
 தாரிச்சு பலமொன்றா யிடித்து நன்றாய்த்
 தவறாமற் கல்வத்திற் போட்டபின்பு
 நேரித்து விங்கமொரு காசுபோடு
 நிலையான பூரமொரு காசுபோடே.

(18)

போடப்பா அரிதாரங் காசுபோடு
 புனிதமுற நாபிவரைக் காசுபோடு
 ஆடப்பா தண்ணீர்விட் டான்கிழங்கின்
 அச்சாற்றா லீர்நாள்தா னரைத்துக்கூட்டு
 நீடப்பா கறிப்பான்சார் விட்டுநன்றாய்
 நீங்காமல் மூன்றுநா ளரைத்துத்தீரு
 தேடப்பா உழுந்திடைதா னுண்டைசெய்து
 தீர்க்கமுடன் நிழலுலர்த்தி நயஞ்செய்வீரே.

(19)

வேதமுனி ஞான சூஸ்திரம் 24.

வீரத்தைப் பழச்சாரோர் தினமேயுர

விட்டெடுத்து மேநாபி தனைவெள்ளாட்டின்

நீரத்தில் மூன்றுநா னூரப்போட்டு

நீயெடுத்து யிலுமிச்சை மிளகுசாற்றில்

தீரத்தை விடாமுன்போற் செய்பூரத்தைத்

தேனதிலே சுருக்கிட்டு யெடுப்பாய்விஷ்ணு

தாரத்தைச் சுண்ணாம்புக் கற்பன்னைந்து

தரம்நீத்திக் கழுவிநன்றாய்ப் பதனஞ்சேரே.

(20)

வேறு

பதனமுடன் சுகிர்த மாகப் பண்புடன் சொல்லக் கேளு

விதனமுந் தீரவேண்டி விளங்குமாத் திரையி லொன்று

நிதமுறக் கொடுத்து மேலாய் நேர்படப் பார்ப்பீ ராகில்

அதனம தான கர்ம விழலது அகலுந் தானே.

(21)

அகன்றிடுங் குளிர்சு ரங்கன் அசாத்திய விரண மூறல்

நகன்றிடுங் கன்னி தோஷம் நாடாது சன்னி யாவும்

புகன்றிடுங் கண்சு ழற்றல் பொல்லாத கிறுகி றுப்பு

இகன்றிடுங் குத்தல் பித்தம் டுங்கியே அலறிப் போமே.

(22)

அலறிய சன்னி வேர்வை அழலது நீங்கிப் போகும்

நலவனும் பானம் பார்த்து நாடியே கொடுப்பீ ரப்பா

பலவித நோய்க் ளெல்லாம் பறந்திடும் பறவை போலே

தலமதி லறிவுள் ளோர்க்குத் தான்றெரிந் துரைத்த தாமே.

(23)

அறிவினாற் பத்தி யத்தை அடவுடன் புகல வேணும்

பிரியமாந் தெரிந்த வீதம் பேர்பெறச் சொல்ல வேணும்

குறியவே ஸ்நானஞ் செய்யக் குணமுடன் துவல வேணும்

குறிகுண விதத்தைக் கண்டு கூறுவீர் தினமுந் தானே.

(24)

வேதமுனி ஞான சூஸ்திரம் 24.

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2.
குருவே துணை.

தர்வாசமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 77.

வெண்பா

ஏமப் பிறப்புக் கினிய வழலையெனும்
காமப் பிறப்பின் கரைபோலாம்--வாமத்தில்
ஆயிபதம் பூசி யருளும் பராபரத்தின்
தேயுங் கணேசனடி தேர்.

*

வேறு

மூலமது நாதவிந்து யெழுத்தினாலே
முன்நகர மெழுத்தாறு மகாரம்பத்தாய்
மேலமது சிகாரமுமே பனிரண்டாகும்
மெய்யான வகாரந்தான் பதினாறென்றும்
ஆலமது அமுதான யகாரமேழாய்
அப்பாலும் நின்றபொரு ளறிவேயொன்றாய்ப்
பாலமது மயிர்ப்பாலம் நெருப்பாறான
பஞ்சவெழுத் தடிமுடியே முதலாங்காப்பே.

(1)

பதினெட்டும் பதினாலே மூன்றேயாகிப்
பவமகற்றுந் நவமான வகாரமாறாய்ப்
பதினெட்டி லேழாகி மூன்றேயாகிப்
பதினெட்டும் இம்மூன்றும் பொருளுண்டான
பதினெட்டு லிபுதியடா திருநீறாகிந்
பாமகள்மா மகள்மலையின் மகளுமாகப்
பதினெட்டுந் தியானமுட் கொண்டூயும்
பதித்திடுவாய் புருவமையம் பதிவாய்த்தானே.

(2)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 77.

பதிவான தாருக்கும் பதியாம்வீடு
 பத்தியுடன் அரிஓமென் றஞ்சஞ்சேர்த்துப்
 பதிவான அ-இ-உ-எ-லஓவென்றும்
 பரதேவ தாசத்தி வாகங்காளி
 பதிவாக ஊணப்பா யோதிக்கொள்வாய்
 பகரைந்து ஐந்துமொரு பத்துமோடு
 பதிவான மனோமணித்தாய் தானேதானாய்ப்
 பத்துடைய சித்தனெனப் பகருவாளே. (3)

பகரரிது பகர்ந்தபின்பு தன்னைத்தானே
 பாரென்னைப் பாருன்னைப் பாரேதன்னை
 பகரரிது அவர்சொல்லுந் தன்னைத்தானே
 பதிந்துபார் விபுதியது உறுதியாச்சு
 பகரரிது உறுதியல்லோ உலகமானாள்
 பத்துவய தானதிவள் சித்தியானாள்
 பகரரிது இப்படியே பகர்ந்தசொல்லைப்
 பத்திப்பார் பிறவிபிணி யத்துப்போச்சே. (4)

பிணியான நோய்பிணிக ளோடிப்போச்சு
 பிரணவத்தோ டாறுதலம் பதிமேலாச்சு
 பணியான சரப்பணியு மணியலாச்சு
 பார்மகளோ டஞ்சமொரு சத்திதீட்சை
 அணியாத ஆபரண மணிந்தேகொண்டால்
 அரகரா யேகதச தீட்சைநீறு
 தணியாமற் றனித்தணியும் விபுதியாலே
 சகலசா பமுநிவர்த்தி முத்தியாச்சே. (5)

முத்தியென்ற நந்திசத்துச் சித்தானந்தி
 மூலமனோ விர்த்தியதாய் நின்றமூர்த்தி
 அத்திமுகன் மும்மதத்தோன் கந்தன்முன்னோன்
 ஐந்துகரன் தொந்திவயி றுடையோனப்பா
 சித்திபெறத் துதிக்கையாற் றிருநீறள்ளித்
 தீர்க்கமுட னுனக்களித்த களிப்பினாலே
 முத்திபெற வந்ததிந்த தூலதேகம்
 மூலபஞ் சாட்சரத்தை யாதிபாரே. (6)

குறுவிருத்தம்.

ஆதியு மந்தமு மனுபொன் வாயுவில்
மாதொரு பெண்பிளை மகாசத்தி யாகினள்
நீதி பராபரை நேமியின் றங்கையாம்
சோதியில் வாதச் சுடரொளி நாதமே. (7)

நாதனிருக்கும் நடுமண்டலத்திலே
போதமுறைந்தே புகழ்நீட்டும்வாசிதான்
ஒதிபமானது ஒமென்றகுண்டலி
ஆதியின்றீயி லளவற்றவாயுவே. (8)

வாயு வடக்க மாயோகமாரிஷி
வாயு வடக்க மனமேதிளைத்திடும்
வாயு வடக்க மாமுப்பாழ்கண்டிடும்
வாயு வடக்க மயேசுரமூலமே. (9)

மூலக்கிழங்கு முளைத்தேகிடக்குது
காலத்தையுணிக் கடுகவறிந்திலார்
காலத்தையுணிக் கடுகவறிந்தபின்
ஒலத்தறிந்தே ஒளிவிட்டதெட்டுமே. (10)

எட்டுக்குமுந்து மெழுத்தையறிந்தவர்
அட்டமாசித்தி யடங்கியமாமுனி
கெட்டுமுகாரங் கெடியாங்கணேசனுக்
கொட்டியமூலங் கோலமதாமே. (11)

ஆமேயறிந்தபின் னாருமக்கொப்பினி
தாமேநல்லீசனைத் தாமென்றறிந்திடு
வாமேவகார மயேசுரமூலமாம்
பூமேல்வளர்ந்திடும் பொன்னாம்வழலையே. (12)

வழலைகருவை வாகாய்ச்சொல்லக்கேள்
தழலதுபோலச் சதாசிவன்வெந்திட
அழலாம்பராபர மகண்டவெளியாய்
உளமேமகிழ்ந்து வுரைப்பதுகேளே. (13)

கேளாய் அமுரி கெடிபதினாறு
நாளாய்கற்கண் ணம்படி ரெண்டு
ஆளாய்பூவை யளக்கும்படியெட்
டீளாய்ப்பாறை யுப்பதுமொன்றிடே. (14)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 77.

ஒன்றாய்க்கலக்கி யொருநாட்டெளியவை
நன்றாயிருத்து நலம்பெறக்காச்சிடு
மன்றாகவத்தி வருமெழுகாம்பதம்
சென்றிருமூன்று கழஞ்சிடுவெள்ளையே. (15)

வெள்ளையைப்போலே வீரனைக்கூட்டிடு
ஒள்ளியவில்லை யுணர்வாய்ப்பிடித்திடு
உள்ளியவெயிலி லுறமாயுலர்த்திடு
தெள்ளியகாரச் சேனீரைக்குத்திடே. (16)

குத்திடுகாரங் கொடுங்காரமாக
வைத்திடநன்றாய் வகைசொல்லக்கேளு
பத்துடனாறு பகர்ந்திடுமண்டமும்
முத்தியில்வெண்கரு மூர்க்கமதாமே. (17)

மூர்க்கமாம்வெண்கரு முறிந்துசலமாக
மார்க்கமதாகும் வகையெருக்கின்பால்
ஆர்க்கரைவீர மதனொடுபூரம்
நேர்க்கநல்லண்டம் நீரதுகூட்டே. (18)

கூட்டிடுபுவைக் கொழுத்தஞ்சுகண்ணம்
ஆட்டவகைக்கு அரைக்காகயிட்டிடு
காட்டிக்கவையாற் கடைந்திடுவெண்ணெயாம்
ஆட்டியபோது அதைப்பனிவைத்திடே. (19)

பனியிலிருக்கப் பளிச்சென்றுநீராங்
கனியஞ்சுகண்ணங் கடுங்குகையாக்கிப்
பனிவாய்ப்பதித்துப் பகர்வாய்ப்புடமிட
மனவாகிநீரும் வழலையிதாமே. (20)

ஆமேயன்னீரை அழகாய்வழலைக்குத்
தாமேதினமுனு தான்குத்திவைத்திடு
ஏமேயிருமூன் றிரவியிற்காய்ந்தபின்
நாமேவழலையை நாடறியாதே. (21)

நாடகமாடும் ரவிமதிப்பெண்டீர்
கூடிக்குழைந்து குலாவுங்குலப்பெண்
தேடியுண்பார்போற் செகவோசையாகினள்
ஆடியபெண்பிளை யாதியிதாமே. (22)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான குஸ்திரம் 77.

57

ஆதிவழலை யருஞ்சண்ணமானபின்
சாதிச்சரக்கு அறுபத்துநாலும்
ஒதியுபரச மொருநூற்றிருபது
வாதிகளாற்றினம் வகையானதொன்பதே. (23)

ஒன்பதுலோக முடன்காணநீறும்
வன்பகையஞ்ச சுண்ணக்குகையிலே
தன்கடுங்காரச் சேனீர்தாலே
என்படுங்கண்டா லிடுதியிற்கம்பே. (24)

கம்பதுபோலே கடுஞ்சாம்பலாகும்
நம்பலவெய்யிலில் நலமாகச்சுண்ணமாங்
கொம்பதுகாமம் படக்கடுஞ்சுண்ணம்
வம்பரேயிந்த மகத்துவம்வழலையே. (25)

வழலைசவுக்கார மென்பார்கள்வாதிகள்
உழலைப்படுவா ருள்ளெண்ணெய்வாங்கிடத்
தழலிலெரிப்பார் தாளிப்பார்கண்டிலார்
பழவினையென்று பகுத்தறிவாரே. (26)

அறிவாம்வழலை அடங்காத்துறையது
உறவாமுதற்றர மூதியெடுசுண்ணம்
மறவாதவாத வழலைக்கிராவனந்
திரிகூடபீடஞ் சேர்ந்தவழலையே. (27)

வழலையிதுவன்றி வைப்பேன்ரண்டாந்தரம்
அழலேபூநீரு ஆனதுயெண்பலந்
தழலாயிருந்த தனிச்சுண்ணமீர்பலம்
பழமானபாறை யுப்பதுபாரே. (28)

பாரிதுவோர்பலம் பண்பாகத்தூக்கிச்
சீர்வெடியுப்பிற் சிறந்தபுளிக்கூட்டி
நீரதுவிட்டுநே ரிட்டொருசாமம்
வீரனாற்காச வெள்ளையோர்காசிடே. (29)

காசிடைகுடன் கடுகப்பொடித்திடு
நேசமுடனே நிலைத்தாட்டிவில்லைசெய்
வாசிணையாக வழலையிதுவாகும்
கூசிடாவெயிலிற் குலாவியுலர்த்திடே. (30)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 77.

உலர்த்துந்துவாதச மொருமுன்றுமிட்டிடு
அலத்துகார்நீரை யப்பிப்பின்குத்து
பிலத்தேதினமுன்றிற் பிரண்டுபொடியாகும்
மலத்தாங்குகைக்கு எரிட்டுநீதியிடே. (31)

தியிடுகற்கண்ணங் கீழ்மேலுமிட்டு
வாயிடுசட்டிக்குள் வைத்திடுவாலுகை
தியிடுசாமஞ் சிறப்பானகண்ணமாம்
பாயும்நற்சாரஞ் சரிசேர்பனிலையே. (32)

வைத்திடநீராம் மகத்தாஞ்சவுக்காரம்
கைத்திடப்பட்ட சரக்கெலாங்கட்டுணும்
மெய்த்தமெழுகாகும் வீரத்தினீராலே
வைத்தாரென்றந்தி வழலைரெண்டாந்தரம். (33)

தரமானமுன்றாந் தரத்தின்வகைகேளு
திரமானபுவை யாதியாங்கடல்நுரை
பரமானகுக்குடத் தண்டம்பொடித்திடு
நுரையுஞ்சரியாய் நுகரவரைத்திடே. (34)

அரைப்பாயெருக்கலம் பாலுடன்வெண்கரு
நிரைப்பாறியாட்டி நிலைத்தாதுகண்ணமாந்
தரைப்பானபுவுக்குத் தானீருமெட்டொன்று
இரைப்பானகல்லுப்பு யீரெட்டுக்கொன்றிடே. (35)

ஒன்றாயரைத்திடு உப்புடநீராலே
நன்றாகச்சாம மரைத்தபின்கூடனும்
வென்றாகவீரனும் வெள்ளையுங்கூட்டி
ஒன்றாய்ப்பொடித்து உறவாகத்தூவிடே. (36)

உறவாய்வகைக்கு ஒருகாகதூக்கி
நிறமானவில்லைசெய் நீட்டிரவியிலே
அறமாயுலத்தி யதிற்கடுங்காரம்
தரமாகக்குத்தித் தரைமீதுலர்த்திடே. (37)

உலத்தியேயஞ்சு சுண்ணக்குகையில்லை
பிலத்தியேகற்கண்ணத் துள்ளாகவைத்திடு
நிலத்தியவாலுகை யேத்தியெரிசாமம்
முலத்தானவழலை மூன்றாந்தரமிதே. (38)

இதுதானேசண்ணம் இளக்கமேறிடும்
பதியானசத்துப் பறிக்குருவாகும்
துதியானகூதமுள் சொல்லுமுன்கட்டுணும்
கெதியானநாலாந் தரவழிகேட்டிடே. (39)

கேட்டிடுசிப்பியைக் கெடியாயமுரியில்
மாட்டிடுமுறவாம் மண்ணுங்கரைத்திடு
நாட்டியெரித்திடு நால்சாமமட்டும்நீ
நீட்டியமறுநாள் நிமிர்ந்தகிளிஞ்சியே. (40)

கிளிஞ்சிமண்தன்னைக் கிண்டியேதள்ளித்
தெளிஞ்சவெயிலிற் றினமேமுகாய்ந்தபின்
நளிஞ்சேயிடித்திடு மப்பாவதுதாளாம்
ஒளிஞ்சேவடிகொண் டுறுதிதூள்வாங்கே. (41)

வாங்குபொடிதான் வளமாயெண்பலம்
பாங்கானபாறை யுப்பதுவோர்பலம்
சாங்கம்வெடியுப்புத் தானையொருபலம்
தாங்கியரைப்பலந் தான்சீனங்கூட்டிடே. (42)

கூட்டிடுவெள்ளைப் பாஷாணங்காற்பலம்
மீட்டியவீரன் கழஞ்சியதொன்று
தாட்டிகச்சூடன் தானதுகாற்பலம்
ஊட்டியரைத்திடு உப்புநீர்வாரதே. (43)

வார்த்தாட்டிவில்லை வளமாய்ரவியுறக்
கோர்த்தெழுநாளிற் குமிரியுலர்ந்தபின்
நீர்த்தேகடுங்கார நீர்தனைக்குத்தி
ஏத்தேநாள்முன்று யிஞ்சிடக்குத்தே. (44)

குத்தியுலர்ந்தபின் குகையதுதன்னிலே
வைத்தேயெரித்திடு கற்கண்ணத்துள்ளாய்க்
கைத்திடுகாமத்திற் கடுஞ்சண்ணமாகும்
மெய்த்திடுசிப்பியின் வித்தையுங்கோடியே. (45)

கோடிக்கேயோடுங் கொடிதானவஸ்துவிற்
கூடிக்குளைந்து குலாவமலைபொன்னாம்
ஆடித்திரிய அறியார்க்கைமுறை
நாடிக்கிளிஞ்சியிற் கைமுறைநாதமே. (46)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 77.

நாதமேவிந்துவும் நாடுந்திருவடி
வாதமீதெல்லாம் பலிக்கும்வழலையால்
ஆதிமுப்பூவை யறியார்களாரும்
சோதியினாண்மையைச் சொல்லவொண்ணாதே. (47)

ஒண்ணானபூநீ ருயர்ந்திடுஞ்சத்தியாம்
பண்ணாஞ்சிவத்தைப் பாரிலறிந்திலார்
சுண்ணாம்புங்கூட்டித் துரையைமுடித்திலர்
வண்ணான்காணாட்டால் வாதம்பலியாதே. (48)

பலியாதோவென்று பாவியெண்ணாதே
கலியாதேகற்சுண்ணந் தானேயொருபலம்
நிலப்பாறையுப்பு நீரதுயெண்பலம்
வலிவீரன்வெள்ளை வகைக்கொருகாசிடே. (49)

இட்டிடுகூடன் காசிடேகூட்டி
விட்டிடுவிந்து நீராலரைத்திடு
கொட்டிடுநாதங் குமுறியரைத்திடு
பட்டிடுவில்லை பாரதினாண்மையே. (50)

ஆண்மையிதின்முறை யாருமுரைத்திலார்
வீணிலேகூட்டு வேதையைப்பார்த்தார்
காணுமோசெம்பு கனகமாதாமோ
ஊணியவுப்பை யுரைக்கவித்தாதியே. (51)

ஆதிக்குருவிது அப்பாவழலைதான்
சோதியைப்போலே சுடரொழிவிட்டிடு
மாதுநல்லாளும் வகையாயுரைத்திட்டாள்
மேதினியோர்க்கு விளம்பினநாமமே. (52)

நாமேரவியிற் காச்சிடுபக்கந்தான்
நாமேகடுங்காரம் நாட்டினோமூன்றுநாள்
நாமேமறுபடி யேழ்தினங்காய்ந்தபின்
நாமஞ்சுண்ணக் குகையில்நளுங்கிடே. (53)

நளுங்கிடுங்கற்சுண்ணச் சீலையுஞ்செய்திடு
நளுங்கிடுங்கற்சுண்ணத் துள்ளாகவைத்திடு
நளுங்கிடுகாரம் நலமாயொரித்தபின்
நளுங்கிடுமுப்பூ நாதாந்தச்சத்தியே. (54)

துர்வாசமகாரிஷி ஞான சூத்திரம் 77.

61

சத்தியீதப்பா சாரமீதாச்சது
 சத்தியீதப்பா காரமீதாச்சது
 சத்தியீதப்பா தணிப்பூவழலைகாண்
 சத்தியமென்று சாற்றினார்நந்தியே. (55)

நந்தியுரைத்தார் நலமானபூநீரை
 நந்தியுரைத்தார் நலமாஞ்சவுக்காரம்
 நந்தியுரைத்தார் நாலுவழலைக்கும்
 நந்திகுருவை நாட்டென்றார்கண்டிடே. (56)

கண்டேனேசண்ணங் காரமதில்ரெண்டு
 கண்டேனேயுப்புக் காரமதிலொன்று
 கண்டேனேமூன்று முப்புவாய்க்கண்டிது
 கண்டேனேபூவைச் சுண்ணக்கரையிதே. (57)

கரைகாணாமுப்புக் கண்டால்மகாவாதி
 வரையாம்வழலை நாலுவகைவைப்புத்
 தெரிவாகச்சொன்னேன் செயமாம்வழலை
 யுரைபாகமந்த யிடைபாகஞ்செய்திடே. (58)

செய்யும்வகைதான் திரமாகச்சொல்லக்கேள்
 வையும்வழலை சவுக்காரஞ்செய்திடப்
 பொய்யும்புலையும் பூரிப்பார்கண்டிடு
 வையேமுப்பு வழலையதெட்டே. (59)

எட்டுப்படியி லமுரியும்ரெட்டிக்
 கொட்டிக்கரைத்துக் குறுகவேவைத்திடத்
 திட்டங்கற்கண்ணந் திரமாய்ப்படிர்ரெண்டு
 இட்டுக்கரைத்து யிடுவாய்நீயப்பிலே. (60)

அப்பில்விளைந்திட்ட தாகமுடநாதம்
 உப்பெனப்பாறைமே லுயர்ந்துவளர்ந்திட்ட
 உப்பதுவொன்று வொன்றாய்க்கரைந்திடச்
 செட்டும்வழலை திரமாகக்காச்சிடே. (61)

காச்சிக்குறுகிக் கனகிவருகையில்
 வாச்சநல்லெண்ணெய் வளமாபுரைப்படி
 பாச்சிக்குறுக்கிப் பதங்கண்டுண்டைசெய்
 மூச்சியாச்சரியந் தான்சவுக்காரமே. (62)

துரீர்வாசமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 77.

சவுக்காரமிப்படிச் செய்தவன்வாதிகாண்
சவுக்காரத்தாட்டுச் சகலசித்தாதியும்
சவுக்காரமென்பார் பரங்கிதன்வைப்பதைச்
சவுக்காரமுப்புவைச் சாத்தினதாமே. (63)

சாத்தும்வழலைச் சவுக்காரமேயென்றும்
தோற்றுவதேது மில்லைதெளிந்திடு
கூற்றுவனாயுனைக் கோட்டிகள்கொள்வது
மாத்திரமன்றி மாத்தறியாதோ. (64)

அறியாரறியா ரறிவார்கள்கித்தர்கள்
முறியாதமுப்பூ வழலையினாலே
தறுகாமற்சொன்ன சவுக்காரமேசெய
மறினால்தாமுமே வாதத்துக்காகுமே. (65)

வாதத்துக்காகும் மயேசுரமுலங்காண்
போதமிகுந்த பொறியாற்கேதங்கும்
சோதியின்தூபந் துறந்துகிடக்குதோ
வாதிகளெல்லாம் மயங்கினவாறே. (66)

வாரேதங்காடியில் வழலையைவாங்குவார்
நீரேதோசெய்ய நிலையாமலுதுவார்
கூரேதுங்காணார் குலாமர்களவாதிகள்
பேரேதுசும்மா பேரின்பஞானிக்கே. (67)

பேரின்பஞ்சென்று பெருத்தவழலையைச்
சார்வாயுரைத்தார் தானொன்றுங்கண்டிலார்
மேருப்பமுக்க விதமுறிந்திலார்
ஆரடாசித்த னறிவான்வழலையே. (68)

வழலைக்குளெண்ணெய் வளமாகத்தள்ளி
வழலைக்குக்காரங் கடுங்காரமேற்றி
வழலையைத்தொட்டு மாட்டச்சரக்குச்சாம்
வழலையினாலே மலைதான்பொன்னாமே. (69)

பொன்னாஞ்சகஸ்திரத் தெண்மாற்றும்ட்டும்
பொன்னாமோமற்ற வழலைக்கொருமாததுப்
பொன்னாகிலுமே பூட்டவறியாட்டால்
பொன்னாவதேது புகழ்பூவழலையே. (70)

பூவைத்தெளிந்தாற் புகழுஞ்சவுக்காரம்
 பூவையறியாட்டாற் பொருளுமுதற்கெடும்
 பூவென்றமுப்பூவைப் பூட்டவறியார்கள்
 பூவென்றதாதி பூவேகுருவாமே. (71)

குருவொடுகெந்தியைக் கூட்டிக்கலந்திடு
 குருவோடயத்தையும் கூட்டியரைத்திடு
 குருவோடுகுதத்தைக் கூட்டியரைத்திடு
 குருவிடுரவியிற் குறையாதெண்மாத் தே. (72)

மாத்தாம்வழலையால் மலைகளுஞ்சுண்ணமாம்
 சாத்தவேசுண்ணந் தடவப்பசும்பொன்னாம்
 நீத்தவேசுண்ணத்தில் நீறுஞ்சரக்கெலாம்
 வேத்தவுபரசம் வெண்ணீறதாமே. (73)

ஆமேவழலை யடைவாகச்சொன்னேன்
 பாமேவுடனே பதினெட்டுச்சித்தர்கள்
 மோமேயிந்த முப்பூவழலையில்
 தாமேசவுக்காரஞ் சரத்தார்பெரியோரே. (74)

பெரியோர்களெல்லாம் பிற்கருபேசி
 அரிதிதுவென்று அளவற்றநூற்பாடித்
 தெரியாமலங்கே செப்பினார்பூவைப்
 பரியாசக்கூற்றாய்ப் பாடினார்கண்டேன். (75)

பாடினேன்காவியமெண் ணூரொருகோர்வை
 கூடியெழுபத்தேழ் குறிக்கினேனானதில்
 நாடியென்னுலை நயமாயறிந்தோர்கள்
 ஆடுவார்வாச முனிக்கொப்பாரெனவே. (76)

ஒப்பாருமில்லை யொளியாங்குருநந்தி
 செப்பியவாதந் திறந்தாரெனவே
 அப்பனேமுதற்சிற் றருளென்றுவாதம்
 முப்பூவழலை சவுக்காரமுற்றே. (77)

துர்வாசர் ஞான சூஸ்திரம் 77.
 முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும் பாத்திர வியாபாரம்
 ந.ரா.ம. கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி
 இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2

குருவே துணை.

வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமனுக்குபதேசித்த

ஞானோதயம் 16.

அஃங் முடி மீதிலங்குந் தீபமாகி
 யானந்த முற்றபர மோனமாகி
 முண்டகமாங் கமலமல ரமுதமாகி
 முத்தியென்ற தலமதனில் வளர்வோனாகிக்
 கொண்டல்நிற மேனியரி யயனுமாகிக்
 குணபதியு மணபதியு மிரண்டுமாகிக்
 தொண்டர்களுக் கருளளிக்கும் வடிவமாகித்
 துலங்குபிரம் பதமதனைச் சித்தம்வைப்பாம். (1)

சித்தம்வளர் பூரணத்தைக் காண்பாருண்டோ
 சிவயோகி யுரைத்துவரத் தெரியவேணும்
 பத்தியுடன் வாசிதனைத் தெரியப்போமோ
 பரமசந் குருவருளா லறியவேணும்
 முத்திதந் தாண்டகுண் டலியைக்கண்டால்
 முடிவற்ற பதியதனிற் கூடலாகும்
 வெத்துபெறக் கண்டமதில் அங்கென்றோதி
 விளித்துரைக்கக் குறியதனைக் கருதிப்பாரே. (2)

கருதிப்பார் தோன்றிமறை யாதாரின்போற்
 காணுமடா விழிக்கடங்கா வொளியாந்தீபம்
 உறுதியுடன் பார்க்கக்கண் கூச்சமுண்டாம்
 உள்ளமயங் காமலுமக் குறியிலேறு
 கருதியுரைத் திடும்வழியே செய்துவந்தால்
 சுந்தரம்போல் நந்தியொளி தானேதோற்றும்
 பந்திமதி அகாரமொடு உகாரம்மேண்டும்
 பண்பாகச் செபித்தவன்மெய்ஞ் ஞானிதானே. (3)

வசிஷ்டர் ஞானோதயம் 16.

தானென்ற ஞானிகட்கு அகாரதீட்சை
 தானறிந்தோர் மனமாகச் செபியாண்டொன்று
 நானென்று தவறாமற் றினங்கடோறும்
 நன்மைபெறப் பழக்கமது செய்துவந்தால்
 தேனென்ற மூலதல மதுவுங்காணும்
 சித்தமதைப் பற்றிவிடா திருந்தாயானால்
 கோனென்ற மூலவன்னி யகன்றுபோகும்
 குறிப்பறிந்து செய்துவந்தாற் கூறுவேனே.

(4)

கூறுவேன் அசதியொடு கசடதென்ற
 குற்றமுள்ள வறுசுவையு மகன்றுபோகும்
 தேறுதற்கு உகாரத்தை மருவியேறு
 சித்திபெற ஆண்டொன்று தினந்தோறுந்தான்
 பேறுபெற நடந்துவரும் பழக்கத்தாலே
 பின்புனக்கு நீர்க்கடுத்து வெட்டைமீறும்
 வேறுமித மாய்நினைத்து விட்டிடாதே
 மேலாக முனதுடம்பி லினஞ்சொல்வேனே.

(5)

சொல்லுகிறேன் ஆக்கைதனில் வாய்வுநின்று
 சுகமில்லா ததுபோலப் பித்தமீறும்
 வல்லதொரு வுண்சுவையை மனம்வெறுக்கும்
 மயங்கிநீ யிந்தவித மிருக்குதென்ன
 செல்லவிட்ட வுன்மனதைத் திருப்பிடாமல்
 சீராக உகாரமதை யேற்றுவேற்று
 நல்லதன்றி வியாதியது பெலத்துதானால்
 நான்சொன்ன கற்பமதைச் சடலத்துற்றே.

(6)

ஊற்றினால் வியாதிமுற்றும் விலகிப்போகும்
 உன்றைகஞ் சுந்தரம்போ லாகும்பாரு
 நாற்றிசையோ ரறியார்கள் சுழினைமேலே
 நலம்பெறவே வாசிதனை யேற்றுவேற்று
 தேற்றியே அத்தலத்தில் முனைமேல்நின்று
 தேறியே சற்கருவைத் துதித்துப்போற்று
 மாற்றியே செய்தாக்கால் மனம்வேறாகும்
 வையகத்தோர் தனக்கிதனை வழத்திடாதே.

(7)

வசிஷ்டர் ஞானோதயம் 16.

66

இதமாயிவ் வுலகதனிற் சாஸ்திரங்கள்
 இயல்பாகக் கற்றறிந்தோ மெனவேயெண்ணி
 சதமான மெய்க்குருவைப் போற்றிடார்கள்
 சடலத்து எலிகுகின்ற தலங்காணார்கள்
 பதமான உண்மைநிலை யுணர்ந்திடார்கள்
 பாவியடா பராபரத்தின் நிலையுங்காணார்
 நிதமவரைப் பாராதே கருச்சொல்லாதே
 நின்மலத்தில் மலத்தைநீ நிறுத்துவாயே. (8)

நிறுத்தியே சடாட்சரத்தின் மகிமைபாரு
 நேர்மையுட னறுகோண மிட்டுநன்றாய்
 வருத்தமிலா ஒம்நமசி வயமென்றேதான்
 மனதினா லறிந்துநீ கோணத்திட்டு
 திருத்தமுடன் சரஹண பவவென்றேதான்
 செய்யதொரு கோணமதைச் சுற்றில்நாட்டிப்
 பொருத்தமாய் வட்டமுடன் சூலமிட்டுப்
 பொருளறிந்து தானெழுதி யோகம்பாரே. (9)

யோகமதில் ரேசகபூ ரகமும்பண்ணி
 யுண்மையுடன் கும்பகத்தில் நின்றுகொண்டு
 ஏகமென்ற மனதுறமாய்ச் செபித்தாயானால்
 என்மகனே வடிவேலன் பிரகாசிப்பான்
 தாகமா யவர்பதமே பணிந்துபோற்றித்
 தன்மையுள சிவாயகுரு சிவமேயென்று
 வேகமுடன் பூட்டுமுனை திறக்கவென்று
 வேண்டினாற் நிறவுகோல் தருவார்தானே. (10)

தானென்ற கணபதியின் நிரத்தைக்கேளு
 தன்மையுடன் முக்கோண மிட்டுக்கொண்டு
 நானென்ற ஓங்காரம் நடுவேபோட்டு
 நன்மையே காட்சரத்தை மத்தியிட்டு
 வானென்ற சதாசிவத்தைக் கருத்திலுணி
 மகத்தான கணபதியே நமவென்றேதான்
 தேனென்ற குருபத்தில் நின்றுகொண்டு
 திரமாகப் பூசைசெய்தால் வருவார்தானே. (11)

வசிஷ்டர் ஞானோதயம் 16.

காணப்பா கணபதிதான் பிரகாசித்தாற்
 கருத்துடனே அவர்பதத்தைப் போற்றிசெய்து
 வாணப்பா நின்றநிலை யதனைக்கண்டு
 வருந்தியே கேட்டதெல்லா மீவாரப்பா
 தோணப்பா குண்டலிதான் பிரகாசித்தாற்
 றொகுப்பாச அட்டசித்துங் கைக்குள்ளாடும்
 வீணப்பா போகாது அறிவாய்ப்பாரு
 வேணுமே யிவர்திரந்தான் வேணுங்கேளே.

(12)

கேளப்பா மானதமாம் பூசைசொல்வேன்
 கிருபையுடன் முகங்கரங்கால் சுத்திசெய்து
 நாளப்பா விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி
 நல்லதொரு மனதாக அறிவிற்சேர்த்து
 வாளப்பா நின்றநிலை தவறாமற்றான்
 மைந்தனே ரேசகமாய்ப் பூரணத்தை
 ஆளப்பா வைத்துநீ கும்பகத்தில்
 அப்பனே நின்றாக்கால் பூசையாமே.

(13)

பூசையிந்த மார்க்கமது கோடாகோடி
 புண்ணியமா மானதத்தின் பூசைநேர்மை
 ஆசைதனி லகப்பட்டாற் காண்பதேது
 அப்பனே மனதிருத்தி நாடவேணும்
 பாசைபதி னெட்டறிந்த சித்தரோடு
 பண்புடனே தபோதனரை வணங்கவேண்டும்
 ஓசையுள்ள மூலாதா ரத்தைக்கண்டு
 உற்பனமாய்ப் பூசைசெய்தால் வரமீவாரே.

(14)

வரமதுநீ பெற்றபின்பு மனத்தையுணி
 மனதாகப் பூரணத்தை வணங்கிநில்லு
 திரமுடனே பூரணத்தில் நின்றாயானால்
 தீரமுட னட்டசித்துங் கைக்குள்ளாடும்
 பரமென்ற குண்டலியின் நன்மையாலே
 பராபரமே மனதிற்குப் பரிவாய்க்காணும்
 சரமென்ற வாசியெல்லா மிதற்குள்ளாச்சே-
 சச்சிதா னந்தமயந் தானுண்டாச்சே.

(15)

வசிஷ்டர் ஞானோதயம் 16.

68

ஆச்சென்ற பொருளெல்லாங் காண்பாய்மைந்தா
 அப்பனே யென்னுலி னிருநூற்றாறில்
 பேச்சொன்றுஞ் சொல்லாமல் வைத்தியத்தைப்
 பிரியமுடன் பார்த்தாக்கால் வெளியாய்த்தோனும்
 சூச்சமதாய்த் தெரிந்துகொண்டு வெளிவிடாதே
 சுந்தரம்பேர். லிருப்பாய்நீ சுகமதாக
 வாச்சுதென்று யென்னுலைப் பார்த்துத்தேறு
 மகிழ்ச்சியுடன் பூவுலகில் வாழலாமே.

(16)

வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமனுக்குபகேசித்த
 ஞானோதயம்-16.
 முற்றிற்று.

சத்திகிரி சிவகிரி திருவாவினங்குடியெனத் தழைத்தோங்கும்
 திருப்பழனிமலையிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர
 சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் ஆதீன மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம்
 ஸ்ரீ கைலாசதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வரசுவாமி அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
 ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த. சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ

ஸ்ரீ ராமஜெயம்

வசிஷ்டர் ஸ்ரீராமனுக்குபதேசித்த

வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

காப்பு

பூரணமாய் நின்றபரை பாதம்போற்றி
 புகழான சூத்திரத்தி னிருநூற்றாறு
 நாரணனா ருபதேசஞ் செய்தமார்க்கம்
 நவிலுகிறேன் ரெகுராமா நன்றாய்ப்பாரு
 ஆரணனுந் திருமாலும் ஆதியந்தம்
 அறியாம லழலுருவாய் நின்றசோதி
 காரணமாய் மகவாக வந்தகந்தன்
 கணபதியுஞ் சரஸ்பதியுங் காப்புத்தானே. (1)

தானென்ற சதாசிவத்தைப் பூசைசெய்து
 தாயான யீஸ்பரிக்குப் பிள்ளையாகி
 நானென்ற வாணவமும் மலமும்நீக்கி
 நாசிநுனி புருவமையம் நாட்டம்பார்த்துக்
 கோனென்ற சிதம்பரத்தின் கூத்துக்கண்டு
 கோவிந்த ரிடஞ்சென்று கூடிப்பின்னும்
 ஊனென்ற வுடம்புக்குட் பிணிகள்தீர
 உபதேசஞ் செய்தமுறை வுரைக்கும்நூலே. (2)

நூல்பார்த்தாற் போதாது வயித்தியர்க்கு
 நொடிக்குமுன்னே பலவிதமாய் நோய்களுண்டாம்
 கால்பார்த்துத் தலைபார்த்துக் கையும்பார்த்துக்
 கண்பார்த்து முகம்பார்த்துக் கருத்துட்டேர்ந்து
 பால்பார்த்துத் தயிர்பார்த்து வெண்ணெய்பார்த்துப்
 பக்குவமாய் நெய்யெடுக்கும் பருவம்போலே
 சேல்பார்த்துத் திறம்பார்த்து மருந்துசேர்த்துச்
 சிவன்மேலே நேசம்வைத்தாற் றீரும்நோயே. (3)

நோயில்லை பேயில்லை பாவமில்லை
 நூல்வழியே நடந்தவர்க்குத் தோஷமில்லை
 தாயில்லை தகப்பனில்லை பெரியோரில்லை
 தனக்குவமை யொருவரில்லை யென்றுபேசி
 நாய்போலே தன்வயிறு வளர்த்தபேர்க்கு
 நாலாயி ரச்சில்வான் வியாதிதன்னைப்
 பேய்கொண்டு பேசுகிற பித்தரோகம்
 பிடிக்கும்பா ரதுதிர்க்கப் பெருமைகளே.

(4)

பயித்தியத்துக்கு

கேள்பா கொம்மட்டிப் பழத்தைவாங்கிக்
 கிறியே குட லெடுத்துப் பிசைந்துநன்றாய்ப்
 பாளப்பா விரைதோடு தள்ளிப்போட்டுப்
 பழச்சோறு தனியாக வெடுத்துக்கொண்டு
 நாளப்பா வொன்றுக்கே யிரண்டுபோது
 நலமாகச் சரீரமெல்லாம் நன்றாய்த்தேய்த்தே
 ஏளப்பா நாளைக்குங் காலைப்போதில்
 இருகழஞ்சு வுள்ளுக்கு வியல்பாய்க்கொள்ளே.

(5)

இயல்பாக விப்படிநீ கொள்ளும்போது
 இருளான பித்தமது தீர்ந்துபோச்சு
 பயமில்லை கிருக்குமில்லை கிரிகையில்லை
 பாழான புலப்பமில்லை பயித்யமில்லை
 தயவாக விந்தமுறை செய்யும்போது
 சாயங்கா லந்தனிலே தண்ணீர்விட்டால்
 நயமாக விந்தமுறை பயித்தியந்தான்
 நாரணனா ருரைத்தபடி நவின்றிட்டோமே.

(6)

மருந்து

நவிலுகிறே னின்னமொரு முறைதானப்பா
 நலமான இலுமிச்சம் பழந்தான் நூறு
 செவியிலே சொல்லாமற் கொண்டுவந்து
 தினம்பத்துப் பழம்பத்துச் செவிப்பாயாகில்
 புவியிலே வாராது கிரிகைதானும்
 புகழான இலுப்பையுட புண்ணாக்குத்தான்
 பவியமாய்ப் பொடிசெய்து தலையிற்கிறிப்
 பண்பாக நாள்பத்துப் பரிந்துதேயே.

(7)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

பரிவாக விந்தமுறை செய்யும்போது
 பறக்குமப்பா பயித்யமென்ற கிரிகைதானும்
 உரிதாக விம்முறையை வுலகத்தோர்க்கு
 உரைத்திட்டோந் தப்பாது வுண்மையாகும்
 அரிதான சத்தியங்கள் தன்னைச்செய்து
 அரசர்பொரு ளாலயத்தின் பொருள்கடன்னை
 மரியாதை யில்லாம லெடுத்தபேர்க்கு
 வங்கிஷங்க ளுள்ளமட்டும் மாறாப்பேயே. (8)

மீத்தகர்ம வரலாறு

மாறாத பேய்ப்புலப்பம் வந்துதானால்
 மாமுனிவர் நூல்பார்த்தே வுலகினுள்ளே
 வீறான மருந்துகளைச் செய்யும்போது
 மென்மேலு மதிகமதாய் விளங்குமப்பா
 ஆறான வாதாரந் தன்னிலுள்ள
 அட்சரத்தைத் தகட்டிலேதா னெழுதிக்கொண்டு
 பேறாக லெட்சமுரு ஜெபித்துக்கட்டப்
 பேய்ப்புலப்பந் தீருமல்லாற் பிணிதீராது. (9)

சாந்தி

பிணிதீர வேனுமென்றா லரசன்பொன்னும்
 பெருமையுள்ள வாலயத்தின் பொன்னையுந்தான்
 பணியான கற்கோயிற் குளமுங்கட்டிப்
 பரதேசி யரதேசி பசியாலுண்ணல்
 துணிவாக லிங்கப்ர திஷ்டைசெய்து
 சுமைதாங்கி நந்தவன முண்டுபண்ணத்
 தணிவாகும் பயித்தியங்கள் தீர்ந்துபோகும்
 சண்டாளக் கருமஞ்சா ராதுபாரே. (10)

மருந்து

பாரப்பா கர்மத்தை நிவர்த்திசெய்து
 பாரிலுள்ள யிஞ்சிச்சூர் கரண்டிரண்டு
 நேரப்பா கேசரிப்பால் கரண்டிநாலு
 நிசமான கரும்புவெல்லங் களஞ்சிரண்டு
 சீரப்பா யிதுமூன்று மொன்றாய்ச்சேர்த்துத்
 தினம்பத்துக் கிருபோது தின்பீராகிற்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

நேரப்பா யேறிவரும் வெய்யோன்கண்ட
சிறுபனிபோல் நீங்கிவருந் திறத்தைப்பாரே. (11)

திறமாக விந்தமுறை செய்யாவிட்டால்
தீராத பயித்தியந்தா னுலகத்தோர்க்கு
அறமான தருமத்தைச் செய்வதாலே
அசத்தியத்தால் வந்தபிணி யகன்றுபோகும்
கிரமமா யிதையறிந்து செய்தபேர்கள்
கெட்டிவயித் தியனென்று பேர்கேட்பார்கள்
மறவாம லிப்படியே செய்யச்சொல்லி
மால்சொன்ன வயித்தியத்தை மகிழ்ந்துபாரே. (12)

பாரிலுள்ள வயித்தியர்க ளிந்தநூலைப்
பாராமற் பலநூலும் பார்த்துப்பார்த்து
ஊரிலுள்ள மருந்தையெல்லாங் கொடுத்துப்போட்டு
ஒவ்வொன்றாய்க் கொடுத்துவிட்டு ஓடுவார்கள்
தாரிலே பலமிருந்தால் மாஞ்சாகாது
துறையறிந்து பண்டிதந்தான் சுழுவாய்ச்செய்யில்
வேரிலே பிலங்கெட்டு மாறுமாப்போல்
வேரோடு பித்தமென்ற கிரிகையெல்லாம். (13)

துவாலை.

பித்தமென்ற கிரிகையது தீரவென்றால்
பிலமாக இன்னமொரு முறைதானப்பா
முத்திருக்கன் செடியுடனே ஆதளைதான்
முக்கியமாய்த் தானெடுத்து மோரிலாட்டி
உத்தமனே ஒண்ணரைநாள் மூன்றுபோது
உறப்பாகக் கண்டமுதற் சரீரமெல்லாம்
நித்தளமாய்ப் பூசியபின் மூன்றுபோது
நெடுநாளைக் காடியிலே நிசமாய்ச்செய்யே. (14)

நிசமாக மிந்நாலின் படிதப்பாமல்
நிண்ணையமாய்ச் செய்தாக்காற் பலிதமாகும்
கசமாகும் பலநூலும் பார்க்கவேண்டாம்
கைகண்ட வித்தையிதைக் கருதிப்பாரு
நிசமான பதினெட்டுச் சித்தருக்கும்
ரிஷிகளுக்கும் பெரியவர்தா னாதிறாதன்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

வசமான ஆயிரத்தி யிருநூறுக்குள்
வயித்தியத்தில் முன்னூறு மிதுவுமநேரே. (15)

கிராணி அதிசாரத்துக்கு கபாடகூரணம்.

நேரான வுடம்புக்குட் குடுதட்டி
நெஞ்சுடம்பு புண்ணாகிக் கடுப்புக்கண்டால்
கோரான கோரக்கர் மூலிதன்னைக்
கொண்டுவந்து பசுப்பாலில் அவித்தெடுத்து
சீராக வுலர்த்தியதி லொருகழஞ்சு
சிறப்பாக வெடுத்தபின்பு சொல்லக்கேளு
பேரான அதிவிடயங் கழஞ்சுவொன்று
பிரியமுட னொருகழஞ்சு கிராம்புகூட்டே. (16)

கூட்டப்பா சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
குணமான வோமமது கழஞ்சுவொன்று
வாட்டப்பா யிவ்வளவும் யிளவறுப்பாய்
வறுத்தபின்பு படுபாதி யர்கவேதான்
ஆட்டப்பா வொருபாதி மருந்துதன்னை
அடைவாகச் சூரணித்துப் பதனஞ்செய்து
காட்டப்பா படுபாதி மருந்தினோடு
கஷாயத்து முறைமையது கருதுவாயே. (17)

கியாமழம்.

கருத்தான மாதளத்தின் பிஞ்சினோடு
கனமான பலாக்காயின் பிஞ்சுதானும்
வருத்தமுள்ள பருத்தியின்றன் பிஞ்சுசேர்த்து
வண்மையுள்ள வேப்பீக்கில் கருவேப்பீக்கில்
பொருத்தமுள்ள வத்திக்காய் முத்தக்காகச்
புகழான வில்வவே ரிவைகளெல்லாம்
நிறுத்தெடுத்து ஐங்கழஞ்சு வெவ்வேறாக
நீர்வத்தி வறுத்தபின்னெற் பொரியுஞ்சேரே. (18)

சேரப்பா யிவ்வளவு மொன்றாய்க்கூட்டிச்
சிறப்பாக விருநாழி தண்ணீர்விட்டு
நேரப்பா யெட்டொன்றாய் வத்தக்காச்சி
நேரியதோர் சீலையிலே வடித்தெடுத்து

பாரப்பா முன்வைத்த சூரணத்திற்
 பணவிடைதான் பின்போட்டுப் பத்துநாளும்
 சீர்ப்பா தப்பாம விரண்டு நேரம்
 செலுத்தினால் வயிற்றளச்சல் தீருந்தானே. (19)

தானென்ற கிராணியெட்டுஞ் சன்னிபதிமூன்றுந்
 தளர்ச்சியொடு கடுப்புமரோ சிப்புரத்தம்
 ஊனென்ற வுடம்புக்கு ஞ்ஷ்டிணங்கள்
 ஓக்காளம் அதிசாரம் சீதக்கட்டு
 நானென்ற ஆண்மைசொல்லி வந்தநோய்கள்
 நாடாம லோடிவிடும் நலமுண்டாகும்
 ஏனென்று யெண்ணாதே யின்னமொன்று
 இயல்பாகச் சொல்லுகிறேன் முத்தக்காசே. (20)

முத்தக்கா சைக்கழஞ்சு பாகஞ்செய்து
 முக்கியமாய் வறுத்தரைத்து நாழிநீரில்
 சுத்தமுள்ள வுளுவைதனி லைங்கழஞ்சு
 சுழுவாக வறுக்கையில்முன் சலத்தைவிட்டு
 உத்ததொரு கியாழமுழக் கானபோது
 உண்மையுட னிரக்கியதை வடித்தெடுத்து
 சித்தான கோரக்கர் மூலிதன்னைத்
 திறமாகப் பணவிடைதான் திறந்துகானே. (21)

மருந்து.

காணப்பா சாதிக்காய் சாதிபத்ரி
 கழஞ்சுவொன்று குன்றினிடை யபினுஞ்சேர்த்து
 தோணப்பா நாற்சரக்குஞ் சூரணித்துச்
 சுழுவாக யிட்டாறு பொழுதுகொள்ள
 வீணப்பா கிராணியெட்டு கடுப்பிரத்தம்
 விஷமான சன்னிபிர மூலவாய்வு
 ஆணப்பா அரோசிப்பு அதிசாரந்தான்
 அதிபேதி களிச்சலுஷ்ண மனைத்துந்தீரும். (22)

கலியாணிகிருதம்

திராத நோய்களில்லை யுலகந்தன்னிற்
 செய்பாகங் கைபாகந் திறமாய்ச்செய்தால்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

பாராம லோடிப்போம் பித்தப்பாண்டு
 பண்டிதற்குப் பணங்காசு பறிக்கலாகும்
 நேராக மங்கையர்க்குக் கெற்பமப்பா
 நில்லாமற் போச்சுதென்றால் மருந்தைக்கேளு
 ஓராமற் கல்யாணிக் கிருதந்தன்னை
 யுண்மையாய்ச் செய்துவிடு வுலகத்தோர்க்கே. (23)

உலகத்திற் பெண்கள்செய்த பாவத்தாலே
 உதரத்திற் கிருமியது மிகுந்ததாலே
 சிலைதொட்ட மதனெய்யும் பாணந்தொட்டு
 ஸ்திரிகளுடன் புருடனவன் கூடும்போது
 பிலங்கெட்டு விந்துவந்து நழுவிப்போனால்
 பிள்ளையிலலா மலடெனன்று பேசுவார்கள்
 கலையொத்துப் பாய்ந்தாலுங் கிருமிதின்று
 கருவழித்துப் போடுமப்பா கருதிப்பாரே. (24)

கருதிப்பார் முத்தக்கன் கிழங்கினோடு
 கனமான கும்பளங்காய் நெல்லிக்காயும்
 சுருதியுள்ள சதாவேலிக் கிழங்குதானும்
 சுத்தமாய்த் தனித்தனியே சாருநாழி
 குருதிக்கு ளிளகிவரு மாவின்பாலுங்
 குணமாக ஒருபடிதான் கூடச்சேர்த்துப்
 பருதிபட வொட்டாமல் நிழலில்வைத்துப்
 பசுவின்றெய் யொருபடியும் பண்பாய்ச்சேரே. (25)

சேர்ப்பா பொரிகாரம் பெருங்காயந்தான்
 செயமான காந்தம்வகை கழஞ்சுவொன்று
 நேர்ப்பா வாளமது கழஞ்சுநாலு
 நெய்யுள்ள தேங்காயுங் கழஞ்சிநாலு
 பார்ப்பா யிவ்வளவும் பொடித்துப்போட்டுப்
 பதமாக மூன்றுதினம் வெதுப்பிக்காய்ச்சி
 சீர்ப்பா நாலாநா ளானபோது
 சீனிபல மொன்றரையுந் திறமாய்ப்போடே. (26)

போட்டவுடன் மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சிப்
 புகழ்சீனி பலமொன்றோ டரையும்போட்டு
 நாட்டமுடன் வடித்தபின்பு மத்தாலாட்டி
 நலமாகக் கடைந்தெடுத்துப் பதனம்பண்ணு

காட்டரிது கலியாணக் கிருதந்தன்னைக்
 கர்மத்தை நிவர்த்திசெய்து கரண்டிதானும்
 வாட்டமத்து இருபதுநாட் கொள்ளும்போது
 மகத்தான பத்தியந்தான் மகிழ்ந்துகாணே. (27)

காணப்பா உப்பாகா புளியுமாகா
 கருப்பிட்டிப் புசையிலையு மோருமாகா
 ஆணப்பா பண்ணுடனே கூடலாகா
 அப்புதொட லாகாது மறுபத்யந்தான்
 பூணப்பா பத்துநாள் புளியுப்பன்றிப்
 புத்தியுடன் நடந்தவற்குப் பிள்ளையுண்டாம்
 வீணப்பா பேசுகின்ற வீணருக்கே
 விள்ளாதே யிந்தமுறை விட்டிடாதே. (28)

விட்டவற்குத் தொட்டகுறை கிருதந்தானும்
 விமலனரு ளுண்டாகிக் கிடைத்துதப்பா
 தட்டாகு மிந்தமுறை சுழுவதாகும்
 தாழையது காத்தடிக்கப் பூத்தாப்போலே
 கட்டான கலியாணிக் கிருதந்தானும்
 காசிடையான் கொண்டாக்கால் கருவாசற்குள்
 திட்டமா யிருக்கின்ற மணிப்புழுத்தான்
 தின்னாது கருவளர்ந்து திறமதாமே. (29)

திறமாக மருந்துகொண்ட முழுக்கிலப்பா
 சிவனாணை ஸ்ரீயுடனே புருடன்கூடிற்
 பிரமாண மாகிப்பின் கலையிற்பாய்ந்தாற்
 பிள்ளையது முந்நாறு நாளிற்காணும்
 நிறமான வாசியிடை கலையேயானால்
 நிச்சயமாய்ப் பெண்பிறக்கும் நிலைதப்பாது
 அறமான தர்மமது செய்தபேர்க்கு
 அண்ணலா ரருள்கிடைக்கு மடவிதாமே. (30)

பிள்ளையில்லாதவர்க்கு

ஆமப்பா பிள்ளையுமொன் றிரண்டுபெற்று
 அப்புறந்தான் பிள்ளையில்லா திருப்பவற்குத்
 காமப்பா கலவியினாற் பிள்ளையுண்டாய்
 கருவழிந்துப் போவதற்குக் கயிலைநாதர்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

தாமப்பா செய்தமுறை திருமால்சொன்னார்
தவறாமற் கைமுறையாய்த் தனித்துப்பாரு
நாமப்பா சொன்னதென்று நினைக்கவேண்டாம்
நாரணனார் சொன்னமுறை நாடிப்பாரே. (31)

நாடிப்பார் பொரிகாரம் பெருங்காயந்தான்,
நலமான காந்தமொடு கழஞ்சு மொன்று
கூடிப்பார் தேங்காய்நேர் வாளந்தானும்
குறிப்பாயிம் மருந்துவகை நாற்கழஞ்சு
வாடிப்போ காதிலுமிச் சம்பழச்சார்
வாங்கியே மெழுகதுபோ லதையரைத்துத்
தேடித்தான் திரியாம லாறுபோது
சேவிக்கக் கெற்பமது சேருந்தானே. (32)

சேரப்பா பூவையுடன் புருடன்றானும்
சேர்ந்திடவே திங்களொன்றுக் குள்ளதாகப்
பாரப்பா கெற்பமது பிலத்துக்கொள்ளும்
பதினாறு பெற்றிடுவாள் பாருபாரு
சீரப்பா தப்பாத முறைப்படிக்குச்
செய்தவனே திறமான வயித்தியன்பார்
பேரப்பா லோகமெல்லாந் தொனிக்கும்நன்றாய்ப்
பிரபலமா யின்னமொன்று புகலுவேனே. (33)

தாம்பூரகத்தி

புகழான தாம்பூரத்தைச் சுத்திசெய்யப்
பூதலத்திற் பலதுறையுந் தேடிப்பார்த்து
இகழான மருந்துகளைச் செய்வாரப்பா
இந்நூலுங் கும்பமுனி நூலும்பார்த்து
நிகழாதே புவனையுட கக்கிஷந்தான்
நிசமாகு மிந்தமுறை வடுகனேறி
துகழான சுவானனுட காட்டந்தன்னைச்
சுட்டிடத்தா னெடுத்துநவச் சாரந்தாவே. (34)

தூவியே ரவியில்வைக்கச் செயநீராகும்
சுருக்காக அதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு
சீவியே பொடியான தாம்பூரத்தைச்
செயமான பழச்சாறுந் துருசுங்கூட்டி

மேவியே யரைத்துருட்டி வில்லைசெய்து
 விளங்கவே குகையிலிட்டு வருகும்போது
 ஓவியே ஜெயநீரைச் சாய்த்தாயானால்
 ஓகோகோ லுறலது வோடுந்தானே. (35)

ஒடுமே யிந்தமுறைப் படிதப்பாமல்
 உற்பனமாய்ப் பத்துமுறை வருக்கிச்சாய்த்தால்
 பாடுவர மாட்டாது பத்துமாத்துப்
 பசமையுள்ள பொன்னிலுமே அதிகமாகும்
 ஏடுகளி லிந்தமுறை யெழுதிக்காட்டார்
 இதுபோலே வொருவருமே சொன்னதில்லை
 நாடுதனிற் பாவியென்று திரியவேண்டாம்
 நலமாகும் யிந்நூலை நாடிப்பாரே. (36)

நாடியே திரிவார்கள் சித்தரெல்லாம்
 நலமான கைமுறையைக் கவர்ச்சிசெய்யக்
 கூடியே திரிந்தாலும் முறைகாட்டாதே
 குருவான நந்தியொளி காட்டினாலும்
 ஆடிநிற்கும் சிதம்பரத்தை யடவதாக
 ஐம்பத்தோ ரெழுத்துடனே அறிவித்தாலும்
 வேடிக்கைக் காரரைப்போல் வேறெயொன்று
 மித்திரமாய்ச் செய்துவிடு மிதுகாட்டாதே. (37)

இதுபோலே யின்னமொரு சுழுவதாக
 இயல்புடனே சொல்வேன்தாம் பூரசுத்தி
 மெதுவாக நினைத்தவற்கு வாயாதப்பா
 விட்டகுறைக் காரருக்கிம் முறைதான்கிட்டும்
 சதிரான தக்காளி யவரிச்சாத்தில்
 சவ்வீரம் பொரிகாரம் மடல்துத்தந்தான்
 பிதிராமல் மெழுகதுபோ லரைத்துக்கொண்டு
 பின்னொருவர் குரையாமற் செம்பிற்பூசே. (38)

பூசியே யோட்டில்வைத்துப் புடந்தான்போடு
 பொன்னாகுஞ் செம்பூறல் பறந்துபோச்சு
 வாசியே செம்புபத்து வெள்ளியொன்று
 ாகையாகத் தகட்டித்துச் சொல்லக்கேளு

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206

பேசியே காரமொடு வீரந்துத்தம்

பெருமைநா யுருவியுப்புக் கழஞ்சுகூட்டு
பூசியே குக்குடத்தில் வைத்தெடுத்தார்
போச்சுதப்பா செம்பூறல் வேதைக்காமே.

(39)

வேதையிது கைகண்ட வித்தையப்பா

விபரீதம் பண்ணிடுவார் சித்தர்கூடிப்
பாதையிலே கிணறிருப்ப தறிந்துகொண்டு
பாராமற் போய்ச்சாடும் பயித்யகாரர்
ஊதையிலே புகைந்துதான் போச்சுதென்பார்
ஓம்நமசி வாயவென்று சாபந்தீரார்
பேதைமனக் காரர்களே சிவநாமங்கள்
பிதற்றாது செய்யார்கள் சித்தர்தானே.

(40)

சித்தாகு மிந்தமுறை செய்தபேர்க்குச்

சிவனுடைய தெரிசனமும் லபிக்கும்நன்றாய்ப்
பத்தாகும் மாத்ததனிற் காணுங்காணும்
பசுமையுள்ள தங்கமிது வேதைக்காகும்
சத்தாகும் ஆதிசிவ னுடமையப்பா
தான்புசித்துத் தானதர்மஞ் செய்தாற்றக்கும்
உத்தார்க்கும் பெத்தார்க்குங் கொடுக்கச்செய்தால்
உமையவள்தான் சபித்திடுவாள் பாபந்தானே.

(41)

பாபபுண் ணியமிரண்டின் பரிசுகேளு

பத்திவை ராக்கியமும் புண்யமாச்சு
கோபமென்ற பாபமது வந்துதானாற்
கொடிதாகும் பரைகோபங் கொன்றுபோடும்
சாபமது சேராமற் றவத்தைச்செய்து
சங்கரற்கும் பார்வதிக்கும் பூசைபண்ணித்
தீபவொளி தெரிசித்து வேதைதன்னைத்
திறமாகச் செய்துகொண்டு செலவுசெய்யே.

(42)

சிலவுக்கு முட்டாது வேதைகண்டால்

சித்தரெல்லா மிதனாலே பிழைக்கிறார்கள்
உலகத்தில் வேதைவித்தை கிடைப்பதற்கு
உறுதியென்ற பொறுமையுளோ ருண்மையாகும்

மலமுத்த மானிடர்கள் செய்யும்வேதை
வயித்தியந்தான் வெகுகளுவாய் வாய்க்கும்பா
குலவித்தை படியாமல் வருகிறாப்போல்
குணமென்ற வுபாதிவருங் கூறக்கேளே.

(43)

குன்மவரலாறு

குன்மமென்ற யெரிசுன்ம வாயுக்காதி
குருபூசை யரிபூசை யரனார்பூசை
கன்மமது செய்வோரை நிந்தைபேசிக்
கற்புடைய மங்கையரைக் கருதினோர்க்கும்
தன்மமது பண்ணாம லிருக்கின்றோர்க்கும்
தாய்தகப்பன் பசித்திருக்க வுண்டபேர்க்கும்
வன்மமது மனதில்வைத்துப் பிறர்தனத்தை
வயிறெரியப் பறித்தவற்கும் வகுத்ததாமே.

(44)

சாந்தி

வகுத்திட்ட சத்திகுன்மம் வந்துதானால்
வயித்தியர்கள் கன்மத்தை நிவர்த்திசெய்ய
மகத்துவஞ்சே ரரசடியில் வீற்றிருக்கும்
மகத்தான விநாயகர்க்குப் பூசையாகும்
பகுத்தறிவாய் நூறுகுடஞ் சலத்தைக்கோரி
பாங்காபி ஷேகபிர தட்சணந்தான்
மிகுத்ததொரு மண்டலந்தான் செய்தாயானால்
விநாயகனாற் நீருமிந்த வுபாதிகானே.

(45)

குன்மமெட்டுக்கும் அயக்காந்த செந்தாரம்

காணப்பா களஞ்சுஅஞ்சு காந்தந்தானும்
கனமான அறபொடிதான் களஞ்சுஅஞ்சு
பூணப்பா வெவ்வேறே பொடித்துக்கொண்டு
புதுமையுள்ள பழச்சாத்தி லூறப்போட்டுத்
தோணப்பா மூன்றுநாட் கழித்தயின்பு
சுருக்கான காடிவிட்டுக் கழுவிவாங்கி
ஊணப்பா யிறண்டுமொன்றாய்ச் சேர்த்துவைத்து
ஒருபலநெல் லிக்காய்கெந் தகத்தைப்போடே .

(46)

வசிஷ்டர் வைத்திய குஸ்திரம் 206.

போடப்பா சவ்வீரங் கழஞ்சிரண்டு
 புகழான சாதிலிங்கங் கழஞ்சிமுணு
 நாடப்பா நவசாரங் கழஞ்சுபத்து
 நலமாக விவ்வளவு மொன்றாய்ச்சேர்த்து
 ஆடப்பா பழச்சாத்தி லாட்டிநன்றாய்
 அம்மியிலே யனற்கொள்ளி நீட்டியாட்டி
 ஊடப்பா பார்க்கையிலே வொளிவுகாணும்
 உற்பனமாய் வழித்தெடுத்து வில்லைசெய்யே. (47)

வில்லையது செய்தபின்பு ஓட்டில்வைத்து
 வெயிலிலே காய்ந்தபின்பு கொட்டிப்பாரு
 நல்லதொரு வெங்கலம்போ லோசைகேட்கும்
 நாகரிக அயக்காந்தம் புடத்திலிட்டால்
 தொல்லையில்லை செந்தூரஞ் சுழுவதாகும்
 சூசுமா யதையெடுத்துச் செப்பில்வைத்துத்
 தில்லையிலே நடம்புரியும் சிவனைப்போற்றிச்
 சேவித்தால் குன்மமெட்டுந் தீருந்தானே. (48)

ஆனந்தவாயுவுக்கு

தானென்ற சதாசிவத்தின் கிருபையாலே
 சங்குசக்ர பாணிசொன்னா ரின்னமொன்று
 ஊனென்ற உடம்புக்குள் நரம்புசிக்கி
 யுதரத்தில் வாசியது வோடும்போது
 நானென்ற ஆண்மைகெட்டு விந்துகெட்டு
 நாட்செல்ல வுரல்போலே ஊதும்வாய்வு
 வானென்ற ஆகாசந் தன்னைநோக்கி
 வாங்காட்டா லானந்த வாயுவாமே. (49)

மருந்து

ஆமப்பா, வன்னியுட தோலைவாங்கி
 அடைவாகச் சூரணித்து ஆவின்றெய்யில்
 தாமப்பா போதுபத்து கொள்ளும்போது
 சாத்தியமாம் பீசமது முன்போலாகும்
 நாமப்பா கைகண்ட வித்தைசொன்னோம்
 நலமாகு மிம்முறையை நாடிப்பாரு

போமப்பா புவியைவிட்டு ஆண்டவாதம்
புகையிலையும் புளியுப்பும் விலக்கிச்செய்யே. (50)

கெற்பழண்டாக எண்ணெய்

செய்யப்பா ஸ்திரிகளுட கெற்பந்தன்னை
திருமணியைப் புழுத்தின்று மலடியானால்
கையப்பா பாராதே வயித்தியோர்கள்
காசினியிற் பலவிதமாய் மருந்து செய்வார்
தையப்பா மாசிரண்டும் அறியமாட்டார்
தாய்தகப்பன் குருதெய்வந் தனையேகாணார்
பையப்பா தனையெடுத்து வயித்யனென்று
பார்முழுதுந் திரிவார்கள் கழுதைகாணே. (51)

கழுதையுட பாலுரிதான் கொண்டுவந்து
கனமான விலுமிச்சம் பழச்சார்நாழி
பழுத்தபா டாவரையீ சங்குசின்னி
பண்பான பிரமயிலை வகைச்சார்நாழி
வழுத்தவிளக் கெண்ணெய்ப்படி யதனிற்சேர்த்து
வைத்திடுவாய் நாளாறு பதனமாகக்
கொமுகொழுத்து யிருக்குமதை யேழாமநாளில்
கொதும்பைவிற் காலெடுத்து அடுப்பிலேத்தே. (52)

ஏத்தவே பொரிகாரம் ரசகற்பூரம்
இயல்பான சாதிலிங்கம் நவச்சாரந்தான்
தோத்தவே துத்தமொடு துருசுஆறும்
தூக்கியே வகைமூன்று கழஞ்சுமாகப்
போத்தவே பூனைக்கண் குந்திருக்கம்
புகழான விந்துப்பு பவளப்புத்தும்
சாத்தவே சீனமிவை நாற்சரக்கும்
சரியாக வகையிரண்டு கழஞ்சுவாங்கே. (53)

வாங்கவே கெந்தகந்தான் கழஞ்சுநாலு
வளமான திரிகடுகு திரிபலாதி
பாங்காஞ்சா திக்காய்பத் திரிகிராம்பு
பட்டையா மிலவங்கம் வாய்விலங்கம்
ஆங்காகு மரிதார மரத்தையக்றா
அதிமதுரம் சிறுதேக்கு தாளிசபத்ரி

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

நீங்காமல் நேர்வாளஞ் சிறுநாகப்பூ
நிசமான சீரகமுங் காயங்கூட்டே.

(54)

கூட்டுகருஞ் சீரகத்தோ டவ்வளவ்வம்
குறையாமற் கழஞ்சொன்று நிறுத்துவாங்கி
ஆட்டுவாய் மருந்தெல்லாம் பழச்சாற்றாலே
அரைத்துருட்டி முன்மருந்திற் கலக்கிநன்றாய்
மீட்டுவாய் அடுப்பேற்றி வத்தக்காய்ச்சி
மெழுகுபத மானபின்பு வடித்தெடுத்து
ஊட்டுவாய் கதிர்வேலன் குருவைப்போற்றி
உண்டவற்குக் கெற்பமதுண் டாகும்பாரே.

(55)

பாரப்பா புளியாகாப் பத்தியந்தான்
பரிவாகக் கல்யாணி யெண்ணெய்தன்னை
ஆரப்பா கேட்டாலும் முறைகாட்டாதே
அடைவாகச் செய்துவைத்து மருந்தைக்காட்டு
சீரப்பா துட்டுக்கா சிடைதான்முன்று
தினமுண்ணத் தெரிவையற்குக் கெற்பமுண்டாம்
பேரப்பா பிரபலமாய் வயித்தியத்திற்
பிசகாம லின்னமொன்று தொடர்ந்துகாணே.

(56)

வேறு

அறுசீர் குறுவிருத்தம்

தோடகை யமுர்த வல்லி தூதளை பிரமி வேம்பு
தேடிய சிவதை சுக்கு திறுகுறுஞ் சாவி னோடு
நாடிய யெட்டு மொன்றாய் நறுநெயிற் காய்ச்சி நக்கப்
பேடியும் பிள்ளை யுண்டாம் பிராயமும் பிறக்கு மாதே.

(57)

வேறு

ஆனந்தவாயுவுக்கு

மாதர்களில் மலடில்லை யென்றுவேத
வாக்கியங்கள் விளம்புவதா லிந்நூல்பார்த்து
ஆதரவாய்ச் செய்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
ஆதிசிவ னருளாலே பிள்ளையுண்டாம்

நாதனுட வருள்பெற்று நந்திசொல்ல
 நாரணனா ருபதேச மெனக்குச்சொல்லப்
 போதரவாய் நாமுனக்குச் சொல்லிவிட்டோம்
 புகழாக இன்னமொன்று புகலுவேனே. (58)

பாரிசவாய்வுக்கு

புகலுகிறேன் பாரிசவா யுவுக்குமப்பா
 பூவுலகிற் புறாவினுட தொலியைவாங்கி
 இகலாம லாவின்பால் விட்டரைத்து
 இலுமிச்சங் காயளவு யெடுத்துக்கொண்டு
 அகலாம லாவின்பால் தனிற்கரைத்து
 அப்பனே நாளொன்றுக் கிருபோதுண்ண
 இகலாம லிப்படியே செய்யும்போது
 இன்னமொன்று சொல்லுகிறே னியல்பாய்ச்செப்பே. (59)

செய்யப்பா யிலுப்பையுட புண்ணாக்கைத்தான்
 தீயெரிக்கு முமிக்காந்தற் றனிற்புதைத்து
 நொய்யவே கருகினதை யெடுத்துக்கொண்டு
 நுணுக்கமாய் வெண்ணீரி லரைத்துக்காய்ச்சி
 பையவே பாரிசத்தில் நன்றாய்ப்பூசி
 பரிவாகத் தீக்கொள்ளி யனலைக்காட்டி
 உய்யவே வுலகுமிசை நாலுபோது
 உற்பனமாய்ச் செய்துவிடிற் சுருங்கிப்போமே. (60)

லிங்க செந்திரம்

சுருக்கமா யின்னமொன்று சொல்லக்கேளு
 சுயம்பான சாதிலிங்கங் கழஞ்சுநாலு
 பெருக்கமுள சுறாமீனின் பாளைசுத்தி
 பெருகவே யெருவொன்றிற் புடமாய்வைத்து
 உருக்கியே புகையாமற் பாளைவெந்த
 வுடனெடுத்து வோட்டில்வைத்து ஒளிதியாக
 இருக்கும்போ திரண்டுபல மஞ்சிச்சாற்றை
 யியல்பாகச் சுருக்கிட்டு எடுத்துக்கொள்ளே. (61)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

பீசத்தில் குத்து வீக்கத்துக்கு

கொள்ளப்பா சாராயத் தோர்கரண்டி
கோழியிலே சேவல்ரத்தத் தோர்கரண்டி
உள்ளப்பா மனமுறத்தோ ரேழுபோது
உற்பனம தாய்க்கொண்டால் ராமபாணம்
எள்ளப்பா தப்பாது பீசந்தன்னில்
இடராக வந்ததொரு பாரிசந்தான்
விள்ளாம லோடிப்போம் மைந்தாநீயும்
விரைவாகப் புளியுப்பு விலக்குவாயே. (62)

விலக்குமே யின்னமொரு முறைதானப்பா
விருதான கழ்ச்சிசுட்டுப் பருப்பெடுத்துத்
துலங்கவே மைப்போலே சூரணித்துச்
சூட்சமொரு கரண்டியிலே அரக்குச்சாவல்
குலுங்காமற் றலையறுத்துக் கரண்டிரத்தம்
கூட்டியே யொருபோது கொடுப்பாயானால்
மலங்காமற் பீசவலி குத்துவீதம்
வாங்கிவிடு மிந்தமுறை மகிழ்ந்துபாரே. (63)

வாந்திபேதிக்கு

மகிழ்ந்துப்பார் முன்சொன்ன ராமபாணம்
மகத்தாக யிஞ்சிச்சா றதனிற்சேர்த்து
இகழ்ந்துதான் போடாம லேழுபோது
இயல்பாகச் சேவித்தால் வாந்திபேதி
புகழ்ந்துதான் வெகுவாகக் காணுமப்பா
புத்தியதை யலையாமல் நிலைத்துக்கொண்டு
நிகழ்ந்துதான் போடாமற் செய்வீராகில்
நிச்சயமாய்ப் பாரிசநோய் தீர்ந்துபோமே. (64)

ரத்தசலப்பிரமேகம்

தீராத ரத்தசலப் பிரமேகங்கள்
தீர்ப்பதற்கு முறையொன்று சொல்லக்கேளு
ஆராலு மாதியந்த மறியவொண்ணா
தண்ணலார் நடனமிடுஞ் சுடலைதன்னிற்

பாராமற் கிடக்குகின்ற வத்திதன்னைப்
 பசுவின்பால் விட்டரைத்து வில்லைசெய்து
 சீராகக் காய்ந்தபின்பு முழப்புடத்தில்
 திரமாக வைத்தெடுத்துச் செய்திகேளே. (65)

கேளப்பா மூன்றுதின மாறுபோது
 கெடியான துட்டுக்கா சிடைதான்பாலில்
 பாளப்பா செய்யாமற் கொண்டாயாகில்
 பறக்குமடா ரெத்தசலம் பிரமேகந்தான்
 நாளப்பா வொருவாரம் இச்சாபத்யம்
 நன்றாக இருந்துவிடில் வச்ரதேகம்
 வேளப்பா கும்பமுனிக் குபதேசித்த
 விபரமிது நானறிந்து விதித்திட்டேனே. (66)

வங்கபற்பம்

திட்டமா யின்னமொன்று செப்பக்கேளு
 திரமான வெள்வங்கக் கட்டிவாங்கி
 வட்டமா யிடுகாட்டு மண்டைவோடு
 மகத்தாங்காட் டாமணக்கு விரையுஞ்சேர்த்து
 கட்டமா யெண்ணாமற் கவசஞ்செய்து
 கணபதிக்குப் பூசைபண்ணி புடத்தில்வைத்தால்
 நட்டமாய்ப் போகாது இடைபடாது
 நலமான வெள்வங்கப் பற்பந்தானே. (67)

பற்பத்திற் பணவிடைதான் பசுவின்வெண்ணெய்
 பாக்களவிற் பொதிந்துபத்துப் போதுகொண்டால்
 கெற்பத்தில் வந்தபெரும் பாடுதீரும்
 கேசரிப்பால் தனிற்கொள்ளக் கிருக்குந்தீரும்
 கற்பத்தில் மாதருட வனுபோகத்திற்
 கர்மமாய் வந்தரத்தப் பிரமேகங்கள்
 சொற்பத்தில் தீர்ந்துபோ மாவின்பாலிற்
 சொர்னமிது வுண்டாகுஞ் சுளுவுகானே. (68)

புத்துப்புண் முதலானதுக்கு.

காணவே கும்பிடுசிப் பியையெடுத்துத்
 காட்டெருவிற் புடம்போட்டுப் பற்பமாக்கித்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

தோணவே ஆவெண்ணெய் தன்னைச்சேர்த்துச்
சுருக்கங்காட் டாமணக்கின் பாலிலூட்டிப்
பூணவே புத்துப்புண் கிரந்தியாப்பு
புரையான வெகுவிஷத்துப் புண்களெல்லாம்
நாணவே ஓடுங்கை கண்டவித்தை
நாரணனார் சொன்னமுறை நாடிப்பாரே.

(69)

கண்நோவு முதலானதுக்கு.

நாடிப்பார் நயனத்தில் நோவுகண்டால்
நலமான யிலுமிச்சம் பழந்தானொன்று
தேடிப்பா ரிருகூறாய் நறுக்கிவைத்துச்
சிறப்பாக விதையெல்லாந் தெரிந்தெடுத்துக்
கூடிப்பார் சீனமொடு சீரகந்தான்
குன்றிபதி மூன்றிடைதான் மிளகுரெண்டு
வாடிப்பார் மைப்போலே சூரணித்து
வளமான பழத்துள்வைத்துக் கிளிதான்கட்டே.

(70)

கட்டியே அயக்கரண்டி மண்வெட்டிதான்
கடிதான சட்டுவமிம் மூன்றிலொன்றில்
தட்டியே அடுப்பிலிட்டுத் தீயெரித்துத்
தழல்போலே காய்ந்தபின்பு யெடுத்துவைத்து
ஓட்டியே கிளியதனைக் கண்ணைச்சுத்தி
ஓத்தியே வருட்டிவிடக் கலக்கந்தீர்ந்து
அட்டியாய் வந்தபிணி யகன்றுபோகும்
ஆச்சரியம் வித்தையிது அடவாய்ச்செய்யே.

(71)

கால் சூலைக்கு

அடவாக வந்ததொரு கால்கூலைக்கு
ஆச்சரியம் வெடியுப்பு இந்துப்புத்தான்
திடமாக வகையொன்று களஞ்சியொன்று
செயமான இலுமிச்சம் பழந்தான்நாலு
இடமான பாத்திரத்தி லொன்றாய்ச்சேர்த்து
ஏத்தபழஞ் சேலைதனி லூட்டியப்பா
குடமான செம்பிலிட்டு வுலர்ந்தபின்பு
குறிப்பாகப் புண்ணிலிடத் தீருந்தானே.

(72)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

சூலைப்புண் துவாலையடங்க

தானேதான் பெண்களுக்குத் துவாலையப்பா
தனிலிரத்தஞ் சாணநீர் தயிர்போற்கண்டால்
தேனேபோ லிருக்கின்ற சாராயத்தில்
திடமாக ஆழாக்குத் தெரிந்துவாங்கி
வானேதா னோக்கிநிற்குந் தென்னம்பிள்ளை
மடற்குள்ளே மேலெழுந்த இளம்பூவோடு
பானேமைப் போலாட்டி மூன்றுபோது
பண்பாகக் கொண்டபின்பு அமுதுகொள்ளே. (73)

அமுதென்ன ஆவின்பாற் கொண்டுவந்து
அழகான குறுவைநெல் லரிசிபொங்கி
அமுதுண்டாற் புளியுப்பு மிரண்டுந்தள்ளி
அளவாக இப்படியே மூன்றுபோது
அமுதுண்டு மறுபத்யந் தீர்ந்துதானால்
அணைகட்டி மறுத்தாற்போ லடைத்துப்போகும்
சமுசியங்கள் வாராது நிசமதாகும்
சங்கரனார் கைமுறையாய்ச் சொன்னமட்டே. (74)

குன்மத்திற்கு

மட்டற்ற வெரிகுன்மங் கோரவாய்வு
வயிற்றுவலி தீரவென்றால் முறையைக்கேளு
திட்டமதாய்க் காந்தாரி மிளகாய்வாங்கித்
திறமாக அரைப்படிதா னெடுத்துக்கொண்டு
இட்டமுள்ள அசுவகெந்தி முன்பால்தன்னில்
இயல்பான கறியுப்பு மூணாங்காச்சல்
மட்டதுதான் தப்பாமல் அவித்தெடுத்து
வரிசையுடன் உலர்ந்தபின்பு முறையைப்பாரே. (75)

முறையாகச் சாரணைவேர் வில்வவேரும்
முக்கியமுள்ள அசுவகெந்தி மூன்றுமப்பா
குறையாமல் வகையொன்றுக் கொருபலந்தான்
கொண்டுவந்து வில்லைவில்லை யாகச்செய்து
அறையாமல் முன்மருந்து கூடச்சேர்த்து
ஆவினுட மூத்திரத்தி லுறப்போட்டு

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

துறையாக வொருபோது கழித்தெடுத்துச்
சூரியனிற் காயவைத்து எடுத்துக்கொள்ளே. (76)

கீழ்க்காய்நெல்லித் தயிலம்

எடுத்தபின்பு வெள்ளாட்டு மூத்திரத்தில்
இப்படியே ஒருபொழுது வுரப்போட்டு
விடுத்தெடுத்து நீர்வத்தக் காயவைத்து
வீரான எருமையுட தயிரிலேதான்
கடுத்தமுடன் ஒருபொழுது வுரப்போட்டு
காய்ந்தபின்பு சூரணித்துச் சீனிகூட்டி
கொடுத்திடவே குன்மங்க ளெல்லாந்தீரும்
குளிப்பதற்குக் கீழ்க்காயின் நெல்லிவாங்கே. (77)

வாங்கியே கால்துலாஞ் சமூலத்தோடே
வளமான ஐங்குறுணி நீரிற்போட்டுத்
தாங்கியே அடுப்பேத்தி வத்தக்காய்ச்சி
தயவாக இருநாழி கியாழம்வாங்கித்
தீங்கில்லா நல்லெண்ணெய் படிதானொன்று
திறமான ஆவின்பால் படிதானொன்று
நீங்கியே போகாம லொன்றாய்ச்சேர்த்து
நிசமான கோட்டமொரு பலந்தான்போடே. (78)

வாதத்துக்கு

போட்டவுடன் மெழுகுபதம் வடித்துவாங்கி
புகழாக முழுகிவரக் குன்மவாய்வு
ஒட்டமென ஒடிவிடும் உடலில்நில்லா
துடல்வாத மென்பதுவுந் தீரக்கேளு
வாட்டமற்ற மாவிலங்கு கொன்றைவேம்பு
மகத்தான வெள்ளறுகு சங்கங்குப்பி
கூட்டமிட்ட யெருக்கன்வேர் சித்ரமூலம்
கோஷ்டமொடு திரிகடுகோ டுப்புமஞ்சே. (79)

அஞ்சேது இந்துப்பு கல்லுப்புத்தான்
அட்டுப்பு சவிட்டுப்பு வளையலுப்பு
தஞ்சமா யிவ்வளவுங் களஞ்சியொன்று
தனித்தனியே நிறுத்துமிரு நாழிநீரில்

மிஞ்சவே அடுப்பேத்தி யெட்டொன்றாக்கி
 மேதினியில் மண்டலந்தா னுண்டதற்பின்
 பஞ்சயெண்ணெய்த் தயிலமது வுடம்பிற்பூசப்
 பாகத்தை நன்றாகப் பகருவேனே.

(80)

பகரக்கேள் வேப்பெண்ணெய் புங்கினெண்ணெய்
 பரிவான யெள்ளெண்ணெய் இலுப்பையெண்ணெய்
 நுகரக்கேள் புன்னைக்கா யெண்ணெயோடு
 நுணுக்கமுள்ள தில்லைப்பா லெருக்கலம்பால்
 நகரமாய் மாவிலங்கு முருங்கைவாகை
 நளினைமா மிந்துப்பு வசம்டீருள்ளி
 வகரமாங் காயமொடு மூலங்கூட்டி
 வளமாக யெரித்தெடுத்து வுடம்பிற்றேயே.

(81)

ஓரிதழ்த்தாமரைச் சூரணம்

தேய்த்திடவே முகவாதம் பக்கவாதம்
 திமிர்வாதம் முடவாதங் கால்கைவாதம்
 வாய்த்திடவே நடுநடுக்கும் வாதத்தோடு
 மானிலத்தி லுண்டான வாதமெல்லாம்
 நோய்த்திடவே மாட்டாது தீர்ந்துபோகும்
 நொச்சியிலை சிறுபயிறு தேய்த்துவெண்ணீர்
 ஊய்த்திடவே திறமாகும் மேகந்தீர
 ஓரிதழ்த்தா மரையின்ச மூலம்வாங்கே.

(82)

மேகாதிக்கு

வாங்கியதை நிழலுலர்த்திச் சூரணித்து
 வண்மையுடன் பலம்பத்துச் சீரகந்தான்
 தீங்கில்லாச் சரக்காறு பலமுங்கூட்டித்
 திவ்வியமாஞ் சந்தனத்திற் பலந்தான்மூன்று
 தாங்கியசெஞ் சந்தனத்திற் பலமொன்றாகத்
 தப்பாமற் சூரணித்து வைத்துக்கொண்டு
 பாங்கியே கரும்புவெல்லாம் பலந்தானெந்து
 பாகுசெய்து சூரணத்தைத் தூவிடாயே.

(83)

தூவியே நெய்விட்டுக் கிண்டிப்பார்த்துச்
 சுருக்கான லேகியத்தை யெடுத்துக்கொண்டு
 ஆவியது போகாமற் பதனஞ்செய்து
 ஆறுமுக வேலவனைத் தியானஞ்செய்து
 நேவித்யம் பூசைசெய்து எடுத்துக்கொண்டு
 நிதமொன்றுக் கிருபொழுது நெல்லிக்காய்போல்
 ஓவியமாய் மண்டலந்தா னிடைவிடாமல்
 உத்தமனே அந்திசந்தி யுண்டுபாரே.

(84)

திமிருக்கு

உண்டவற்குக் காற்கடுப்புக் கைக்கடுப்பு
 உஷ்டினங்கள் தீர்ந்துவெகு தாதுண்டாகும்
 கண்டபடி நாம்சொன்னோம் இன்னமொன்று
 காற்றிமிரு கைத்திமிரு குறைநோவுக்கு
 மண்டைமுதல் பாதமட்டும் வீக்கங்கண்டு
 மகத்துவஞ்சேர் கைகால்கள் விரலிலேதான்
 விண்டுவிழ நீர்வடிந்து காதுமூக்கு
 மேலுதடுங் கீழுதடும் வீங்கினோர்க்கே.

(85)

நோக்கான அளிசம்சேங் கொட்டையெட்டி
 நுணுக்கமுடன் புதுச்சரக்கின் படிதானொன்று
 தாக்கான கெந்தகந்தான் பலமிரண்டு
 தாயான வுவருப்புப் பலந்தானொன்று
 வாக்கான வெடியுப்பு கல்லுப்புத்தான்
 மகத்துவஞ்சே ரிந்துப்பு வகைமூன்றுக்கு
 நீக்காம லரைப்பலந்தான் நிறுத்துவாங்கி
 நீள்கருஞ் சீரகமுமரைப் படித்தான்சேரே.

(86)

சேர்க்கக்கார் கோலரிசி படிதானொன்று
 செயமான கழுதைநீர் விட்டரைத்து
 வாக்காக வில்லைதட்டி யுலர்ந்தபின்பு
 மகத்தான குழித்தயிலம் வடித்தெடுத்துப்
 பாக்களவு கொன்றைப்பூச் சூரணத்திற்
 பரிவாக மண்டலந்தான் கொள்ளும்போது
 நீக்கப்பா புளியுப்புப் பத்தியந்தான்
 நிர்ணயமாய்ச் செய்தவர்க்கு நிவர்த்திதானே.

(87)

சயரோகத்துக்கு

தானென்று வந்தபிணி யெல்லாந்தீரச்
 சதாசிவனா ரிருடிகட்கு அருளிச்செய்தார்
 வானென்ற வுலகிலுள்ள மானிடர்க்கு
 வழங்காமல் மகாரிஷிகள் மறைத்துப்போட்டார்
 நானென்ற ஆணுவத்தால் விஸ்வாமித்ரர்
 ராட்சதர்க்கும் சுரர்களுக்குஞ் சொல்லிவைத்தார்
 தேனென்ற கோதும்பை லேகியத்தைச்
 செய்தவர்க்கு ரெகுராமா தெளிந்துசெய்யே. (88)

கோதும்பை லேகியம்

செய்யவே கோதும்பை சிறுபயறு
 சிறப்பான ஏலரிசி யுளுந்தினோடு
 பையவே காற்படியும் அமுதமாவும்
 பரிவழுக்கி ராவுநிலப் பனைநன்னாரி
 வெய்யவே கசகசா யரசியாவும்
 விருதான சீரகமும் பலந்தானொன்று
 நயைவே யிடித்துவசர் காயஞ்செய்து
 நறுநெய்ப்படி சீனிகற் கண்டுசேரே. (89)

சேரப்பா கற்கண்டு வெல்லந்தானும்
 சேர்சமனாய்க் குளம்புபோற் பாகுகாய்ச்சி
 நேரப்பா மருந்தெல்லாந் தூவிக்கிண்டி
 நின்னயமாம் லேகியம்போ லிறக்கிக்கொண்டு
 காரப்பா மண்டலந்தான் காலைமாலை
 காசளவு உண்டுவரத் தீரும்நோய்கேள்
 வாரப்பா யிருமலக்கக்ல் தொண்டைநோவு
 வரச்சியஸ்தி சுரத்தினோடு சயமும்போமே. (90)

போமப்பா பித்தமொடு பீனிசங்கள்
 புகைச்சல்முதற் பலபிணியும் போச்சுதப்பா
 ஆமப்பா வச்சிரம்போற் நேகமாகும்
 அமுகுண்டாம் பெலமுண்டாந் தாதுவுண்டாம்
 வாமப்பா யிந்தமுறை ஆண்டுகொண்டால்
 வலுவுனக்கு எதிராரும் யில்லையப்பா
 தாமப்பா யிந்தமுறை செய்தபேர்க்குத்
 தப்பாது கூழ்ப்பாண்டந் தடியங்காயே. (91)

கூழ்ப்பாண்டரசாயனம்

தடியங்கா யொன்றுக்குப் பலந்தான்நூறு
 சதிராக வாங்கியதை யிருகூறாக்கிக்
 குடியிருக்கும் விரைதோடுந் தள்ளிப்போட்டுக்
 குணமாகச் சீவியதைப் பிழிந்தெடுத்துக்
 கெடிகலசத் ததிலிட்டு அடுப்பிலேத்திக்
 கிண்டிவர நீர்வற்றும் பருவந்தன்னில்
 வடிவாகப் பிழிந்தநீர் விட்டுக்கிண்டி
 வத்தியபின் பாற்சோற்றின் பருவமாமே. (92)

ஆமப்பா அப்போது நறுநெய்நாழி
 அதில்விட்டுக் கிண்டிவரப் பொறிப்போலானால்
 தாமப்பா சீனிபல மெட்டும்போட்டுத்
 தயவாகக் கிண்டிவரும் பருவந்தன்னில்
 வாமப்பா சந்தனமும் வாய்விளங்கம்
 வங்காளப் பச்சைதிரி கடுகுஏலம்
 ஏமப்பா வால்மிளகு வங்கமாஞ்சி
 யிலவங்கப் பத்திரிகச் சோலந்தானே. (93)

தானென்ற அதிமதுரங் கிராம்புகோஷ்டம்
 சாதிக்காய் சாதிபத்திரி தக்கோலந்தான்
 நானென்ற அதிவிடையம் யானைத்திபலி
 நல்லதொரு சீரகஞ்செண் பகத்தின்மொட்டு
 வானென்ற லாமிச்சு தாளிஸ்பத்ரி
 வகைமூன்று கழஞ்சிடித்து வடிதான்கொண்டு
 பானென்ற முன்பருவந் தன்னிற்றுவி
 பதமாக நீபருவம் பார்த்திறக்கே. (94)

இறக்கியோர் படிசிறுதேன் விட்டுக்கிண்டி
 இளக்கியொரு பாத்திரத்தி லடைத்துக்கொண்டு
 அரைக்குள்வைத்துக் கூழ்பாண்ட ரசாயனத்தை
 ஆறிருநா ளிருபோது அருந்தினோர்க்கு
 விரைக்குமே மேகவெட்டை சிரோணிதவாய்வு
 வெப்புப்பு நீசசயங்கா யாகவாசம்
 மரைக்குமத்தி சுரந்தீரும் தாதுபுஷ்டி
 மானிடர்க்கு அன்னருசி வழங்குந்தானே. (95)

துருசுச்சுண்ணம்

வளங்கவே துருசுனுட வித்தைதன்னை
 வளமான பாவல்விரை தன்னைவாங்கி
 விளங்கவே குழித்தயிலம் வடித்தெடுத்து
 வீறான துருசுகட்டி தன்னிற்புசி
 களங்கமற்ற ரவியில்வைக்க நாலாம்நாளிற்
 கட்டிப்போம் பிறகுபதி. மூன்றுவாரம்
 முளங்கவே ரவியில்வைக்க நீறிப்போகும்
 முடிவதனை யொருவர்க்கும் மொழியொண்ணாதே. (96)

பட்டைரசாயனம்

மொழியக்கேள் துருசுசுண்ணம் வேதைக்காகும்
 முக்கியமாம் வயித்தியத்தின் போக்குக்கெல்லாம்
 எளிதல்ல வெகுசுருக்கு குடோரியாகும்
 இதுபோலே இன்னமொரு மருந்துதானும்
 தெளிவாகப் பட்டைரசா யனத்தைச்சொல்வேன்
 திறமாகச் செய்மருந்து குறையாமற்றான
 வழியாகச் செய்யப்பா சங்குகருஞ்சுரை
 வரகுநில வேம்புசெந் தட்டிவேரே. (97)

வேரான யமுக்கரா நாமத்தாளி
 வெள்ளறுகு குளப்பாலை கண்டங்காரி
 பேரான தூதுவளை சங்கங்குப்பி
 பிரியமுள்ள கெருடக்கொடி குறிஞ்சாவோடு
 வேரான பதிமூன்று வேப்பம்பட்டை
 விளங்கவே வகையொன்று பலந்தானொன்று
 சீராக இவ்வளவு மிடித்தூள்செய்து
 சீலைவடி. கொண்டபின்பு செய்திகேளே. (98)

செய்தியென்ன சாதிக்காபத் திரிகிராம்பு
 சிறுதேக்கு சண்பகமொட் டபின்கஞ்சாவும்
 எய்தியதோ ரேலமில் வங்கமாஞ்சி
 இயல்பான திரிகடுகு திரிபலையுந்தானே
 உய்திடவே கொத்தமல்லி சிறுநாகப்பு
 உளமகிழும் அதிமதுரம் வால்மிளகு
 வைதிகரே காயமிலா மிச்சுவோமம்
 வளமான வெள்ளுள்ளி கூகைநீரே. (99)

நீருடனே சித்தரத்தை பேரரத்தை
 நிசமான சீரகமத் தித்திப்பீலி
 கூருடனே குங்குமப்பூ கொரோசனையும்
 குணமான கோஷ்டமொடு தாளிஸ்பத்ரி
 பேருடனே பேரீத்தம் பழத்தினோடு
 பெரிதான முந்திரிகை திப்பிலிமூலம்
 வீருடனே மருந்துவகை முப்பத்தாறும்
 வெவ்வேறே களஞ்சிரெண்டு வகையொன்றுக்கே. (100)

வகையான சீனமென்ற பட்டைதன்னை
 வாங்குவாய் பதினைந்து பலந்தானப்பா
 துகையான மருந்தெல்லா மிடிதூள்செய்து
 துடியாக ஐம்பதையும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்து
 தகையாமல் கரும்புவெல்லம் பலமுமஞ்சு
 சட்டியிட்டு அடுப்பில்வைத்து தண்ணீர்விட்டு
 பகையாமல் பாகாச்சி யிறக்கிவைத்துப்
 பக்குவமாய்ப் பொடித்தூவிக் கிண்டுகிண்டே. (101)

கிண்டயிலே சீனிபலம் பதினைந்தப்பா
 கெடியான தேன்நாழி நறுநெய்நாழி
 கொண்டதிலே கூடவிட்டுக் கிளறிக்கொண்டு
 கோவின்பால் நாலுபடி தன்னைவாங்கி
 பண்டையிலே பால்காச்சுந் தாளிதன்னிற்
 பால்விட்டு அடுப்பேத்தி வண்டுகட்டி
 வண்டதின்மேல் முன்மருந்து வைத்துமுடி
 வளமாக வெந்தபின்பு இறக்கியுண்ணே. (102)

உண்ணுவது நெல்லிக்காய் யளவதாக
 ஒருநாளைக் கிருபோது காலைமாலை
 திண்ணுவாய் பிரமேகங் குன்மமெட்டுந்
 திராத கிரந்திகுட்ட மூலவாய்வு
 புண்ணுடனே வெடிகுலை பவுந்திரங்கள்
 புழுக்கடியுஞ் சொரிசிரங்கும் புரையுமாறும்
 கண்ணுமணி யாகுமிந்த ரசாயனத்தைக்
 கருதியுண்ணும் புளியாகாப் பத்யந்தானே. (103)

அரையாப்பு

தானென்ற அரையாப்பு வந்துதானாற்
 சமூலமடா கவுதும்பை பிடிங்கிவந்து
 நானென்ற சூட்சமடா லாடமூலி
 நாவினா லுரையாதே அரைத்துப்பூசு
 கானென்ற லுமத்தங் காயைச்சுட்டுக்
 கடுக்காயுஞ் சுட்டுநீ கருதக்கேளு
 மானென்ற கும்பிடுகற் சிப்பிகட்டு
 வாழையுட பழத்தொலியைச் சுட்டிடாயே. (104)

கட்டெடுத்த மருந்துடனே வெல்லங்கூட்டிச்
 சுருக்கான கோழிமுட்டைக் கருவாலாட்டிக்
 கட்டவிழ்த்து மூன்றாம்நாட் பூசும்போது
 கரைந்துவத்து மரையாப்புச் சூலைதானும்
 திட்டமகிழ் ரசவாதி வயித்தியந்தான்
 தேசத்தி லிம்மூலி செப்பமாட்டான்
 மட்டலருங் குழலாளைச் சடையில்வைத்த
 மானேந்தி சொன்னவித்தை வாய்விட்டேனே. (105)

வாதராட்சதன் குளிகை

விட்டகுறை தொட்டவுடன் பலிதமாகும்
 வீண்பேச்சுக் கசடருக்குப் பலித்திடாது
 திட்டமுடன் வாதராக்கன் குழிகைதன்னை
 ஜெகத்திலுள்ள பண்டிதர்க் காயாதிநாதன்
 சட்டமுனிச் குரைத்தபடி நானுங்கேட்டேன்
 தப்பாது கைகண்ட வித்தையப்பா
 கட்டரசு செந்தூரங் காந்தசெந்தூரம்
 கனமான லோகமுடன் கருதுவாயே. (106)

கருதுவாய் லோகசெந் தூரமூன்றும்
 கடிதான தாம்பிரபற்பம் நாவிலிங்கம்
 பெரிதுவாச் சாரமனோ சிலையுமப்பா
 பேர்பெற்ற துருசுகண்ணம் கடுகுரோணி
 விருதான சீரகமுஞ் சித்ரமூலம்
 வெப்பாலை நன்னாரி பதினாலுந்தான்
 அரிதான வகையொன்று கழஞ்சுமுன்று
 அடவான நேர்வாளங் கொட்டையாரே. (107)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

ஆறுடனே கெந்தகமுங் காயமப்பா
 அடவான பொரிகாரம் நவச்சாரந்தான்
 வீறுடைய வின்னாலு மருந்தையுந்தான்
 வெவ்வேறே வகைக்காறு கழஞ்சுவாங்கி
 பேறுடைய மருந்தொருபத் தொன்பதையும்
 பிசகாமற் குழியம்மி தன்னிலிட்டுக்
 கூறுடைய நொச்சியிலைச் சாற்றாலாட்டிக்
 குழியம்மி தனில்வைத்துப் பின்னுங்கேளே. (108)

பின்னுமதை வெள்ளுள்ளிச் சாத்தாலாட்டிப்
 பிசகாமற் குன்றிபோற் குளிகைசேர்த்து
 நண்ணுகின்ற சிறுதேனிற் கொள்ளும்போது
 நாடியதோர் வாதமெண் பதையுந்தீர்க்கும்
 சண்ணுமடா கன்னிபதின் மூன்றுந்தீரும்
 சார்வான வலியஞ்சும் சாந்தமாகும்
 திண்ணுவரில் பெருவயிறு மூலவாய்வு
 , தீராத பாண்டுமகோ தரமுந்தானே. (109)

தானான சோகையொடு வறச்சிதீரும்
 தாரணியில் வெகுநோவு உதிரவாய்வு
 ஊனான சூதவலி உஷ்ணரோகம்
 ஓடிவிடுஞ் சுரங்களெலா மூரைவிட்டுத்
 தேனான வாதராட் சதனைநன்றாய்ச்
 செப்பில்வைத்து மூடியே பதனஞ்செய்து
 கோனான யீஸ்பரனைப் பூசைபண்ணிக்
 குளிகைதனை யெடுத்துநீ மருந்துசெய்யே. (110)

தமுதாழியெண்ணெய்

செய்யவே தமுதாழை யெண்ணெய்தன்னைச்
 செய்யகுறுந் தொட்டிவேர் பலம்பன்னாறு
 துய்யதொரு தூணிசலந் தன்னிற்போட்டுச்
 சுருக்காகக் காச்சியதை யெட்டொன்றாக்கி
 எய்யாம லெள்ளெண்ணெய் படியிரண்டு
 இயல்வாத மடக்கியிலைச் சாரெண்ணாழி
 அய்யாவெள் ளாட்டின்பால் நாழிதானும்
 அடவாகப் பாத்திரத்தி லிட்டுவையே. (111)

வையேநீ ஒருபொழுது களித்தெடுத்து
 வரிசையுட னடுப்பேத்திக் காயும்போது
 மெய்யேநீ வெள்ளாட்டின் உரிபால்தானும்
 விட்டவுடன் கடைமருந்து கிராம்புகோட்டம்
 செய்யேநீ யேலமில் வங்கத்தோடு
 செண்பகத்தின் மொட்டுடனே சாதிக்காயும்
 உய்யேநீ அதிமதுரம் விடையந்தானும்
 உரைப்பான மிளகினோ டொன்பதாமே. (112)

ஆமிந்த மருந்தெல்லாம் பொடித்துப்போட்டு
 அடவாகக் காய்ச்சிடுவாய் சதங்கைபோலே
 வேமிந்தப் பருவத்தில் வெள்ளாட்டின்பால்
 விட்டிடுவாய்ப் படியொன்று விரைவதாகத்
 தாமிந்தப் படிமெழுகு பதத்திற்காய்ச்சி
 தப்பாம லோர்நாள்விட் டோர்நாள்தன்னில்
 ஓமிந்தப் படிமுழுகி வந்தபேர்க்கு
 உடல்வாதங் கால்வாத மோடிப்போமே. (113)

ஒடிப்போம் திமிர்வாதங் கைவாதங்கள்
 ஊழ்வினையால் வந்ததொரு முடக்குவாதம்
 ஒடிப்போம் உலகதனில் நில்லாதப்பா
 உடற்குத்துச் சந்துவலி பிடரிக்குத்து
 வாடிப்போம் வீக்கம்வலி யானதோடே
 வாதவகை எண்பதுக்கும் மருந்திதாகும்
 கூடிப்போம் படுகாய மான்தெல்லாம்
 கூடுதற்கு எண்ணெயொன்று கூறுவோமே. (114)

படுகாயத்துக்கு எண்ணெய்

கூறான சித்தகத்திச் சாறுநாழி
 குணமான யெள்ளெண்ணெய் படிதான்நாழி
 வீறான வேம்பாடம் பலந்தானொன்று
 விதமாக இவ்வளவும் ஒன்றாய்ச்சேர்த்துப்
 பேறான அடுப்பேத்தி வத்தக்காய்ச்சி
 பிசகாமல் மெழுகுபதந் தன்னில்வாங்கி
 வாறான பழஞ்சேலை தன்னிலூட்டி
 வடுவான புண்ணிலிட மாய்ந்துபோமே. (115)

வசிஷ்டர் வைத்திய குஸ்திரம் 206.

மாயவே யின்னமொரு வகைதான்கேளு
 மகாரிஷிகட் கீசுரனார் சொன்னவித்தை
 காயகஞ் சாங்கோரை யென்று சொல்வார்
 கண்டவர்கள் பேய்த்துளசி யென்றுஞ்சொல்வார்
 நேயமுடன் பூசைசெய்யும் பச்சைபோலே
 நிற்குமிது சித்திலையாய் வெளுத்திருக்கும்
 வாயதுதான் பேசாமல் இலையைவாங்கி
 வளமான பச்சைமஞ்சள் பிடிகள்தானே. (116)

மஞ்சளது விரலியிலே பத்துவைத்து
 வடிமெழுகு போலரைத்து அயக்கரண்டி
 துஞ்சவே குழப்பியதில் தேங்காயெண்ணெய்
 தூவியே நீர்வத்தக் கிண்டிக்காய்ச்சி
 நெஞ்சதுதா னுரைத்ததுவே படுகாயத்தில்
 நெற்கனமாய்ப் பொதிந்துகட்ட வாறிப்போகும்
 நஞ்சமுத மாகவுண்ட நாதன்சொன்ன
 நலமான மருந்துதனை நாடிப்பாரே. (117)

காயப்புண்ணுக்கு

பார்க்கவே யின்னமொரு முறைதானப்பா
 பரிவான சீனியுடன் காசுக்கட்டி
 சேர்க்கவே வகையொன்று கழஞ்சுரெண்டு
 திறமாகக் குழியம்மி தன்னிலிட்டு
 ஆர்க்கவே பொடிசெய்து படுகாயத்தில்
 அடைவாகப் பொதிந்துகட்ட ஆறிப்போகும்
 தீர்க்கவே யிதைவிட்டால் வேறொன்றில்லை
 செப்பார்க ளிந்தமுறை செகத்துள்ளோர்க்கே. (118)

குன்மத்துக்கு உப்பு

ஜெகத்திலுள்ள குன்மமெட்டுந் தீர்ப்பதற்குத்
 திரமான லவணப்பற்பஞ் செப்பக்கேளு
 இகத்திலுள்ள கறியுப்புப் பலந்தான்வாங்கி
 எருக்கலம்பால் விட்டரைத்து வில்லைசெய்து
 சுகத்திலே காய்ந்தபின்பு ஒட்டில்வைத்துச்
 சுட்டாக முழப்புடத்தில் வைத்தாயாகில்
 மகத்தான பற்பமது வாகும்பாரு
 மஞ்சாடி பனைவெல்லந் தன்னிற்கொள்ளே. (119)

மூதண்டகசாயம்

கொள்ளவே தினமுன்றுக் குள்ளதாகக்
 குடிபோகுங் குன்மமெட்டுங் குடலிலில்லை
 விள்ளவே செய்யாதே யின்னமொன்று
 விளம்புகிறேன் வாய்ப்புண்கள் தீருதற்கு
 மெள்ளவே அறுகம்வேர் பிடிதானொன்று
 விரைவாகத் தானெடுத்துச் சுத்திசெய்து
 நள்ளவே சீரகந்தான் கழஞ்சுரெண்டு
 நலமான மிளகுபத்துக் கூடக்கூட்டே. (120)

கூட்டியே யிருநாழி தண்ணீர்விட்டுக்
 குறுக்கியே ஆழாக்காய் வத்தக்காய்ச்சி
 நாட்டியே புண்ணைக்கா யளவாம்வெண்ணெய்
 நலமாக யிட்டிரண்டு பொழுதுகொள்ள
 வீட்டிலுள்ள அழல்தானு மத்துநன்றாய்
 வீறான வாய்ப்புண்கள் தீர்ந்துபோகும்
 தாட்டிமையா மூதண்டக் கிசாயம்பா
 தப்பாது கைகண்ட வித்தைதானே. (121)

நீரடைப்புக்கு

வித்தையென்ன நீர்செறுப்பு நீரடைப்பு
 வெகுகடின மானதுவுந் தீரவென்றால்
 தத்தையுட மூக்குநிறச் சந்தனந்தான்
 தனியாவின் கோரொசனை தானுங்கூட்டி
 ஒத்தையிலே யொருவித்து தேத்தான்கொட்டை
 உத்தமனே முலைப்பாலில் மைப்போலாட்டிக்
 கத்தன்கங்கைச் சடையானைப் போற்றிசெய்து
 கடிகைக்கு மேல்வயிற்றிற் கனமாய்ப்போடே. (122)

போட்டபின்பு பூங்கதலி வாழைத்தண்டு
 புகழாகக் கிழங்குடனே நாறுதள்ளி
 வாட்டமற வாகாகக் கொண்டுவந்து
 வட்டமதாய் நறுக்கியதை யெடுத்துக்கொண்டு
 தோட்டத்திற் சிறுபசலி பிடிதான்வாங்கிச்
 சுகமாக யீதிரண்டுங் கலத்திலிட்டு
 நாட்டமுடன் நாழிஜலங் கூடவிட்டு
 நலமாக எட்டொன்றாய் வத்தக்காய்ச்சே. (123)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

கஷாயம்

காய்ச்சியே கொண்டவர்க்கு நீர்ச்செறுப்பு
கடினமுள்ள நீரடைப்புத் தீர்ந்துபோகும்
ஆச்சரியம் வெகுசுருக்கு இதுதானப்பா
அடவாகச் செய்வதற்குப் பலிதமாகும்
தாச்சணியம் வாராம லின்னமொன்று
தயவாகச் சொல்லுகிறோம் குலையரையாப்பு
மாச்சிமையாய்த் தீர்ப்பதற்குச் சித்ரமூலம்
மங்கையற்கு ஆண்வேரை வாங்குவாயே. (124)

சூலை அரையாப்புக்கு எண்ணெய்

வாங்குவது ஆணுக்குப் பெண்வேர்ப்பா
வரிசையுடன் நரம்புதள்ளித் தொலியெடுத்துப்
பாங்குடனே பலமொன்று நிறுத்திக்கொண்டு
பசுவினுட பால்படியி லிட்டபோது
தாங்குவது கருகாமல் வத்தக்காய்ச்சி
சதிரான வேர்த்தொலியை யெடுத்துக்கொண்டு
தீங்கான துருசுகால் களஞ்சிசேர்த்து
சிறப்பான இலுமிச்சம் பழந்தான்பத்தே. (125)

பத்தான பழச்சாத்தா லாட்டிமைந்தா
பரிவான நல்லெண்ணெய்ப்படி யிற்பாதி
சித்தான முன்மருந்தை கலக்கிக்கொண்டு
சிறப்பான கரும்புவெல்லம் பலந்தானிட்டு
வத்தான மெழுகுபத மாகக்காய்ச்சி
வாங்கிமறு பாத்திரத்தில் வைத்துக்கொண்டு
கத்தான கக்குநெல்லி யளவதாகக்
கரண்டியெண்ணெய் ஒருபொழுது கண்டுகொள்ளே. (126)

கொள்ளப்பா மூணரைநா ளேழுபோது
கொண்டவற்கு அரையாப்புச் சூலைபதினெட்டு
விள்ளப்பா செய்யாம லோடிப்போகும்
வெகுநாளை வியாதிகட்கு மிதனைச்செய்நீ
தள்ளப்பா தள்ளிவிடு முலகுதன்னில்
தரியாது உடம்பைவிட்டுச் சாடிப்போகும்
எள்ளப்பா தப்பிலைகை கண்டவித்தை
என்னசொல்வேன் வெகுசுருக்கு வயித்தியந்தான். (127)

நாசிகாபீடம் தலைக்குத்து

தானென்ற நாசிகா பீடத்துக்குச்

சாதிலிங்கம் ரசந்தாரங் கெந்தகந்தான்
கானென்ற காந்தமுடன் வகையஞ்சுக்குங்

கழுஞ்சொன்று வெவ்வேறே நிறுத்துவாங்கித்
தேனென்ற மைப்போலச் சூரணித்துச்

சேலையிலே தானூட்டித் திரித்துக்கொண்டு
ஊனென்ற லுமத்துக் கழுஞ்சுநொச்சி

உறப்பாம்வே லிப்பருத்தி யிலையின்னாலே.

(128)

இன்னாலு வகையிலையுஞ் சம்பாகந்தான்

இடித்தெடுப்பா யொருபடிச்சா நியல்பதாக
முன்னாலே திரித்ததிரி சாத்திலிட்டு

முருகவே காய்ந்தபின்னவ் விதமதாக
நன்னாலு தரமிட்டுக் காய்ந்தபின்பு

நலமான திரிகொளுத்திக் குழல்வைத்தூதப்
பின்னாலே போகாமற் புகையைவாங்கிற்

பீடமது நீராகக் கரைந்துபோமே.

(129)

கரைந்துபோம் நாசிகா பீடந்தானும்

கனமான தலைக்குத்தும் நாசினீரும்
விரைந்துபோம் மண்டையிடி மூக்கடைப்பு

விசமான சிரகநீர் குறுகுறுப்பு
இரைந்துவரும் செவிக்குத்துந் தீர்ந்துபோகும்

இதுபோலே சுருக்கேது மில்லையப்பா
சிரந்தனிலே நதிமதியை யணிந்தநாதன்

தெட்சணா மூர்த்திக்குச் சொன்னவாக்கே.

(130)

லோகபற்பம்

வாக்காக லோகபற்பம் சொல்லக்கேளு

வாழ்குமரிக் கரையோரம் மணலுருக்கி
நோக்காக யெடுத்தஅயந் தன்னைவாங்கி

நுணுக்கமாய்த் தகட்டித்து ஒருச்சாணப்பா
பார்க்கவே சமசதுர மாகவெட்டிப்

பனைவோலைக் கனமாகத் தகடொன்றுக்குத்
தூக்கடா அரைக்கழஞ்சு வீரம்பூரம்

சுருக்கான நவச்சாரங் காரந்தானே.

(131)

நவலோகம

காரமுள்ள சவுக்காரம் வெள்ளைநாவி
 கனமான வெடியுப்புக் கெந்தகந்தான்
 தூரமுள்ள சூதமொடு வகையொன்றுக்குத்
 தூக்குவாய் அரைக்கழுஞ்சு இடையதாக
 சாரமுள்ள சம்பளச்சார் விட்டுஆட்டித்
 தகட்டிலப்பிப் பறந்தசட்டி தன்னில்வைத்து
 நேரமுள்ள ரவியில்வைத்துக் காய்ந்தபின்பு
 நிசமாக இன்னமொரு சட்டிமுடே.

(132)

கெந்தககத்தி

மூடியே சீலைமண் ணஞ்சுசெய்து
 மூடுவாய் குழிவெட்டிக் கெசுபுடத்தில்
 வாடியே போகாது நீறிப்போகும்
 வளமாக இன்னமொரு புடந்தானப்பா
 நாடியதோர் கெந்தகமும் பசுவின்வெண்ணெய்
 நலமான அயக்கரண்டி தன்னிலிட்டுக்
 கூடியே உருக்கியதைச் சிவக்கும்போது
 கோவின்பால் தனிற்சாய்த்துப் பின்னும்பாரே.

(133)

பின்னுமிரு கழுஞ்சுகற் பூரங்கூட்டிப்
 பிரபலமாய் முன்வைத்த லோகஞ்சேர்த்துப்
 பொன்னுமிச்சம் பழச்சாறு தன்னாலாட்டிப்
 புதுச்சட்டி தன்னில்வில்லை தட்டிவைத்து
 முன்னுரைத்த படிரவியிற் காய்ந்தபின்பு
 மூடுவாய் மறுசட்டி மேலேவைத்து
 நுன்னுரையாய்ச் சீலைமண் முன்போற்செய்து
 நுணுக்கமாய்க் கெசுபுடத்தில் வைத்திடாயே.

(134)

வைத்திடவே லோகமது நீறிப்போகும்
 மகத்தான லோகமது ஒன்பதுந்தான்
 பொய்த்திடா திந்தமுறை நீறிப்போகும்
 பூதலத்திற் கைகண்ட வித்தையாகும்
 மைத்தடங்கண் மாதுமையாள் பாகனான
 மானேந்தி சொன்னதிந்த வயித்தியத்தை
 மெய்த்திடவே செய்யாமல் வயித்தியோர்கள்
 விதம்பலவாய்ச் செய்ததினாற் சீர்கேடாச்சே.

(135)

வில்வாதி லேகியம்

சீரான வில்வாதி லேகியந்தான்

சித்தரெல்லாம் பலவிதமாய்ப் பெருநூற்சொன்னார்

பாராமற் பாடினதை உமையாள்பாகன்

பார்த்துவெகு கோபமுண்டா யிருத்திவைத்தார்

பேரான லோகபற்பம் லேகியந்தான்

பிசகாம லிந்நூலிற் பேசினேனான்

நேரான லோகபற்பம் முன்னேசொன்னோம்

நிசமான வில்வாதி பின்சொல்வோமே.

(136)

சொல்லவே வில்வவேர் பலமையாறு

சுகந்தமாம் வெட்டிவேர் பலந்தானாறு

நல்லமுத்தக் காசுகரு வேப்பினீக்கில்

நலமான விலாமிச்ச இம்முன்றுந்தான்

வெல்லவே வகையொன்றுக் கோர்பலந்தான்

வெவ்வேறே நிறுத்தஞ்சு மொன்றாய்ச்சேர்த்துக்

கொல்லவே நாக்குறுணி தண்ணீர்தன்னிற்

குறுகவே தரித்திடித்து வத்தக்காய்ச்சே.

(137)

காய்ச்சியே யெட்டொன்றாய் வடித்துவாங்கிக்

கசாயத்திற் றுலாமரைக்கா லிஞ்சிசீவிப்

பாச்சியே யிடித்துநல்லச் சாறெடுத்துப்

பக்குவஞ்சேர் முன்மருந்துங் கூடக்கூட்டி

மாச்சியே கரும்புவெல்லம் பலமோரெட்டும்

மகத்தான முன்னீரிற் கரைத்துநன்றாய்

ஆச்சியே வடிகொண்டு அடுப்பிலேத்தி

அதுவத்திச் சோனைவிழும் பருவம்பாரே.

(138)

பருவத்திற் சடாமாஞ்சி செவியங்கோட்டம்

பண்பான கூகைநீர் கச்சோலந்தான்

தருகப்பா யிலவங்கம் சந்தனமும்ஏலம்

தற்கோலந் திரிகடுகு சித்திரமூலம்

குருவாகுஞ் சாதிக்காய் கிராம்புபத்ரி

குரோசானி சிறுநாகப் பூவினோடு

மருவபீன் சீரகமுந் தாளிசப்பத்ரி

வங்காளப் பச்சைகருஞ் சீரகந்தானாமே.

(139)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

ஆகுமே பேரிச்சம் பழத்தினோடு

அடவான மருந்திருபத் தோடுமூன்றும்
வாகுபெற வகையொன்றுக் கொருபலந்தான்
வாங்கியே யிடித்துவடி கட்டிக்கொண்டு
பாகுதனிற் பிசரியே நறுநெய்நாழி
பக்குவமா யரைப்படிதேன் விட்டுக்கிண்டி
நாகுபட நீர்ப்பருவம் பார்த்திறக்கி
நல்லகண பதிக்குநீ பூசிப்பாயே.

(140)

பூசித்து வில்வாதி லேகியத்தைப்

புகழாகப் பரணிதனில் வைத்துமுடி
ஆசித்தே மண்டலந்தா னிரண்டுபோது
அத்திக்கா யளவெடுத்து லோகபற்பம்
நேசித்துப் பணவிடைதான் கூடச்சேர்த்து
நிசமாகத் தின்றுவரில் சத்திகுன்மம்
ஏசிப்போம் எரிசுன்மம் மேகவாய்வு
எப்பிளைப்புக் கிராணிமுதற் கிரக்கம்போமே.

(141)

போமப்பா காமாலை பாண்டுசோகை

புழுக்கடிநா வழுவுழுப்பு வயின்பொருமல்
காமப்பா கலவியினால் வந்தமேகம்
காசமரோ சிகஞ்சுவாசங் கடுப்புத்தீரும்
தாமப்பா செய்யும்போதே தாதுபுஷ்டி
தப்பாது மலசுத்தி பசியுண்டாக்கும்
நாமப்பா யிந்நூலில் முறையாய்ச்சொன்னோம்
நாசிரத்தம் சிராய்விழும்பீ னிசத்தைக்கேளே.

(142)

ரத்தப்பீனிசத்துக்கு

பீனிசந்தான் தீரவென்றால் மருந்தைக்கேளு

பிசுக்கொட்டி முருங்கையிலைக் கொழுந்தினோடு
மானிலத்திற் கரியுப்பு முலைப்பால்சேர்த்து
மயினமா யிடித்துநன்றாய்க் கிளிபோற்கட்டி
வானில்முகம் பார்க்கவே கிடத்திக்கொண்டு
வரிசையாய் நாசிக்கோர் துளிதான்விட்டால்
ஏனினித்தா னிருக்கின்றோ மென்றுசொல்லி
யேகுமே பீனிசமுஞ் சிராயுந்தானே.

(143)

இஞ்சிலேகியம்

தானேதான் கொதித்தெழுந்த பித்தத்தாலே
தலைக்கிரக்கம் காலசதி சோகைமந்தம்
ஊனேதா னனல்மீறித் தாகங்கொண்டு
உதரவலி மெய்வீக்கம் மலம்பிடித்தல்
மானேதான் வந்துதென்றால் மருந்தைக்கேளு
வளமான நாட்டிஞ்சி துலைகால்வாங்கி
கானேதான் முளைத்தெழுந்த வேளைதன்னிற்
கனமான வேரொன்று கூடச்சேரே.

(144)

சேர்ப்பா வெள்ளுள்ளித் தொலியைப்போக்கித்
திறமாகக் காற்படிதா னரிசிகூட்டிச்
சீர்ப்பா யிம்முன்று மிடித்துச்சாறு
சீலைவடி கொண்டபின்பு செய்திகேளு
கார்ப்பா கரும்புவெல்லம் பலந்தான்பத்து
கரைத்துவடி கட்டியதை யடுப்பிலேத்திப்
பார்ப்பாச் சோனைவிழும் பருவந்தன்னில்
பண்பான கடைமருந்து பரிந்துபாரே.

(145)

பரிவான சீரகந்தான் பலமுன்றப்பா
பழுதில்லாத் திரிகடுகு சித்தரத்தை
அரிதான அக்கராக் காரமதிவிடையம்
அழகான சிறுதேக்கு தாளிசபத்ரி
பெரிதான சாதிக்காய் சாதிப்பத்ரி
பெருமையுள்ள கிராம்புபெருங் காயத்தோடே
உரிதான மருந்துபன்னி ரண்டுமப்பா
வொவ்வொன்றும் முக்கழஞ்சு வுறப்பாய்வாங்கே.

(146)

உறையாக மருந்தெல்லா மிடிதூள்செய்து
உத்ததொரு பாகுதனில் தூவிக்கிண்டிக்
குறையாம லரைப்படிதான் சிறுதேனோடே
கூட்டுநறு நெய்யுமரைப் படியேநன்றாய்
நிறையாக இவ்வளவும் விட்டபின்பு
நீர்வத்தி மெழுகுபதம் பார்த்திறக்கி
நறையாமற் பழந்தேங்காய் கொண்டுவந்து
நலமான கணபதியைப் பூசைசெய்யே.

(147)

விஷத்துக்குக் குடோரி

செய்ததொரு லேகியத்தை நெல்லிக்காயளவு
 தினமொன்றுக் கிருபோது முண்பாயாகில்
 வைதமில்லா தோடிவிடும் மண்டலத்தில்
 வயித்தியற்குக் காசுபணம் வாங்கலாகும்
 மெய்தியதோர் சர்ப்பவிஷந் தீண்டினோர்க்கு
 விருதான மருந்தொன்று விளம்பக்கேளு
 தைவேளைச் சாறிலொரு துளிதலையிற்
 றான்நெல்வாற் போற்கீறிப் பிழிந்துபோடே.

(148)

சூரணம்

போடவே விஷமிறங்கி யோடிப்போகும்
 பூதலத்திற் கைகண்ட மருந்தீதப்பா
 தேடவே கிடையாமற் போச்சுதானாற்
 சீக்கிரத்தி லாடுதொடா மூலிதன்னை
 நாடவே சமூலமாய்க் கொண்டுவந்து
 நலமாக இடித்துவச்சிர காயஞ்செய்து
 கூடவே வெருகடிதான் சிறுநீர்தன்னிற்
 கொடுத்திடவே பாம்புவிஷ மெல்லாம்போமே.

(149)

தேள்விஷத்துக்கு

விஷமென்ற தேளதுதான் கடித்துதானால்
 வேளையிலை தனைக்கசக்கி யுள்ளங்கையில்
 நிசமாக விரண்டுதுளி பிழிந்துகொண்டு
 நிண்ணயஞ்சேர் நாசியினா லுறிஞ்சிவாங்கப்
 பிசகாமற் றேள்விஷந்தா னிறங்கிப்போகும்
 பேர்பெத்த வயித்தியர்க ளிதனைவிள்ளார்
 கசமான பாழ்கிணற்றிற் பூமிநோக்கிக்
 கட்டாகப் படர்ந்திருக்கு மறுகுதானே.

(150)

சகலவிஷத்துக்கு முலிகை

அறுகான பிடியொன்று யெடுத்துவந்து
 அழகான மிளகுமுகக் கழஞ்சுசுட்டிச்
 சிறுநீரில் வடிமெழுகு போலரைத்துச்
 சிறப்பான கரண்டியிலே கலக்கிக்கொண்டு

குறுகவே காய்ச்சியதைக் கடிவாய்தன்னிற்
 குருநந்தி சிவாயநமா வென்றுபூசத்
 தறுகாம லோடிவிடும் விஷங்களெல்லாம்
 தர்மவித்தை யானதிது சாத்தொண்ணாதே. (151)

எலிகடிதீர

சாத்தொண்ணா தெலிகடித்த விஷத்துக்கப்பா
 சதுரமுள்ள கள்ளியிலைக் கள்ளிவேர்தான்
 மாத்தொண்ணா யிலுமிச்சங் காயளவு
 மாறாமல் வெவ்வேறே அரைத்துருட்டிச்
 சேர்த்தொன்றா யரிசிமா வுரிதான்கூட்டிச்
 சிறப்பாக அடைதட்டி எள்ளெண்ணெய்யில்
 ஏத்தொன்றா யவித்தெடுத்து மூன்றுநாள்தான்
 எலிகடித்த மனிதருக்கு மியல்பாய்ச்செய்யே. (152)

இயல்பாக விப்படியே செய்யும்போது
 எலிவிஷங்கள் பதினெட்டு மிரங்கிப்போகும்
 பயமில்லை தோஷமில்லை பாவமில்லை
 பத்யமென்ன புகையிலையும் புளியுமாகா
 நயமாக மாதரனு போகமாகா
 நறுநெய்பால் தயிருப்பு நாலுங்கூட்டு
 சுயமான இந்நூலைத் துஷ்டருக்குச்
 சொல்லாதே தோஷம்வரும் சூக்ஷஞ்செய்யே. (153)

கொடுவேலித் தயிலம்

செய்யவே கொடுவேலித் தயிலங்கேளு
 திறமான கொடுவலிவேர் பலந்தான்பத்து
 நையவே யிடித்ததனைப் பதக்குநீரில்
 நலமாக அடுப்பேத்தி யெட்டொன்றாக்கித்
 துய்யநல்ல சீரகந்தான் பலமதொன்று
 தூக்கியே பசுவின்பால் விட்டுஆட்டி
 அய்யமேன் நவநீதம் விளாங்காய்மட்டும்
 ஆனதொரு நல்லெண்ணெய் படிதான்சேரே. (154)

ஆனவுட னிதைவடித்து முமுகும்போது
 ஆனந்த வாய்வுடனே அந்தர்வாய்வு
 தேனமருங் குழலாளின் வாதமெல்லாம்
 சிரங்குசொரி தினவுமுதல் குட்டந்தீரும்
 போனதொரு அரையாப்புக் கிரந்திசூலை
 புண்புரைகள் பிளவைமுதற் பொடிப்புவிக்கம்
 நாணவே வந்தநோ யெல்லாந்தீரும்
 நல்லதொரு தயிலமிது நாடிப்பாரே. (155)

லவணசெந்திர முறை

பாரப்பா அட்டகுன்ம வாய்வுபத்தும்
 பாழான கெண்டைநீ ராம்பல்விக்கம்
 ஊரப்பா கெற்பசுரோ ணிதமாம்வாய்வு
 உதரத்தின் திரட்சியொடு அண்டவாய்வு
 தீரப்பா லவணசெந் தூரந்தன்னாற்
 நீர்ப்பதற்குஞ் சுளுவாகும் மருந்தைக்கேளு
 சீரப்பா கறியுப்புத் தன்னைவாங்கித்
 திறமான மணியதனைத் தெரிந்துவையே. (156)

தெரிந்தெடுத்த கறியுப்புப் பலந்தான்முன்று
 சீரான வுவுருப்புக் கல்லுப்புத்தான்
 பரிந்தெடுத்த வெடியுப்பு இந்துப்புச்சீனம்
 பாசாண வெள்ளையொடு பொரிகாரந்தான்
 உரிந்தெடுத்த அண்டோடு கும்பிடுகல்சிப்பி
 உத்தமனே அயக்காந்தந் துருகவீரம்
 வரிந்தெடுத்த மிருதார சிங்கிதாரம்
 மனோசிலையுஞ் சாதிலிங்கங் கெந்திதானே. (157)

கெந்தியென்ன நெல்லிக்கா கெந்திநவச்சாரம்
 கெடியான சூடனொடு இருபசுரான்
 சிந்தியே போகாமல் வகையெண்ணுதல்
 திறமாக வொருகழஞ்சு நிறுத்தல்
 நந்தியுட சீர்பாதம் போற்றிசெய்தல்
 நலமாகக் கல்வத்தி லிடவகுத்துப்
 புந்திமகி மெய்திடவே பொடித்துவாங்கிப்
 புறம்பாக அருகில்வைத்துப் பின்னுங்கேளே. (158)

கேளப்பா காட்டாம ணக்கின்பாலைச்

கெடியாகக் காற்படிதான் கொண்டுவந்து
பாளப்பா போகாமற் கறியுப்போடு

பறந்தசட்டி தனிலேத்திக் கலந்துநன்றாய்
நீளப்பா காட்டாம ணக்கின்பாலை

நீர்வற்ற வறுத்தபின்பு அருகில்வைத்துத்
தூளப்பா யிறையினள வாகத்தூற்றிச்

சுருக்காக வறுத்திடச்செந் தூரமாமே.

(159)

செந்தூரந் தனையெடுத்துச் செப்பில்வைத்துச்

சிவந்தபுஷ்பம் நூற்றெட்டு கையில்வைத்து
நந்திகுரு நமசிவய சர்வரோகம்

நசிமசியென் றொருநூறு நாமஞ்சாத்திக்
கந்தனுக்குங் கணபதிக்கும் பூசைசெய்து

கரும்புவெல்லம் தேனில்பண விடைதானிட்டு
அந்திசந்தி யிருபோது வாரங்கொள்ள

அடங்காத ரோகமெல்லா மடங்கிப்போமே.

(160)

விஷ்ணுசக்கரம்

போமிந்த மருந்துகொண்டாற் பத்தியந்தான்

புளியுப்பு புகையிலையு மாம்சமாகா
நாமிந்தப் படிசொன்னோம் நந்திதேவர்

நலமான வேதைக்கா மென்றுசொன்னார்
தாமிந்தப் படிசெய்யி விரண்டும்வாய்க்கும்

சாத்திரத்தை யொருவருக்கும் சாற்றொண்ணாது
ஓமிந்த வுபதேச முமையார் பாகன்

உரைத்திட்ட படியுனக்கிங் குரைசெய்தோமே.

(161)

உரைசெய்த விஷ்ணுசக் கரத்தின்போக்கு

உலகத்திற் பண்டிதர்கள் கண்டோரில்லை
நரையில்லை திரையில்லை சாவுமில்லை

நாலாயி ரஞ்சில்வான் வியாதியில்லை
பரையான வுமைபாதந் தன்னைப்போற்றிப்

பரமனருள் தனைப்பெற்று ஆதிநாதன்
விரைவாகச் சொன்னதிந்த விஷ்ணுசக்கரம்

விபரமாய்ச் செய்துவிடு முறையாய்த்தானே.

(162)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

தானென்ற சந்தனமும் இலுப்பைப்பூவும்
 தயவான முந்திரிபே ரீச்சங்காயும்
 தேனென்ற திரிகடுகு கெந்திலிங்கம்
 சிறப்பான காந்தமாம் பொடிவசம்பு
 நானென்ற ரசமும்நிரு விஷம்வெள்ளுள்ளி
 நன்னாரி கொடுவேலி பதினெட்டோடு
 வானென்ற நறும்பிசினும் வகையொன்றுக்கு
 மருந்துமுகக் கழஞ்சுகுறை யாமல்வாங்கே.

(163)

குறையாதே பெருந்தும்பை வேம்புநொச்சி
 குணமான முருக்குகையான் ஆடாதோடை
 அறையாதே தனிச்சாறாய் வகையொன்றுக்கு
 ஆழாக்கு வீதமா யெடுத்துக்கொண்டு
 மறையாதே கல்வத்தி லிட்டேஆட்டி
 மகத்துவமாய்க் கடலையள வாயுருட்டி
 நறைமலரும் பழந்தேங்காய் கரும்புவெல்லம்
 நலமான கணபதிக்குப் பூசைசெய்யே.

(164)

பூசைசெய்து குளிகைதனைச் செப்பில்வைத்துப்
 புகழாக விஞ்சிச்சா றதனிற்கொள்ளப்
 பாசையிட்டே ஜன்னிபதி மூன்றுமோடும்
 பகவாதம் திமிர்வாதம் முகவாதங்கள்
 ஓசையண்ட வாதவலி குன்மவாதம்
 உரைத்தவுள் ளடிவாய்வு செவியின்நோவு
 வேசையர்புண் ணோடுகுதிர் வலிகுடோரம்
 வெருண்டோடும் வேறுவெள் ளுள்ளிவித்தே.

(165)

வெள்ளுள்ளி லேகியம்

வித்தான வெள்ளுள்ளி யரிசிதன்னை
 விரைவாக விரண்டரைப்ப லந்தானப்பா
 கொத்தாம்வல் லாரைசா ரணைவேரோடு
 கொழுந்தான பிரண்டையிவை வகைமூன்றுக்குச்
 சித்தான வகையொன்றுக் கரைப்பலந்தான்
 சேர்த்துப்பின் சாதிக்காய் சாதிப்பத்தி
 முத்தான குங்குமப்பூ முத்தக்காக
 முக்கடுகு திப்பிலியின் மூலந்தானே.

(166)

மூலமதி மதுரமக்றாக் காரமோமம்
 முனையான சீரகமுங் கிராம்பினோடு
 ஏலமொடு கரியசீ ரகமுஞ்சேர்த்து
 இம்மருந்து பதினைந்தும் வகையொன்றுக்குச்
 சீலமுடன் முக்கமுஞ்சு வீதந்துக்கிச்
 சிறப்பாக வொருபத்தொன் பதையுங்கோவின்
 பாலமுதம் விட்டரைத்துப் பலந்தான்மூன்று
 பனைவெல்லம் பசுவின்பால் படியிரண்டே. (167)

ரெண்டுபடி பசுவின்பால் தனிற்கரைத்து
 ரேசித்து அடுப்பேத்தி நீர்தான்வத்தக்
 கிண்டையிலே ஆழாக்குச் சிறுதேன்விட்டுக்
 கெடியாக நீர்வத்தும் பருவம்பார்த்துக்
 கொண்டதிலே ஆழாக்கு நறுநெய்விட்டுக்
 குறிப்பான மெழுகுபதம் பார்த்திறக்கி
 மண்டலந்தான் பாக்களவு காலைமாலை
 மகத்துவமா யுண்டுவர வாசிகேளே. (168)

வாசியாங் கிராணியதி சாரம்போகும்
 வயிற்றளச்சல் களிச்சல்பிர மேகமோடும்
 பேசினதோர் குடல்வாய்வு உதிரவாய்வு
 பெரிதான பித்தத்தின் வாய்வுவோடும்
 கூசியதோர் உடல்நடுக்கம் குன்மவாய்வு
 குடிபோகும் பித்தவெறி யாப்புத்தீரும்
 நாசிநுனி புருவமையம் நாடிநிற்கும்
 நாதனா ருரைத்தபடி நாட்டினேனே. (169)

தானிசபத்திரி சூரணம்

நாட்டியே சொல்லுகிறே னின்னமொன்று
 நலமாகத் தானிசபத்ரி சூரணந்தான்
 தாட்டியே அப்பத்ரி பலந்தான்பத்து
 தயவான திரிகடுகு திரிபலாதி
 நீட்டியே கோஷ்டமோ டக்றாக்காரம்
 நினையத்தித் திப்பிலியுஞ் சீரகந்தான்
 கூட்டியே கொத்தமல்லி வாய்விளங்கம்
 கூரான கிராம்பேலஞ் சாதிக்காயே. (170)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

காயோடு பத்திரியு மாஞ்சிசோம்பு
 கருவான வால்மிளகு லவுங்கப்பட்டை
 தாயோடு சந்தனமும் கூகைநீரும்
 தான்பலமொன் றாகச்சு ரணித்துக்கொண்டு
 சேயோடு சக்கரையுஞ் சமனாய்க்கூட்டிச்
 சேர்த்துவெரு கடியளவாய்க் காலையாலை
 வாயோடு மண்டலந்தான் கொண்டாயானால்
 வாங்குமடா சயகாச யீளைபோமே.

(171)

போமப்பா அத்திகாரம் அத்திவெட்டை
 பொருந்தாத நீர்த்தாகம் புண்ணாம்நெஞ்சில்
 நாமப்பா பித்தவெட்டை பித்தப்பாண்டு
 நாடாது கிராணிவகை யெல்லாந்தீரும்
 தாமப்பா அரோசிகங்க ளன்னதோஷம்
 தளராத விம்மலொடு விக்கல்கக்கல்
 சாமப்பா கைகாலி லெரிவுகாந்தல்
 சாதகமாய்ப் புளியுப்பு மகிழ்ந்துதள்ளே.

(172)

கொம்பரக்குத் தைலம்

மகிழுவே கொம்பரக்குத் தயிலஞ்சொல்வேன்
 வளமான கொம்பரக்குப் பலந்தானெட்டு
 நிகழுவே தூணிநீ ரெட்டொன்றாக்கி
 நிசமாகத் தாளிக்குள் வடித்துவிட்டு
 தகழுவே யெள்ளெண்ணெய் சேர்தானஞ்சு
 தயிர்த்தண்ணீர் சேரஞ்சு பால்சேரஞ்சு
 நகழுவே காடியது சேர்தானஞ்சு
 நலமான கடைமருந்து சொல்லக்கேளே.

(173)

கேளப்பா சதகுப்பை கடுகுரோகிணி
 கிளியூறல் பூஞ்சாந்து பச்சைப்பூலா
 தாளப்பா செவ்வள்ளி வங்கபத்ரி
 தளமான யிலவங்கம் மாஞ்சிகோஷ்டம்
 வாளப்பா கஸ்தூரி மதுரங்கெந்தம்
 வளமிருதீ ரகமேல மிவைகளெல்லாம்
 ஆளப்பா வகையொன்றுக் கிருகழஞ்சு
 ஆவின்பால் விட்டுநீ ஆட்டுவாயே.

(174)

ஆட்டுவா யெள்ளெண்ணெய்க் குட்கரைத்து
 அடுப்பேத்தி மெழுகுபத மானபின்பு
 நாட்டுவாய் வடித்ததனை முழுகும்போது
 நலமாகத் தீருகிற வியாதிகேளு
 தாட்டிகமாம் பித்தவெட்டைச் சுரமும்போகும்
 தலைமயக்கம் வாயூறல் சாந்தமாகும்
 வாட்டியதோர் தேகசுர மிரண்டேவோடும்
 வத்தியதோர் தேகமெல்லாம் ஊறும்பாரே. (175)

ஊறுமே கணைவெட்டை கணைசுரங்கள்
 உத்தமனே கணைபாண்டு வெளுத்ததேகம்
 தேறுமே தேகத்தில் வலிகடுப்பு
 திறமான குலையெல்லாந் தீருந்தீரும்
 நாறுமே கற்றாழை நாற்றம்வீச்சம்
 நலமாகும் வியாதியெல்லாம் நாடாதோடும்
 சீறுமே காசமெலாந் தீர்ந்துபோகும்
 திறமாக வொன்றைவிட் டொருநாளெண்ணே. (176)

உவருப்பு பற்பம்

எண்ணவே புத்தியந்தான் புளிகசப்பு
 இதமான புகையிலைபெண் போகமாகா
 நண்ணயமா மருந்தொன்று சொல்லக்கேளு
 நலமான உவருப்புத் தன்னைவாங்கி
 அண்ணதனை யிருசாமந் தாளிச்சாற்றில்
 ஆட்டியே கதுவாலிப் புடத்திற்போட
 வண்ணமுடன் வெள்ளையா மதையெடுத்து
 மறுதரமு மப்படியே புடத்திற்றாக்கே. (177)

நீலகண்ட செந்தரம்

தாக்கியே அஞ்சுதரம் புடத்திற்போடு
 தயவான வெள்ளையதை யெடுத்துக்கொண்டு
 பாக்கியஞ்சேர் வெள்ளைக்குச் சரிபாகந்தான்
 பண்பான துருகதனைக் கூடச்சேர்த்து
 யோக்கியமாய்த் தாளிச்சா நதனாலாட்டி
 ஓங்காரக் கணபதியைப் பூசைசெய்து
 பூக்கமழுஞ் சடையண்ணல் பாகம்பெற்ற
 பொற்கொடியைப் போற்றிசெய்து புடத்திற்போடே. (178)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

போட்டவுடன் ஆத்தானைப் போற்றிசெய்து
 புடமாறி யெடுத்திடச்செந் தூரமாகும்
 வாட்டமற்ற நீலகண்ட செந்தூரத்தை
 வலுவான பிணிகளுக்கு மருந்துகூடக்
 கூட்டியே அரிசியிடை கொடுத்தாயானால்
 கூத்தாடி யோடுமப்பா ரோகமெல்லாம்
 நாட்டமுள்ள முப்பூவு முடித்துச்சேர்த்தால்
 ராஜவயித் தியனென்பார் நலமதாமே. (179)

முப்பு

நலமான முப்புவைச் சித்தரெல்லாம்
 ரசவாதஞ் செய்வதற்கோர் விதமதாகப்
 புலமாகச் சொல்லிவிட்டார் பூமிதன்னிற்
 புத்திகெட்ட மனிதரப்பா செய்துபார்த்துப்
 பலமான தில்லையென்று விட்டுவிட்டார்
 பரிகாசப் பேச்சாச்சிப் பாரைக்குழ்ந்த
 ஜலமான சமுத்திரத்தை யுண்டநாதன்
 தட்சணா மூர்த்திசொன்ன திட்டந்தானே. (180)

திட்டமுள்ள சித்தருக்கும் முனிவருக்கும்
 தேவருக்கும் ரிஷிகளுக்கும் மனுடருக்கும்
 அட்டதிக்கும் போற்றுகரு நாதனப்பா
 ஆதிமுனி அகத்தீச ரைம்பதுக்குள்
 வெட்டவெளி யாயுரைத்தார் முப்பூதன்னை
 விபரமாய் நான்பார்த்தேன் குட்சமாக
 விட்டகுறைக் காரனென்றே யென்னைச்சொன்னார்
 விருதான முப்பூவின் விபரம்பாரே. (181)

உவருப்பு சுத்தி

பார்தனிலே உவருப்பைக் கொண்டுவந்து
 பாண்டத்தி லளந்திட்டு நாலுபங்கு
 சீர்பெறவே சுத்தஜலந் தன்னைவிட்டுச்
 சிறப்பாகக் கலக்கியதைத் தெளிவிருத்துப்
 பேர்பெறவே அடுப்பேத்தி வத்தக்காச்சிப்
 பிலமான உப்பெடுத்துப் பின்னுஞ்சுத்த
 நீர்தனையே யிருபங்கு கூடச்சேர்த்து
 நிசமாகப் பத்துமுறை காச்சிவாங்கே. (182)

வாங்கியதோ ருவருப்புச் சுண்ணந்தன்னை
 வளமான பரணியிலே பதனஞ்செய்து
 தீங்கில்லாக் கறியுப்புத் தன்னைவாங்கித்
 திறமான மணியதனைத் தெரிந்தெடுத்துப்
 பாங்காய்நீ யிரட்டிஐலந் தனிற்கரைத்துப்
 பார்தெளித்துப் பத்துமுறை முன்போலாக
 நீங்காமற் காச்சியதை யெடுத்துக்கொண்டு
 நிண்ணயஞ்சேர் கல்லுப்பு நிலையைக்காணே.

(183)

கல்லுப்பின் விபரம்

காணவே கல்லுப்பென் கடையில்விற்பார்
 கடலிலே பாறைக்குள் வளர்ந்தஉப்பு
 தோணவே பளிங்குக்கல் போலிருக்கும்
 துவர்ப்புடனே புளிப்பிருக்கும் மருந்துக்காகா
 தாணுவென்ற ஈசன்விந்து பூமிநாதம்
 தவளநிறப் பருவதம்போல் வளர்ந்திருக்கும்
 நீணிலத்தி லதைவெட்டித் தானெடுத்தால்
 நிசமான வயிரம்போல் மின்னும்பாரே.

(184)

மின்னியே அடுக்கடுக்கா யிருக்குமப்பா
 மேதினியி லதைநீத்திச் சுண்ணாம்பாக்கிப்
 பன்னிரண்டு சூரியனு முதித்தாப்போலே
 பளிங்குபோல் வெளுத்திருக்குங் கற்சுண்ணாம்பு
 தன்னிலே ஐலம்விட்டே உலகத்தோர்கள்
 தாம்பூலந் தனிறறேய்த்து அருந்துவார்கள்
 உன்னிதஞ்சே ரடுக்குக்கல் தனையெடுத்து
 உவர்மண்ணை அமுரியிலே கலக்கிடாயே.

(185)

ஊக்கியே தெளிவிருத்துக் கல்லைப்போட்டுக்
 காய்ச்சிடவே யடுக்குக்கல் கட்டிப்போகும்
 துலக்கமா யதையெடுத்துக் கல்வத்திட்டுச்
 சூரணித்து அண்டநீர் தன்னாலாட்டிப்
 பிலக்கவே வில்லைசெய்து காய்ந்தபின்பு
 பிரபலமா யுலையிலிட்டங் கூதும்போது
 நலக்கவே வெளுத்துநல்ல சுண்ணாம்பாக்கி
 நலமாகச் சுத்தஐலம் விட்டுநீத்தே.

(186)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

நீத்தியே சுத்தஜலந் தன்னைவார்த்து

நிண்ணயமாய் மண்டலந்தான் பதனஞ்செய்து

பார்த்திடவே தண்ணீர்க்கு மேலேதானும்

படர்ந்திருக்குங் கல்லுப்பு வெண்மையாகப்

பூத்திருக்குங் கல்லுப்பை அறிந்தெடுத்துப்

புகழான உவருப்புங் கறியுப்புந்தான்

நேத்தியாம் வகையொன்று பலமொன்றப்பா

நிசமான பூரமொரு பலமுங்கூட்டே.

(187)

கூட்டவே வகைநாலுங் கல்வத்திட்டுக்

கோழிமுட்டை வெண்கருவா லாட்டிவாங்கி

வாட்டமற ரவியுலர்த்திக் காயவைத்து

வளமான வோட்டில்வைத்து ஒடுமுடி

நாட்டமுடன் சீலைமண் ணஞ்சஞ்செய்து

நலமாக முழப்புடத்திற் றாக்கிநீத்திக்

தேட்டமுட னதையெடுத்து வைத்துக்கொண்டு

திறமாகப் பின்னுமொரு முறைதான்செய்யே.

(188)

முப்புச் செந்தாரம்

செய்வதென்ன சவ்வீரம் புனுகுபூரம்

சேர்த்திடுவாய் வகையொன்றுக் கொருகழுஞ்சு

நையவே கல்வத்தி லிட்டுக்கொண்டு

நல்லெலுமிச் சம்பழத்தின் சாற்றாலாட்டி

உய்யவே வில்லைசெய்து ரவியில்வைத்து

உலர்ந்தபின்பு முன்போலே ஓட்டில்வைத்து

வெய்யமுழப் புடத்திற்செந் தூரமாகும்

விள்ளாதே முப்பூவின் குருவிதாமே.

(189)

முப்பூ மகிமை

குருவான உவருப்புக் கணேசனாகும்

கூறரியக் கல்லுப்பு பிரமனாகும்

கருவான கறியுப்பு விஷ்ணுவாகும்

கருத்தான பூரமது ருத்ரனாகும்

மருவான புனுகுமயேஸ் பரனதாகும்

வண்மைசதா சிவமேசவ் வீரமாகும்

உருவான எலுமிச்சங் கனியேபிண்டம்

ஒகோகோ கோழிமுட்டை அண்டந்தானே.

(190)

அண்டபிண்டம் நிறைந்தபொருள் முப்பூவப்பா
 அறாப்பிணிகள் தீர்க்கவொரு குருவுமாச்சு
 அண்டபிண்டம் நிறைந்தபொரு ளிதனைத்தொட்டு
 ஆடலாம் வெகுகோடி வித்தைதன்னைக்
 கண்டகண்ட விதமாக வுலகுதன்னிற்
 கருவறிந்து மருந்துசெய்யத் தெரியாமற்றான்
 கொண்டகடை மருந்துகளைத் தானேவேண்டிக்
 கொண்டுபோய் பலமருந்துங் கொடுப்பார்தானே. (191)

கொடுப்பார்கள் குருவில்லா மருந்துதன்னைக்
 கொடுத்தாக்காற் பிணிதீர மாட்டாதப்பா
 கெடுப்பதொழி மூதோர்கள் சொன்னநூலைக்
 கேளாமற் பலவிதமாய் வயித்தியர்தான்
 துடுக்கான மருந்துகளைக் கொடுத்தாரானால்
 தூலவுடல் தன்னைவிட்டுச் சூட்சம்போகும்
 அடுப்பெரிதீ யணைத்திடலாம் வயித்தியோர்கள்
 அறியாமற் கொடுத்தமருந் தாறாத்தீயே. (192)

ஆறாதீ யாகில்வெகு கோடிபாவம்
 ஆதிசிவ னருளாலே தீரவேண்டும்
 பேறாக வேண்டுமென்றால் வயித்தியோர்க்குப்
 பின்னைநிக ரில்லையிந்நூல் பார்த்தாராகில்
 கூறாக ரோமர்பதி னெட்டினோடு
 கொங்கணரைஞ் ஞாறுமகத் தீசர்நூலும்
 வேறாக வெண்ணாமல் நூல்பார்த்தேஅவ்
 விதஞ்செய்ய வியாதியில்லை விபரம்பாரே. (193)

தாம்பூரச் செந்தூரம்

பாரப்பா தாம்பூரச் செந்தூரந்தான்
 பண்பாகச் சொல்லுகிறேன் கழுவதாகச்
 சேரப்பா செம்பிஓட பொடிதானொன்று
 திறமாக வெங்கலத்திற் பொடிதானொன்று
 சீரப்பா ரசங்கெத்தி லிங்கித் தாரம்
 சிறந்தமனோ சிலைக்காந்தம் பச்சைநாவி
 நேரப்பா யீதெல்லாங் கழஞ்சுநாலு
 நிறுத்தெடுத்து இஞ்சிச்சாப் தன்னிலாட்டே. (194)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

ஆட்டுவா யிருசாமங் கழித்தப்பாலே
 அடவாக வெள்ளுள்ளிச் சாறுதன்னிற்
 கூட்டுவாய் சாமமிரண் டரைத்தபின்பு
 குமரிச்சா றிருசாம மரைத்தப்போது
 போட்டுநீ வில்லைசெய்து ரவியில்வைத்துப்
 புகழாகக் காய்ந்தபின்பு கலசத்திட்டு
 நீட்டுவா யோடுகொண்டு கவிழ்த்திமூடி
 நிசமாகச் சீலைமண் ணஞ்செய்யே. (195)

செய்யப்பா எருவடுக்கிக் கவசம்வைத்துத்
 தீமூட்டிக் கடிகைதொண்ணூற் றாறதாக
 மெய்யப்பா யெரித்துத்தீ யாறவிட்டு
 மேல்வைத்த கவசத்தின் மூடிதள்ளிக்
 கையப்பா யெடுத்தாம்பூ ரச்செந்தூரம்
 காவிபோற் சிவந்திருக்கும் பதனம்பண்ணு
 பொய்யப்பா ஆகாதெந் தெந்தநோய்க்கும்
 போக்கறிந்து அனுப்பானம் புகழ்ந்துதாக்கே. (196)

நீரடைப்பு

தாக்குநீ பொரிகாரற் தனைப்பொரித்துத்
 தயவாக இளநீரைக் கண்திறந்து
 நோக்குநீ பணவிடைசெந் தூரம்போட்டு
 நுணுக்கமாய்க் கொடுத்திடவே நீர்க்கடுப்பு
 நீக்குமே நீர்ச்செறிப்பு சதையடைப்பு
 நிலைபெறா திந்த்ரகண்டி யெலும்புருக்கி
 தீர்க்குமே அல்லியா வரைக்கொழுந்து
 சிந்தியுட னிவ்வளவுங் குடிநீர்வையே. (197)

குடிநீரிற் பணவிடைசெந் தூரத்தோடு
 கூட்டமுத மாவும்வெரு கடியும்போட்டுத்
 துடியாகக் குடிக்கநீ ரழிமுவெட்டும்
 சுருக்குபிர மேகம்நீர்க் களிச்சலஞ்சும்
 வெடியான வுள்வெட்டை யெட்டுந்தீரும்
 வெள்ளுள்ளித் தயிலபண விடைசெந்தூரம்
 மடியாமற் கொடுவாத மெண்பதோடு
 வலியான ஜன்னிபதி மூன்றும்போமே. (198)

வயிற்றுவலி பித்தவாய்வு

போமப்பா வயிற்றுவலி பித்தவாய்வு
 போவதற்கு மருந்தொன்று புகலக்கேளு
 ஓமப்பா ஓமமது கழஞ்சிரண்டு
 உத்தமனே திருகுகள்ளிப் பூத்தானஞ்சு
 சாமப்பா சாமமொன்று கல்வத்திட்டுச்
 சாதகமா யரைத்ததனை மெழுகுபோலே
 தாமப்பா உண்டைசெய்து செப்பில்வைத்துத்
 தாரணியிற் சுக்கிரண்டு கழஞ்சுவாங்கே.

(199)

வாங்கியே சட்டிதனி லிட்டுக்கொண்டு
 வாகாக இருநாழித் தண்ணீர்விட்டுத்
 தாங்கியே அடுப்பேத்தி யனலைமூட்டித்
 தயவாக எட்டொன்றாய் வத்தக்காய்ச்சி
 நீங்கியே போகாமல் வடித்தெடுத்து
 நிண்ணயஞ்சேர் குளிகையொன்றை யுரைத்துக்கொள்ள
 ஏங்கியே ஓடுமடா பித்தவாய்வு
 எரிகுன்ம வயிற்றுவலி யில்லைத்தானே.

(200)

வயிற்றளச்சல் தலைவலிக்கு

தானென்ற வயிற்றளச்சல் சுரத்தினோடு
 தலைவலியுங் கிருகிருப்புந் தீரவென்றால்
 கோனென்ற பிரணவத்தி லுதித்தஓமம்
 குண்டலியுங் கணபதியு மதுதானப்பா
 ஊனென்ற உடலுயிரு மதுதானப்பா
 ஓமென்ற யெழுத்திரண்டு மதுவேயாகும்
 நானென்று வந்தபிணி யெல்லாந்தீர்க்கும்
 நல்லதொரு ஓமமதை நாடிப்பாரே.

(201)

நாடியே ஓமமது பலந்தானொன்று
 நல்லதோ ரோட்டிலிட்டு வெதுப்பிவாங்கி
 ஆடியே துணியிலிட்டுக் கசக்கிப்போட்டு
 அப்பனே ஞாழித்தெடுத்துப் பின்னுமுன்போல்
 கூடியே பத்துடனோர் தரம்வெதுப்பிக்

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

குறையாமற் கசக்கியதைக் கல்வத்திட்டு
ஒடியே போகாமற் சாமமொன்றே
உறுதியாய்த் தானரைக்கக் குளம்பதாமே.

(202)

குளம்பதனைப் பீங்கானிற் பதனஞ்செய்து
குறையாம லொருவாரம் அந்திசந்தி
வளம்பெறவே சுண்டக்கா யளவுகொள்ள
வயிற்றளச்ச லத்திசுரம் மாறிப்போகும்
உளமாந்தை தலைக்கிரக்க மானதெல்லாம்
ஒகோகோ வுலகத்தில் நிலலாதப்பா
பிளவாகப் புகையிலையும் புளியுமாகப்
பெண்ணுடனே தான்கூடி மருவொண்ணாதே.

(203)

வியாதி வரலாறு

மருவியதோர் வாதபித்த சிலேற்பனங்கள்
வருவதுதா னேதானாற் பத்யபாகம்
தெரியாமற் செய்வதினால் ரோகமாகிச்
சிறுநரம்பும் பெருநரம்புஞ் சிக்கும்போது
குருநாடி தனிற்சேர்ந்து தொந்தமானால்
கோடான கோடிகன்மஞ் செய்யுமப்பா
கருவான நாடிதனை அறிவதற்குக்
காலாங்கி யகத்தீச ருரைத்திட்டாரே.

(204)

அகத்தீச ருரைத்தகுரு நாடிசாத்ரம்
அணுவளவுந் தப்பாகை கண்டவித்தை
ஜெகத்திலே அறிந்தவனே சித்தனாகும்
சித்தனென்றால் பண்டிதனே அல்லாலில்லை
மகத்தான வித்தையப்பா வயித்தியந்தான்
மகரிஷிகள் செய்யுமுறை மந்த்ரதந்த்ரம்
முகத்திலே பார்த்தவுடன் தீர்ந்துபோகும்
முறையாக நாமறிந்த திந்தநூலே.

(205)

இந்தநூ லிருநூற்றி யாறதாக
ஈசனுமை தன்னருளாற் பாடிவைத்தேன்
சுந்தரஞ்சேர் வயித்தியத்தைப் படித்துச்செய்தார்
சுகிர்தமிக வுண்டாகும் இராமச்சந்த்ரா

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

122

உந்தனக்குச் சொன்னதிந்த வுலகிலுள்ளோர்
 ஓர்மனதாய்ச் செய்தவர்க்குப் பலிதமாகும்
 கந்தனருள் கணேசனருள் பெற்றுவாழ்வார்
 கருத்தாக முற்றும்பூ ரணநூலாமே.

(206)

வசிஷ்டர் வைத்திய சூஸ்திரம் 206.

முற்றிற்று.

இல்லறத்தோர்க்கும் துறவறத்தோர்க்கும் ஏற்படும் வியாதிகளுக்குத் தக்க
 அவிழ்தமும் குருமுடிப்பதற்கு முறையும் யோகசாதனத்தோர்க்குக் கர்ப்பமும்
 இதிற சொல்வதால் இதையும் இச்சாஸ்திரத்துடன் சேர்த்திருக்கிறது, இ. ராம.
 குருசாமிக்கோன்.

— — — — —

உ
குருவே துணை.

சத்தியநாதரென்ற ஞானச்சித்தரருளிய

மெய்ஞ்ஞானம் 12.

ஒங்கார வட்டசுழி முனையிலேதான்
உற்றநடம் புரிந்திலங்குஞ் சோதியாகி
பாங்கான வண்டபிண்டம் நிறைந்ததாகிப்
பகரரிய வேதமுறைப் பொருளதாகி
நீங்காத வருட்கருணைக் கடலதா்கி
நின்மலமாஞ் சுகுணகுணா தீதமாகிச்
சோங்கான பேரின்பா னந்தமாகித்
துலங்குபரம் பதம்பணிந்து சாற்றுவேனே. (1)

சாற்றிடவே மூலமதில் நின்றெழுத்துத்
தயவான பீசமதோங் காரவட்டம்
ஏற்றமா யுன்றனக்குச் சொல்லுகின்றேன்
என்மகனே நினைவாக வுற்றுக்கேளு
நாற்றிசையு மறியாத மந்திரந்தான்
நவிலுகிறேன் தனித்துநின்ற தலத்திலப்பா
தேற்றமுடன் நோக்கிடவே அந்தபீசம்
தெரிந்திடுவாய் நந்தியிட மதுவாமென்றே. (2)

ஆகும்ப்பா நினைவையொட்டிக் குறித்துப்பாரு
அவ்விடத்தில் நந்திகொலுத் தோணுந்தோணும்
வாகுடனே நந்தியர சிருந்தவீட்டின்
மத்தியிலே அமுதகங்கை யொழுகும்பாரு
பாகமுள்ள சோதிமய வமுதந்தன்னைப்
பார்த்தறிந்துட் கொள்வதுவே பாதைமார்க்கம்
ஏகமென்ற முச்சந்தி வீதிதன்னில்
இயல்பாமெட் டங்குலத்தி னுள்ளாய்த்தானே. (3)

ஞானச்சித்தர் மெய்ஞ்ஞானம் 12.

எட்டங்கு லந்தனிலே அமுதந்தானும்

இன்பமென நின்றதொரு தலமதாகும்
மட்டடங்கா ஒளியுளதா மரையைப்போலாம்

மைந்தனே அதனுடைய மத்திதன்னில்
திட்டமுட னுற்றதுவே உயிரதாகும்

தேடினா லொன்றுமிலை வெளியாய்த்தோணும்
வெட்டவெளி தனிலிருக்கு மமுதந்தன்னை

மேன்மையுட னுண்டிடவே வகைசொல்வேனே. (4)

சொல்லுகிறே னுன்றனக்குச் சூட்சமாகச்

சுகமுடனே அண்ணாக்கை யுண்ணாக்கேற்றி
நல்லதொரு மூலத்தீ தனையெழுப்ப

நலமான நந்தியுறும் வழிதான்காணும்
வல்லதொரு முதுவீணாத் தண்டினுள்ளே

மகத்தான நந்தியது தானேபாயும்
சொல்லவொண்ணா தந்தமதி யமுதந்தானும்
சூட்சமுள்ள நந்தியின்றன் சொந்தமாமே. (5)

சொந்தமுள்ள தென்றுமனஞ் சந்தோஷித்துச்

சுகமுடனே தாய்பதத்தைப் பணிந்துபோற்றி
அந்திசந்தி சுழிமுனையில் நாட்டிப்பாரு

அரகரா வாயுவுடன் ரேய்வுங்கூடி
வந்ததொரு வழியதனி லமர்ந்தேநின்று

மைந்தனே அமுதமது தலைகீழாகும்
பந்தமுள்ள இடந்தனிலே சிவமேமிஞ்சும்
பாலகனே பழக்கம்வைத்துப் பரிந்துதேடே. (6)

தேடாய்நீ வாசியைத்தான் வெளிவிடாமல்

தீர்க்கமுட னப்பரியை வெளிப்பீசத்துள்
ஓடாம லுள்ளிருத்தி யழுத்திப்பார்த்தால்

உத்தமனே ஞானவொளிச் சுடரேதோணும்
வாடாம லதையறிந்து வெளிவிடாதே

மகிழ்ச்சியுடன் நந்திநிலை யறிந்துநின்றால்
கூடாத வமுதத்திற் கூட்டிவைக்குங்

குறிப்பறிந்து பாரமுதஞ் சிந்துந்தானே. (7)

ஞானச்சித்தர் மெய்ஞ்ஞானம் 12.

125

சிந்துகின்ற அமுதகங்கை சொரியும்போது
 சிக்கெனவே நந்திபதம் பற்றிக்கொள்ளு
 வந்ததொரு இச்சடமோ சூட்சுப்பாவை
 மகத்துவமென் றெண்ணாதே யழிந்துபோகும்
 பந்தமற்ற வீடதிலே சிறந்துநின்று
 பார்மகனே தேகமது பரமேயாகும்
 சொந்தமுனக் கொன்றுமிலை நந்திதன்னைச்
 குச்சுமமாய்க் கண்டறிந்தால் ஞானந்தானே.

(8)

தானென்ற ஞானமதைக் கண்டுகொள்ளத்
 தன்னுக்குட் டானறிந்து தெளியவேண்டும்
 நானென்ற மாயைதனை யறுக்கவேண்டும்
 நானிலத்திற் பற்றாசை யொளிக்கவேண்டும்
 கோனென்ற குருபதத்தை யடுக்கவேண்டும்
 குற்றமில்லாக் குறியதனை யறியவேண்டும்
 தேனென்ற அமுதமது நிலைகண்டாக்கால்
 சித்தியென்ற ஞானமது தெரிவார்பாரே.

(9)

பாரப்பா மானிடர்கள் மாயையாலே
 படுந்துயரம் மெத்தவடா அறிந்தாயில்லை
 நீரப்பா நீர்க்குமிழிக் கொத்தகாயம்
 நிலையறிந்து நின்றவர்க்கே வச்சிரதேகம்
 தேரப்பா அறியார்க்கு மண்டாண்டந்தான்
 செகமதிலே ஞானமது தெளியாவிட்டால்
 பேரப்பா யென்னபல னடையப்போறார்
 பெருநிலத்திற் பாவையைப்போ லலைவர்தாமே.

(10)

தாமேதான் வெகுபேர்கள் ஞானியென்று
 சகலகலை தெரிந்தவர்போற் பேசுவார்கள்
 வாமேதான் ருத்திராக்க மாலைபூண்டு
 மண்ணொடுபொன் பெண்ணாசை யற்றார்போல
 நேமமுடன் திரிவதனாற் பலனுண்டாமோ
 நிட்களநி ராமயத்தைத் தெரிவாரானால்
 நாமேதான் ஞானியென வெவருங்காண
 நானிலத்திற் சொல்வாரோ நன்றாய்ப்பாரே.

(11)

ஞானச்சித்தர் மெய்ஞ்ஞானம் 12.

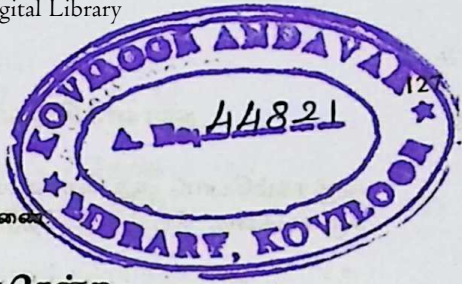
நன்றான காரியத்தை நாடவேண்டும்
 நாடியே சித்தனென் றிருக்கவேண்டும்
 ஒன்றான பொருளையறிந் துணரவேண்டும்
 உற்றுநின்ற வாசிநிலை யறியவேண்டும்
 குன்றாத சிவயோக மார்க்கம்வேண்டும்
 குறைவுபடா நந்திநிலை குறிக்கவேண்டும்
 சென்றான காரியத்தைத் தள்ளிவிட்டுச்
 சிவயோக ஞானநிலை தெரிந்துகொள்ளே. (12)

ஞானச்சித்தர், மெய்ஞ்ஞானம் 12.

முற்றிற்று.

சத்திகிரி சிவகிரி திருவாவினங்குடி யெனத் தழைத்தோங்கும்
 திருப்பழனிமலையிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கைலாச போகமகரிஷீஸ்வர
 சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் அதீன மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம்
 ஸ்ரீ கைலாசதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வரசுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
 ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ
கடவுள் துணை

சத்தியநாதரென்ற

ஞானச்சித்தர் பாடல் 35.

கண்ணிகள்

- ஆதி பராபரையே அம்பிகை மனோன்மணியே
சோதிச் சுடரொளியே சுத்த நிராமயமே. (1)
- தாயே பகவதியே தற்பரையே அற்புதமே
நேயமுடன் ஞான நெறியையறி விப்பாயே. (2)
- முடிநடுவும் மூலமுமாய் முச்சுடராய் முப்பொருளாய்
மடிவில்லா மெய்ஞ்ஞான மார்க்கத் தகோசரமாய். (3)
- அஞ்ஞானக் காடுகடந் தாங்குவழி யேதொடர்ந்து
மெய்ஞ்ஞானங் காணநின்னை வேண்டி யலைகிறண்டி. (4)
- நிலையில்லாப் பொய்க்கூட்டை நிச்சயங் கொண்டாசை
வலையிலகப் பட்டுழன்று வாடித் திரிகிறண்டி. (5)
- தன்னையறி யாமற் றலமெட்டுங் காணாமல்
அன்னையன்னை யென்று அலறித் திரிகிறண்டி. (6)
- தவநிலையிற் றேறாமற் றன்னையுண ராமற்
பவநிலையிற் புக்கியகப் பட்டுழன்று வாடுறண்டி. (7)
- பொல்லாக் கொலையும் புலையவா விட்டுன்றன்
வல்லபதங் காண மயங்கித் திரிகிறண்டி. (8)
- துன்பமெல்லாம் போக்கிச் சுகானந்த மானநின்றான்
இன்ப மனுபவிக்க வேங்கித் தவிக்கிறண்டி. (9)

ஞானச்சித்தர் பாடல் 12.

வஞ்சகம்பொய் சூதுகொலை மானார் மயக்கமெனும்
சஞ்சலத்தை நீங்கித் தனித்திருக்கத் தேடுறண்ட. (10)

ஆசைப் பெருக்கா ரதில்வீழா துன்பந்த
பூசைப் புரியப் புலம்பித் தவிக்கிறண்டி. (11)

ஊனுறக்க மின்பதுன்பத் துற்றவினை யையொழித்துக்
காணுதற்கெட் டாப்பொருளைக் கண்டு மகிழ்ந்தனடி. (12)

பஞ்சபூதாதிப் பகுப்புகள்பொய் யென்றுணர்ந்துன்
செஞ்சரணக் கஞ்சமதைத் தேடி யலைகிறண்டி. (13)

ஆசை யொழிந்தும் அருள்ஞானங் கண்டறிந்தும்
பேசத் தெரியாமற் பேய்போ லலைகிறண்டி. (14)

ஆங்காரம் விட்டு அருள்வெளியைக் கண்டடுத்து
நீங்காப்பே ரின்ப நிலையறியத் தேடுறண்டி. (15)

சருவம் பிரமமெனத் தான்தெரியுந் தன்மை
மருமங்கா ணாமல் மயங்கித் திரிக்கிறண்டி. (16)

ஐங்காயக் கோட்டை யதுமெய்யென் றுன்பாத
பங்கயம்போற் றாமற் பரதவித்து நிற்குறண்டி. (17)

பச்சைப்பாண் டத்தைப் பலநா ளிருக்குமென
நிச்சயமா யெண்ணி நிலைதவறி வாடுறண்டி. (18)

நீரிற் குமிழியைப்போல் நில்லா வுடம்பினைவி
சாரிக்கப் பொய்யென்றே தானறிந்து வாடுறண்டி. (19)

நானென்ற கெர்வம் நசித்ததனைச் சுட்டறுத்துத்
தானென்ற யிர்மந் தனையறிய வேண்டுகிறண்டி. (20)

யோகந் தெரிந்ததன்றன் னுண்மை யறிவதற்குப்
பாகமுண ராமற் பதறி யலைகுறண்டி. (21)

ஞானச்சித்தர் பாடல் 12.

129

மவுனத்தை யுச்சரித்து மந்திரபீ டத்தேறிக்
கெவுன மறிந்து கிலேசமதை விட்டேண்டி. (22)

கற்பஞ்சாப் பிட்டே கனத்தவஞ் செய்ததினால்
விற்பனனென் றென்பேர் விதித்தார் பெரியோர்கள். (23)

காயசித்தி யோகசித்தி கண்டதனி லொண்டினதால்
மாயசித்தி யாலே மயங்கா திருக்கிறண்டி. (24)

ஓமென்ற அக்கரத்தி னுட்பொருளைக் கண்டுவந்தும்
தாமென்ற ஆணவத்தால் தன்னை மறந்தேண்டி. (25)

பிரணவமுந் தானறிந்து பேச்சடங்கி நின்ற
சொருபந் தெரிந்தத் துலக்கத்தில் நீற்குறண்டி. (26)

நந்தி கொலுவிருப்பை நானறிந்து கண்டுகொண்ட
சக்தி தெரிந்து தவியா திருந்தண்டி. (27)

அஷ்டகரு மந்தெரிந்தும் ஐவர் நிலையறிந்தும்
இஷ்ட மதிர்சற்று மில்லா திருக்குறண்டி. (28)

நானென்னு மாணவங்கள் நணுகாது நானெனலும்
தானெனலும் அற்றுத் தனியே திரிகுறண்டி. (29)

எட்டாச் சுழிமுனையி லேயிருந்து மென்மனதுக்
கெட்டாப் பொருளாதனை யெட்டிப் பிடித்தேண்டி. (30)

சாகாக்கா லின்னதெனத் தானறிந்து கொண்டதற்பின்
வேகாத் தலையும் விரைவி லறிந்தேண்டி. (31)

மோகாந்த காரமெனும் மோகந் தவிர்ந்ததற்பின்
ஏகாந்த மாக இருந்து மகிழ்ந்தனடி. (32)

சரியைகிரி யையோகந் தாண்டியபின் ஞான
புரிக் கோட்டைக் குள்ளே புகுந்து திரிகுறண்டி. (33)

ஞானச்சித்தர் பாடல் 12.

மந்திரமுந் தந்திரமும் மாயா விசர்க்கமெலாம்
உந்திரமென் றெண்ணி யுறுதியது கொண்டேண்டி. (34)

சத்தத்தி னுள்ளே சதாசிவத்தைத் தானறிய
உத்தமியே நின்னருளென் றோர்ந்தறிந்து கொண்டேண்டி. (35)

சத்தியநாதரென்ற ஞானச்சித்தர் பாடல் 35.

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசிவீதி இராமாயணச்சாவடித் தெருவிலிருக்கும்
அஷ்டாங்கயோகி சுந்தரமகாலிங்க சுவாமிகளிடமிருந்து வாங்கிய
ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ
குருவே துணை.

சுகப்பீர்மரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 32.

உச்சிமகா மேருமுடித் தீபமாகி

உண்ணாக்கின மேற்புருவ நடுவதாகிக்
கச்சிபதி நின்றொழுகு மமுதமாகிக்

கரைகாணாச் சின்மயசொ ரூபியாகிப்
பச்சிமத்தின் மேலான திரைகடந்து

பகலிரவு மற்றதல வாசமாகிச்
சச்சிதா னந்தசிற் சத்தியாகித்

தன்மயமா யிலகுபரன் பதங்காப்பொன்றே.

(1)

ஒன்றான தாமரைநூ லாயிரந்தான்

ஒகோகோ கூடாது வொருவராலே
நன்றான சிகாரமது பிராணவாய்வு

நலபருவ மபானத்தின் பழக்கங்கேளு
குன்றாம லதிலப்பா வைஞ்ஞாறாகக்

கூடொத்து அபானன்றான் கீழேநோக்கும்
வென்றான மும்மலத்தைத் தள்ளுந்தள்ளும்

மேவிநின்ற வகாரமதை விரைந்துபாரே.

(2)

பாரப்பா நெஞ்சினுள்ளே நினைவையொட்டிப்

பனிப்புகைபோ லிணைந்தோடும் பத்திப்பாரு
நேரப்பா மேற்கொண்டே வுன்னியாடும்

நிலைப்பாக மயேசுரனில் நின்றுபாரு
சேரப்பா விதுக்குள்ளே நாலைக்கூட்டிச்

செய்தவரா ரென்றாக்காற் புகண்டர்செய்தார்

காரப்பா நாடோறுங் காத்தாயானால்

கற்பாந்த கோடியுகங் கடிக்கையாமே.

(3)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

ஆமென்று அவர்செய்த வகையைக்கேளு
 அப்பனே கும்பகந்தா னறுபானாலும்
 வாமென்ற பூரகந்தான் பதினாறாகும்
 வகையான ரேசகந்தான் முப்பான்ரெண்டும்
 ஒமென்று அவரிருந்து பெற்றார்பேரு
 உத்தமனே கற்பகமாம் விருட்சமேலே
 காமென்ற காகமென வருவைக்கொண்டு
 கண்டிருந்தார் கோடியகங் கரைகாணேனே.

(4)

காணாத பிர்மாக்கள் கோடிகண்டார்
 கரையற்ற விஷ்ணுமயந் தனைக்கண்ணுற்றார்
 பூணாத சங்கரரைக் கோடிகண்டார்
 போக்காக மயேசுரனைத் தாண்டிநின்றார்
 தோணாத சதாசிவன்றா னொடுங்கிச்சத்தி
 தொலையாத நாதவிந்து வோர்மையாகிக்
 கோணாத சிவனுஞ்சிற் பரையிற்சேர்ந்து
 குணங்கடந்து பூரணத்தி லடங்கினாரே.

(5)

அடங்குமந்த அவ்வதனைத் தொட்டுயேறி
 அகண்டத்திற் சுழுத்தியெனச் சினந்துநின்றார்
 படங்கவிந்தர ஜாலவித்தை போற்றான்மாயி
 பாரப்பா கூணப்பொழுதி லங்குவந்து
 நிடங்கநிச மெனவிரித்தாள் கூடாரத்தை
 நிமிஷத்தி லண்டமெல்லாம் நிறைந்துபோச்சு
 முடங்கவிதை வேணுமென்றால் முடக்கவல்லால்
 முத்திக்கு வித்தான முத்தித்தாயே.

(6)

முத்தியிலே நின்றுவந்த டுகண்டமூர்த்தி
 முன்போலே கற்பகமே ஆவாவென்றார்
 பத்தியிலே அவள்போற்கூ டாரம்போட்டார்
 பார்க்கையிலே கூட்டோடே வருஷமாச்சு
 அத்தியிலே நின்றரைத்த சித்தைப்போல
 ஐயரந்தக் கூட்டுக்குள் ளமர்ந்தாரப்பா
 கத்தியிலே யூடுருவும் புவைப்போலே
 கண்டத்தே நின்றரைத்துக் கருதினாரே.

(7)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

133

சருகியதோர் புசண்டருட பிறப்பைக்கேளு
 கலந்துமது வுண்டன்னங் களிக்கும்போது
 பருதிமுதற் சோமனையுந் தரித்தயீசன்
 பார்வதியுஞ் சென்றங்கு பார்க்குங்காலை
 பொருதியென்ற ஜீவகளை நாகந்தாகம்
 போற்றழைய அன்னமங்கே நிறைந்தகெற்பம்
 தருதியென விருபானோ டொன்றாம்பிள்ளை
 தன்னுக்குள் எரிவரொருவர் தானாங்கானே. (8)

காணப்பா இருபதுபேர் கர்மத்தாலே
 காசினியிற் கைகடந்து போனாரப்பா
 பூணப்பா யிவரெடுத்தார் பிராணாயாமம்
 பொற்பூவும் வாசனையும் போலேயாச்சு
 ஆணப்பா பிறந்ததென்றால் எல்லாந்தானோ
 அவர்போலே பேருபெற வெவராலாகும்
 ஊணப்பா முந்திமுந்தி மூலயோகம்
 உத்தமனே கண்டபின்பு நெஞ்சிற்பாரே. (9)

நெஞ்சிலே நின்றதுதான் மூலம்பார்த்து
 நேராக வந்ததென்றார் புசண்டமூர்த்தி
 பஞ்சிலே பொறிப்பட்டாப் போலேயேறும்
 பார்த்தேறுங் கொங்கணரே யென்றாரையா
 குஞ்சிலே குயிலின்கா லொடிந்துபோனார்
 கூடாது இனத்தோடக் கொள்கைபோல
 அஞ்சிலே மூலத்தே கூடாவிட்டால்
 அரிதரிது பிராணனென்றா ரையர்தானே. (10)

ஐயரன்று சொன்னமொழி கேட்டுப்பொங்கி
 அடிதொழுது சரணமென வீழ்ந்தேன்யானும்
 ஐயரன்று சுகப்பிரம அப்பாயென்றும்
 அழியாது வாழ்வாயென் றனுக்கரித்தார்
 ஐயரன்று சொன்னதென்ன மூலமாத்
 அதுகண்டு பிராணனைத்தா னறியவேணும்
 ஐயரன்று இருக்கையுமே குவுக்குத்தெற்கே
 அவருடைய ஆட்டமெல்லாந் துருசினாட்டே. (11)

சுகப்பிரம்ரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

ஆட்டுவதும் அழிப்பதுவும் படைப்பதுந்தான்
 அசைவற்ற சிவயோகத் தாண்மையப்பா
 மூட்டுவதும் முடிப்பதும்பின் படைக்கச்செய்யும்
 மூதண்ட நிமிளையிட்ட துருகுவெள்ளை
 கூட்டுவதுங் குறைப்பதுவு மாகச்சேர்த்துக்
 கொல்லாத பூரணத்தே குமட்டுஞ்சேதம்
 நீட்டுவதும் அலைப்பதுடன் நடக்கப்பண்ணும்
 நேரான துருகினுட குளிகைதானே. (12)

குளிகையென்ற பெருமைக்கொப் புவமைகேளு
 கூர்ந்துநின்ற பெரியோர்கள் மனந்தானப்பா
 களிகையென்ற துருசுக்குத் தேவியொப்பு
 கணக்கடங்கா மவுனமுத்தி மூலம்பாரு
 இளிமையென்று விட்டாக்கா லெடுத்துப்போடும்
 இறக்கிறதும் பிறக்கிறதுங் கொண்டுமூலம்
 தளிகைநன்று யென்றாக்கால் மூலம்போக்கு
 தானிழியாப் பதிவேண்டில் மூலம்பாரே. (13)

மூலமென்ற பொருளாலே யோகம்சித்தி
 மூட்டுகிற மனத்தாலே ஞானஞ்சித்தி
 கோலமென்ற லெட்சபத்தால் வாசிசித்தி
 கூறாத மவுனத்தால் புலன்கள்சித்தி
 ஓலமென்ற கண்டத்தால் ஆத்தாள்சித்தி
 உத்துப்பா ரிதைக்கொண்டு எட்டுஞ்சித்தி
 ஆலமுண்ட கண்டர்சித்தி மையம்பார்த்தால்
 ஆகாகா வாதசித்தி துருசுபாரே. (14)

பாரப்பா வாதத்தில் ஞானநூலைப்
 பதிப்பானே னென்றாக்காற் பலனைக்கேளு
 நேரப்பா வாதஞ்சா தகமாய்ப்பண்ணி
 நிலையான குளிகையிட்டு ஞானங்காண
 வேரப்பா வாதமது ஞானத்துக்கும்
 மேன்மையாய்ச் சித்தரெலாம் விளங்கினார்கள்
 ஆரப்பா யெனைப்போலே வெளியாய்ச்சொல்வார்
 ஆனதாற் சுகப்பிரம் ராதிநூலே. (15)

சகப்பிர்மரிஷி ஞான குஸ்திரம் 32.

135

ஆதியென்ற மூலகுரு தர்மத்தாலே

அநேகம்பேர் பிழைத்தார்கள் அவர்கட்குள்ளே
வாதியென்ற அடியார்க்கு மடியேன்யான்தான்
வகையாகச் சொல்லிவந்தேன் வாதஞானம்
ஒதியதோ ரென்னூலைப் பார்த்தோன்முத்தன்
உத்தமனே உங்கட்காஞ் சித்தர்க்காகும்
பேதியென்ற துன்மார்க்கர்க் கெய்துமானால்
பிழைக்கறியா ருலகத்திற் பிரளுவாரே.

(16)

பிரளுவா ரவ்வாதம் பிறகேயெய்தும்

பேரான வாதத்திற் பெண்ணைக்கூடிற்
பிரளுவா ருலகத்தே சலனப்பட்டு
பீயுண்ண நாய்போலே பேயாய்ப்போவார்
பிரளுவார் தீனியினாற் காயங்கட்டார்
பிரமைகொண்டு சிற்றின்பப் பேயுமாவார்
பிரளுவா ருலகத்தே மக்காள்நீங்கள்
பிரிவான அஷ்டாங்கம் பேணிப்பாரே.

(17)

பேணியதோர் வாதத்தில் நிகளபந்தம்

பெரியதொரு கட்டான பேரைச்சொல்வேன்
ஆணியதோர் கட்டுகின்ற சாரம்ரெண்டு
அப்பனே துருசுயென்ற சுண்ணம்ரெண்டு
ஊணியதோர் வெங்காரச் சுண்ணமொன்று
உத்தமனே இந்துப்புப் பலந்தான்ரெண்டு
ஏணியதோ ரெருக்கம்பால் சேரையொன்று
இயல்புசது ரக்கள்ளி சேரையொன்றே.

(18)

ஒன்றாகப் பலமொன்று புரசம்வித்து

உத்தமனே குங்கிலியம் பலந்தானொன்று
நின்றாகக் கல்வத்தி லிடித்துக்கூட்டி
நிலைபெறவே மெழுகாக வைத்துக்கொண்டு
குன்றாக ரெண்டுபல மெழுகைவாங்கிக்
கொண்டதிலே பலமாறு சூதம்வாரு
நன்றாக மேல்மூடிப் புடத்தைப்போட்டு
நாட்டிவைத்து நாற்சாழந் தீயைமூட்டே.

(19)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

மூட்டினதை யாரவிட்டு யெடுத்துப்பாரு
முத்துப்போல் வெளுப்போடு கறுப்பாய்நிற்கும்
ஆட்டினதைக் காரமிட்டு உருக்கிலப்பா
அடவாகக் குகைபோலே வாருவாரு
நீட்டியிந்தக் குகைக்குள்ளே ரசத்தைவாரு
நினவாக வெதுப்பையிலே சூதங்கட்டும்
பூட்டியிந்தச் சூதந்தான் குருவுமாகும்
பொன்முதலாய் நவலோகம் பொருமிநீரே. (20)

நீராகச் சொல்லுகிறேன் வரிசைகேளு
நிறையான தங்கமது நாலுக்குள்ளே
வீராக இச்சூத மொன்றுபோட்டு
வெருவியொரு மணியாக வாங்கிக்கொண்டு
தாராக வீரமொடு துருகுவெள்ளை
தனிதானுக் கொன்றப்பா மணிமேற்பூசி
கூராகச் சுண்ணமஞ்ச குகையில் வைத்துக்
குறிப்பாகச் சீலைசெய்து புடத்தைப்போடே. (21)

போட்டுடனே தங்கமது குருவேயாகும்
புகழான சரக்கெல்லாம் பிரண்டுசாகும்
நீட்டுடனே நவலோகப் பொன்னுமாகும்
நிலையான வுபசரங்கள் நீறிப்போகும்
கூட்டுடனே இக்குருவாற் சூதங்கட்டும்
கொள்கிடவே நூறுதொந்தஞ் சூதமேறும்
ஆட்டிடவே இக்குருதான் நல்லாளாக்கம்
ஆகுமென்ற மூக்கரைச்சி யாட்டுத்தானே. (22)

தானென்ற வெள்ளியப்பா நாலுக்குள்ளே
தாக்கியிந்தச் சூதமொன்று மணியாய்வாங்கு
வானென்ற வீரமொடு துருசுநீறும்
வாகாக நாலிலொன்றை மணிக்குப்பூசி
தேனென்ற அஞ்சுசுண்ணக் குகையில்வைத்துச்
சிறக்கவொரு புடம்போட்டு ரசிதச்சுண்ணம்
வேனென்ற வங்கமைஞ் ஞாற்றைக்கூட்டு
வெள்ளியப்பா பதினாறு விரைந்தமாத்தே. (23)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

137

மாத்தாக வெள்ளியுமாம் நவலோகங்கள்
 மாட்டுகிற முறையறிந்து மாட்டுமாட்டு
 ஏத்தாக இக்குருவைச் சூதத்தோடே
 என்னசொல்வேன் வெள்ளியப்பா யிருபத்தஞ்சு
 கூத்தாகக் களிமண்ணிற் குருவைக்கூட்டிக்
 குகைபோலே பிடித்துவைப்பாய் மூசையாக
 ஆத்தாக மூசையிலே நவலோகத்தை
 ஆட்டிடவே வெள்ளியுமா மறிந்துபாரே. (24)

பாரேதான் சிவயோக ஞானம்பாரு
 பாலகனே சொல்லுகிறேன் உண்மைதன்னை
 நேரேதான் நவ்வெழுத்தின் மேலேமைந்தா
 நேர்த்தியுடன் மவ்வெழுத்தாம் சிகரந்தோணும்
 தேரேதான் நவ்வெழுத்தின் மேலேசென்றால்
 தெரிந்ததொரு மவ்வெழுத்தின் கீழதாகச்
 சீரேதான் சிவாலயமும் நதியுமுண்டு
 சிறப்புடனே அவ்விடத்திற் கண்டுதேறே. (25)

அவ்விடத்திற் சேர்ந்தந்த நதியில்முழுகி
 அழகான சிவாலயத்தைப் பூசைபண்ணி
 பவ்வியமாய்ப் பூரணத்தின் கீழதாகப்
 பரிவான சிவாலயங்க ளநேகமுண்டு
 மவ்வியமாம் அனாகதமாம் மயிர்ப்பாலத்தில்
 மகிழ்வுடனே சிவாலயங்க ளதிகமுண்டு
 நவ்வியமாய் வாசிமலர் தனையெடுத்து
 நாதாந்தச் சிவாலயத்தை நன்றாய்ப்போற்றே. (26)

போற்றுதற்கு அப்பனே பலத்தைக்கேளு
 புகழ்பெரிய அட்டாங்க யோகம்வேணும்
 தேற்றியே அட்டாங்கஞ் சித்தியானால்
 சிவஞான சிவயோகம். நினைவிற்றோன்றும்
 ஏற்றமுள்ள சிவயோகம் நினைத்தபோதே
 இன்பமாய்க் குருபரனும் பதிவாய்வந்தே
 ஆற்றலுடன் சிவராஜ யோகங்காட்டி
 அன்புடனே பூசைவகை நல்குவாரே. (27)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

நல்லதொரு பரமகுரு வந்ததாலே

நலமுள்ள சரியைவழி மார்க்கந்தோணும்

மெல்லவே சரியைவழி கடந்தாயானால்

விபரமதாய்க் கிரியைவழி விரைவிற்றோன்றும்

வல்லதொரு கிரியைவழி கண்டபின்பு

மைந்தனே யோகவழி தெளிவாய்த்தோணும்

செல்லவொரு யோகவழி கடந்தாயானால்

திறமையுள ஞானவழி தெரியும்பாரே.

(28)

தெரியாத ஞானவழி கண்டபின்பு

சித்தமது ஏகாந்த வழியில்நிலு

அரிதான ஆதார மூலந்தன்னில்

அன்பான அக்கினிதன் னாவிதன்னை

விரியாமல் முக்கோணச் சுவரில்நின்று

மேலான வாசிதனை மேலேயேத்திச்

சரியான படிசொந்த மனையைக்கண்டு

சங்கையுடன் தானிருந்து தன்னைக்கானே.

(29)

தன்னைத்தான் கண்டுமேல் வழியைப்பார்த்துத்

தானறிந்து அவ்வழியிற் கலந்துமேவி

இன்னதென நிராதாரஞ் சித்தமாகி

இனிமையுடன் பூரணமாய் நின்றதாகி

முன்னமே சிவனயன்மால் பூசைசெய்து

முடிவான தீவினைக ளிரண்டுமற்று

என்னவே பிரபஞ்சத் தாசையற்று

இனிமையுள்ள சோதியிலே புகுந்துபாரே.

(30)

பார்த்தவுடன் மனமகிழ்வு மிகவுண்டாகும்

பகரரிய இறப்பிறப்பை மாற்றிவைக்கும்

நேர்த்தியதாய்ச் சோதியுடன் சேர்ந்துவாழ்வாய்

நேர்மையுள்ள பூரணத்தின் கிருபையாலே

சீர்த்தியுடன் மனமொத்துப் பார்க்கவேண்டும்

சிறப்பான உண்மைநிலை தெரியவேண்டும்

சேர்த்ததொரு ஞானநிலை கண்டுகொண்டால்

தேறுதலாய் சாயுக்ஷய பதங்காண்பாயே.

(31)

ஆயேநீ காயசித்தி செய்துநீயும்
 அறிவுடனே உலகத்திற் சஞ்சரித்தால்
 நேயமுடன் ஆணுவத்தை விட்டுமைந்தா
 நேர்மையுடன் தானிருந்தாற் சித்தனாவாய்
 காயமதை அழியாமற் செய்வதற்குக்
 கருத்தான சிவயோகங் கண்டுதேறு
 மாயமுள வாழ்வதனை மறந்துபோடு
 மைந்தனே ஞானமதின் வழியில்நில்லே. (32)

சுகப்பிர்மரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 32.

முற்றிற்று.

பழனி யாதவாள் மடாதிபதி நாச்சிமுத்துச்சுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப் பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ

முருகன்துணை.

கூர்மானந்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

மவுன ஞானம் 5.

சிறந்தமய மானசிவ சோதிபாதம்
 சீர்பெறவே யெந்நாளும் புவியின்மீது
 நிறந்தரமாய் நின்றவொரு ஆயிதன்னை
 நேத்திரமும் முக்குமத்தி நினைவாய்ப்பார்த்து
 பிறந்ததொரு ஆகாசம் பூமிலோகம்
 பிசகாம லடுக்கடுக்காய் வரைகள் காண
 மறமலிமா முகத்தோன்றன் பாதந்தன்னை
 மனதுள்வைத்து யெந்நாளும் வணங்கினேனே. (1)

வணங்கினேன் மக்களுக்குப் புத்திசொன்னேன்
 மாயையொடு பொய்கோபம் மூன்றுந்தள்ளி
 இணங்கினேன் மனிதரொடு வாய்பேசாமல்
 என்மகனே வேதாந்தத் துறையினின்று
 பணிந்திட்டேன் பூரணத்தை நோக்கிக்கொண்டு
 பராபரையைப் பூசித்துப் பானம்பண்ணி
 குணங்கிடை ஆறுவரை யூணியேறி
 குணமான ஆனந்த அறிவில்நில்லே. (2)

நில்லேநீ விருந்தாடக் குறியைக்கேளு
 நேர்மையுள்ள மூன்றெழுத்தின் குணத்தைக்கேளு
 வல்லபங்கள் வேண்டாங்காண் அங்கென்றாணி
 வமட்டியே வுட்கொள்ள அடங்கும்வாசி
 அல்லலாய் அலையாதே சிங்கென்றேதான்
 அறிந்துவிடு சிவகுட்ச மறியலாகும்
 நல்லதா மங்கென்ற வெழுத்தைநாட்ட
 ஞானமுடன் யோகசித்தி நடத்தும்பாரே. (3)

கூர்மானந்தர் மவுனஞானம் 5.

141

நடத்துமடா மகாரத்தை விடுதலாகும்
 நலமான சிகாரத்தை வாங்கலாகும்
 இடமாக விங்கதுவே அடுக்கடுக்காய்
 எல்லோர்க்குஞ் சொல்லிவிட்டே னிதமாய்க்கேளு
 திடமான தீட்சையடா மௌனவாலை
 சிறுபிள்ளை செய்தாலுஞ் சித்தியாகும்
 தடமான குமரியடா ஆத்தாள்சொன்னாள்
 சாபங்கள் நிவர்த்தியடா விதுகண்டோர்க்கே.

(4)

கண்டவர்க்கு ஓரெழுத்து இதனுக்குள்ளே
 கனமான மூன்றெழுத்து மிதனுக்குள்ளே
 கண்டதொரு அஞ்செழுத்து மிதனுக்குள்ளே
 காயசித்தி யோகசித்தி யிதனுக்குள்ளே
 முண்டான முப்பத்தி ரண்டுதீட்சை
 மோகனமுந் தம்பனமு மிதனுக்குள்ளே
 பண்டைமறை சாபங்க ளிதனுக்குள்ளே
 பராபரையுஞ் சிவனுமையும் பாதமுற்றே.

(5)

கூர்மானந்தர் மவுனஞானம் 5.

முற்றிற்று.

மதுரை மேலச்சித்திரவீதி வளவிக் காரத்தெரு பெருமாள்செட்டியார்
 குமாரர், பெருமாள் செட்டியாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த
 சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ
குருவே துணை.

கூர்மானந்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானசூஸ்திரம் 50.

திருந்துமதி முகத்தாளென் தாயார்பாதம்
சிந்தையுற்று யானைமுகன் பாதம்போற்றி
பொருந்துகின்ற செனகாதி ரிஷிகள்பாதம்
போற்றிசெய்து காலாங்கி பாதம்போற்றி
அருந்தவஞ்செய் தெட்சணஞ்சின் மயமாந்தேவர்
அடிதொழுது சூத்திரமா மைம்பதூக்குள்
மருந்தினால் வாதமொடு யோகஞானம்
வகையாகச் சொல்லுகிறேன் மனதுதானே.

(1)

மனதுசெய மானாக்கால் வருமெய்ஞ்ஞானம்
வாதமென்ன யோகமென்ன ரெண்டுமொன்று
தனதுபண்ணிக் கொள்ளவுமே சித்தர்தன்னாற்
சகலசித்தும் கைவசமாய்த் தானேயாகும்
தினையளவு கற்பமறிந் துண்ணவேணும்
தேகசித்தி யாவதற்குத் திறமையுண்டாம்
கனதையுள்ள சீடருக்கு யெய்துமிந்நூல்
கனமான யோகநிஷ்டை காட்டுவேனே.

(2)

காட்டுகிறே னஷ்டாங்க யோகமெல்லாம்
கண்டித்துச் சொல்லாமற் சித்தர்சொன்னார்
திட்டுகிறேன் பலபலவா யோகமெல்லாம்
செடம்நிலைக்க மாட்டாது சிதறிப்போகும்
ஊட்டுகிறேன் மவுனமென்ற யோகத்தாலே
உறுதிபண்ணிக் கொள்ளலாம் மூலத்தீயால்
வீட்டிலே யேத்திவைத்தாற் பிரகாசிக்கும்
லெளியேறி னாற்றீபம் மெலிந்துபோமே.

(3)

மெலியாமற் சுழிமுனையி னூடேதாக்கு

மேற்குகையின் வாசல்கும் பகமேசெய்யச்
சலியாமற் சிகாரவகா ரத்திலூட்டச்

சந்திரமண் டலமுரசு தாரையோடும்
கலியேது கர்மவினை தானுமேது

கண்டமடித் துண்ணாக்கி லேற்றும்போது
வலுவான பிராணனுக்கு அசைவங்கேது

மாபாத கங்களெல்லாம் மாறுந்தானே.

(4)

மாறாத வாழ்வல்லோ வாசியோகம்

மவுனசித்தி வாய்த்தாக்கால் வருமெய்ஞ்ஞானம்
கூறாத மெய்ஞ்ஞானம் வாய்த்துதானாற்

கோடிவிதி மாண்டாலுங் குறைவொன்றில்லை
மேரான திரிகோண மூலத்தீயை

மேலேற்றிச் சகஸ்திரியாள் பானமோடு
தேராத பேர்க்கானா லென்ன செய்வோஞ்

சிவயோக வாழ்க்கையல்லோ திரமென்றாரே.

(5)

திரமான மேல்மூலம் பாதைமார்க்கம்

செப்பாமற் போனார்கள் சித்தரெல்லாம்
வரமான நடுமூலம் கண்டத்தூணி

வாயுதனை யாகாச வட்டஞ்சேர்த்துப்
பிரமான வாசலொன் பதையும்பூட்டிப்

பிடரிவழி கண்திறந்து பூரணத்திற்
பரமான போதுமுன்னைத் தூக்கிக்கொண்டு

பந்தமத்த யோகமதைப் பழக்கம்பண்ணே.

(6)

பழக்கமல்லோ முந்திமுந்தி மூலாதாரம்

பழகியபின் மேன்மூலம் பார்க்கவேணும்
பிழைக்கவென்றாற் சுழிமுனையை யடுத்தேவன்னி

பிங்கலைதா னாதித்தன் காந்தியாச்சு

துழைக்கருகே யிடைகலையே சந்திரபீசம்

சூரியனு மக்கினியுஞ் சோமன்மூன்றும்

மழைக்குடைப்பின் கலைரெண்டுஞ் சுழியிற்கூடு

மத்திசத்தில் நிற்குமடரமுந்தானே.

(7)

கார்மானந்தர் ஞான குஸ்திரம் 50.

அட்சரத்தின் போக்கறியாத் தோஷத்தாலே

அப்பனே மவுனங்கை பலியாதையா

மிச்சமென்ற அசுவைமணி கீழேநின்று

வேறுக்க மாட்டாத வீணரெல்லாம்

அட்சரத்தால் மவுனமென்பா ரறியமாட்டார்

அந்தரங்குஞ் சொல்லுகிறே னடியேனுக்குப்

பச்சணத்தைக் கொண்டுவரக் கற்பதேகம்

பாதியோ பரமானம் பாலுமாமே.

(8)

பாலாகும் பழமாகும் சீனியாகும்

பனைவெல்ல மானாலும் பத்தவேணும்

மேலான பச்சரிசிப் பயறுமாகும்

மிளகுசீ ரகமாகும் வெண்ணீராகும்

மாலாக விப்படியே வாங்கியுண்டு

மாண்டிறந்து போனவர்கள் கோடாகோடி

காலான மவுனத்தைப் பெற்றபேர்கள்

கருத்தினா லறிவார்கள் கடினந்தானே.

(9)

கடினமென்று தள்ளாதே மவுனயோகம்

கண்மூக்கு மத்தியிலே கருதிப்பாரு

துடிமிருந்த சுழிமுனையி னூடுதாக்கு

சூரியனுஞ் சந்திரனு மொன்றாய்ப்போகும்

குடியிருப்புச் சக்கரத்தின் கோட்டையாச்சு

கோடிகற்ப காலயுகம் வாழ்வதாச்சு

நொடிநிமைக்கு நேரமல்லோ பிரமன்வாழ்க்கை

நுண்ணிமையாய்ப் பார்த்திருந்து நுடங்குவாயே.

(10)

நுடங்கினாற் பூரணமாஞ் சுழினையுள்ளே

நுழைந்தேறி யாகாசப் பதியினின்று

துடங்கினா லிதுவல்லோ மவுனவாழ்க்கை

துருவமென்ற சூட்சுமதிற் சொக்கிப்போகும்

அடங்கினாற் பின்னுமந்தப் படிசிருட்டி

ஆக்கலாங் கருமானு பவத்தைவெட்டித்

திடங்கொள்ளு மிப்படியே மவுனமாகச்

சித்தர்வந்து ரகசியங்கள் செப்புவாரே.

(11)

கூர்மானந்தர் ஞான குஸ்திரம் 50.

145

செபுகிறேன் ரேசகபூ ரகமாங்கும்பம்
 திடப்படவே நாளொன்றுக் கிருநேரந்தான்
 தப்பிதங்கள் வாராம லெழுத்தைச்சேர்த்துச்
 சாதித்தால் மவுனவித்தைக் காதாரந்தான்
 இப்படியே தீட்சையெனு மேணிவைத்து
 ஏறினார் சித்தரெல்லா மண்டத்துள்ளே
 எப்போதும் பூரணத்தி லிருந்துகொண்டு
 ஏகாந்த வஸ்துவைநீ யெடுத்துமுண்ணே. (12)

உண்ணையிலே கர்மவினை யோடிப்போச்சு
 உற்றநீ பாக்கினியு மற்றுப்போச்சு
 பெண்ணையனு சரித்தாலும் விடையமார்க்கம்
 பிறவியிலே நோக்காது பேதியாது
 மண்ணிலெழு பிறப்பாகும் வண்ணானுப்ப
 வானிலிருந் தக்கினியாய் வந்தவுப்பு
 தண்ணியிலே பிறந்தவுப்பு தீட்சைநீரு
 சமுசியங்க ளில்லாமற் றனதுமாமே. (13)

தனதாகச் சிவயோகம் பண்ணவேண்டி
 தருகாமல் பானமலந் தள்ளியேகும்
 மனதான பேய்க்குரங்கு ஐந்துகொம்பில்
 மாளாமற் கேசரத்தில் மாட்டிக்கொண்டு
 தினமுன்று ரேசகபூ ரகமேபண்ணித்
 தேறிதகை யாறிக்கும் பகமேசெய்யக்
 கனலேறும் படிதானே ஆயிரத்தெண்
 கலைமதிபா லுண்டுமனக் கவலைதீரே. (14)

கவலையற்ற விடமல்லோ பிரமக்யானம்
 கலைமதிபா லுண்டதல்லோ காயகற்பம்
 கெவனமிட்டுப் பாய்வதல்லோ குளிகைமார்க்கம்
 கெணபதியைக் காண்பதல்லோ தீட்சைமூலம்
 சிவனுடைய வுப்பறிந்தால் வேதையோட்டம்
 தேகமழி யாதிருந்தால் யோகஞானம்
 புவனவிளை யாட்டல்லோ சித்தராட்டம்
 பூரணத்தைக் கண்டவரைப் பூசைபண்ணே. (15)

கூர்மானந்தர் ஞான குஸ்திரம் 50.

பூசையிலே மெத்தநன்று மூலாதாரம்
 பூசித்தாற் கேசரத்தி லாயிபூசை
 ஆசையற்ற ஆசையல்லோ குருவின்பூசை
 அறியாம லுலகத்தோ ராசைபூண்டு
 காசினியிற் கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றும்
 கற்றவர்கள் கட்டியவக் ராரமென்றும்
 பாசையினாற் பேசியபுத் தகங்கொன்றும்
 பலபலவாய்ப் பூசைகளைப் பண்ணுவாரே. (16)

பண்ணுவது பிரணவத்தின் மகிமையாலே
 பரிதிமதி ரெண்டையுமே பாழ்போகாமல்
 விண்ணிலே கட்டிவைப்பார் வாசிதன்னை
 மேலேற்றிப் பூரணமாம் வெளியைக்காண்பார்
 கண்ணிலே கண்டநெருப் பல்லோவீசன்
 காரணத்தைப் பெற்றதல்லோ பூசைமார்க்கம்
 புண்ணியமே செய்தவர்க்கு யெட்டுமெட்டும்
 பொய்யான துரோகிக்குப் பொய்யாமென்னே. (17)

பொய்யாமற் சொல்லுகிறேன் பூசைமார்க்கம்
 போகாமற் பதினாறிற் பொறிசொல்ல. ல்
 மெய்யாகப் பனிரெண்டி லிருத்தியுது
 மேலாங்கே சரத்திற்கும் பகமேசெய்யத்
 தொய்யாமல் நாளுக்கு நாளாயிந்தச்
 சோடசத்தி னாலவன்னிச் சுடர்களிட்டு
 ஐயையோ வமுதமது குமிழிபாயும்
 அரகரா பிரமன்விதி யதனைத்தாண்டே. (18)

விதிதாண்ட வேணுமென்றால் மதிபாலுண்ணு
 விமலனுட பாதமதை மெய்யாய்ப்பாரு
 கெதிகாண வேணுமென்றா லண்டத்துள்ளே
 கிட்டினாற் சாயுட்சியங் கிடைக்குமப்பா
 பதிகாண வேணுமென்றால் வாலையேவி
 பராபரையைப் பூசித்துப் பண்பாய்ப்பாரு
 நிதிகாண வேணுமென்றா லுவரடுக்க
 நிறைவுப்பைக் கண்டெடுத்து நீட்டிப்பாரே. (19)

கூர்மானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் 50.

147

பாரப்பா பூமியிலே தலங்களுண்டு
 பண்பான மலைச்சார்வு மெத்தநன்று
 கூரப்பா காசிக்கு வடமேல்முலை
 கூசாம லாறுயோ சனைதூரத்தில்
 நீரப்பா வவ்விடத்திற் பாறையுண்டு
 நெடுநாளைக் குடியிருப்புத் திடலோரத்தில்
 சேரப்பா வதில்விளையும் பூமிநாதம்
 தேவியென்றும் யீசனென்றுஞ் செப்பலாமே. (20)

செப்புகிறேன் காசிக்குத் தெற்கதாகச்
 செயநகர மென்றுசொலுந் தலந்தானுண்டு
 அப்புகிறேன் அவ்விடத்திற் பூமிநாதம்
 அதில்விளையு மரனுமங்கே யருகிருப்பார்
 ஒப்புகிறேன் தெளிவுதிருப் பதியாமென்று
 ஒருமலைதா னேழுமலை யென்றுரைப்பார்
 துப்புகிறே னதின்மேற்குப் பதின்காதத்துள்
 சோதிபோற் பூவழலை தோணும்பாரே. (21)

தோணுமந்தத் தேவியுட நகரமுண்டு
 சொல்லுகிறேன் தினந்தோறுஞ் சோழதேசம்
 வேணுமந்த ஸ்ரீரங்கம் வடமேல்முலை
 வீரான வைங்காத மேலேசென்றால்
 ஆணுசில விடங்களிலே பூமிநாதம்
 அவ்விடத்தி லரனிருப்பா ரதற்குத்தெற்கு
 கோணமிலை பாண்டியனார் தேசந்தன்னிற்
 கோனிருந்த நகரமல்லோ கூடல்தானே. (22)

கூடலுக்குக் கீழ்முலை மறவர்நாட்டிற்
 குணமான தலமொன்று விசாலமெத்த
 நாடதுக்குட் பூநாதம் விளையும்பூமி
 நன்றாக வீசனுமோ குடியிருப்பார்
 ஆடவர்கோன் கன்னியா குமரிமேற்கு
 ஐம்பதுநாழிகைவழியிற் றலமொன்றுண்டு
 தேடியதோ ரவிடத்திற் பூமிநாதம்
 தேவியுட ன் சிவனிருப்பார் செய்திகேளே. (23)

கூர்மானந்தர் ஞான குஸ்திரம் 50.

கேளப்பா பொதிகைமலைச் சார்புதன்னிற்
 கிருபையுள்ள நாலாறு தலங்களுண்டு
 நாளப்பா தேவியுப்பு மீசனுப்பு
 நலமாகக் காணலாம் பயமில்லாமல்
 வேளப்பா விப்படியே பூமிதோறும்
 வெகுவிதமாய் நாதமது விளையும்பூமி
 நீளப்பா கோடான கோடியுண்டு
 நிலம்பார்த்து வப்பெடுத்தால் நிசங்கள்தானே. (24)

தானென்ற பூமியிலே யின்னமுண்டு
 தலமறிந்து சொல்லவென்றாற் சோலிமெத்த
 தேனென்ற தேசத்திற் பூமிநாதம்
 தெரிந்தெடுப்பார் சித்தரெலாஞ் சிவனைக்காண்பார்
 கோனென்ற பூநீற்றின் பெருமைசொல்வேன்
 கூர்ந்துபா ரதுநேர்மை வெள்ளையாகும்
 வேனென்ற சித்திரையிற் கதிருபோல
 விளையுமடா சந்திரன்றன் விந்துநீரே. (25)

நீரான தேங்காயைத் திருகினாற்போல்
 நிலத்திலே பொதிந்திருக்கும் நெடுமாலென்பார்
 சாரான மாதவிடாய்க் குறுதியென்பார்
 சத்தியென்றும் பரமென்றுங் கூறுவார்கள்
 பேரான வுலரென்றும் வண்ணானென்றும்
 பிண்டமென்றுஞ் சந்திரனார் பீசமென்றும்
 தூரான மூலமென்றும் புளிதானென்றும்
 சத்திசிவ கூர்மென்றுஞ் சொல்லுவாரே. (26)

சொல்லுவார் வித்தென்றுஞ் சாரமென்றும்
 சுந்தரியாள் சுட்டதென்று மனந்தானென்றும்
 மல்லுவார் சாகாத கால்தானென்றும்
 மழலையென்று மாயிக்கு வகுப்பார்நாமம்
 நல்லுவா ரீசனுக்கு நாமரூபம்
 ஞானியென்றும் அங்கியென்றும் நஞ்சாமென்றும்
 வெல்லுவார் வெள்ளைக்கற் சுண்ணாம்பென்றும்
 வீரமென்றும் விந்தென்றும் விளம்புவாரே. (27)

விளம்புவார் சமாதியுப்பு நிலவுப்பென்றும்

வேகாத தலைஎன்றும் வெடிதானென்றும்
களங்கமில்லா பாதரசக் கம்பியென்றும்

கதிரென்றுங் கருவென்றும் காயமென்றும்
முளங்கியதோர் இருடியென்று பூ நீரென்றும்
முத்துபோல் நிறமென்றும் மோனமென்றும்
உளங்குளிரச் சொல்லு ராதியென்றும்

உண்மையென்றும் வஸ்துவென்றும் ஓதும்நூலே. (28)

ஓதுமே ஆயியுட பூமிநாதம்

உத்தநிலங் கசிந்திருக்குங் கசிவுகொண்டு
ஏதேனும் விளையாது புற்பத்தாது

இந்தநில மாயிக்கு முகந்தவீடு
ஆதரவாய்த் தேவியைவிட் டகலாமற்றான்

அடுக்கவே குடியிருப்பா ரவனுமையா
வாதநூ லாயிரத்திற் சொன்னேனிந்த

வகையெல்லாங் கண்டறிந்து வாதம்பாரே. (29)

வாதமென்றா லுப்புவகை யறியவேணும்

வாய்ப்பேச்சி னால்வருமோ ரசவாதந்தான்
வேதமென்றா லறிவுகொண்டு நிலைக்கவேணும்

வீணாகப் பேசினால் வருமோஞானம்
காதமென்றால் வழிநடந்து தொலைக்கவேணும்

கண்முடி யிருந்துவிட்டால் நடப்பங்கேது
நாதமென்றால் வாசிகொண்டு லுதவேணும்

நாய்போலே திரிந்தாக்கால் நலமாகாதே. (30)

ந்லமான வாச்சியுட நாதந்தானே

நல்லதண்ணீர் பட்டாக்காற் சிவந்துபோகும்
மலையாமல் மஞ்சள்பட்டால் ரத்தமாகும்

மயக்கமில்லை தேவியுட நாதமாச்சு
குலமறியாச் சண்டாள ருலகத்துள்ளே

கோதையுட யோனியிலே வடிந்தரத்தம்
பிலமான வாதத்துக் காதியென்றும்

பேசுவார் வீணரெல்லாம் பேசுவாரே. (31)

கூர்மானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் 50.

பேசுவார் பூநீரே சாரஞ்சாரம்

பெலமான வீசனுப்பே காரங்காரம்

கூசாமல் ரெண்டுக்கு நிலமேதெய்வம்

குடியிருப்பு வோரிடத்திற் குறித்துப்பார்க்கத்

தேசமெல்லாம் போனாலுந் தெரியாதப்பா

சிவயோக வாழ்க்கைவந்தாற் சித்தியாகும்

வீசுவா ருப்பறிந்தோ மென்றுசொல்லி

மிலேச்சர்களைத் தேடாதே குருவைத்தேடே.

(32)

குருமுடிக்குங் காலமல்லோ மீனமேஷம்

கொண்டாட்ட மாகவேதான் குறித்துச்சொன்னார்

கருவெடுக்குங் காலத்தைப் பிரித்துச்சொல்லிக்

காட்டாமற் சூத்திரங்கள் காட்டிப்போட்டார்

பொருள்முடிக்கப் போறதெங்கே வுப்பில்லாமற்

பூநீற்றை மாத்திரமே பொசுக்கியென்ன

இருவகைக்கு மதிபுகுநாள் முன்னும்பின்னும்

எட்டுரெண்டா மாதமறிந் தெடுத்துக்கொள்ளே.

(33)

எடுத்தாக்காற் றீட்சைக்கு ஆதியென்ன

ஏகாந்தப் பிரணவநீ ரூட்டவேணும்

குடித்தாக்காற் பூதபஞ்ச கரணம்ப்பா

கூட்டினாற் போதாதோ குருவுமாகும்

பிடித்தாக்கால் நில்லாத சூதராஜன்

புலிகண்ட ஆடதுபோற் பொசிங்கிப்போகும்

படித்தாக்கா லென்னவுண்டும் உட்பூராயம்

பாராமற் சுட்டதெல்லாம் பாழ்கண்டரே.

(34)

பாழாகப் போகாம லீசனுப்பைப்

பதினாறு கலைமதியிற் பாடம்பண்ணு

ஏழமையாய்ப் போகாமற் றேயுவுப்பை

ஈராறு சூரியனில் ரெட்டித்தேறு

கோளாகப் போகாம லிவைரெண்டுக்கும்

குற்றமில்லாச் சுத்தஜலங் குளிரத்தாக்கு

நாளாக விப்படியே மாறிமாறி

நாளொன்றுக் கிருநேரம் நயந்துசெய்யே.

(35)

செய்வதே யிடைபாகஞ் சிதறிடாதே
 தீட்சையிலே முதற்றீட்சை மறந்திடாதே
 கொய்வதிலே யுப்பெடுக்கும் நாள்விடாதே
 குருமுடிக்குங் காலமதைக் கோணிடாதே
 பொய்வசனச் சீடர்களைச் சேர்த்திடாதே
 பூவையர்க ளாசையிலே புக்கிடாதே
 தொய்வதிலே மனதுதனைப் பேசியாதே
 துண்டாக விருந்துநீ தொழிலைச்செய்யே. (36)

தொழில்செய்து முடிந்தாக்கால் வாசியோகம்
 தொட்டேறிந் கற்பமறிந் தூட்டவேணும்
 பழியான வுலகத்தைத் தள்ளவேணும்
 பரமகுரு வேடத்தைப் பூணவேணும்
 நெழிவான மனங்களிலே சேரவேணும்
 நீங்காம லாயிரத்தெட் டண்டமெல்லாம்
 வழிபாதை நடப்பதற்குக் குளிகைவேணும்
 மைந்தனே ரசகுளிகை மார்க்கங்கேளே. (37)

மார்க்கமென்ன சிவசூதம் மெத்தநன்று
 வாய்த்தாக்கால் வாலைரசந் தனக்குமைந்தா
 தீர்க்கமென்ற வழலைகுரு கடுநீரப்பா
 சேர்த்திடவே ரவிமுகத்திற் றிரண்டுபோகும்
 ஆர்க்குமிந்த மணிகிடைக்க மாட்டாதையா
 அருளான சிவயோகி யானாலெய்தும்
 சேர்க்குமிந்தக்குளிகைக்குச் சாரணையெதூட்டிச்
 செப்புகிறேன் நினைவாகத் தெளிந்துகேளே. (38)

தெளிந்து சொல்வோம் பூமியிலேவிளைந்ததாது
 திரமான பாஷாணம் நாலெட்டென்பார்
 அமுந்தியதோர் பாஷாணம் பரங்கிவைப்பு
 அப்பனே முப்பத்தி ரண்டேயாகும்
 குளிர்ந்திடுமே யுபரசநூற் றிருபதப்பா
 குற்றமிலா நவரத்ன மொன்பதாகும்
 நெளிந்துசொல்ல மாட்டாது நிந்தநூலில்
 நிசமான நவலோக மொன்பதாச்சே. (39)

கூர்மானந்தர் ஞான குஸ்திரம் 50.

ஆச்சப்பா வகாரமொடு சகாரந்தானும்
 அப்பனே நாற்பத்தி அஞ்சதாகும்
 பேச்சப்பா விதுவெல்லாந் துகையேதென்றாந்
 பிசகாம லிருநூற்றிப் பதினஞ்சாகும்
 ஊச்சப்பா வகைக்குமொரு கழஞ்சிவீதம்
 ஊட்டவே ரசகுளிகை வாங்கிக்கொள்ளும்
 மூச்சப்பா வோடாமற் புடத்தில்நின்றால்
 மூதமென்ற குளிகையது சகடுமாச்சே. (40)

சகடமிலை திரிதரஞ்சா ரணையைத்தீர்த்தால்
 தாழ்வில்லை கெவுனமென்ற குளிகையாச்சு
 விகடமிலை யஞ்சாநாட் போகியென்று
 மிஞ்சாம லொன்பதிற்குந் தானமென்பார்
 அகடமிலை பதினொன்றுந் திரமேயானால்
 அஷ்டமா சித்தியென்றே அறையலாகும்
 துகடபதின் மூன்றிற்பு ரகமேயென்றும்
 சொற்பெரியா ரின்னமுண்டு சொல்லுவாரே. (41)

சொல்லுவார் பதினஞ்சு கமலியென்று
 துகையெண்ண விருபதிலே சொரூபமாச்சு
 மெல்லுவார் பாடியதோர் குளிகையெட்டு
 மேலான சித்தர்கள்தான் செய்யும்போது
 கல்லுமே சத்துகளைக் குடித்தகுதம்
 கழஞ்சியல்லாந் கடுகளவு கதித்திடாது
 கொல்லுமே சாரணைக்கு வெடுத்தமுலம்
 கூறான இருநூற்றிப் பதினஞ்சாமே. (42)

ஆகுமே முலிகையாந் கவசங்கட்டி
 ஆயிரத்தின் புடமானா லப்பாற்றீட்சை
 சேகரமாய் முப்பத்தி ரெண்டுங்கூட்டிச்
 சிவனுமையைத் தியானித்துச் செபங்கள்செய்யிற்
 போகுமே யண்டகோ ளகையுந்தாண்டிப்
 போகாமல் வாசிதனை நிறுத்திக்கொள்ளு
 சோகமே வாறாமற் கற்பசித்தி
 சொற்பெரிய பூரணத்திற் சொக்கலாமே. (43)

சொக்கலாங் குளிகையுட திரத்தினாலே
 சோம்பாமற் றிரும்பலாந் துவாதசாந்தம்
 நிற்கலாம் பிரபஞ்ச சாகரத்தை
 நீந்தலாம் நினைவோடே நிலைதப்பாமற்
 பக்குவமாய்ச் சித்தர்களைக் கண்டுபோற்றி
 பண்பான சித்தனென்றும் பேருவாங்கி
 தக்கதோ ரஷ்டமா சித்துமாடிச்
 சாகாத ரிஷியாகித் தலைவனாமே,

(44)

தலைவன்மணி தனக்குச்சா ரணையைத்தீரு
 சத்தினா லக்குளிகை யிடைதான்மிஞ்சி
 மலையாமற் கவனத்தி லேறும்போது
 வாறியே தலைகீழாய்த் தள்ளுந்தள்ளும்
 நிலையாது தாபமொடு சோபத்தாலே
 நிமிடத்திற் கண்டியங்கி நினைவுபோகும்
 தொலையாத லகிரியினால் மயங்கித்தள்ளும்
 சூதமணி கட்டுகிற தொழில்சொல்லாரே.

(45)

சொல்லாம லிருக்கவில்லை யாயிரத்திற்
 சொல்லிவிட்டேன் ரசமணியின் றுகைதப்பாமல்
 எல்லாரும் காண்பதற்குத் தேவிபூசை
 யீசனுப்பு யிடைபாகம் இயம்பிவைத்தேன்
 கல்லாத மூடனுக்குத் தெரியவேண்டிக்
 கங்கைதனைக் காட்டினேன் கைபாகங்கள்
 அல்லாமற் செயநீர்செந் தூரஞ்சண்ணம்
 அநேகவித மானதெல்லா மறைந்திட்டேனே.

(46)

அறைந்திட்டேன் யோகமொடு ஞானமார்க்கம்
 அப்பனே கற்பமுதற் சித்தியெல்லாம்
 குறைந்திட்டுப் போகாம லாயிரத்திற்
 கொட்டினே னதைக்குறுக்கி யைம்பதுக்குள்
 நிறைந்திட்ட வங்கமெல்லாஞ் சுருக்கிப்பாடி
 நின்றதனாற் சித்தர்கண்டு நிசமென்றார்கள்
 பறைந்திட்டே னென்கருவின் மயமாந்தேவர்
 பரிபாஷை தள்ளியிந்நூல் பாடென்றாரே.

(47)

கூர்மானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் 50.

பாடினேன் குருவினுப தேசத்தாலே
 பாங்காக விந்நூலின் பரிட்சைபோல
 தேடினேன் சித்தர்களுஞ் சொன்னாரில்லை
 சிவசிவா பலபாஷை செப்பிநூல்கள்
 கூடினேன் கூர்மனென்று பேரும்பெற்றேன்
 கோடிகற்ப காலமல்லோ குகைக்குள்வாழ்ந்தேன்
 ஆடினேன் சித்துகளை அண்டந்தோறும்
 அம்மம்மா செயநீரொன் றறையக்கேளே. (48)

அறைகிறேன் நிலவுப்பு நாலுபங்கு
 அவ்விடைக்குச் சத்தியுப்புக் கூடக்கூட்டி
 நிறைகிறேன் அயக்கரண்டிக் குள்ளேயிட்டு
 நிலக்குமிழின் படிச்சாறு நிறையவிட்டு
 பறையாமற் சிறுகொதிப்பாய்க் கொதிக்கவைத்துப்
 பழச்சாறு விட்டாட்டி மூன்றுநேரம்
 நுறையாமல் வில்லைதட்டிப் புடத்தேபோட்டு
 நோகாமற் சிவனுமையுஞ் சுண்ணமாச்சே. (49)

ஆச்சப்பா சுண்ணாம்பைக் கொட்டிக்கொண்டு
 அதனாடே சாத்தையுந்தான் பீங்கானுக்குள்
 நீச்சப்பா நிலமாகு மந்தநீரில்
 நிசமாக வீரமொடு பூரஞ்சேர்த்து
 தோச்சப்பா சரக்குகளை ரவியில்வைத்துத்
 தோயவே வீரமொடு பூரநீரும்
 மூச்சப்பா வாசிதனைப் பழக்கம்பண்ண
 மூன்றுதபா லிம்மருந்தை யருந்தமுற்றே. (50)

கூர்மானந்தர் ஞான சூஸ்திரம் 50,
 முற்றிற்று.

மதுரை புதுமண்டபம் புத்தகவியாபாரம் எஸ். முத்தையபிள்ளை
 யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது. (208)

2

குருவே துணை.

சூரியானந்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

கற்ப ஞானசூஸ்திரம் 25.

பூரணமாய் மதியணிந்து யெழுகடலைவாரிப்
 புகட்டுசடைக் குள்ளணிந்து வன்னிமழுவேந்திக்
 காரணமாய்க் கரியுரித்துப் புலியுரித்துப்போற்றிக்
 காலதனை யாபரண மாகவினிதணிந்து
 ஆரணமாய் நால்வேத முடிவினிக்குமெட்டா
 தானந்தப் பெருவெளிய தாகியெங்குமாகி
 நாரணமாய்ப் போதமருள் தெட்சணாமூர்த்தி
 நாதாந்தப் பதமலரை நான்கிரசிற்கொண்டேன்.

(1)

கொண்டிருபத் தஞ்சதனிற் காயசித்திவாதம்
 கூறாக வேயுரைப்பேன் நவகோடிசித்தர்
 கண்டுசித்தி செய்யும்வகை கோடாகோடி
 கவராகப் பிரித்துரைத்த கருவிறோயா
 பண்டுசெய்து காயசித்தி பண்ணும்போது
 பார்க்கிறதோர் கருச்சொல்வேன் மவுனஞானம்
 உண்டுமந்தக் குண்டலிக்குள் வாசியினாற்பூரி
 ஓடுக்கமந்தக் கண்டமதில் அங்கென்றாணே.

(2)

ஊனுமந்த ரேசகத்திற் புருவமையம்
 உற்றுப்பார் வெளியிலும் மெனலேகும்பி
 தோனுமந்தப் பரவெளிவிந் தறிவதாகிச்
 சுடர்கோடி காந்தியதாய்த் தூக்கும்பாரு
 கானுமந்த யிடிநாதம் போலவோசை
 கண்டமந்த நாதத்தே கவிழ்ந்துமெள்ள
 வேணகழி வழிசகஸ்திரத் தெண்மலர்க்குள்
 விரவியது முன்னுமது மவுனமாமே.

(3)

ஆமப்பா மவுனவித்தை யார்தான்செய்தார்
 ஆகியந்தங் கைலைபரா பரையாய்வந்தான்
 ஓமப்பா தெட்சணசின் மயமாந்தேவு
 ஒருகோடி சித்தருக்கு வுபதேசித்தார்
 தாமப்பா வென்றென்றுஞ் சாகாமற்றான்
 தனக்குளரித் தேதென்றால் மவுனத்தாலே
 வாமப்பா வெகுகோடி சித்தராச்சு
 மவுனம்விட்டாற் காயசித்தி தூரப்போச்சே. (4)

போச்சென்று விடுகாதே மவுனசித்தி
 புகட்டுகின்றேன் காயசித்தி வரிசைகேளு
 பேச்சென்ற சிதம்பரமுந் தேவிபூசை
 பேராகப் பூசையினாற் சித்திசெய்வார்
 காச்சென்ற தேகமது சுத்திசெய்யக்
 கழற்றிவிடு அறுகவையுஞ் சுந்தரன்போல்
 மூச்சடங்கா வாதவித்த சிலேற்பனந்தான்
 மூன்றுமதை வாங்குமிட முடியப்போமே. (5)

போகுமே வழலைபின்வல் லாரைகொள்ளு
 புகலோராண் டதனிற் பொற் கடுக்காயுண்ணு
 ஆகுமே யாண்டதனில் மண்டலந்தான்
 அமுரிகொள்ளு மண்டலந்தான் கரந்தைகொள்ளு
 வாகுமே மண்டலந்தான் சீந்திகொள்ளு
 மண்டலந்தான் செனித்தபின்பு நிம்பங்கொள்ளு
 சாகுமடா நரைகளொடு திரைகள்தானும்
 சாலையடி மேனிதனைத் தேனிற்கொள்ளே. (6)

கொள்ளப்பா மண்டலம்வா லுழுவையோடு
 கூர்தயிலம் சிவன்வேம்பு தூதுவேனை
 விள்ளப்பா சாதிக்காய் கோலங்கூட்டி
 வெருளாதே மண்டலந்தா னுண்டுதேறு
 தள்ளப்பா கருங்கோழி யண்டங்கட்டிச்
 சாதகமாய்க் கெருடனிரு பதுதாளுண்ணு
 முள்ளப்பா குமரியிரு பதுநாளுண்ணு
 முகிந்தபின்பு பின்னுமொரு கற்பங்கேளே. (7)

சூர்யானந்தர் கற்ப ஞானசூஸ்திரம் 25.

157

கேளப்பா கரிப்பான்மண் டலமேயுண்டு

கெடிரெண்டு காக்கணம்பொற் றலைவல்லாரை

நாளப்பா கருநீலி பாக்களவுபாலில்

நலமாக மண்டலமு டுண்டுதேறு

வேளப்பா யிவ்வளவு முண்டுதீர்ந்தால்

வேண்டியதோர் கற்பமெல்லா முள்ளேகொள்ளும்

பாழப்பா மற்றதெல்லாஞ் சித்தியாகா

பாங்காக யிந்தமுறை யறிந்துசெய்யே.

(8)

செய்யவே பதினெண்பேர் நூல்களெல்லாம்

திரமில்லை கரடுமுர டாகச்சொன்னார்

பையவே பதிமூன்று முண்டுதீர்ந்தார்

பாங்கான அருணனைப்போ லாகுந்தேகம்

மெய்யவே யிதுகடந்து பின்னுமொன்று

வேதாந்தச் சின்மயத்தி னருளாற்சொல்வேன்

கையாவின் பாலதனிற் கெந்தகத்தி

கல்வமிட்டுக் குமரியிட்டு இருநாளாட்டே.

(9)

ஆட்டுவா யடிக்கரத்தி லிருசாமந்தான்

அடைவாக வுலர்த்திவைத்துச் சூதஞ்சுத்தி

மீட்டுவாய் கஞ்சாவும் ஓமமிட்டு

வெஞ்சுடரி லுலர்த்திசுத்தி சிவயிரண்டும்

கூட்டுவா யிரண்டுபண விடைதானப்பா

குன்றியதன் மேலேமண் டலந்தான்கொள்வாய்

பூட்டுவாய் மலமும்நீர் நீங்கித்தானே

பூரித்துக் காயசித்தி பொன்போலாமே.

(10)

ஆமப்பா வதின்மேலாஞ் சமூலங்கெந்தி

அருணனைப்போற் றேகமுமாம் ஆத்தாளப்பன்

காமப்பா ஆத்தாள்தான் வாமந்திங்கள்

கைமுறையாய்ப் பூசைசெய்வாய் கழறுஞ்சட்டை

வேமப்பா நல்வினைதீ வினைகளெல்லாம்

வெந்துவிடுந் தணற்காட்டில் விறகுபோல

நாமப்பா உள்ளபடி சொன்னோஞ்சொன்னோம்

நம்பேரு சூரியா னந்தனாமே.

(11)

சூர்யானந்தர் கற்ப ஞானகுஸ்திரம் 25.

ஆனந்தக் காயசித்தி பண்ணாவிட்டால்
 அடியோடே முடிபோச்சு வாதம்பொய்பொய்
 மோனந்தப் படியேநவ கோடிசித்தர்
 மூதண்டக் காயசித்தி முறையாய்ச்செய்து
 வானந்த மலசலத்தி லுப்பைவாங்கி
 மாதவிடைக் கிடையிடவே நீரதாச்சு
 கானந்த வுமிநீருங் கலசப்பாலும்
 கைமுறையாய் விந்துவுடன் கலந்தார்கானே. (12).

காணப்பா சவுக்காரச் சுண்ணம்வீரம்
 கற்பூரம் வண்டுரமுங் கடியகுதம்
 பூணப்பா புழுகினொடு சமன்தான்கூட்டிப்
 போட்டறைத்துப் பூசுகண்டர் பொருமிநீறுந்
 தோணப்பா யிம்முறைதான் முதலாமங்கம்
 துருசுதனை யறியாட்டாற் சொல்லேபொய்பொய்
 வீணப்பா மற்றதெல்லாம் வாதம்பொய்பொய்
 விந்தென்ற ரசமுண்டு சித்தியாச்சே. (13)

ஆச்சப்பா வாதமென்ற பேருக்கெல்லாம்
 ஆகாகா குதமுண்டு மூலத்தீயாற்
 போச்சப்பா சுட்டதனாற் குருவுமாச்சு
 பூர்ணத்தின் வல்லமையா லெல்லாமாச்சு
 போச்சப்பா சித்தர்சொன்ன நூல்களெல்லாம்
 பொய்மறைப்பாய்ப் பாடிவிட்டார் முன்பின்னாகக்
 கூச்சப்பா சித்திசெய்தோ னங்கேகொஞ்சம்
 கொடுத்துவிட்டால் மலசலத்தைக் கொள்ளையாச்சே. (14)

கொள்ளைப்பா வுப்பெடுத்துச் சரக்கிற்போட்டாற்
 குருவாகு மறுபதமுங் குறையாதப்பா
 வெள்ளையப்பா துருசாற்றா ளகந்தான்கண்ணம்
 வேதாந்த வங்கமுடன் நிமிளைச்சுண்ணம்
 பிள்ளையப்பா சாரமுடன் துருசுச்சுண்ணம்
 பேரான ரசச்சுண்ணந் தங்கச்சுண்ணம்
 விள்ளையப்பா யிதன்வேதை யுப்புச்சுண்ணம்
 வேதாந்தப் பூரமது வெள்ளையாமே. (15)

சூர்யானந்தர் கற்ப ஞானகுஸ்திரம் 25.

159

குறிப்பு :- 16 முதல் 23 பாடல்கள் இல்லை

ஓடயிலே குளிகையது கீழேவாங்கி
 ஓசையிட்ட மணியொலிதான் மேலேவாங்க
 நாடயிலே மீண்டவர்க ளெங்குமில்லை
 நாதாக்கள் மீளாம லகண்டமானார்
 தேடயிலே இம்மணிதா னந்தியாசான்
 தெண்டித்துச் சின்மயமாந் தேவன்சொன்னான்
 ஆடயிலே வெகுகோடி சித்தர்பிள்ளை
 ஆச்சப்பா ஆயிரத்தெண் மாத்தாம்பாரே. (24)

ஆமப்பா காயசித்தி பண்ணித்தீர்ந்தால்
 ஆட்டியல்லோ வாசியினால் மூலந்தன்னில்
 ஒமப்பா மேல்நோக்கி மவுனத்தூட்டி
 யுற்றசிவ விந்துவுண்டு வாதம்பார்த்துத்
 தாமப்பா ரசமணிசா ரணையைத்தீர்த்துச்
 சாதகமா யறுவரையு மேறியாட
 வேமப்பா நல்வினைதீ வினைகளெல்லாம்
 விதமறிந்து கொளும்வாசி விளையுந்தானே. (25)

சூர்யானந்தர் கற்ப ஞான குஸ்திரம் 25.

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசி வீதியிலிருக்கும், பாத்திர வியாபாரம்
 நடராசம். கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின் படி.
 இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ
முருகன் துணை.

கண்ணானந்தர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

சிவராஜ யோகம் 14.

ஆதியெனக் குபதேசக் குருவதாகி

ஆண்டருளு மனோமணியின் பாதம்போற்றி
நீதியுள்ள பலகலைக ளோதிவைத்த

நிற்குணஞ்சேர் பிருகுமகா ரிஷியைப்போற்றிக்
கோதில்லா மேலோர்கள் பாதம்போற்றிக்

குறிப்புடைய சிவயோக மார்க்கந்தன்னை
மேதினியிற் சொல்லுகிறேன் தெளிவதாக

மெய்யென்ற நிலைதெரிந்து யோகஞ்செய்யே.

(1)

செய்யப்பா கரங்கொண்டு காலைக்கட்டிச்

செம்மையுடன் கண்முடி செய்வாய்நீயும்
உய்யக்கும் பகத்தில்தும் மென்றுகும்பி

உயர்வான வாசியது மூலம்பார்க்கும்
வெய்யதொரு வைந்திடத்திற் பழக்கம்பண்ணு

விரும்பியதோர் யோகமது சித்தியாகும்
பையமதி தன்னில்அங் கென்றுகும்பி

பண்டிரவி தனில்வங்கென் றேத்திப்பாரே.

(2)

பாரப்பா வைந்திடத்திற் பழக்கஞ்செய்யப்

பருதிமதி யெழுந்திருக்க மாட்டாதப்பா
நேரப்பா கீழுமில்லை மேலுமில்லை

நிச்சயமா யந்தரத்திற் கட்டும்வாசி

மாறும்போ திரேசகமாய்க் கும்பித்தாக்கால்

வல்லசத்தி தோணுமடா மகிழ்வாய்க்காணு

சேரும்போ தில்வாசி யெழும்பாமற்றான்

சிவசிவா யிருப்பிடத்திற் சேருந்தானே.

(3)

கண்ணானந்தர் சிவராஜ யோகம் 14.

161

தானென்ற ஓராண்டு பழக்கஞ்செய்தால்
தன்மையுடன் திங்கள்பத்திற் பாலனாவாய்
நானென்ற மூன்றாண்டு பழக்கஞ்செய்தால்
நன்மையுள் வாய்விருக்கு மிடங்கள்தோற்றும்
மானென்ற அரிசிவனுங் கண்ணிற்றோற்றும்
மைந்தனே சூரியன்போற் பிரகாசிக்கும்
கோனென்ற ஆதியந்த மூலத்துள்ளே
குருபரனே வாசியடி வாரம்பாரே.

(4)

பார்க்கையிலே ஆறுதலந் தோணுமப்பா
பாலகனே சத்திமுத்தி யதுதானப்பா
ஏர்க்கையுள்ள வாசியினா லெல்லாமாச்சு
இனிமையுடன் வகாரமடா சிவயோகந்தான்
சேர்க்கையுட னடிமுடியும் நடுவில்நின்று
சித்தியுள்ள அபானென்ற வாயுவாச்சு
மார்க்கமுள்ள மதியாச்சு ரவியுமாச்சு
மைந்தனே யதற்கடியிற் சலமுமாச்சே.

(5)

ஆச்சென்ற யோகமது கருக்கமாக
அப்பனே சொல்லிவைத்தே னருமையாகப்
பேச்சென்ற யென்னாசான் பிருகசொன்ன
பிர்மசிவ யோகத்தில் விரிவாய்ச்சொன்னார்
மாச்சலது மில்லாமற் பார்த்துக்கொள்ளு
மைந்தனே சிவயோகங் கண்டுதேறு
சூச்சமாய்க் கருவெல்லாங் கண்டுபாரு
சொல்லுமடா விபரமதைச் சொல்லக்கேளே.

(6)

கேளப்பா யோகிக்கெள் ளெண்ணையோடு
கெடியான கடுகாகா முழுகுதற்கு
நாளப்பா சவுரியுடன் பொடுதலைச்சார்
நாடுசும னிடைபசும்பால் லேம்பின்வித்து
வாளப்பா நெல்லிபருப் புங்கடுக்காய்
வால்மிளகு சீரகமுஞ் சேர்த்துக்காய்ச்சி
கோளப்பா வாராது முழுகிவந்தால்
கொடிப்பான மூலவன்னி யடங்கும்பாரே.

(7)

பாரப்பா வுந்தியிலே மைந்தாகேளு
 பலமான கங்கைசிவ கங்கையுண்டு
 நேரப்பா அந்நிலையை அடுத்துக்கண்டு
 நிராமயத்தின் கங்கைதனைச் சுகமாய்நீயும்
 தேரப்பா அந்திசந்தி கொண்டாயானால்
 சிவசிவா ஆதார மூலாதாரம்
 சீரப்பா நிராமயத்தின் மூலந்தன்னைத்
 திறமாகக் கண்டறிவாய் சொல்லினேனே. (8)

சொல்லினே னாதார மூலமார்க்கம்
 சுருக்கமாய் விள்ளுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 வல்லதொரு குருவருளால் அகாரதீட்சை
 வந்தபின்பு உகாரமடா சத்திதீட்சை
 நல்லதொரு மவுனமடா மகாரதீட்சை
 நலமாகக் குருவறிந்து தீட்சைபெற்று
 மெல்லவே யமுதகற்ப முண்டாலப்பா
 மேதினியிற் காமமது சித்தியாச்சே. (9)

சித்தியென்ற சித்தியது யோகமார்க்கம்
 சிவமறிந்த மூலமடா பிர்மஞானம்
 மத்தியிலே ஞானகே சரியின்தீபம்
 மவுனத்தி லானதுவு மூலத்தீதான்
 சத்தியுட தீயதுதா னுந்தியுந்தி
 சரியான ஆவியப்பா பிராணாயந்தான்
 முத்தியென்ற நாதமடா சிலம்பினோசை
 மூலமடா ஓசையைநீ தெளிவாய்ப்பாரே. (10)

பாரேதா னாகாச வோசைமைந்தா
 பத்தியுள்ள மூலமதி லாவிதன்னால்
 நேரேபார் வாசியடா மேகமாச்சு
 நீதியுள்ள மேகமது ரவியினாவி
 வேரேயா மிரவியுடன் மேகஞ்சேர்ந்து
 விந்தையுள்ள விரைச்சலுடன் சலமுமாச்சு
 கூரேதான் மேகசலந் தன்னால்மைந்தா
 குவலயத்தி லங்கங்கு உயிருண்டாச்சே. (11)

கண்ணானந்தர் சிவராஜ யோகம் 14.

163

ஆச்சப்பா சோதிபிர காசங்கண்டு
 அப்பனே கருக்களெல்லாஞ் சொல்லிவிட்டேன்
 பேச்சப்பா ஞானிகட்குத் தெரியுமல்லால்
 பின்னொருவ ருக்குமிது தெரியாதப்பா
 சூச்சத்தின் வழியறிந்து செய்வாயாகிற்
 சோதிபிர காசமது கைக்குள்ளாச்சு
 மாச்சலிலா தேயறிந்து செய்துகொள்ளு
 வகையாகப் பிறப்பிறப்பு மாறிப்போமே. (12)

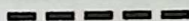
போமேதான் சூடுகொண்டாற் கசாயமப்பா
 புகன்றிடுவெள் ளறுகின்வேர் பலமேபத்து
 நாமேதா னதிமதுரங் கூகைநீரும்
 நல்லமா தளம்பூவால் மிளகினோடு
 நேமமுடன் பலமரைதான் கூடப்போட்டு
 நிர்மலமாஞ் சலமாறு படியேவிட்டு
 சாமமிரண் டடுப்பேத்தி யெரித்துமைந்தா
 சரிமுக்காற் படியாக வந்தக்காச்சே. (13)

வத்தியதோர் கசாயமதிற் படிகால்வாங்கி
 வளர்கொட்டைப் பாக்களவு பசுவின்வெண்ணெய்
 சித்தமுடன் றானிட்டுக் கலக்கிநன்றாய்த்
 திறமாக மூன்றுநாட் காலைதன்னில்
 பத்தியுட னேபொசித்தால் யோகச்சூடு
 பறக்குமடா யிவ்விதமுட் கொண்டாயானால்
 சத்திசிவ னருளாலே ஞானம்பெற்று
 சதாகோடி காலம்வரை வாழ்குவாயே. (14)

கண்ணானந்தர் சிவயோகம் 14.

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசிவீதி இராமாயணச்சாவடித் தெருவிலிருக்கும்,
 அஷ்டாங்கயோகி சுந்தரமகாலிங்கசுவாமிகளிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்
 பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிட லானது.

உ
குருவே துணை.

அகவனிதேவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய.

சீவயோக கற்பம் 16.

சித்தாகிச் சித்தறியும் பொருளுமாகித்
 தீபகட ரொளிவாகி முடியுமாகி
 அத்தனயன் மாலுடனே அன்னையாகி
 ஆனந்த ரூபிகர மோனமாகி
 நித்தியமாம் அறிவாகி அறிவிலாறும்
 நினைவாகி நினைவறியுஞ் செயலுமாகிச்
 சுத்தநிரா லம்பநிரா மயமதாகித்
 துலங்குபரம் பொருளாதனை வணக்கஞ்செய்வாம். (1)

சிவரூப சத்திதனை யாருங்காணார்
 சின்மயமாம் பரம்பொருளை யறியமாட்டார்
 தவமுடைய விரண்டையுந்தா னுரைக்கக்கேளு
 சத்திசிவ மிரண்டும்ரவி மதியுமாச்சு
 பவமில்லா ரவிமதிதான் காரசாரம்
 பாருலகிற் காரமடா ரவியுமாச்சு
 உவமையுற்ற மதியுமல்லோ சாரமாச்சு
 உண்மையுள்ள தத்துவமு மிவைதான்பாரே. (2)

பாரப்பா ரவிமதியி னான்மைகேளு
 பாலகனே குருவினாற் செய்யுமார்க்கம்
 சேரப்பா மதிதனிலே மதியாய்நின்று
 தீரமுடன் நினைவினால் ரவியைக்காணார்
 பேரப்பா ரவிகாணா மாந்தர்தாலும்
 பேருலகிற் பிறந்திறந்து மாள்வாரப்பா
 வேரப்பா இடகலையை ரவியிற்சேர்க்கும்
 விதமறிந்தா லமுதமதாம் விரைவிற்பாரே. (3)

அகவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.

165

விரைவுடனப் பால்பொசித்துப் பதியில்நின்றால்

வேதாந்தத் தமர்வாசற் பூட்டுத்தோணும்
நிறைவுடனே கால்பிடித்து வாசிபூட்டி

நிச்சயமாய் நின்றதினாற் கால்தானோடி
குறைவில்லாத் தமர்வாசற் பூட்டில்மைந்தா
குறிப்பாக வாசிசென்று நின்றுகொண்டு
கரையில்லாத் தமர்வாசற் றிறந்தால்மைந்தா
காணலாம் பூரணத்தின் மகிமைதானே.

(4)

தானென்ற பரப்பிரமக் கபாலந்தானும்

தன்மயம தானகயி லாசமாகும்
வானென்ற கயிலையெனு மேருவேறி
மைந்தனே அறிவதனா லமுதங்கொள்ளத்
தேனென்ற பூரணத்தி னமுதங்கண்டால்
திரமாகச் சதாபோதை புகழ்ந்துகாணும்
கோனென்ற அப்போதை தன்னில்நின்று
குருவருளாற் சிவயோகங் கண்டுதேறே.

(5)

தேறப்பா மனம்வேறாய்ப் புத்திவேறாய்த்

தேறாம லலைந்ததினாற் சுகமுண்டாமோ
காரப்பா மனம்போன வழியேசென்றால்
கள்ளரைப்போற் பூவுலகி லலைவார்பாரு
ஈரப்பா அறிவுடனே மனதையுந்தான்
குறிப்பாகக் கட்டினவன் சித்தனாகும்
வேரப்பா மனத்தாலே அறிவைக்கட்டி
விட்டவனே ஞானியென்று மேவுவாரே.

(6)

வாரேயிந் நூலதுதா னார்க்குக்கிட்டும்

மகத்தான ஞானிகளுக் கெய்தும்பாரு
சேரேநீ தன்மையதிற் பொறுமையப்பா
திரமான பொறுமையதா லடக்கமாகும்
வேரேதான் ரேசகபூ ரகமிரண்டும்
விளங்கியதோர் கும்பகமுந் தன்மையாகும்
நேரேதா னறிவுகுரு விதுமூன்றாகும்
நிச்சயமா யறிவாலே யெல்லாமாச்சே.

(7)

அகவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.

ஆச்சென்ற பொருளதனைத் தெளிவதாக
 அப்பனே ரேசகபூ ரகத்தினோடு
 பேச்சென்ற சிவயோக வழியைச்சொன்னேன்
 பேரறிவால் யோகவழி யறியும்போது
 மாச்சலென்ற வெப்பதிக மாகக்கண்டால்
 வகையுடனே குமரிகற்ப முண்பதற்கு
 வாச்சுதென விதையறிந்து வைத்துக்கொள்ளு
 மைந்தனே சொல்லுகிறேன் புகழிதாமே. (8)

தாமதஞ்செய் யாமல்நீ துரிதமாகத்
 தருணமதிற் செய்வதற்கோர் பாகங்கேளு
 நாம்றிந்த படியேதான் புகல்வேனப்பா
 ழுலம்பெறவே கற்றாழைச் சோறெடுத்து
 பூமலர்போற் செய்வதற்குத் தண்ணீர்விட்டுப்
 புனிதமுடன் பன்னிரண்டு தரமலம்பி
 சோமனைப்போற் பலம்பத்து பாண்டத்திட்டு
 சுகிர்தமுள்ள வெங்காயம் பலம்பத்தாமே. (9)

பலம்பத்துச் சிறிதாகக் கொய்துபோடு
 படியொருசித் தாமணக்கி னெண்ணெய்தன்னைக்
 கலந்துமிக வடுப்பேத்தி யெரிக்கும்போது
 கனத்ததொரு வெந்தயந்தான் விராகனொன்று
 பெலமான வதிமதுரஞ் சாதிக்காயும்
 பேர்பெறவே கழஞ்சியொன்று கணக்கினோடு
 நலமாகப் பொடியாக்கிக் கூடச்சேர்த்து
 நாடியே யெரித்துவடித் திறுப்பாய்தானே. (10)

இறுத்துமொரு பீங்கானில் வைத்துக்கொண்டு
 இயல்பாக ஆத்தாளைப் பூசைசெய்து
 நிறுத்திதனைக் காசிடையான் சாப்பிட்டாக்கால்
 நெடுநாளாய் நிற்குகின்ற கனல்மூலங்கள்
 பெருத்தவித நோய்களெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
 பிறருக்குச் சொல்லாதே வெளிவிடாதே
 திருத்தமுள்ள ஞானிகட்கு முலகோருக்கும்
 திரமுடனே கொடுத்துநீ தேர்ந்துபாரே. (11)

அகவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.

167

தேர்ந்தந்தக் குணங்கண்டு கொடுப்பாயானால்
 தீராத நோய்களெல்லாந் தீர்ந்துபோகும்
 சேர்ந்தகனல் மீறாது நெடுநாட்கொண்ட
 தீச்சூட்டை மாற்றுமிது திறமையாக
 கூர்ந்திந்தப் பாகமதை யறிந்துசெய்தாற்
 கொடுமையுள்ள பிணிகளெல்லாம் மாறிப்போகும்
 நேர்ந்திதனை யுனக்காகச் சொன்னேனின்னம்
 நேர்மையுள்ள பத்தியந்தான் மிகச்சொல்வேனே. (12)

சொல்லவொரு பத்தியந்தான் ஞானிக்கில்லை
 சுகமான இல்லறத்தோர் தங்களுக்கு
 வல்லதொரு பத்தியங்கள் மிகவுமுண்டு
 மகத்தான இச்சாபத் தியமதாகா
 மெல்லவே கரப்பான்பண் டங்களாகா
 மீன்கறிகள் மற்றவைகள் மிகவுமாகா
 நல்லதொரு தலைமுழுக்கு வெண்ணீர்கொள்ள
 நலமாக வியாதியது தீர்ந்துபோமே. (13)

போமேபார் மூன்றாசை சொல்கிறேன்கேள்
 பொருளாசை பெண்ணாசை மண்ணினாசை
 வாமேதான் மூன்றாசை பிடித்தமாண்பர்
 மானிலத்தில் மெத்தவுண்டு கோடாகோடி
 ஆமேதான் நெறிதவறான் கோடிக்கொன்று
 அப்பனே அவர்களுக்குப் பாக்யமெய்தும்
 தாமேதான் ஞானிக்குச் சொன்னேனல்லால்
 தடித்தபுத்தி படைத்தோர்க்குச் சாற்றிலேனே. (14)

சாற்றினேன் காமுகர்க்குச் சாற்றவில்லை
 தனியாத கர்மத்தால் வினைகள்தேடி
 நாற்றிசையிற் றெரியாம லநேகபாவம்
 நல்லதென்று செய்துண்டார் கோடாகோடி
 மாற்றிடவே மருந்துகொண்டார் வகைதானுண்டா
 மறுசென்ம மெடுத்திவர்கள் மாளப்போறார்
 தேற்றிடவே சொன்னனப்பா வினைதேடாமற்
 சீரான பரம்பொருளைத் தேடுவாயே. (15)

அகவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.

தேடுவாய் சிவயோக மார்க்கந்தன்னைச்
 சிற்பரத்தின் சுயரூபந் தெரியவென்றால்
 நாடுவாய் பிராணாயக் கருவைப்பாரு
 நல்லதொரு வைந்தெழுத்தை மனதிலூணு
 கூடுவாய் சித்தருடன் குறிப்பறிந்து
 கூசாமல் ஞானநிலை தன்னிற்றேறு
 மூடுவாய் மவுனமதாய் நின்றுபார்க்க
 முத்திபெற்று நல்வழியில் வாழ்குவாயே.

(16)

அகவனிதேவர் சிவயோக கற்பம் 16.

முற்றிற்று.

சத்திகிரி சிவகிரி திருவாவினங்குடி யெனத் தழைத்தோங்கும் திருப்பழனி
 மலையிலெழுந்தருளிய ஸ்ரீ கைலாச போகமகாரிஷீஸ்வர சுவாமியவர்கள் ஆதீன
 ஆச்சிரமம் ஆதீன மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது பட்டம் ஸ்ரீ
 கைலாசதெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வரசுவாமி யவர்களிடமிருந்து வாங்கிய
 ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ

குருவே துணை.

பராசரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானோபதேசம் 22.

உச்சியெனும் முடியாயோங் காரமாகி
 உற்றவைந்து பூதமுமா யொளிவுமாகி
 சச்சிதா னந்தவடி வாகிமோன
 சற்குருவா லறிவிக்குந் தோற்றமாகி
 பச்சிலையிற் றுயிலரியோ டயனுமாகிப்
 பரமாகி யண்டரண்ட பிண்டமாகி
 இச்சையற்ற டொருளாகி யெங்குமாகி
 இலங்குபர வெளியொளியின் பாதங்காப்பே. (1)

கண்மணியா யிலங்குகின்ற ஞானமார்க்கம்
 கருத்துகந்து சொல்லுகிறேன் நன்றாய்க்கேளு
 உண்மையா யடிநடுவின் முடியைப்பாரு
 உந்தனக்குக் கைநெல்லிக் கனிபோற்றோணும்
 பண்டைந்து வக்கரமை முகமதென்றாற்
 பாலகனே யாறுமுக மெங்கேயென்று
 விண்டறியக் கேட்டாக்கா லாருஞ்சொல்லார்
 வேதாந்தச் சுருதிமுடி வாறுமாச்சே. (2)

ஆச்சப்பா ரேசகபூ ரகத்திருந்து
 அருளான வீடமாகும் பகமேயாகும்
 பேச்சப்பா புன்னுனியின் மணியதாகும்
 புகலதுபின் நவமணிபோல் நாதமாகும்
 நீச்சஞ்சக் கரத்துக்கா தாரமாகி
 நின்றபூ ரணந்தானா றெழுத்ததாகும்
 ஏச்சப்பா பேதமெல்லா மெலுக்கேயாகும்
 இயல்பாமைந் தெழுத்தும்முன் றாகுந்தானே. (3)

பராசரிஷி ஞானனோபதேசம் 22.

தானான குருமணியுங் கிரீடமாகும்
 தண்மலரின் வாசமுட னில்லாதாகும்
 கோனாக நேசித்தா லெல்லாமாகிக்
 குறிநின்ற வாறுமுகங் காணலாகும்
 வேனான பூரணத்திற் கால்நிறுத்தி
 வினையமுடன் மூலமென்ற நாடிதன்னை
 நானான சுழினையெனும் நாடிதன்னில்
 நலியாமற் பூட்டிரே சகமுஞ்செய்யே. (4)

செய்துயரும் பூரகம் தாகநின்று
 சேகரமாம் பூரணத்தைக் கொண்டாயானால்
 வைபவமா யாறுமுகன் செயல்கடோற்றும்
 வழுவன்றி யாதியந்தக் கருவறிந்து
 உய்யவே மனதொன்றாய்ப் பூட்டுபூட்டு
 உருதியாண் டொன்றினிலே பொறிதான்காணும்
 துய்யனெனத் தன்மயமாய் நின்றபோது
 தோற்றுஞ்சக் கரத்தோடக் கரமுந்தானே. (5)

கரமான தேனமுத மங்கேசிந்தும்
 கண்டுண்டு நின்மனமுந் தெளிந்துகொள்ளு
 பரயோகஞ் செய்வதற்கு மவுனம்வேணும்
 பதறாமற் சற்குருவைக் காணவேணும்
 திரமான கற்பமுடன் சமாதிவேணும்
 தெளிவாக நந்தியுட பார்வைவேணும்
 வரமான மெய்ஞ்ஞான மார்க்கமென்னும்
 மகத்தான பூரணத்தின் சீலம்பாரே. (6)

சீலனே அண்டரண்ட பிண்டமெல்லாம்
 சேகரமாம் பூரணத்தி னருளினாலே
 கோலமுள்ள புற்பூடு தாபரங்கள்
 குலவுமடா மதிகதிரும் சேர்க்கைபாரு
 சாலமல்ல அகாரத்தில் உகாரந்தோன்றி
 தன்மையுள்ள மகாரமொடு விந்துதானும்
 நாலதென்ற விந்துவிலே அனந்தன்சோமன்
 நாதாந்தந் திரோதாயி யென்பதென்றே. (7)

பரிபாஷை

என்றதொரு உகாரமதிற் சத்தியோடு
 இயல்வியா னன்சமா னன்வீட்ப்பா
 நின்றருளைத் தருகும்ஓம் ரூபியோடு
 நேரனந்தை முதனாதை அனாதையான
 குன்றாத சிறுதைது யிவைநாலுந்தான்
 குணமான சிவகலையென் றறிந்துகொண்டு
 சென்றுபதி னாறுகலைத் தீபம்பார்க்கத்
 திறவுகோல் உகாரந்தான் மின்போற்சொக்கே. (8)

சொக்கியல்லோ மூலத்தில் முழங்கிநிற்கும்
 துடியான அகாரமல்லோ விருதயத்துள்
 அக்கினிசேர் பிரபையைப்போ லுற்றிருக்கும்
 ஐயனே மகாரமது கண்டந்தன்னில்
 முக்கியமாய் நின்றுகதிர் கோடிவீசம்
 மூதண்ட விந்துமின் னொளிவதாகி
 பக்குவமாய்க் கண்டத்தின் மேலதாகப்
 பார்நான்கங் குலங்கடந்து நிற்குமென்னே. (9)

என்னவே புருவநடுச் சந்திரன்போல்
 இலங்கிநின்ற சம்புபத முனக்குத்தோனும்
 நன்னயமாய்த் தினந்தோறும் பழக்கஞ்செய்தால்
 நாடியதோர் கற்புரத் தேகமாச்சு
 இன்னங்கே ளதன்மேல்மூவ் விரலேசென்றால்
 ஏகாந்த நாதகலை மணிபோல்வீசம்
 உன்னியே கால்மாறி யூன்றிப்பாரு
 உச்சியிலே ரவிகோடி யொளிவுண்டாச்சே. (10)

உண்டாச்சு மாத்திரைதா னரைக்கால்வைத்து
 ஊணிப்பார் பிடித்தவிடம் பொய்யாய்ப்போச்சு
 கண்டறிவாய் காணாத மோனவீடு
 கடந்ததங் குலம்நான்கு அப்பாற்செல்ல
 பண்டுசுழி யாதசத்திக் கலைமின்போலப்
 பளீரெனவே ததிரொளிபோற் காணுமங்கு
 மண்டுமா காணிமாத் திரைதான்வைக்க
 வளர்கடரைப் போலாமுன் தேகமாமே. (11)

ஆமடா பராபரையி னடியைக்கண்டு
 அப்புறம்நான் கங்குலந்தான் சென்றாயானால்
 தாமடா வியாபினியின் கலைதானின்று
 தபன்னுட வொளிவீச மங்கேநீயும்
 வாமமரைக் காணிமாத் திரைபூசிக்க
 மைந்தனே யுந்தேகஞ் சோதியாகும்
 நாமமடா மவுனமதாய்த் தோத்தரிக்க
 நலமான சித்திமுத்தி வருமென் றோதே. (12)

ஓதப்பா லுச்சிவெளி கடந்துசென்றால்
 உற்றசமன் கலைதளர்ந்து சோதிகாணும்
 நீதப்பா மாத்திரைதான் கால்மாகாணி
 நேராக மனக்கண்ணாற் போற்றிப்பாரப்
 போதப்பா வுன்சடலங் காந்திமீறும்
 புகழாக வுன்மனையை மேவிப்பாரு
 வாதப்பா வல்லவிளங் கதிரோன்கோடி
 வந்துதித்தாற் போலொளியும் வீசுந்தானே. (13)

வீசுமரைக் காணிமாத் திரைதானோத
 விளங்குனது சடலம்பொன் மாற்றுமீறும்
 பேசுமப்பா பிடித்தயிட மொன்றுமில்லை
 பேணியண்ட ரண்டமெல்லாஞ் செல்லலாகும்
 கூசுமோ சகலசித்தி யுனக்கேயாச்சு
 குணமாயா தாரமா றதிலேநின்றால்
 ஆசுகத்தை யென்னசொல்வேன் சடலந்தானும்
 ஆச்சுதடா கல்லாக வோர்ந்துபாரே. (14)

பார்த்தறிந்து வாசியுட மூலங்கண்டாற்
 பண்பான சமாதிக்கு வழியுமாச்சு
 சீர்த்தியன்றி யிதிலொன்று தப்பவிட்டாற்
 சித்தெல்லாம் பொய்யாகப் போகும்பாரு
 நேர்த்தியாய் நீயிருப்பா யவ்வாறின்றி
 நிலையான மந்திரத்தை யாருங்காணார்
 ஆர்த்தியா மூச்சுறீங் காரவித்து
 ஆயதிரி கோணமுளை தோற்றுந்தானே. (15)

தோற்றவே மணிக்குளிகை முட்டியாடும்
 துடர்ந்துமோ ராண்டினிலே சித்தியாகும்
 போற்றவே சிவாயநம அவ்வும்சவ்வும்
 புகழ்ந்துகூட் டிடமுத்தி வழியதாகும்
 சாற்றநடு வானசுழி முனையேமுத்தி
 சத்திக்குச் சவ்வுண்டு சித்தியாகி
 ஏற்றமுள்ள சதாசிவந்தான் அவ்வுமுண்டு
 இயல்பான வைந்தெழுத்தைத் துதிசெய்வாயே. (16)

வாயவெழுத் தைந்தாலே மூன்றைப்பாரு
 வல்லவெழுத் தெட்டதுவும் வாலையாச்சு
 நேயமந்த வெழுத்தாலே மனத்தைப்பாரு
 நின்றகரு சுயம்புலிங்கந் தானேதோணும்
 தாயகம தானவைந் தெழுத்தைப்பற்றி
 தாணுவா மோரெழுத்தை யாவர்காண்பார்
 நாயகத்தைக் காணரிது மூலகுட்சம்
 நாடியறிந் தவன்சித்தன் முத்தனாமே. (17)

ஆமப்பா வழியறிந்து செல்லுதற்கு
 ஆகாது மாந்தரால் சுழிதிறந்து
 நாமப்பா மேலாறுஞ் சுடர்விட்டாப்போல்
 நாடிமனம் பேயாகு முன்பின்பார்த்து
 ஓமப்பா குருவறிந்து வொண்டிநில்லு
 உற்றசுழி னைக்குட்கற் பூரதீபம்
 தாமப்பா வாசிகொண் டேறித்தானும்
 தணல்தூண்டி நிராதாரங் கடந்தப்பாலே. (18)

அப்பாலே சுழினைசென் றதனைப்பற்றி
 அகலவிட்ட நாலதனைத் தானடைந்து
 செப்பாம லிகம்விட்டு பரத்துள்ளாகத்
 திடமான மனமதுமா றாட்டஞ்செய்யும்
 தப்பாது நிலைக்கசிவ யோகியாகும்
 தயவான வசியவென்றும் யவசியென்றும்
 ஒப்பாகச் சிவயவென மூன்றுமாரும்
 உறுதியுடன் பிராணாய மென்றதாச்சே. (19)

பராசரிஷி ஞானனோபதேசம் 22.

ஆச்சப்பா யிருதரந்தான் திறந்தாயானால்
 அமுதமது சிந்தும்பொன் னிறமாந்தேகம்
 பேச்சப்பா பிராணாயம் நேமம்யேமம்
 பெலத்திடவே யோகத்திற் குறிகண்ணாட்டு
 வாச்சப்பா கும்மென்ற நாதத்துள்ளே
 மகிழ்ந்துஓம் மம்ஆம்ஊம் மென்றேவோது
 நீச்சப்பா உம் அம் மம் ஓமென்றேத்து
 நிலையான அஷ்டசத்தி யெழுத்தாமீதே. (20)

ஈதாகு மைந்தெழுத்து மூடேமாறு
 எட்டெட்டுச் சர்மமது மிதனாலாடும்
 ஆதார மானதெல்லாந் தருகும்பாரு
 அருளான சிவவாலை யெழுத்துங்கூட்டிக்
 கோதான தன்றிநீ தாக்கினாக்கால்
 குறிப்பாகக் காயசித்தி சகலசித்தி
 மூதாக்கள், தெரிசனையுண் டாகுமப்பா
 முனையாக நீங்கார மதனிற்பூட்டே. (21)

பூட்டியல்லோ சிவவாலை யெழுத்தைமாறிப்
 புதைத்து வைத்தார் பலநூலிற் கண்டுதேறு
 நாட்டினிலே தேறவென்றா லென்னுற்பாரு
 நல்லமுத மாயிரத்தென் மலரில்நிற்கும்
 தேட்டமுடன் சென்றாக்கா லொளிவுண்டாகும்
 தெரிமூலம் கும்பகபு ரகத்தினோடு
 வாட்டமிலா ரேசகமுஞ் செய்யமுத்தி
 வாய்க்குமடா மெய்யாமின் னூலதாமே. (22)

பராசரிஷி ஞானனோபதேசம் 22.

முற்றிற்று.

மதுரை திண்டுக்கல்ரோட் சிவராஜயோகி பங்காருசாமியார் அவர்கள்
 குமாரர் முத்தியாலு நாயுடு அவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த
 சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2
முருகன் துணை.

தேரையர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

நவலோக பற்பம் 16.

கங்கைபிறைச் சடைக்கணிந்த பரமனீன்ற
கணபதிதன் னிருசரணங் கருத்தில்வைத்து
எங்கள்பிரான் குருமுனிவன் பாதம்போற்றி
எனையாண்ட தன்வந்திரி குருதாள்போற்றி
மங்களஞ்சேர் நால்வேதந் தன்னிலுள்ள
வாகடகுத் திரமதனை வகுத்துப்பார்த்து
அங்கமுள்ள நவலோக நீற்றினத்தை
அழகாகப் பதினாறி லருளுவேனே. (1)

அருளுவேன் முன்னுரைத்த நூல்களெல்லாம்
அரகரா சாரத்தால் நீறும்நீறும்
பெரியோர்க ளுரைத்ததினாற் காரசாரம்
பெருமையினால் நீத்தினங்கள் பெலமுண்டாச்சு
தெரியாத நாயடியேன் சித்தருக்குச்
சீஷனெனுந் தேரையனான் செப்பும்நூலிற்
பெருமையெனும் மூலிகையால் நவலோகத்தைப்
பெலமாக நீத்தும்வகை பேசுவேனே. (2)

அயபற்பம்

பேசுமயத் தகடுநெற் கனமாய்த்தட்டிப்
பிசகாம லேயடித்துக் கழுவிப்போடு
சூசுகிறேன் செம்முருங்கை வேரைவாங்கிக்
குணமாக வேஅரைத்துக் கவசங்கட்டித்
துசுகிறேன் எழுசீலை மண்ணுஞ்செய்து
சுருக்கமாய்க் கெசபுடத்திற் போடுபோடு
வீசுகிறேன் அத்தகடு நீறிப்போகும்
மேல்வீக்கம் பாண்டு வெல்லும் விட்டுப்போமே. (3)

தங்கபற்பம்

போகுமே பொன்காசு தன்னைவாங்கிப்
 பூநாக மொருகளஞ்சி பொடித்துக்கொண்டு
 ஏகுமே அணிக்கிழங்கு பலமுங்கூட்டி
 இரண்டையுமே கல்வத்தி லரைத்துக்கொண்டு
 ஆகுமே காசுதன்னைப் பொதிந்துருட்டி
 அப்பனே சீலைமண் ணேழுசெய்து
 சேகரமாய்க் குக்குடத்தின் புடத்தைப்போடு
 செயலான சொர்னபற்பந் திறத்தைப்பாரே. (4)

தாம்பூரபற்பம்

பாரப்பா சொர்னத்தால் மேகரோகம்
 பயந்துபோ மனுப்பான மறிந்துண்டாக்கால்
 சீரப்பா தாம்பூரத் துட்டுவாங்கிச்
 சிவக்கவே காய்ச்சிவிடு எருக்கம்பாலில்
 நீரப்பா குளச்சிம்பி விராகனஞ்சு
 நிசமான அணிக்கிழங்கு விராகனஞ்சு
 கூரப்பா ரெண்டையுமே ஆட்டிமைப்போற்
 கூசாமற் றுட்டுக்குக் கவசங்கட்டே. (5)

கட்டியதோர் கவசத்தைக் குகைக்குள்வைத்துக்
 கனமாகச் சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து
 திட்டமாய் முப்பதெரு புடத்தைப்போடு
 செம்புசெய மாகவல்லோ பற்பமாச்சு
 மட்டிகளே தெரியாதோ யினிமேலுந்தான்
 மலைபோலே வந்தபிணி வாங்காதுண்டோ
 கெட்டியாய்ப் பத்திரஞ்செய் யிந்தநூலைக்
 கிடைத்தாக்கால் பராபரத்தின் கீழ்நிற்பீரே. (6)

வெள்ளிபற்பம்

நிற்பதற்கு வெள்ளியென்ற ரூபாய்தன்னை
 நிலக்குமிழும் பழச்சாற்றிற் காய்ச்சித்தோய்த்து
 அற்பமில்லாச் சவணரிலை சமூலம்வாங்கி
 அரைத்தவுடன் கவசமிட்டுக் குகைகள்முடி

தேரையர் நவலோக பற்பம் 16.

177

உற்பனமாய் ஐம்பதெரு புடத்தைப்போடு

ஓகோகோ இந்தநீ ருசத்திமெத்தக்

கற்பமிது வல்லாமல் வேறேவுண்டோ

கண்ணோதொண் ணூற்றாறுங் கடலிற்போமே.

(7)

காரீயபற்பம்

கடல்காணுங் காரீயந் தன்னைவாங்கிக்

கருத்தாட்டு நீர்தனிலே சுத்தியாக்கித்

திடமாகத் தகடுதட்டி நெற்கனத்திற்

செப்புகிறேன் நாயுருவி சிவந்தவேரு

மடலான சிறுதேக்குப் பூவுங்கூட்டி

மைந்தனே இருவகையுஞ் சரியாயாட்டிப்

படபடன்று செய்யாதே கவசங்கட்டிப்

பாங்கான சட்டியிலே பதித்திடாயே.

(8)

பதித்தவுடன் மேற்சட்டி கொண்டுமுடிப்

பாங்கான ஆட்டெருவைக் குழியிற்கொட்டிக்

கதித்தசட்டி தனில்வைத்து மேலுமந்தக்

தருத்தாட்டுப் புழுக்கைகொட்டிப் புடத்தைப்போடு

துதித்தாரி யெடுத்துப்பார் பற்பமாச்சு

குதபற்ப மிதற்கீடாய்ச் சொல்லப்போமோ

எதிர்த்துமுன்னை நிற்காது மேகரோகம்

இதுபோலே சுருக்கொன்று மில்லைத்தானே.

(9)

வெள்வங்கபற்பம்

இல்லையென்று சொல்லாமல் வெள்வங்கத்தை

எருமைமோர் தனிற்சாய்க்கச் சுத்தியாகும்

தொல்லையே பண்ணாமற் றகடுதட்டிச்

சடுகாடு மீட்டான்வேர் தூளாய்ப்பண்ணி

மெல்லவே தகட்டுக்கு நாலுபங்கு

மேலுமிட்டுக் கீழுமிட்டுச் சட்டிக்குள்ளாய்

வல்லமையாய்ச் சீலைமண் ணேழுஞ்செய்து

வாகுமுழப் புடம்போடப் பற்பமாச்சே.

(10)

தேரையர் நவலோக பற்பம் 16.

நாகபற்பம்

ஆச்சப்பா நாகத்தைக் கொண்டுவந்து
 அழகான யிலுப்பைநெய்யி லுருக்கிச்சாய்க்கப்
 பேச்சப்பா சொல்லவில்லை சுத்தியாகும்
 பிசகாமற் றகடுவெகு லேசாய்த்தட்டித்
 தாச்சப்பா கீழ்க்காயின் நெல்லிவேரும்
 சாரணைவோர் பொடியாகச் சமனாய்ப்பண்ணி
 நீச்சப்பா சட்டிக்குட் டகடுவைத்து
 நிசமாகக் கீழ்மேலும் பொடியமுக்கே.

(11)

பித்தளைபற்பம்

பொடியமுக்கிச் சீலைமண்ணும் நன்றாய்ச்செய்து
 புகழாக வராகமெனும் புடத்தைப்போடு
 துடிமிசுந்த நாகமது பற்பமாச்சு
 சுருக்கான நவமூலம் மாண்டுபோகும்
 கொடியதொரு பித்தளைக்குச் சமுத்திரத்தின்
 கொடும்பாசி தனைக்கவசங் கொடுத்துக்கொண்டு
 திடமான புடம்போடப் பற்பமாகும்
 தீராத காமாலை தீருந்தானே.

(12)

வெண்கலபற்பம்

தானென்ற வெண்கலத்தைக் காணச்சாத்தில்
 தயவாக வேயுருக்கிச் சாய்க்கச்சுத்தி
 வேனென்ற சஞ்சமறைப் பலத்துக்கையா
 வெள்ளையென்ற கண்டங்கத் திரியின்மூலம்
 தேனென்ற மெழுதுபோ லாட்டிக்கொண்டு
 திடமாகக் கவசமிட்டுக் குகைக்குள்முடி
 வானென்ற வராகபுட மிட்டாயானால்
 மைந்தனே பற்பமது வயனமாமே.

(13)

திராப்பற்பம்

வயனமாந் திராத்தகடு நெற்கனத்தில்
 வளமாக வேயடித்துப் பழங்காடிக்குள்
 தயனமா யேழுதான் காய்ச்சித்தோய்க்கச்
 சண்டாள ஊறலற்றுச் சார்ந்தேநிற்கும்

தேரையர் நவலோக பற்பம் 16.

179

பயனமாஞ் சிறுதேக்குப் புவரைத்துப்
 பாங்காகக் கவசமிட்டுப் புடத்தைப்போடு
 அயனமாம் பற்பமது தவளமாகும்
 அரகரா மேகமெல்லாம் அணுகாதென்றே.

(14)

உருக்குப்பற்பம்

அணுகாது உருக்குஒரு உளியைவாங்கி
 அரைவிரற் கடைக்கனத்தில் நீட்டிக்கொண்டு
 குணுகாதே சிறுநீர்ற் காய்ச்சித்தோய்க்கக்
 கூர்மையுள்ள உருக்கதுவுஞ் சுத்தியாகும்
 பணுகாது பசந்தேறல் இலையரைத்துப்
 பாங்காகத் தேங்காய்போற் கவசங்கட்டி
 முணுகாமல் ஐம்பதெருப் புடத்தைப்போடு
 மோசமில்லை பற்பமது முத்துநீரே.

(15)

முத்துநீர் தன்னாலே வியாதியெல்லாம்
 முன்நிற்க மாட்டாது சிதறிப்போகும்
 குத்தமில்லை நான்சொன்ன பற்பத்துக்குக்
 கூர்மையா யனுப்பான மறிந்துண்டாக்கால்
 பித்தமில்லை வாதமில்லை சிலேற்பனத்திற்
 பிறந்தபல ரோகமெல்லாம் பிரிந்துபோகும்
 சத்தியமாய்ச் சொல்லிவிட்டேன் என்னூல்மார்க்கம்
 தப்பாது தேரையர்சொல் தமிழுமுற்றே.

(16)

தேரையர் நவலோக பற்பம் 16.

முற்றிற்று.

மதுரை வடக்குமாசிவீதியிலிருக்கும் பரத்திர வியாபாரம் ந.ரா.ம.
 கணபதியாபிள்ளை யவர்களிடமிருந்த எட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிட லானது.

— — — — —

உ

குருவே துணை

ஜெயமுனிவர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருமந்திர ஞானம் 37.

ஆதியிலே பரப்பிர்ம மொன்றதாகி
 அதிலிருந்தே சகலஜெந்துக் குயிர்தானாகும்
 சோதிதனைக் காண்பதென்றா லெளிதோவல்ல
 சுத்தசித்தத் துடன்பார்த்தா லறியலாகும்
 சேதியல்ல பலகோடிக் கொருவனுண்டு
 தெளிந்துமனம் விரியாமல் நிலைநிறுத்திப்
 பேதியா திருந்துசுழி முனையின்கூட்சம்
 பேரறிவாற் கண்டறிந்தாற் சித்திதானே.

சித்திபெற வேண்டுமென்றால் விகற்பகற்பம்
 சிந்தையினிற் கோபமொடு குரோதமோகம்
 பத்தியதோர் கொலைகளவு மதமாங்காரம்
 பாதகமா மென்றசெய லனைத்தும்போக்கி
 நத்திடுவாய் நற்செய்கை யுள்ளதெல்லாம்
 நானிலத்துன் பொருளெனவே கொள்ளைகொள்ளு
 வெத்திபெற விற்பனர்கள் சொன்னநூலை
 மேவிப்பார் மற்றதைநீ பார்த்தால்வீணே. (1)

வீணப்பா வேதமென்றும் சாஸ்திரமென்றும்
 விளம்பினார் வயிற்பிழைக்க மெய்மைபோலக்
 காணப்பா அவைமுற்றும் உலகத்தோர்கள்
 கையாண்டு மெய்சலித்து மாண்டுபோனார்
 பூணப்பா அவர்களைப்போல் நீயிரகாமற்
 பூரணத்தை நாடிநிற்பாய் புகலக்கேளு
 தோணப்பா வொன்றறியா மடையரெல்லாம்
 சோதிநிலை கண்டறிந்தோன் போலப்பேச்சே. (2)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

181

பேச்சப்பா பேசிமாந் தரைமயக்கிப்
 பேராசை கொண்டுநாய் போற்றிரிந்து
 ஆச்சப்பா ஆச்சரிய மையன்கூத்தை
 ஆகாகா வென்றெங்கும் பல்லைக்காட்டி
 வீச்சப்பா வீச்சிதெனப் பணம்பரித்து
 விருதாவாய்த் திரிவானே கள்ளஞானி
 மாச்சப்பா அவர்களைநீ சேர்த்திடாதே
 மகத்தான நிலையைக்கண் டப்பாநில்லே. (3)

அப்பனே ஆதிநிலை யறிவதென்றால்
 அரிதரிது கண்டிடுவான் வினையன்றானும்
 தப்பிதமீ தல்லபலாக் கனிபழுத்துத்
 தான்கனியும் ரசம்போல மனங்கனிந்து
 ஒப்புயர்வாம் பருவமதில் விதைவிதைத்து
 உத்தமனே வளர்த்திடுவாய் பயிரைநன்றாய்க்
 கொப்புகவ ரிலைபூபீஞ் சாகுமுன்னே
 கொடுமையுள்ள வேடர்வெட் டிடுவார்பாரே. (4)

பாத்திடுவா யவர்களுக்கு அஞ்சிடாமற்
 பரமகுரு தனைமனதிற் றியானஞ்செய்து
 சேர்த்திடுவாய் சேனைகளா தாரமாகச்
 சேர்த்திடவே வேடரஞ்சி யோடுவார்கள்
 பூர்த்தியடா நினதுசெய்கை நாட்டம்பாரு
 பூண்டிடுவாய் நித்தனென்ற பூடணத்தை
 நேர்த்தியடா நின்பெருமை சொல்லப்போமோ
 நினைவொன்றித் தெரிவதென்ன வென்றாற்கேளே. (5)

கேளடா தாய்தந்தை கூடும்போது
 கெற்பத்தி லுருவான தெந்தவஸ்து
 நாளடா நீயறிந்து தொழுதுநில்லு
 நலமில்லா மூடருக்குத் தோணாதப்பா
 தாளடா காணுதல்கோ டிக்கொருத்தன்
 தன்மனத்தி னாலலவோ தெரியவேணும்
 வேளடா வேளவனை நீக்கவேணும்
 மேன்மைபெற மனம்விட்டால் மோசம்போச்சே. (6)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

போச்சப்பா முந்தினதோர் குருக்களெங்கே
 போராடுஞ் சாதியென்ற குலந்தானெங்கே
 நீச்சப்பா நானென்ற சடலமெங்கே
 நினைவான நினைவுங்கூ டழிந்ததெங்கே
 பேச்சப்பா அடங்கிநின்ற விடந்தானெங்கே
 பிதற்றுவார் மாயையென வறியாமற்றான்
 கூச்சப்பா கூச்சலிட வுயிர்போமுந்தன்
 கூட்டோடே போச்சோசொல் மூச்சுத்தானே. (7)

சொல்லப்பா அடங்குமிட மாருங்காணார்
 சோதிநிலை யறிந்தவனே காண்பான்காண்பான்
 நில்லப்பா அண்டத்துச் சியிலேசென்று
 நித்தியா னந்தசுக வதீதந்தன்னிற்
 செல்லப்பா பலவினைக ளெல்லாம்நீங்கும்
 செகசோதி யுன்றனக்கே தோணும்தோணும்
 அல்லப்பா வொன்றுமில்லை யறிவுதானும்
 ஆதியந்த மில்லாநற் சோதிகாணே. (8)

காணவே இன்னமொரு வசியஞ்சொல்வேன்
 கணபதியின் வசியமடா கண்டுதேறு
 தோணவே பதினெண்க ணேசனென்று
 சொன்னாலும் அதிற்சிறந்த திந்தமார்க்கம்
 பூணவே நீயிதனைத் தியானம்பண்ணு
 பூதலத்தி லிதைமறந்தாற் புகமுண்டாமோ
 பேணவே ஓர்நினைவாய் நின்றுகொண்டு
 பிசகாமல் மந்திரத்தைச் செய்யுகந்தே. (9)

ஆதி கணபதி வசியம்

உகந்தெளிய வசீகரத்தின் சூட்சங்கேளு
 உத்தமனே வடதிசையை நோக்கிமைந்தா
 அகந்தெளிய விபூதியுத் தளமாய்ப்பூசி
 ஆனகலை யாசனமே லிருந்துகொண்டு
 முகந்தெளிந்த ருத்ராட்ச மணியைவாங்கி
 முத்திபெற ஆதிகண பதியைநன்றாய்ச்
 செகந்தெளியச் செபிப்பதற்கு மந்திரத்தைச்
 செப்புகிறேன் சிவ-ஓம்-ஈங்-அங்-கென்றோதே. (10)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

183

ஓதவா யிரத்தெண்ணா றுருவேசெய்தால்
 உண்மையென்ற ஆதிகண பதிதான்மைந்தா
 நீதமா யுன்னிடத்தில் நின்றுகொண்டு
 நீதினைத்த காரியங்கள் வசியஞ்செய்வார்
 வேதமாம் புராணமொடு சாஸ்திரங்கள்
 விளங்கிநின்ற மந்திரங்கள் வசியமென்று
 சாதகமா யுந்தனுக்குத் தெரியச்சொன்னேன்
 தன்னிலையிற் றானிருந்து செய்யலாமே. (11)

ஆரப்பா தேவரொடு முனிவர்தானும்
 அடங்காத பிசாசுமுதற் சத்துருக்கள்
 ஓம்பப்பா மிருகமுதல் அஷ்டநாகம்
 ஒடுங்காத பட்சிமுதற் சகலமெல்லாம்
 தாமப்பா ஆதிகண பதியின்குட்சம்
 தன்மையுடன் தியானித்துத் தானேநின்றால்
 காமப்பால் கானற்பால் வசியமாகிக்
 கருணையுடன் சகலமுமே வசியங்கானே. (12)

மகாகணபதி மோகனம்

காணவே வசீகரத்தின் மூலஞ்சொன்னேன்
 கணக்கான மோகனத்தின் கருணைகேளு
 பேணவே கீழ்திசையை நோக்கிமைந்தா
 பிரணவத்தால் விபூதியையுத் தளமாய்ப்பூசித்
 தோணவே வெண்புலியா சனமேற்கொண்டு
 சுத்தமென்ற துளசிமணி கையில்வாங்கிப்
 பூணவே செபிப்பதற்கு மந்திரத்தைப்
 புகலமகா கணபதியின் சூட்சந்தானே. (13)

தானென்ற சூட்சமது சொல்லக்கேளு
 சங்கையுடன் ஓம்-கிலி-சிங்-கென்றேதான்
 வானென்ற குருபதியில் நின்றுகொண்டு
 மார்க்கமா யிரத்தெண்ணா றுருவேசெய்தால்
 கோனென்ற விக்கினேச் சுரன்றான்மைந்தா
 குருவான இருதயத்திற் பிரகாசிப்பான்
 ஊனென்ற இருதயத்திற் பிரகாசித்தால்
 உத்தமனே சர்வமோ கனமாம்பாரே. (14)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

பாரப்பா ரிஷிமுனிவ ரருளாலேதான்
 பகருகிறேன் கணபதியின் தியானத்தாலே
 காரப்பா கடிவிஷங்கள் சகலநோயும்
 கண்டவுடன் பறந்தோடிப் போகும்பாரு
 நேரப்பா மிருகமுதற் பட்சியெல்லாம்
 நிறைவுட னுந்தனையுங் கண்டால்மைந்தா
 வீரப்பா வொடுங்குமோ கனமேயாகும்
 வேதமஹா கணபதியின் விஞ்சையாச்சே. (15)

நடனகணபதி தம்பனம்

ஆச்சப்பா மோகனத்தின் அருமைசொன்னேன்
 அரகரா தம்பனத்தின் பெருமைபாரு
 காச்சப்பா மேல்திசையை நோக்கிமைந்தா
 கருணையுடன் விபூதியுமுத் தளமாய்ப்பூசி
 பேச்சப்பா தானிருத்தி மவுனமாகப்
 பெருமையாந் தெற்பையா சனமேற்கொண்டு
 மூச்சப்பா யிருத்தித்தா மரைப்பூதன்னில்
 முற்றுமணி யாற்செபிக்கும் முறமைகேளே. (16)

கேளப்பா நடனகண பதியின்கூட்சம்
 கிருபையுடன் ஓம்-ஹ்ரீயும் கிலி-யென்றேதான்
 வாளப்பா தானிருத்தி மைந்தாகேளு
 மகிமையா யிரத்தெண்ணு றுருவேசெய்தால்
 வேளப்பா நடனகண பதிதான்மைந்தா
 மேன்மைபெற விதயத்தில் நடனஞ்செய்து
 குளப்பா உன்னிடத்தி லிருந்துகொண்டு
 சுத்தமுடன் தம்பனத்துக் கருள்செய்வாரே. (17)

வாறான தம்பனந்தா னென்னவென்றால்
 மகத்தான துஷ்டரொடு மிருகமெல்லாம்
 நீறான உன்னுடைய சமுகங்கண்டால்
 நேர்மைமன தொடுங்கித்தம் பனமேயாவார்
 பேறான வாய்வுடனே நெருப்புத்தண்ணீர்
 பிரளாமற் றம்பிக்கும் பெருமைபாரு
 கூறான நடனகண பதியினாலே
 கூர்மையுடன் சகலமுந்தம் பனமாம்பாரே. (18)

சத்திகணபதி உச்சாடனம்

பாரப்பா தம்பனத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
 பதிவாமுச் சாடனத்தைச் சொல்லக்கேளு
 நேரப்பா தென்திசையை நோக்கிமைந்தா
 நேர்மையாய் விபுதியையுத் தளமாய்ப்பூசி
 காரப்பா கலைமானா சனமேற்கொண்டு
 கருணைபெறச் சங்குமணி கையில்வாங்கிச்
 சாரப்பா சத்திகண பதியின்குட்சம்
 தன்மையுடன் ஓம்-கிலியும் சவ்வென்றெண்ணே. (19)

எண்ணியா யிரத்தெண்ணு றுருவேசெய்ய
 ஏகாந்தச் சத்திகண பதியினாலே
 உண்ணியுச்சா டனமுந்தான் மைந்தாமைந்தா
 உறுதியுடன் சித்திமய மாகும்பாரு
 நண்ணியுச்சா டனமுந்தான் சித்தியானால்
 நானிலத்தில் ஞானியடா சொல்லக்கேளு
 நுண்ணிமையாய்க் கண்டதெல்லா முச்சாடிக்கும்
 நோக்குமனக் கண்ணதினாற் றன்னைப்பாரே. (20)

பாரப்பா ரவிதனிலே யிருந்துகொண்டு
 பத்தியுடன் சிவயோகந் துதிக்கும்போது
 வீரப்பா பலவிதமாய்க் கொண்டநோய்கள்
 விஷமுடனே பில்லிகு னியங்களெல்லாம்
 நேரப்பா உனைக்கண்டாற் காணாதோடும்
 நீடுலகிற் சகலசித்து மாடலாகும்
 தேரப்பா சத்திகண பதியினாலே
 தீர்க்கமுச்சா டனமுந்தான் சித்தியாமே. (21)

வாலைகணபதி ஆகிருஷ்ணம்

சித்தியுடன் நானுமுச் சாடனத்தைச் சொன்னேன்
 தீர்க்கமுள ஆகிருஷ் ணத்தைக்கேளு
 முத்தியுடன் வடகிழக்கு முகமிருந்து
 மோனமுடன் விபுதியுமுத் தளமாய்ப்பூசி
 பத்தியுடன் பட்டுவஸ் திரமேற்கொண்டு
 பதிவாகப் படிகமணி கையில்வாங்கிப்
 புத்தியுடன் வாலைகண பதியின்குட்சம்
 பூரணமாய் ஓமறியுங் கிலியென்றோதே. (22)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

ஓதிடவா யிரத்தெண்ணூ றுருவேசெய்தால்
 உத்தமமா கிருஷ்ணந்தா னுறுதியாகும்
 நீதிடமா கிருஷ்ணந்தான் சித்தியானால்
 நினைத்தபடி நின்றுவினை யாடும்பாரு
 சோதியென்றே நின்றுவினை யாடுதற்குச்
 சொல்லுகிறேன் வாலைகண பதியினாலே
 ஆதியென்ற வினைகளெல்லா மகன்றுபோகும்
 அடங்காத வினைகளெல்லா மகலும்பாரே. (23)

பாரான பார்தனிலே அஷ்டகர்மம்
 பத்தியுடன் செய்துவினை யாடும்போது
 வீரான மாந்தருட கருமமெல்லாம்
 விட்டகன்று போகுமடா விண்ணைநோக்கும்
 நேரான நிலையுமனக் கண்ணால்நீயும்
 நேர்மையுடன் குருபதியில் நின்றாயாகில்
 பேரான வாலைகண பதியினாலே
 பெருமையா கிருஷ்ணத்தைப் பேணிப்பாரே. (24)

உச்சிட்டகணபதி வித்துவேசனம்

பாரடா கிருஷ்ணத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
 பதிவாம்வித் வேசனத்தைப் பகரக்கேளு
 காரடா தென்மேற்கு முகமிருந்து
 கருணையாய் விபுதிமுத் தளமாய்ப்பூசி
 சாரடா வெள்ளைவஸ் திரமேற்கொண்டு
 சங்கையுள்ள பவளமணி கையில்வாங்கி
 நேரடா உச்சிட்ட முன்னோன்கூட்சம்
 நேர்மையுடன் சொல்லுகிறேன் நினைவாய்க்காணே. (25)

காணவே ஓம்ஸ்ரீயும் கிரியுமென்று
 கருணையா யிரத்தெண்ணூ றுருவேசெய்தால்
 பூணவே வித்துவே சனந்தான்மைந்தா
 பூரணமாய்ப் பூதலத்திற் சித்தியானால்
 தோணவே நின்றுவினை யாடுஞ்செய்தி
 சொல்லவித்து வேசனத்தைத் தியானஞ்செய்து
 பேணவே பெண்களுக்குக் கட்டாட்சித்தாக்கால்
 பெருமையுள்ள திருநீற்றாற் கெற்பமாமே. (26)

கெற்பமென்ன உற்பனந்தான் சித்தியாகும்
 கிருபையா யுன்கரத்தா லேதானாலும்
 உற்பனமா யுன்கரந்தொட் டய்ந்தால்மைந்தா
 ஒன்றுபத்தாய்த் தான்வளரும் உண்மைஉண்மை
 விற்பனமும் விவேகமுட னிருநீதுகொண்டு
 வேதாந்த சற்குருவைத் தியானம்பண்ணி
 அற்புதவுச் சிட்டகண பதியைப்போற்ற
 அடுத்திருந்தோர் காரியமுஞ் சித்தியாமே. (27)

உக்கிர கணபதி மாரணம்

சித்தியுடன் வித்துவே சனத்தைச்சொன்னேன்
 தீர்க்கமினி மாரணத்தைச் செப்பக்கேளு
 பத்தியுடன் தென்கிழக்கு முகமிருந்து
 பாலகனே விபுதியுத் தளமாய்ப்பூசி
 வெத்தியுடன் வேங்கையா சனமேற்கொண்டு
 வேகமா மெட்டிமணி கையில்வாங்கி
 மூத்தியுட னுக்கிரகண பதியின்குட்சம்
 மூர்க்கமாய் ஒம்றீயும் நசியென்றென்னே. (28)

என்னப்பா ஆயிரத்தெண் ணாறுருத்தான்
 இணக்கமாய்ச் செய்திடவே என்னசொல்வேன்
 நன்னப்பா மாரணந்தான் சித்தியானால்
 நாடுமுன்னே சகலபிணி மாண்டுபோகும்
 இன்னப்பா எதிர்த்தசத் துருவின்பேரை
 எடுத்தெழுதித் தியானமதா யுருச்செபித்தால்
 முன்னப்பா குண்ணியவன் நோயதாவான்
 மூர்க்கமுடன் மாரணத்தை யோதியுதே. (29)

ஓதியதோர் நாழிகையில் மைந்தாகேளு
 உதரமதி லக்கினிதா னுடனேபாய்ந்து
 வீதியென்ற தெருத்தோறும் அலைவான்மட்டை
 விஞ்சையென்ற மாரணத்தை நெஞ்சுள்வைத்து
 நீதியுடன் விபுதியைநீ கடாட்சித்தாக்கால்
 நேர்மையுடன் சகலபிணி மாண்டுபோகும்
 சோதியென்ற உக்ரகண பதியின்குட்சம்
 சுத்தமுடன் மாரணத்துக் குயிருமாச்சே. (30)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

மூலகணபதி பேதனம்

ஆச்சப்பா மாரணத்தைச் சொன்னேன்மைந்தா
 அரகரா பேதனத்தை யருளக்கேளு
 காச்சப்பா வடமேற்கு முகமாய்க்கொண்டு
 கருணையுடன் விபுதியுமுத் தளமாய்ப்பூசி
 மூச்சப்பா தானிருத்திக் குருவைப்போற்றி
 முத்திபெற வேகிருஷ்ணா சலமேற்கொண்டு
 பாச்சப்பா மூலகண பதியின்கூட்சம்
 பத்தியுடன் ஒம்நீங்ஆம் மெனவேயெண்ணே. (31)

எண்ணடா மிளகுமணி தன்னால்மைந்தா
 இன்பாயி ரத்தெண்ணா றுருவேசெய்தால்
 உண்ணடா பேதனந்தா னுறுதியாகும்
 உத்தமனே அதினுடைய சித்துகேளு
 கண்ணடா அறிந்துபே தனத்தையோது
 கருத்துடனே சிவயோகத் திருக்கும்போது
 நண்ணடா உந்தனுட சொரூபந்தானும்
 நாட்டமுடன் விதவிதமாய்த் தோணும்பாரே. (32)

பாரப்பா பாரதனிற் பகரக்கேளு
 பத்தியுடன் பேதனத்தைத் தியானம்பண்ணி
 நேரப்பா நின்றபிணி யாளருக்கு
 நீவிபு தியுமெடுத்துக் கொடுத்தாயானால்
 சாரப்பா சுரதோஷம் வீக்கமெல்லாம்
 க்ஷணத்திலே பேதிக்கும் விருதுபோடு
 தேரப்பா மூலகண பதியினாலே
 தீர்க்கமுடன் பேதனந்தான் செம்மையாமே. (33)

அஷ்ட கணபதி

செம்மையதாம் அஷ்டகர்ம மெட்டுக்குந்தான்
 தீர்க்கமா யஷ்டகண பதியின்கூட்சம்
 இம்மையதாய்ச் சொன்னனடா நயந்துபாரு
 எல்லோர்க்கு மிந்தவழி கிட்டாதப்பா
 கொம்மையதா யஷ்டதிசைக் கரசாய்நின்று
 கொண்டுவினை யாடுதற்கு இதுவேகூட்சம்
 தம்மையதாய்க் காணுவது சாட்சியாகத்
 தானிருந்து அஷ்டகர்மந் தான்தானாமே. (34)

ஜெயமுனி திருமந்திர ஞானம் 37.

189

ஆமப்பா அஷ்டதிசைக் கரசாய்நின்று
 அருமையுள்ள சித்துவினை யாடப்பாரு
 ஒமப்பா ஆதிகண பதிதானொன்று
 உறுதியாம் மகாகண பதிதானொன்று
 தாமப்பா நடனகண பதிதானொன்று
 சங்கையுள்ள சத்திகண பதிதானொன்று
 நாமப்பா சொல்லுகிறோம் நன்றாய்க்கேளு
 நன்மையுள்ள வாலகண பதிதானொன்றே. (35)

ஒன்றாமுச் சிட்டகண பதிதானொன்று
 உத்தமனே உக்ரகண பதிதானொன்று
 நன்றான மூலகண பதிதானொன்று
 நாட்டமுட னஷ்டகண பதிக்குமொன்றாய்க்
 குன்றாத மூலமந்திர சூட்சந்தன்னைக்
 குறிப்புடனே சொல்லுகிறேன் கூர்ந்துகேளு
 நின்றாடும் மூலமடா ஆதிமூலம்
 நிலையறிந்து ஒம்-கிலி அங்-உங்-கென்னே. (36)

என்னமோ சொன்னேனென் றெண்ணவேண்டாம்
 இகத்துக்கும் பரத்துக்கும் இதுவேமேன்மை
 முன்னமோ சிலமுனிவர் மொழிந்தமார்க்கம்
 முறைகள் பல விருந்தாலு மிதனுக்கீடோ
 பின்னமொன்றும் வாராது செய்துபாரு
 பிராமணர்க்கும் அசுதிபர தேசிகட்கும்
 அன்னமொடு அறுசுவைபா லமுதளிப்பாய்
 அதனாலே அருளுண்டா மறிந்துபாரே. (37)

ஜெயமுனிவர் திருமந்திர ஞானம் 37.

முற்றிற்று.

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ போகமகாரிஷீஸ்வர
 சுவாமியவர்கள் ஆதின ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது
 பட்டம் ஸ்ரீ தேண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி அவர்களிடமிருந்து
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
குருவே துணை

அத்திரீமகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

உண்மைஞான போதகம்

அரியென்ற அட்சரத்திற் காதியாகி
அண்டபிண்டத் தப்பாலும் முப்பாழாகி
அரியாகி அயனாகி அரனுமாகி
அருளாகி இருளாகி யொளியுமாகி
அரிதாகிச் சிறிதாகிப் பெரிதுமாகி
அற்றதுவும் உற்றதுவும் பெற்றதாகி
அரியணையே வேதாங்க பீடமேவும்
அம்பரத்தின் செம்மலர்த்தா னுமைக்காப்பாமே. (1)

ஆமப்பா சரியையதே உரியதென்ன
அமர்ந்தசடா தரன்றனது வரையைக்கட்டி
நாமப்பா மூலமெனும் பரையைப்போற்ற
நலமாச்சு சகலசித் தியுமுண்டாச்சு
வாமப்பா வாலைதனைக் காண்பதென்றால்
வழியறிந்தோர்க் கன்றிமற்றோர்க் கெய்திடாது
தேமப்பா யெட்டிரண்டு வயததாகித்
திகழ்கின்ற சோதியுரு வானாள்பாரே. (2)

பார்க்கவென்று நெருப்பாறு கடந்துசென்றால்
பரையவளுந் தனித்திருப்பா னொருவரின்றிச்
சேர்க்கவே யிவ்வழியைச் சித்தரெல்லாம்
தெரியவொண்ணா தேமறைத்துத் தியங்கச்செய்தார்
தீர்க்கமுட னுயிர்நீங்கும் போதிற்றானும்
சிறந்திருந்த வைம்பூதம் பிரிவதாகி
ஆர்க்கவே யினத்தோடு யினமதாக
அடையுமென்று கூறிடுவார் மடையர்தானே. (3)

தானாகப் போவதற்கு வழியொன்றில்லை
 சடந்தனிலே யுறங்கும்போ தொளிந்துதோன்றும்
 கோனான பிருதிவியே மலமதாச்சு
 கூறுகின்ற அப்புலிலே ஜலமதாச்சு
 வானான தேயுவதே விந்துமாச்சு
 வகையாக வாய்வதுதான் கழியலாச்சு
 தேனான வாகாயம் மூச்சுமாச்சு
 தினந்தோறுங் கழிவதனா லென்னபாரே. (4)

பாரப்பா சடலமது தளர்ந்துபோச்சு
 பகரரிது பரவான்மா சீவான்மாவும்
 ஓரப்பா சத்திசிவ மென்பதாச்சு
 உண்மையிவர்க் கொருபோதுஞ் சாவதில்லை
 நேரப்பா கணமைந்தை வீடாய்க்கட்டி
 நிலைகைலை போன்றவிந்த சடலத்துள்ளே
 சீரப்பா ஜீவனுயி ரிரண்டதாச்சு
 சித்தறிந்தால் நான்முகன்ற னாண்மைபோச்சே. (5)

போச்சப்பா பூதமது கழிந்தபோது
 புகழான சடலமது நிலைதளர்ந்து
 நீச்சப்பா ஜீவான்மா தேகமாகி
 நின்றபர வான்மாவு முட்கலந்து
 ஓச்சப்பா குக்குமமாந் தேகமாகி
 உற்றுகெற்பம் புகாயாய்க் கனியதாகி
 காச்சப்பா பழுத்துவிழுந் தன்மைபோலக்
 கனிந்தபின் பதுபிறக்கும் பூதங்கூடே. (6)

கூடியே தரிக்ககிர கத்தின்வேளை
 குறிப்பாயு ஞண்டாச்சு அந்தக்கூட்டில்
 நாடியிரு வருஞ்சென்று வெவ்வேறாக
 நயந்திருப்பா ரவர்களைநீ புத்தியாலே
 தேடியொன்றாய்ச் சேர்த்துயிரைப் பற்றிக்கொண்டால்
 சித்தறிந்தாய் சடலம்விட்டு வெளிகிளம்பி
 ஓடிவேற் றொருகூட்டிற் புக்கலாகும்
 உண்மையடா தேவனும்நீ யாவாய்கானே. (7)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம்

காணவே கடிகைதனி லண்டமெல்லாம்
 கண்டுசுற்றி வந்திடுவாய் வேதன்றானே
 தோணவுனை யென்செய்வான் விபியென்செய்யும்
 சுத்தலிங்கத் துயிரடங்கு மென்றோராது
 நாணமில்லா தெமதூத காலபாசன்
 நாடியுயிர் கவர்வனென்ப ரவ்வாறல்ல
 பூணவே விண்மீன்றான் காலனாச்சு
 புகழான கோட்களுந்தா னேமனென்னே. (8)

என்னப்பா ராசியல்லோ தூதனாகும்
 இயலான தேகம்வா கனமுமாச்சு
 நன்னயமாய்ச் செனிக்கும்போ திருந்தகோட்கள்
 நடுநிலையாய்த் தரும்வயது சென்றதானால்
 வின்னமதாய்த் தேகமது அழிந்துபோகும்
 விஞ்சையென்ற யிருவரையு மொன்றுசேர்த்தால்
 உன்னியுன்னைக் கொல்லுகின்ற வாயுதங்க
 ளொன்றுமில்லை யெனநன்றர் யுணர்ந்துகொள்ளே.(9)

கொள்ளப்பா பிடிப்பதற்கு எமனேது
 குலையத்திற் பிறப்பிக்கப் பிரமனுக்கு
 விள்ளப்பா ஆண்மையே தண்டந்தன்னை
 விற்பனமாய் சிருஷ்டிகர்த்தன் பிண்டத்திற்குள்
 கள்ளப்பா ஒன்றுமில்லா திருவராகிக்
 கனிந்திருந்தா ரிதனையார் கோவிலென்பார்
 தள்ளப்பா யிதனாலே யொன்றுமில்லை
 சடலத்துட் சத்திசிவந் தனைக்கண்டோரே. (10)

கண்டவர்க்கே தவமாச்சு பிறப்பும்போச்சு
 கலந்தொன்றாய்ப் பிரமத்தோ டிருக்கலாச்சு
 உண்டப்பா கைலைசொர்க்க மண்டரண்டம்
 உற்றுப்பார் பிரமத்துள் எயிக்கமாச்சு
 விண்டார்கள் சடலமுரு வாகும்போது
 விகற்பமிரு கிரகமொன் றாகச்சேர்ந்தார்
 தொண்டப்பா அதிலொருவன் சுகங்கொடுப்பான்
 தூற்றியதை மற்றொருவன் கெடுப்பான்பாரே. (11)

பாரப்பா யிவ்விதமாய் நேர்ந்ததாலே
 பண்பான வாயுள்நிறை யொருவனீய
 வீரப்பா கொண்டொருவன் மாளச்செய்வான்
 விதிதவறி மாண்டவன்முன் கிரகந்தந்த
 சீரப்பா வயதுவரை சூக்குமதேகத்
 திடம்பெற்றுப் பசாசரெனத் திரிவார்மீண்டும்
 நேரப்பா சடலத்துட் புகுதவென்றால்
 நெட்டிதள்ளிக் குட்டிடுவான் புகுதொட்டானே. (12)

ஒட்டானே வுயிரெழுத்தைக் கண்டோனானால்
 உண்மையாய் முனியுடனே தேவனாவான்
 நிட்டையிலே மோகமுடன் தியானஞ்செய்தோன்
 நேரிழையார் தங்களையும் பற்றிக்கொள்வான்
 சட்டமுள்ள வுயிரெழுத்தின் தன்மையாலே
 சகலமந்தி ரங்களுக்கு மடங்கானப்பா
 திட்டமுள்ள தேவர்களும் மாந்தராவார்
 செகமனிதர் தேவர்களு மாவார்செப்பே. (13)

செப்பிடுவாய் கிரகமைந்தட் சரமேயாகும்
 திகழ்கின்ற நகாரமல்லோ ஆதிவாரம்
 ஒப்பிடுவாய் மகாரந்தான் திங்களாகும்
 உறுதியுள்ள சிகாரமடா சேயனாகும்
 தப்பிதமீ தல்லவெள்ளி வகாரமாகும்
 சித்தியுள்ள யகாரமது பொன்னனாகும்
 துப்பற்ற விவர்கள்தா னைவராவார்
 சிறந்தரிதான் சனியாகு முற்றுப்பாரே. (14)

உற்றமுக்கோ ணப்புருவச் சுழிபுதன்றான்
 உகந்தவா ரமதான வெழுவருந்தான்
 நற்றவஞ்சே ரக்கரத்தின் ரூபமாவார்
 நாடியவோங் காரமிரண் டக்கரந்தான்
 பெற்றிரண்டு பாம்பாச்சோங் காரத்தோரம்
 பேணிதனு வுயிருடனே பேருமாச்சு
 கற்றவர்க்கு அட்சரந்தான் றோணுமன்றிக்
 கசடரிதைக் கண்டறிந்து வெல்லொண்ணாதே. (15)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம்

வெல்லமற்றோ ரில்லையிதே தேகமாச்சு
 வேண்டிலுக முடிப்பதற்கு மிவர்களாச்சு
 சொல்லடா ராகுடனே கேதுதானும்
 சுடரான கதிரவனும் மதிடுன்றோரு
 நில்லடா வாரமே மூலகமாச்சு
 நிலைகருவா மிரண்டுங்கீழ் மேலாயாடும்
 வல்லதொரு வாரமடா தேகமாச்சு
 வந்திருபாம் படிமுடியுஞ் சுற்றும்பாரே. (16)

பார்த்திடுவாய் பீஜநிலை யறிந்தோரில்லை
 பண்பதனிற் சுழன்றெழுந்து வலமாய்ச்சுற்றி
 நேர்த்தியா யண்டபிண்ட கபாலமுட்டி
 நிமிடமதில் வெளியினிலே வந்துபோகி
 சீர்த்திவலப் புறமண்டத் தேயுதைத்து
 செனித்திடது பக்கமார் பதனிற்குத்தும்
 பூர்த்தியிரு பாம்பிரண்டு கலையதாகும்
 புகழ்பற்றி யடக்ககதிர் மதியென்றோதே. (17)

ஓதபாம் படங்குபெட்டி கபாலமாகும்
 உற்றடக்க விட்டாக்கால் தேகமாறும்
 நீதசர்ப்ப மிடங்கீழ்தேய் வதிற்குழன்று
 நின்றுபா தாளமெனும் வாயலாலே
 சேதமுடன் சிறிதுசிறி தாய்க்குறைந்து
 தீபனத்தீ யேழதுவும் பற்றிப்பின்பு
 பேதமிலாப் பீஜமுடன் கனலைச் சுற்றப்
 பேணியுந்தி கீழாக நதியுண்டாச்சே. (18)

உண்டாகச் சிவமாமக் கினியேகொல்லும்
 உமையான வாயுவடா வேந்தித்தள்ளும்
 விண்டரவி மதியதுவும் லோகந்தன்னில்
 விதமாகச் சுருளதைப்போற் சுற்றும்பாரு
 கண்டதப்பா கன்னிவல மார்பிற்குற்றி
 கதித்தண்ட பிண்டகபா லத்தில்முட்டிப்
 பண்டுவந் திடமார்பிற் சுழன்றுநின்று
 பற்றியெழுந் தேய்வைசுற்றி யகன்றுபோமே. (19)

அகன்றதா மார்பதனிற் சுழன்றதாலே

அதுபலிபீ டமதாகிச் சிருட்டிப்பாச்சு

சுகவல்ல குட்டிவட கோலந்தன்னிற்

சென்றிருக்க விந்துபோற் சுழன்றதாலே

தகமையுள்ள சுரோணிதம்பீ டத்துள்ளாச்சு

தானதுவிட் டால்மூர்த்த ரூபமாச்சு

உகந்துசிவ கூற்றிசுக் கிலந்தான்நிற்கும்

உற்றசுரோ ணிதஞ்சுமுத்தி நிற்குந்தானே.

(20)

தானெமுகாற் றாற்றேகச் சுரைதான்பூட்டி

சத்திபங்க டைந்துபொழி பூரணத்தின்

வேனென்ற தினம்பார்த்துக் கபாலந்தன்னில்

மேவியுநின் றிரங்கிவான் புறத்தடங்கும்

கோனென்ற வளர்பிறையில் விந்ததூறிக்

கூடியே பூரணத்தில் நிறைந்துநின்று

தேனென்ற தேய்பிறையி லழிந்துபோகும்

செயலறியா விட்டாற்குத் தவமும்போச்சே.

(21)

போச்சென்ற சுக்லசுரோ ணிநுமங்கூடிப்

பொருந்திநின்ற சத்திசிவ மாகுமென்பார்

ஆச்சிவிட்டுச் சிவன்றானே வெளியிற்சென்றால்

அமர்ந்திருப்ப தில்லையுயிர் விந்துக்குத்தான்

பேச்சென்ன விந்ததற்குப் பேரநேகம்

பிறங்குநா தங்கருவாஞ் சிவன்றானென்றும்

நீச்சென்ன பொருளோடு சித்தனென்றும்

நிகழ்த்துவா ராதிவஸ்து தேகமென்னே.

(22)

என்னவே ஆதிவஸ்து உயிருமாச்சு

ஈதிரண்டும் நிலைப்பதற்கு மார்க்கங்கேளு

நன்னயமாய்ப் பூரணநா ளாதிவஸ்து

நாடியே பராபரையைப் பூசைசெய்து

சின்னமிலா சுக்லவர்ணப் பாத்திரத்தில்

தேறியே யாதிவஸ்தை வாங்கிக்கொண்டால்

இன்னமென்ன குறையுனக்குத் தேகத்தோடு

இயல்பான வுயிர்நிலைத்துச் சத்தாம்பாரே.

(23)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம்

சத்தாச்சு சிவனையுந்தா னறியலாச்சு
 சள்ளையில்லா வெளிதனிலே யொளியைப்பார்த்து
 சித்தறிய வென்றாலே சல்லவப்பா
 திரமாகச் சரியையிலே கூடிநின்று
 வெத்தியா யிரத்தெட்டுப் பிறைபூசிக்க
 வீரமுடன் தேகம்விட்டுச் சென்றுதானால்
 பத்தியுடன் கிரியைசெய்யப் பிறையாற்றோணும்
 புகழான கிரியையிலப் படியேசெய்யே. (24)

செய்யவது கலந்துசட லத்தின்பூசை
 செப்பொட்டி ரெட்டிமூ விரட்டியாக
 வைபவமாய் மூலத்திற் பூசைசெய்ய
 வருஞ்செனன ஞானங்கா ணாமற்போனால்
 எய்தியே மறுசெனன மாவான்பாரு
 இயலான அறிவோடே நான்கிரட்டி
 பையவே போற்றிப்பின் ஞானங்காண்பான்
 பரவெளியி னொளியறிந்து புக்தவானே. (25)

புக்குவான் சிவந்தேடிப் பூசித்தாக்கால்
 புகழான ஆறுவரை யாறுந்தாண்டி
 சிக்கென்றே றிடவெளியோ டொளியுமாவான்
 சென்றிருந்து ஆசையுற்றாற் கீழேவீழ்வான்
 பக்குவமா யாசையற்றுச் சிவத்தைச்சார்ந்தால்
 பகிர்ந்துசடந் தனைத்தின்ற வுயிர்போலாகும்
 திக்குவெளி சேர்ந்திருந்த வொளிதானப்பா
 திகழ்ரூப மரூபமென் றெவர்காணாரே. (26)

காணார்கள் வெளியுடனே வொளிபோச்சென்பார்
 கனமாகச் சுற்றியண்ட மட்டுஞ்செல்லும்
 வேணான பிரமசத்திக் கிருளோமெத்த
 வெளியான சிவன்சேர வொளிவுண்டாச்சு
 தாணுவென்ற சிவனுக்கு முகமதைந்து
 கண்விழிகள் மூன்றுடனே சுழியுமூன்று
 ஆணவமாங் கதிர்மதியக் கினியுங்கண்கள்
 ஆகும்பார் முகமைந்தி னிறத்தைக்கேளே. (27)

கேளப்பா பச்சைசிகப் போடுவெள்ளை
 கெடியான மஞ்சளொடு கருப்புமாகும்
 நாளப்பா மும்மூர்த்தி யாதியாகி
 நலமாகீ அண்டமெங்கும் நிறைந்துநிற்பார்
 ஆளப்பா முக்மைந்துங் கண்மூன்றெட்டும்
 அட்டாங்கம் பொருந்துகின்ற தேகமாகும்
 நீளப்பா யாவர்களு மேகமாவார்
 நிலையான எட்டுப்பேர் பிரிவும்பாரே. (28)

பார்த்திடுவா யயன்றானே பூமியாகும்
 பண்டரிவிண் கதிருருத்தி ரன்சோமன்றான்
 சேர்த்திடுவாய் சதாசிவனா மேல்மகேசன்
 திடமான மகேசனுக்கு நீலமாகும்
 ஆர்த்திடுவாய் வெளியுடனே யொளிபோச்சென்பார்
 அருளான மகேசனல்லோ தேவனாகும்
 பூர்த்தியாய்ச் சோதிதனித் தனியேநின்று
 புகழான விந்துபல பேதமாச்சே. (29)

ஆச்சடா முகிலேழு வானமேழு
 அதனுடனே மின்கூட வெட்டுமாச்சு
 பாச்சடா அட்டபா லகருமாகும்
 பகரிதற்கு மகேஸ்பரனே தேவனாகி
 நீச்சடா வாய்வாகி யண்டபிண்டம்
 நிறைந்துநிற்பார் சகலருமின் னவர்க்குளாவார்
 பேச்சடா பேசாமற் பாதம்பற்று
 பிரளாதே சாகாக்கால் வலையைக்கானே. (30)

காணவே சித்தனென்ற பேருமாச்சு
 கண்டசதா சிவன்பிடித்த காலுமாகும்
 பூணவே யறிந்தாலே கர்த்தாவாச்சு
 புகழ்வாசி ஜீவனுந்தா னவனாலாச்சு
 பேணவே சிவனெழுத்தே யதுதானப்பா
 பேணியறிந் துய்திடுவா யாசானாகும்
 தோணவே கண்டறிவாய் முத்தனாவாய்
 சொன்னமொழி தவறாதின் னூலதாமே. (31)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம்

ஆமப்பா பூவுதித்த மாந்தருக்கு
 அரியகரு வெண்குட்டம் பெருவியாதி
 தாஹப்பா தீரநீர் வெட்டிமுத்துந்
 தாளகங்குக் கில்கெந்த கத்தினோடு
 வாமப்பா சேங்கொட்டை பலமொன்றாக
 வகைக்குநிறுத் தெடுத்துப்பின் சிவனார்வேம்பு
 வேமப்பா வெள்ளறுகு சங்கங்குப்பி
 வேருடனே நல்லவிளாம் பட்டைதானே. (32)

பட்டையுடன் நிலவாகை வெவ்வேறெட்டுப்
 பலஞ்சேரு காரெள்ளுப் படிகாலாகத்
 திட்டநாற் பலந்தேங்காய் சிரட்டைகூட்டித்
 தியங்காம லிடித்துப்பாண் டத்திலிட்டுச்
 சட்டமுடன் குளித்தயில மிறக்கிக்கொண்டு
 சாமைபொறி மாவில்வெரு கடிப்பிரமாணம்
 இட்டதிலே தயிலமிரு பணவிடைதான்
 ஈய்ந்திடுவாய் தினமுமோர் போதென்றோதே. (33)

ஓதிடுவா யேழுநாட் கொடுக்கும்போது
 உணவுடனே ரணத்தின்மேற் றயிலந்தன்னை
 நீதியுட னேபூசி மூன்றாம்நாளில்
 நீயிலுப்பைப் பின்ணாக்கை யரைத்துத்தேய்த்து
 சேதியென்ன வெண்ணீர்விட் டலம்பத்தானும்
 தீருமடா பதினெட்டுக் குட்டமெல்லாம்
 ஆதிபோற் றேகமாங் காணாக்கடியு
 மகன்றுவிடு மிச்சாபத் தியந்தானன்றே. (34)

அத்திரிமகாரிஷி உண்மை ஞான போதகம் 34.

முற்றிற்று

திருப்பழனிமலையிற் சிறப்புற்றோங்கிய ஸ்ரீ போகமகாரிஷீஸ்வர
 சுவாமியவர்கள் ஆதீன ஆச்சிரமம் மகாகைலாச பரம்பரை 225-வது
 பட்டம் ஸ்ரீ தெண்டாயுதபாணி ரிஷீஸ்வர சுவாமி அவர்களிடமிருந்து
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2

குருவே துணை

புகண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந் தருளிய

மெய்ஞ்ஞான வீளக்கம் 80.

சிறந்தபரா பரமாகி யெங்குந்தானாய்த்
 தீர்க்கமுடன் ரவிமதியுஞ் சுடர்முன்றாகிப்
 பறந்தருளு மைம்பூத மாயைதோன்றிப்
 பல்லாயி ரத்தண்டம் படைத்தபோதம்
 வரம்பெருகு மானந்த வுயிருமாகி
 மதபேத மாகவுமே வடிவைக்காட்டிச்
 சரமாகி யண்டத்தி லெழுந்துநின்ற
 சச்சிதா னந்தமதைப் பணிசுவோமே. (1)

ஓமென்ற சுழினையடா வண்டவுச்சி
 ஓமுடிந்த பட்டணத்துக் கப்பாற்சென்று
 நாமென்ற சொல்லற்று யோகஞானம்
 நாட்டுகிறே னஞ்சனமுந் திலதப்போக்கும்
 வாமென்ற வைத்தியமும் அஷ்டகர்மம்
 வாதமென்ற வித்தையெல்லாந் தெளிவதாகக்
 காமென்ற பீடமதிந் கண்டுதேறிக்
 காட்டுகிறேன் மெய்ஞ்ஞானக் கருவைப்பாரே. (2)

பாரேநீ யோகமென்ற வழியைச்சொல்வேன்
 பத்தடா வைம்புலனைப் பரத்தினூடே
 சீரொருவர் தெரியாமல் மதங்கள்பேசித்
 திருவான வுச்சியிலே சேராமற்றான்
 ஆரொருவ ராதாரம் வெவ்வேறாக
 அடுக்கடுக்காய்ப் பனிரெண்டு தலங்களென்றும்
 வீரேதான் பேசியுமே மெலிந்துபோவார்
 விடமுண்ட வண்டமதை விரும்பிக்கானே. (3)

காணப்பா தலமெல்லா மண்டவுச்சி
 கடினமடா பதினெட்டாங் கோட்டிற்சென்று
 பூணப்பா மனதையுந்தான் பிசுகொட்டாமற்
 பூட்டா பிராணாயம் புகுந்தென்னாளும்
 வீணப்பா மந்திரங்க ளேதுமில்லை
 விதியில்லை மதியில்லை கெதியுமில்லை
 தோணப்பா தோன்றுமடா மனதொன்றாகச்
 சுத்தமுடன் நீயிருந்து தவஞ்செய்வாயே. (4)

செய்யப்பா வாசிநுனி மகனேகேளு
 தீர்க்கமுடன் முன்னுரைத்த ஆயிரத்தில்
 மெய்யப்பா சரக்குவகை விதமாய்நீத்து
 மேன்மையுடன் கட்டினங்க ளுறுக்கினங்கள்
 பொய்யப்பா சொல்லவில்லை ரெத்தினப்போக்கு
 புனிதமுடன் வெளியாகச் சொல்லிப்போட்டோம்
 வையப்பா விந்நூலின் மௌனமெல்லாம்
 வகையாகச் சொல்லுகிறேன் வணங்கிக்கேளே. (5)

கேளப்பா கேசரமே அண்டவுச்சி
 கெட்டியாய்க் கண்டவர்க்கே மௌனமாகும்
 ஆளப்பா பரப்பிரம் யோகமென்று
 அடுக்கையிலே போதமுந்தா னுயரத்தூக்கும்
 வாளப்பா கெவுனமணி விந்துநாதம்
 வலுத்துதடா கெட்டியாய்த் திரண்டுபோகும்
 நாளப்பா வண்டமெல்லாஞ் சுத்தியோடும்
 நடனமிடுஞ் சிலம்பொலியுங் காணலாமே. (6)

காணலாம் பிரமத்தின் நிர்ணயந்தான்
 காட்டுகிறேன் வாசிநுனி கருவாய்க்கேளு
 பூணலாம் அண்டவுச்சி தன்னில்நின்று
 பொறிகளையு முண்டாக்கிப் புவனந்தன்னில்
 தோணலா முயிர்ப்பயிரைப் படைத்தெந்நாளும்
 தொந்தமெனு மேழுவகைத் தோற்றமாகி
 ஆணலாம் நாலுவகை யோனியாகி
 யண்டமடா அனந்தனந்த மானவாறே. (7)

வாரான பிரமத்தின் நடுவேமைந்தா
 வந்துதடா ரவிமதியுஞ் சுடர்முன்றாகிக்
 கூறாகப் பின்னியடா கீழேபாயும்
 கூறுகிறேன் கண்ணினிடை வொளியைக்கேளு
 வீரான அண்டவுச்சி முனைக்கப்பாலே
 வெத்தியுடன் நரம்பதுதான் விழுதுபோலே
 நேரான விருகண்ணிற் பின்னலாகி
 நிச்சயமா யொளிவாகி நிறைந்தார்பாரே. (8)

பாரப்பா பரப்பிர்மம் ஒளிவினாலே
 பத்தியே நரம்புவழி பாயும்போது
 ஆரப்பா விருகண்ணில் ஒளிவதாகி
 அண்டமெல்லாம் ஏகமாய்த் தெரியலாச்சு
 காரப்பா நரம்பென்ற விழுதுவட்டம்
 கபாலத்தில் முக்கூறாய்ச் சுழினைபோலே
 வீரப்பா காதுக்கும் நாக்குக்குந்தான்
 வெத்திபெற வேயின்னம் விளம்பக்கேளே. (9)

கேளப்பா மூலமடா லிங்கந்தன்னிற்
 கிருபையுடன் தண்டுக்குங் கீழ்மேலாக
 காளப்பா தமர்போலே பிடரிமார்க்கம்
 நன்றாக வோடுமடா நரம்பினூடே
 வாளப்பா அண்டமுட்டி யுயரமைந்தா
 வலுவாக முன்சொன்ன நரம்பினூடே
 தேளப்பா சேர்த்துமிகப் பின்னலாகிச்
 சிறந்திடவே புருவமத்தி யாகும்பாரே. (10)

பாரடா புருவமத்தி யேதென்றாக்கால்
 பரப்பிர்ம மானதொரு வண்டவுச்சி
 நேரடா முன்சொன்ன நரம்புமத்தி
 நிலைத்துதடா சுழினையென்று நினைவாய்ப்பாரு
 வீரடா அண்ணாக்கின் நேரேமைந்தா
 மேவடா மனந்தனையுஞ் செலுத்தும்போது
 காரடா சுழினையிலே மனந்தான்பாய்ந்து
 கலந்தைந்து பூதமுந்தா னொன்றாய்ப்போமே. (11)

போமடா முன்சொன்ன நரம்பினூடே
 பூரித்து ரவிமதியுஞ் கடர்தான்மூன்றும்
 ஆமடா பின்னியுந்தான் கீழேபாயும்
 அந்தரங்கந் தனைப்பார்க்க அடங்கிப்போகும்
 நாமடா வெளிதிறந்து சொல்லிவிட்டோம்
 நாதாந்தப் பரப்பிரம் நாட்டந்தன்னை
 ஓமடா விந்துவுந்தா னண்டவுச்சி
 உறுதியுடன் சித்தமதை யூணிப்பாரே. (12)

பாரான சாகரமே அண்டவுச்சி
 பதினாலு லோகமெல்லாம் பரத்தினூடே
 சீராகத் தெரியுமடா மவுனமார்க்கஞ்
 சித்தான சித்துவிளை யாடிநிற்கும்
 வீரான மந்திரங்கள் பிறந்ததெப்போ
 விஷ்ணுவென்றும் பிரமனென்றும் வந்ததெப்போ
 கூரான முக்குணங்க ளுதித்ததெப்போ
 கூறாத அட்சரத்தின் குறியைக்கானே. (13)

காணார்கள் பிரமந்தா னுதிக்குமுன்னே
 கருணையுள்ள மந்திரங்கள் பிறந்ததுண்டோ
 தோணாமல் மந்திரங்க ளுனந்தங்கற்று
 சுழினையென்ற மூக்குநுனி தன்னைப்பார்த்து
 வீணாகத் திரிந்துமிகப் பார்த்ததாலே
 வேறோடே கெட்டுமூல்வான் விருதாமாடு
 கோணாம லண்ணாக்கின் நேரேமைந்தா
 குறிப்பறிந்து பார்த்தவர்க்கு முத்திதானே. (14)

முத்தியடா மந்திரத்தை நினைக்கும்போது
 மோசமடா மனந்தானும் ரெண்டாய்ப்போகும்
 சத்தியடா மனந்தானே யேகமாகத் த
 தனித்திருந்து நித்திரையைத் தள்ளிமைந்தா
 புத்தியடா பிரமத்திற் புகுந்நுகொண்டாற்
 பூலோக மெல்லாந்தான் பணிவாருன்னை
 எத்தியே திரியாமற் பிடரிமார்க்கம்
 ஏறுகின்ற வாசியுண்ணக் கர்ப்பந்தானே. (15)

தானென்ற கர்ப்பமெனும் மதுவுண்டாக்காற்
 சஞ்சாரச் சமாதியென்றே யிதற்குப்பேரு
 ஊனென்ற பசிதிருங் கோபம்போகும்
 உதயகிரி தனிற்சென்றா டுருவிப்பார்க்கத்
 தேனென்ற திரையேழுந் தேய்ந்துபோகும்
 திருவான வுச்சிநடுச் சென்றபோது
 கோனென்ற கருவியெல்லா மொடுங்கிப்போகும்
 கூத்துவனா ராட்டமதைப் பார்க்கலாமே. (16)

பார்க்கலா மொருகாலை யுயர்த்தாக்கிப்
 பாடுவா னொருகாலைத் தாழவிட்டு
 ஏர்க்கையிலே மேல்நோக்குங் காலைக்கேளு
 என்மகனே மதியென்று மதற்குப்பேரு
 காக்கையிலே கீழ்நோக்குங் காலைமைந்தா
 கண்டுபா ரிரவியென்று கருதலாகும்
 மார்க்கமுட ளண்டவுச்சி மேலேதானும்
 மகத்தான வன்னியிருப் பிடந்தான்பாரே. (17)

பாரப்பா யிதையறியாச் சித்தர்கோடி
 பார்தனிலே யறுபத்து நாலுயோகம்
 ஆரப்பா யிருக்குதென்று வெவ்வேறாக
 அலைந்தலைந்து கெட்டவர்க ளனந்தங்கோடி
 நேரப்பா ராஜாங்க யோகந்தன்னை
 நிலையறிந்து கண்டவனே கோடிக்கொன்று
 வீரப்பா பேசாமல் மனக்கண்ணாலே
 விந்துவடா பாய்ந்ததுவும் வெளியாய்க்கானே. (18)

காணாத காட்சியெல்லாங் கண்ணிற்கண்டு
 காகவுருப் புகண்டனென்று பேரும்பெற்றேன்
 தோணாமல் நானலைந்து சிலதுகாலம்
 துருவமென்ற பிரமத்தை யடுத்துக்கேட்க
 நாணாமல் அண்டவுச்சி தன்னிலேதான்
 நாடியே மனதாலே நாட்டமாகக்
 கோணாமற் பாருமென்று யெனக்குசொல்லக்
 கூசாமல் மனதொன்றாய் நிறுத்தினேனே. (19)

நிருத்தியே வெகுகோடி காலமட்டும்
 நிருவிகர்ப்ப சமாதியிலே நிறைந்தென்னாளும்
 பொருத்தியே லலாடக்கண் டிறந்துபார்க்கப்
 பூலோக் மெங்குமொன்றாய் நிறைந்தேன்மைந்தா
 திருத்தியாய்ச் சின்மயத்தைக் காண்பதற்குச்
 சிவசிவா வென்றுபல முறையேசூறிக்
 கருத்தொன்றாய் நிருத்தியடா கபாட நீக்கிக்
 காரணத்தைக் கண்டுவிளை யாடலாமே. (20)

விளையாடிப் போதமய மாகவுந்தான்
 வெட்டாத சக்கரத்தின் வெளிச்சம்பார்த்து
 நிலையான அண்டமதில் நெற்றிக்கண்ணை
 நீயறிந்து அரவுவிடந் தன்னைப்போக்கி
 அலையாம லாரொருவ ருறவுமற்று
 ஆயிழையாள் போகமதை யதட்டித்தள்ளி
 மலையாமற் பிரமமே துணையாயெண்ணி
 மௌனமென்ற மனந்தனையு மடக்கிநில்லே. (21)

நில்லென்றால் லோகத்தின் மனிதர்தாமும்
 நிஷ்டையுடன் சமாதியுமே பொருந்தாமற்றான்
 வல்லவர்போல் வேதகா வியபுராணம்
 மந்திரங்கள் கோடானு கோடியென்றும்
 செல்லுவார் கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றும்
 திருடர்கள்போ லலைந்தலைந்து திரிவான்மட்டை
 வெல்வதொரு பிரமநிலை யறியாமற்றான்
 வேரற்ற மரம்போலே விழுவான்பாரே. (22)

பாரப்பா மலரெடுத்து லிங்கம்வைத்துப்
 பார்த்தீப லிங்கமதைப் பணியாமற்றான்
 வீரப்பா மணியாட்டிப் பூசைசெய்து
 வீணர்களுங் கத்தபம்போற் கதறுவார்கள்
 தேரப்பா மலர்தனையே கிள்ளும்போது
 செத்தசவம் போலாச்சு தெளிந்துபாரு
 காரப்பா மனங்கொண்டு பரத்தினுடே
 கண்டவர்கள் கயிலாசத் தேகந்தானே. (23)

தானென்ற பிரமமதை யடுத்திடாமற்
 றாரணியி லனந்தமடா தெய்வமென்றும்
 ஊனென்ற குருவென்றுஞ் சீடனென்றும்
 உதயகிரி பாராத வுலுத்தமாடு
 வேனென்ற பொய்களவு கொலைகள்செய்து
 வேசையர்மே லாசையுந்தான் விருப்பமாகக்
 கோனென்ற குருபாத மடுக்காமற்றான்
 கூடுவான் நரகமதில் விழுவான் பாரே.. (24)

பாரப்பா நாக்கையுந்தா னண்ணாக்கேத்திப்
 பார்தனிலே பார்த்தவர்க்குப் பலிதமில்லை
 ஆரப்பா கண்வெடிக்குந் தேகம்போகும்
 அடையோக மென்பார்க ளாகாதப்பா
 சாரப்பா மனந்தனையு மண்ணாக்கேத்திச்
 சார்ந்துமிகப் பார்க்கையிலே வாசிதானும்
 வீரப்பா மேலடங்குங் கீழ்நோக்காது
 வெட்டாத சக்கரத்தை யறியலாமே. (25)

அறியலாம் மனந்தானே உயிர்தானாகும்
 அண்டத்திற் சேர்ந்திடவே யாகும்முத்தி
 பரியேறிச் சாரியுமே நடத்தலாகும்
 பஞ்சமா பாதகங்கள் பறந்தேபோகும்
 விரிவான மனந்தனையும் அணுவதாக்கி
 விட்டகுறை தொட்டகுறை விதியைப்பார்த்துக்
 குறியான குண்டலியா மண்டவுச்சி
 கூறுகிறேன் முக்கோண நிலையதாமே. (26)

தாமென்ற வுலகத்தில் மனிதரோடே
 சஞ்சாரஞ் செய்யாதே தவர்செய்யாதே
 ஓமென்ற வுண்மிகுந்து வுண்டிடாதே
 ஓரமாய் வழக்குகளை யுரைத்திடாதே
 ஆமென்ற அட்சரத்தை மறந்திடாதே
 ஆயாச மாகவுந்தான் திரிந்திடாதே
 காமப்பேய் கொண்டவரோ டிணங்கிடாதே
 காரணத்தைக் கண்டுவினை யாடுவாயே. (27)

விளையாடிக் கருநெல்லி பறித்துவுண்ணு
 வேகாத தலையாகும் விரும்பிப்பாரு
 மலையாமல் வெண்சாரை பிடித்துவுண்ணு
 மைந்தனே சாகாக்கா லிதுவேயாகும்
 அலையாமற் சோதியுட பாலையுண்ணு
 அக்கினியாங் கம்பமடா கழினையாச்சு
 கலைநாலு பேரதையு மெட்டிற்சேரு
 கபடற்ற தேகமடா கண்டுபாரே. (28)

கண்டுகண்டு மனந்தானே யண்டஞ்செல்லக்
 கலைநாலும் எட்டிலையுஞ் சேர்ந்துபோகும்
 தண்டுமுண்டு செய்யாதே மனம்வேறாகத்
 தற்பரத்தை யெப்போதும் அறியமாட்டாய்
 தொண்டுசெய்து பெரியோரை யடுத்துமைந்தா
 தொழுதுநீ யென்னுலின் பயனைக்கேளு
 விண்டுமலர் சொல்லாட்டா வின்னுலிற்சொல்லும்
 வெற்றிபெற மனதடக்கம் வைத்துப்பாரே. (29)

பாரப்பா விஞ்சைமந்தர் மென்பார்வீணர்
 பாயடா விஞ்சைகிரி தன்னில்மைந்தா
 ஆரப்பா சென்றேறிப் பார்க்கும்போது
 அதீதமுள்ள விஞ்சைமந்தர் மனந்தங்காட்டும்
 நேரப்பா சிருஷ்டிப்புச் சங்காரங்கள்
 நிமிடத்திற் செய்திடுவாய் நிலையைக்கண்டால்
 வீரப்பா அமுதமுந்தான் குமிழிபாயும்
 வேறில்லாக் கனிகளையு முண்கலாமே. (30)

உங்கலாம் பிரமமுந்தா னடங்கும்போது
 உறுதியுள்ள அண்டத்தி லுருவிப்பாயும்
 திங்கலாம் அமுதமடா தேனுஞ்சீனி
 தித்திப்புப் பாலுடனே திடமாம்மைந்தா
 தங்கலாந் தேகமது அழியாமற்றான்
 சட்டையுமே கழன்றுமிகத் தங்கம்போலே
 பொங்கலாம் மெய்ஞ்ஞான தீபம்போலே
 பூரித்துப் பார்த்திடவே புவனமொன்றே. (31)

ஒன்றாச்சு பிரமமே வெவ்வேறாக
 உலகத்தி லனந்தமடா கூத்துமாச்சு
 நன்றாச்சு தீதாச்சு நாளுமாச்சு
 ஞாயிறுந் திங்களென்று பேருமாச்சு
 குன்றாச்சு வூர்வனங்க ளனந்தமாச்சு
 குருக்களென் றுஞ்சீடரென்றுங் குறிகளாச்சு
 நன்றாச்சு நாதவிந்தும் அடங்கிநின்ற
 நாதனையு மோர்மனதாய் நாட்டுவாயே. (32)

நாட்டுவார் சித்தரெல்லாம் பேதமாக
 நலம்போலே சாஸ்திரங்கள் கட்டினார்கள்
 பூட்டியே மனிதரெல்லாம் நூலைப்பார்த்துப்
 பூரணமா யண்டமதைப் பாராமற்றான்
 காட்டிலே திரிந்தலைந்த மானைப்போலே
 கபடமாய் வாய்ஞானம் பேசுவார்கள்
 கூட்டிலே யடைந்திருக்குங் குயிலைப்பாரார்
 கூறாத மந்திரத்தின் குறியைப்பாரே. (33)

குறியென்ற வுலகத்திற் குருக்கள்தானும்
 கோடிமறை வேதமெல்லாங் கூர்ந்துபார்த்து
 அறியாமற் பிரமமதைப் பாராமற்றான்
 அகந்தையாய்ப் பெரியோரை யழிம்புபேசி
 விரிவான வேடமிட்டுக் காவிபுண்டு
 வெறும்பிலுக்கா யலைந்திடுவார் நாயைப்போலே
 பரியாச மாகவுந்தான் தெண்டுமேந்திப்
 பார்தனிலே குறடிட்டு நடப்பான்பாரே. (34)

பாரப்பா சீடர்களை யழைப்பான்பாவி
 பணம்பறிக்க வுபதேசம் பகர்வோமென்பான்
 ஆரப்பா பிரமநிலை காட்டாமற்றான்
 ஆகாசப் பொய்களையு மவன்றான்சொல்வான்
 நேரப்பா சீடனுக்குப் பாவமாச்சு
 நிஷ்டைசொல்லுங் குருக்களுக்குத் தோஷமாச்சு
 வீரப்பா அடங்கிநின்ற விடத்தைப்பாரான்
 விதிபோலே முடிந்ததென்று விளம்புவானே. (35)

வானென்ற அண்டத்திற் சென்றுபுக்கி
 வடவரையி னுச்சிநடு தீபங்கண்டு
 தேனென்ற சுத்தசிவ கெங்கைதன்னிற்
 றீர்த்தங்க ளாடிவெகு நாமமிட்டு
 கோனென்ற மனதன்பால் மலராய்ச்சாத்திக்
 கோடிமறை வேதமுந்தா னண்டங்கண்டு
 தேனென்ற சித்தமது புத்தியாகத்
 தெரிந்தவரே மெய்ஞ்ஞானி யாகும்பாரே. (36)

பாரண்ட மதையொன்றாய்ப் பார்க்கும்போது
 பலபேத மாயையெல்லாம் பறந்தேயோடும்
 சீரண்ட மகிலாண்ட பிரமாண்டங்கள்
 ஜெனித்தவகை யுயிர்தோறும் நீயாய்நிற்பாய்
 காரண்ட லலாடக்கண் டிறந்தபோது
 கண்கொள்ளாக் காச்சியெல்லாங் கலந்தேகாட்டும்
 வீரண்ட மேல்வட்டம் விரிந்தசக்ரம்
 மெய்ஞ்ஞான வெளியதனிற் றொடர்ந்துகூடே. (37)

கூடுவதே குணமறிந்து மனதொன்றாகக்
 கூத்தாடித் திரியாமற் கெவுனமாகப்
 பாடுவதே பலநூலைப் படித்திடாமற்
 பராபரத்தின் உச்சிநடு வெளியிற்சென்று
 ஆடுவதே தொந்தோமென் றாட்டைப்பார்த்து
 அடுக்கடுக்கடி யாயிரத்தெட் டிதழுங்கண்டு
 வாடுகிற பயிர்களுக்கு மழைபெய்தாப்போல்
 வாடாத தீபத்தை யறிந்துபாரே. (38)

பாரென்று மெய்ஞ்ஞானம் பகர்ந்துசொன்னீர்
 பராபரத்தின் நிலையினுட பாதஞ்சொன்னீர்
 வீரென்ற அண்டமெல்லாம் பாழதாகி
 விராட்பிரம் மொண்டியா யிருக்கும்போது
 சீரென்ற வுயிர்களெல்லா மிருப்பதெங்கே
 சித்தருடன் திரிமூர்த்தி யிருப்பதெங்கே
 கூரென்ற நீர்தங்கு மிடந்தானெங்கே
 குருபரனே யிந்தவகை கூறுவீரே. (39)

புகண்டமகாரிஷி மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80. 209

கூறுகிறே னென்மகனே வாசிநாதா
 குணமான யீஸ்பரனார் சபையிற்கூடி
 தேறுகின்ற பிரளயமாங் காலந்தன்னிற்
 சீவஜெந்து சித்தருடன் முனிவர்தாமும்
 வீறுடனே யெங்கேதா னிருப்பாரென்று
 விமலருந்தான் விஷ்ணுவையும் விபரங்கேட்க
 காறில்லா நெடுமாலுங் கடவுளாரைக்
 கண்டுமிகப் பணிந்துமினி கருதுவாரே. (40)

கருதுவான் ஆலிலைமேற் றுயில்வோன்றானும்
 கனமான ஜீவஜெந்து மனந்தஞ்சித்தர்
 உறுதியா யெந்தனுட கமலந்தன்னில்
 ஒடுங்குவா ராதரித்து மிகவேறிந்பேன்
 வருந்தியே புகண்டருந்தான் வருவாரென்று
 வல்லரிடம் மால்தானும் உரைக்கும்போது
 சுருதியா யெனையழைத்துச் சிவன்றான்கேட்கச்
 சூத்திரமாய் நல்வசன மொழிந்தேன்பாரே. (41)

பாரென்று சிவனுடைய முகத்தைப்பார்த்துப்
 பல்லாயி ரங்கோடி யுயிர்கட்கெல்லாம்
 சீரென்ற சித்தருடன் முனிவர்தானும்
 திருமாலும் ஆலிலைமேற் றுயிலும்போது
 கூரென்ற வுந்தியுட கமலந்தன்னிற்
 கூடியே யடைந்திருக்குங் குணமதாக
 வீரென்ற ஐவரையுந் தாண்டியப்பால்
 வெகுசுருக்காய் வீதிவழி வந்தேன்பாரே. (42)

பாரப்பா ஆகாசஞ் செல்லும்போது
 பாலகனே சக்கரந்தான் சுத்தியாட
 ஆரப்பா சக்கரத்தைப் பிசுகொட்டாமல்
 அதன்பேரி லேறியுந்தா னப்பாற்சென்றேன்
 நேரப்பா நெடுந்தூர மேறும்போது
 நிட்சயமாய்க் கம்பத்தின் நிலையைக்கண்டு
 வீரப்பா அக்கினிபோற் படர்ந்திருக்கும்
 வெளியொன்றுந் தெரியாம லிருக்குந்தானே. (43)

இருக்குமெங்கு மொன்றாயக் கினியின்கம்பம்
 என்மகனே கம்பத்தின் நடுவேமைந்தா
 உருக்கமுடன் பெண்ணரசி யொன்றிநிற்பாள்
 ஓகோகோ அவள்முகத்தைப் பார்க்கும்போது
 பெருக்கமுடன் முன்பார்த்தாற் புருடரூபம்
 புத்திரனே பின்பார்த்தாற் பெண்போல்ரூபம்
 வருக்கமுடன் யான்றானுங் கம்பத்தூடே
 வஸ்தோடே வஸ்தாக யிருந்தேன்பாரே. (44)

பாரப்பா யிப்படியே அனந்தகாலம்
 பராபரத்தி னூடேதா னிருந்துவாழ்ந்தேன்
 ஆரப்பா பிரமமுந்தான் மனதிரங்கி
 அண்டமதைப் படைப்பதற்கு அருளும்போது
 வீரப்பா கம்பத்தி லிருந்தபெண்ணும்
 விமலரென்றும் உமையென்றும் மிகவேதோன்றி
 சீரப்பா சக்கரத்தி லிருந்துகொண்டு
 திருமாலைத் தானழைக்கத் தீர்க்கம்பாரே. (45)

பாரப்பா திருமாலுங் கமலந்தன்னிற்
 பல்லாயி ரங்கோடி யுயிர்கட்கெல்லாம்
 நேரப்பா அழைத்துமுக குணத்தைக்காட்டி
 நிலையான சமுத்திரங்கள் பூமிதானும்
 சேரப்பா ரவியோடு திங்கள்தானும்
 சிறந்தெழுந்த மலைகறடு சீவஜெந்து
 வீரப்பா கிரகநட் சேத்திரங்கள்
 வெத்தியுடன் நால்வேதம் வகுத்தவாரே. (46)

வாறாகத் தேகமென்றும் பூதமென்றும்
 வையகத்தில் வானமென்றும் பூமியென்றும்
 கூறாக மகாமேரு கிரிகளென்றும்
 கோவிலென்றுந் தீர்த்தமென்றுங் குளமுண்டாக்கி
 நேறாகப் பரப்பிர்மஞ் சாட்சியாக
 நிலைத்ததெங்கு முயிர்தோறும் நிறைந்தாரையா
 வீறாகத் திரியாமல் மௌனம்பார்த்து
 வெத்திபெற வின்னமுந்தா னுரைக்கக்கேளே. (47)

புகண்டமகாரிஷி மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80. 211

கேளப்பா யிப்படியே பிரளயந்தான்
 கிருபையுடன் ஏழுலட்சங் கோடியானால்
 ஆளப்பா அரியயனுஞ் சீவஜெந்தும்
 அகண்டமென்ற பிரமத்தி லடங்குவார்கள்
 நாளப்பா நானுமந்தப் படியேசெல்வேன்
 நலமாக வின்னமுந்தான் அகண்டமானால்
 வாளப்பா காகமென்ற ரூபமாகி
 வடவரையிற் கூடுகட்டி யிருந்தேன்பாரே. (48)

பாரடா விப்படியே யுதங்கள்தோறும்
 பார்தனில்நா னறிந்ததெத் தனையோகோடி
 ஆரடா வெனைப்போலே அறிவாருண்டோ
 ஆதியென்ற சித்தருக்கு மாதியானேன்
 வீரடா விமலரிடஞ் செல்லும்போது
 வெற்றியுட னெனையெடுத்து முத்தமிட்டார்
 காரடா கயிலையின்மே லிருக்கச்சொன்னார்
 காகமென்ற ரூபமா யிருந்தேன்பாரே. (49)

காகமென்ற ரூபமா யிருந்துகொண்டு
 காரணங்க ளனைத்தையும்நற் கருவைப்பார்த்து
 வேகமுடன் வெளியோடு நிலையைப்பார்த்து
 வெகுதூரஞ் சுத்தியின்னம் விபரங்கானேன்
 மோகமுடன் பறந்தமனம் அணுவதாக்கி
 மூர்க்கமுடன் பரவெளியை வெளியதாக்கி
 நாகரிக மாகவுந்தா னண்டமேவி
 நடுவணையா முச்சிநடு மத்திதானே. (50)

மத்தியதி லானதிலே முளைத்தலிங்கம்
 மகாமேரு முச்சியிலே வளர்ந்தலிங்கம்
 சத்தியுட னாவிடையு மானலிங்கம்
 சஞ்சாரச் சமாதியிலே நிறைந்தலிங்கம்
 புத்தியாய் மனதொன்றாய்ப் புகழ்ந்தலிங்கம்
 பூருவந் தன்னிலேதான் முளைத்தலிங்கம்
 எத்திசையும் புகழ்ந்திடவே வந்தலிங்கம்
 ஏகபர மானதொரு லிங்கந்தானே. (51)

தானென்ற சிறுவீட்டுக் குள்ளேசென்று
 தலைமாறிப் போரதொரு வாசியைத்தான்
 கோனென்ற பிரமத்தி லடக்கமாகும்
 குறித்திடுவாய் மனதடங்குங் கூர்ந்துபாரு
 வானென்று பொழியுமடா பானம்பானம்
 மைந்தனே உண்டிடவே பசிதான்தீரும்
 தேனென்ற சட்டைகளுங் கழன்றுபோகும்
 தேவனுக்குந் தேவனா யிருக்கலாமே. (52)

இருக்கலா மெந்தெந்த யுகங்களுக்கும்
 யேகாந்த மானதொரு பிரமந்தன்னிற்
 பெருக்கவே மனதடங்கி மௌனம்பெத்து
 பேராசை யாகவுந்தான் பிரமந்தன்னிற்
 குருக்களைப்போ லரசனைப்போல் வலாரியைப்போற்
 குணமான மூவரைப்போற் சீவனைப்போல்
 திருக்கெடுத்து வெந்தெந்த வவதாரங்கள்
 செய்திடலாம் நிலையறிந்த பெரியோர்தானே. (53)

தானவனே யென்குருவே புகண்டநாதா
 தாரணியி லுயிர்களுட னண்டமெல்லாம்
 தோணவே மும்மூர்த்தி தோற்றுமென்றிற்
 துடியான பிரமத்தி லடங்குமென்றிற்
 கோனவனே பினனுந்தா னண்டமெல்லாம்
 குறிப்புடனே படைக்கும்வகை குறிப்புச்சொன்னீர்
 தானவனே மதுவுண்கச் சொன்னீரையா
 தலந்தனிலே வாசியது சாற்றுவீரே. (54)

சாற்றுகிறே னென்மகனே வாசிநாதா
 சத்தியமா யண்டமதிற் செல்லும்போது
 போற்றுகிற வக்கினியும் பிரவேசித்துப்
 புலன்களைந்துஞ் சேர்ந்ததினாற் போதமாகும்
 மாற்றிலையு மதிகமடா வுன்றன்தேகம்
 மைந்தனே யபுரூப மாகுமப்பா
 வாற்றியே நிழல்சாயை யற்றுப்போகும்
 வலுத்ததடா காயசித்தி யாச்சுபாரே. (55)

ஆச்சென்ற வருபமய மானபோது

அஷ்டமா சித்திவகை யெட்டுமாரும்

மூச்சொன்றி லடங்கிப்போம் பிரமத்தூடே

முன்னணியும் பின்னணியு மொன்றாய்ப்போகும்

காச்சென்று காச்சிவிடு மௌனங்கண்டு

கலைமாறி நின்றிடமே கனகபீடம்

நீச்சொன்று மில்லையடா வுன்னைக்கண்டால்

நிலைத்துதடா சமாதியென்ற மார்க்கந்தானே. (56)

மார்க்கமுடன் தவகநிலை யறியாமற்றான்

மனந்தளர்ந்து திரிவார்கள் லோகத்தோர்கள்

ஏர்க்கமுடன முப்பதுக்குள் மௌனங்கண்டு

இளவயதா யிருப்பார்கள் பெரியோர்மைந்தா

காக்கவே சற்குருவின் பாதங்கண்டு

கருணையுட னவர்பதத்தை வணங்கிப்போற்றி

தீர்க்கமுடன் பிரமத்தில் மனந்தான்செல்லச்

சீவனுக்குஞ் சீவனா யிருக்கலாமே. (57)

இருக்கலாஞ் செடிபூடு கற்பமில்லை

ஏகாந்த மானதொரு பிரமந்தன்னில்

உருக்கியே மனதடங்கிப் பார்க்கும்போது

உத்தமனே கர்ப்பத்துக் குறுதியாச்சு

மருக்கியே திரியாமல் மதம்பேசாமல்

வண்டரோ டிணங்கியடா மருவிடாமல்

குருக்கியே கோளரிடஞ் சேர்ந்திடாமற்

குருபாதங் கண்டுமிகப் பணிந்துபாரே. (58)

பாரென்று சொன்னமெய்ஞ் ஞானமூர்த்தி

பரத்தினுட வடிமுடியும் பகர்ந்துசொல்லும்

சீரென்று சொற்பனங்கள் பேதமாகத்

திடப்படவே காணுமிடந் தீர்க்கஞ்சொல்லும்

காரென்று மனம்பிறந்த இடந்தான்சொல்லும்

கதிர்மதியுஞ் சுத்திவரு மார்க்கஞ்சொல்லும்

ஊரென்றும் பிறந்தவிடந் தலந்தான்சொல்லும்

உத்தமனே யிறந்தவகை யியம்புவாயே. (59)

வாயாலே சொல்லுகிறேன் மகனேகேளு
 மகத்தான பிரமத்தின் பாதந்தன்னில்
 ஓயாமல் முன்சொன்ன நரம்புபின்னி
 உத்தமனே ரவிமதியுஞ் சுத்தியாடும்
 மாயமடா வாசியுந்தான் நடுவேநின்று
 மார்க்கமுடன் சுழுத்தியுள்ளே மனந்தான்சென்றால்
 காயான சுழுத்தியென் நிதற்குப்பேரு
 கண்டுபார் கண்கொள்ளாப் போதந்தானே. (60)

தானென்ற பலரூப மதிகங்காணும்
 தன்னுடைய தேவதைபோற் பின்னுங்காட்டும்
 ஊனென்ற பெண்ணைப்போ லுண்ணைக்கட்டி
 யுத்தமனே சையோகஞ் செய்தாற்போலே
 தேனென்று மயக்கிவைக்குஞ் சுழுத்தியாலே
 தித்திப்புப் போலேயும் ருசினைகாட்டும்
 கோனென்ற குருவருளைப் பணிந்துகொண்டு
 குறிப்பறிந்து பூரணத்தின் நிலையைப்பாரே. (61)

நிலையாத சுழுத்திரமே சுழுத்தியாச்சு
 நின்றிலங்கும் வாசியைத்தான் வெளியிற்சேரு
 தலையாமக் கினியைவப் படியேசேரு
 சுத்தியமாய் ரவிமதியைக் கூடச்சேர்த்து
 மலையாம லேகபரா பரனையென்று
 மனதடங்கி யண்டவுச்சி தன்னைப்பார்க்க
 அலையாது மனந்தானும் பரத்திற்சென்று
 ஆகாச வீதிவெளி யாட்டும்பாரே. (62)

ஆட்டுமடா ஆசையற்று ரோசமற்று
 அன்னைசுற்றந் தனைமறந்து அகண்டமேவும்
 பூட்டுமடா நவத்துவா ரங்கள்தன்னைப்
 பொறிகளைந்துஞ் சேருமடா புனிதமாகக்
 காட்டிலென்ன நாட்டிலென்ன மௌனங்கண்டாற்
 சாமதேனுங் கற்பகமு முனக்கேசித்தி
 வீட்டிலையுந் தீபம்வைத்தாற் பிரகாசிக்கும்
 வெளியேறி னாற்றீபம் விழலாய்ப் போமே. (63)

போகமடா புத்திசித்த மொன்றதாக்கிப்
 புகண்டரென்று பேரெடுத்துப் புவனந்தன்னில்
 ஆகமடா வடகாளி மைந்தனென்றும்
 அருமையாங் கன்னியுட புதல்வனென்றும்
 நாகுமடா வைந்துபேர் தன்னிலேதான்
 நாட்டமுடன் முன்பிறந்தேன் நான்நான்மைந்தா
 வாகுமடா சாண்முழத்திற் காட்சிபார்க்க
 வஸ்துவந்தான் யீஸ்பரனா ரென்றார்பாரே. (64)

பாரப்பா யென்குலந்தான் சொல்லக்கேளு
 பார்தனிலே பரமனுட விந்துவாமே
 ஆரப்பா பிறந்துவிட்டோ மைந்துபேரு
 ஆகாச வண்டமதை யடுத்தேசென்றேன்
 நேரப்பா வெகுகோடி காலம்வாழ்ந்தேன்
 நிஷ்டையிலே மனந்தளரா திருந்துகொண்டேன்
 வீரப்பா பேசுவர்கள் லோகத்தோர்கள்
 விட்டவிடந் தொட்டவிடம் விரும்பிக்கானே. (65)

காணப்பா சாதிகுல மெங்கட்கில்லை
 கருத்துடனே யென்குலஞ்சுக் கிலமேயாகும்
 தோணப்பா தோணாமற் சாதிபேதஞ்
 சொல்லுவான் புத்திகெட்டு முருண்டுபோவான்
 வீணப்பா பிர்மத்தி லாதிகாலம்
 வீரமுடன் பிறந்துதடா வுயிர்களெல்லாம்
 காணப்பா அப்படியே யுதித்தேன்முன்னே
 நன்றாக வுதித்தவிடம் நாடினேனே. (66)

நாடியே வுதித்தவிட மறியாத்தோடம்
 நடுவாக வந்தவிட மறியாத்தோடம்
 கூடியே பிறந்தவிடங் காணாத்தோடம்
 குருபூணை நிந்தனைகள் செய்ததோடம்
 வாடியே வஸ்தோடே சேராத்தோடம்
 வம்பரோ டிணங்கியே திரிந்ததோடம்
 கூடியே வுறவற்று யிருந்ததோடம்
 கும்பிடுங்கற் சிப்பியையும் அறியான்பாவி. (67)

அறியாத பாவிகட்கு ஞானமேது

ஆறுமுகன் சொன்னதொரு நூலைப்பாரு

பரிபாஷை யாகவுந்தான் சொல்லவில்லை

பராக்கிரமர் தன்னுடைய நூலும்பாரு

விரிவாகச் சித்தர்சொன்ன நூல்களெல்லாம்

வீணாக மறைப்பாகச் சொன்னாரையா

குறியான அண்டமதை யொளித்தேவிட்டார்

கூறினார் வெவ்வேறாய்க் குற்றந்தானே.

(68)

குத்தமது வையாம லண்டத்தேகிக்

கூறாத மந்திரங்கள் குறியைப்பார்த்துச்

சித்தம்வைத்து அந்திசந்தி யுச்சிக்காலம்

தேவனுக்குப் பூசைசெய்து தெளிவுபெற்றுக்

குத்தமது வையாமற் றனதன்பாலே

குருபரனை நோக்கியடா தவமேசெய்து

பத்தாசை வைத்துமிகப் பார்க்கும்போது

பராபரையுங் கைவசமா யாகுவாளே.

(69)

ஆகுமே அந்திசந்தி யுச்சியென்றால்

அப்பனே ரவிமதியுஞ் சுடர்மூன்றாகும்

ஏகுவாய் மூன்றுமொன்றாய்ப் பின்னலாகி

யிருந்திடவே பிரமத்தின் நிலையதாகும்

போகுமே நீசெய்த கர்மமெல்லாம்

புவனதிரி சூலியுட கிருபையாலே

வாகுமே வழியோடே நடந்தாயானால்

வாணியுந்தன் நாவில்நடஞ் செய்வாள்பாரே.

(70)

பாரப்பா வாணியுந்தா னிருந்தவீடு

பாலகனே சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க்கேளு

ஆரடா அண்ணாக்கின் கொடியினூடே

அண்டத்தைப் பத்தியடா விழுதுபோல

நேரடா நரம்பதுதான் பொருந்திநிற்கும்

நிலையான வக்கினியின் மத்திதன்னில்

வீரடா அதுவழியே அருள்தான்பாய்ந்து

விண்ணுலகி லென்றமிழைச் சொல்லுவாளே.

(71)

சொல்லுவா ளனந்தமறை வேதமெல்லாம்
 சுருதியடா முடிந்தெழுந்த பிரமத்தாலே
 வெல்லுவாள் தனையறிந்த பெரியோரெல்லாம்
 வீராண்மை பேசார்கள் மௌனமாக
 அல்லுபக லற்றதொரு பிரமந்தன்னை
 யாரறிவா ருலகத்தி லறியமாட்டார்
 சொல்லடங்கு மிடந்தனையுங் கண்டுபோற்றிச்
 குத்திரமாய்க் கல்லுப்பு வாங்குவாங்கே. (72)

வாங்கியே அண்டத்தில் மூளைசேர்த்து
 வளமாக வுப்பிலையும் பிசறிமைந்தா
 தாங்கியே திருகுகள்ளிக் குள்ளேவைத்துத்
 தமர்வாயைத் தான்முடிச் சாபந்தீர்த்து
 ஓங்கியே திங்களுந்தான் மூன்றுசென்றால்
 உத்தமனே கள்ளியைத்தான் றரித்துக்கொண்டு
 சாங்கமினிச் செய்யாமற் சீலைமண்ணுஞ்
 சத்தியமாய்ச் செய்தபின்பு உலர்த்திப்பாரே. (73)

பாரப்பா வுலர்ந்தபின்பு யெடுத்துமைந்தா
 பத்தியுடன் கெஜபுடத்திற் போட்டுப்பாரு
 ஆரப்பா ஆரவைத்து யெடுக்கும்போது
 அருணனிற மாயிருக்குஞ் செந்தூரந்தான்
 நேரப்பா அணுப்போலே சரக்குக்கெல்லாம்
 நிட்சயமாய்ப் பூசியுந்தான் புடத்திற்போடு
 வீரப்பா நீறுமடா நவலோகந்தான்
 வேதையென்ற வித்தையது கைக்குள்ளாச்சே. (74)

ஆச்சப்பா வுடம்பிலுள்ள வியாதியெல்லாம்
 அணுப்போலே வுண்டிடவே பறந்துபோகும்
 வாச்சப்பா தேகசித்தி யதிகமாச்சு
 வஸ்துவுடன் கூடியுந்தான் வாழலாச்சு
 மூச்சப்பா தலையிண்டங் கொடியுமாவும்
 முக்கியமாய் வாங்கியதைத் தயிலம்வாங்கு
 ஏச்சப்பா திரியாதே சூடன்சேர்த்து
 இன்பமுடன் வஸ்துவையும் பூசைசெய்யே. (75)

பூசையடா செய்தபின்பு பதனம்பண்ணு
 புத்திரனே பேய்ப்பீர்க்கின் தயிலம்வாங்கு
 ஆசைபுல்லா மணக்கதுவு மதுபோல்வாங்கி
 அப்பனே கேசரியின் நெய்யுஞ்சேர்த்து
 ஓசையுடன் தேவாங்குப் பித்துஞ்சேர்த்து
 உத்தமனே தலையிண்டத் தயிலஞ்சேர்த்து
 பாசையடா பேசாம லரைத்துமைந்தா
 பாலகனே சவாதோடு புனுகுஞ்சேரே. (76)

சேரடா அணுப்போலே புருவத்திட்டு
 தீர்க்கமுடன் நீதானுஞ் செல்லும்போது
 ஆரடா வுனைத்தானும் யார்தான்காண்பார்
 அண்டமெனும் பிரமத்தி னருளினாலே
 நேரடா திகைப்பூடு கொண்டுவந்து
 நிட்சயமாய் முன்சொன்ன தயிலம்விட்டு
 வீரடா அரைத்தபின்பு புருவத்திட்டால்
 வேசையர்கள் வெகுபேர்கள் மயங்குவாரே. (77)

வாரான தில்லைப்பால் கருந்துளசி
 வெளவாலின் பித்துகரு மந்திப்பித்தும்
 சீராக முன்மகினை கருவைவிட்டுத்
 திடமாக வறைத்திடுவாய் சாமமொன்று
 நேராக அறைத்ததையு மெடுத்துமைந்தா
 நிட்சயமாய்ப் புருவத்தி லிட்டுப்பார்க்க
 வீராகப் பாதாளம் பிளந்தேயோடும்
 வேதாந்த விசாரணையை விரும்பிப்பாரே. (78)

பாரடா பரப்பிரமத் தூடேசென்று
 பரிதிமதி யக்கினியும் மூன்றுமொன்றாய்
 நேரடா ஆதியுந்தா னெதிரிதன்னை
 நிட்சயமாய்ப் பார்த்திடவே நீறிப்போவான்
 கூரடா கோடானு கோடிசித்து
 குறித்திடவே யாடுமடா பிரமத்தாலே
 வீரடா யிந்நூலைக் கொடுத்திடாதே
 வெத்தியுட னெண்பதுமே விளங்கமுற்றே. (79)

புகண்டமகாரிஷி மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80. 219

ஹரிஓம்நீ சொல்லையிலே தொட்டுக்காட்டு
 ஆமடா காட்டையிலே தெரியாவிட்டால்
 குரியாகக் கூட்டிப்போய்க் கையைக்கொண்டு
 குறிப்பாகத் தீர்த்தத்தாற் குணமாய்ச்சொல்லு
 அரிஓம்தா னப்படியே தெரியாவிட்டால்
 அப்பனே யினிமேற்றான் சொல்லக்கேளு
 விரிவான நானேற்றி யம்பைப்பூட்டி
 விதமாக வவன்பார்க்க வெய்துகாட்டே. (80)

புகண்டர் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம் 80.

முற்றிற்று

மதுரை சிவஞானதீபச்சபை காரியதரிசி ம.அழகர்சாமி பிள்ளை
 அவர்களிடமிருந்து வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின் படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

— — — — —

உ

குருவே துணை

புகண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான காவியம் 33.

கணபதியே அடியாகி யகிலமாகிக்
 காரணத்தின் குருவாகிக் காட்சியாகிக்
 குணபதியே கொங்கைமின்னாள் வெள்ளைஞானக்
 குருநிலையா யருள்விளங்குங் கொம்பேஞானக்
 கனவிலேயும் நினைவிலேயும் ஒளியாய்நின்ற
 காரணத்தின் வடிவாகிக் கருத்துள்ளாகிப்
 பணியரவம் பூண்டசிவ வாசிநேர்மை
 பாடுகிறேன் காவியந்தா னெண்ணிப்பாரே.

நூல்

எண்ணியெண்ணிக் காவியத்தை யெடுத்துப்பாரு
 எந்நேரங் காமசிந்தை யிதுவேநோக்கும்
 பண்ணிபண்ணி பலகுட்டி போட்டாலென்ன
 பதியானைக் குட்டியொரு குட்டியாமோ
 சண்ணிசண்ணி யிந்நூலை நன்றாய்ப்பாரு
 சக்கரமு மக்கரமும் கூணத்திற்றோன்றும்
 தண்ணிதண்ணி யென்றலைந்தாற் றாகம்போமோ
 சாஸ்திரத்தி லேபுகட்டித் தள்ளியேறே. (1)

புகட்டினாற் தசதீட்சை மகிமைதன்னைப்
 பூரணப்பா லெனக்களித்து அகண்டந்தோறும்
 சகட்டினாள் சகலசித்து மாடச்சொன்னாள்
 சந்திரபுஷ் கரணிதனில் தானஞ்சொன்னால்
 பகட்டினா ளுலகமெல்லாம் முக்கோணத்திற்
 பரஞான சிவபோதம் பண்பாய்ச்சொன்னாள்
 அகட்டினா ளைவர்களை யீன்றாளம்மன்
 அந்தருமை சொல்லவினி யடிதான்கேளே. (2)

கேளப்பா யீசனொரு காலந்தன்னிற்
 கிருபையுடன் சபைகூடி யிருக்கும்போது
 வாளப்பா மாலயன்றன் முகத்தைநோக்கி
 வந்தவா றெவ்வகையோ சென்றதேதோ
 கோளப்பா ஜெயகால லயம்தானெங்கே
 குருநமசி வாயமெங்கே நீங்களெங்கே
 ஆளப்பா ஐவர்களு மொடுக்கமெங்கே
 அறிந்தெனக்கு யின்னவகை யுரைசெய்வீரே. (3)

இன்னவகை யீசரவர் கேட்கும்போது
 எல்லோரும் வாய்மூடி யிருந்தாரப்போ
 சொன்னவகை தனையறிந்து மார்க்கண்டேயன்
 சொல்லுவான் குழந்தையவன் கலகலென்ன
 அன்னைதனை முகம்பார்த்து மாலைநோக்கி
 அரிகரி யீசர்மொழிக் குரைநீர்சொல்வீர்
 பின்னைவகை யாருரைப்பார் மாயைமூர்த்தி
 பேசாம லிருந்துவிட்டா லொழிவாரெங்கே. (4)

எங்கேயென்று மார்க்கண்ட னெடுத்துச்சொல்ல
 என்னசொல்வா ரேகவெளிச் சிவனைநோக்கி
 கங்கைதனைப் பூண்டோனே கடவுளோனே
 காரணமே பூரணமே கண்ணேமின்னே
 சங்கையினி யேதறிவேன் மகுடச்சோதி
 சந்திரனைப் பூண்டிருந்து தவம்பெற்றோனே
 மங்கையிடப் பாகம்வைத்த மகுடத்தோனே
 மகாமுனிகள் ரிஷிகள்சித்தர் அறிவார்கானே. (5)

அறிவார்கள் ரிஷிகள்சித்தர் முனிவோரையா
 அரகரா அதுக்குங்கோ ளாரென்றாக்கால்
 பொறியாகப் புகண்டமுனி சொல்வாரையா
 போயழைக்கக் கோளாறு வசிஷ்டராகும்
 நெறியாக இவ்வகைநா னறிவேனையா
 நிலைத்தமொழி புகண்டரல்லால் மற்றோர்சொல்லார்
 புரிவாரு மிவ்வளவென் றுரைத்தார்மாயன்
 பொருளாளுனக் கடவுளப்போ மகிழ்ச்சிபூண்டார்.(6)

புகண்டமகாரிஷி ஞான காவியம் 33.

மகிழ்ச்சியுடன் மார்க்கண்டா வாராய்கண்ணே
 வரலாறு நீயெனமா யறிவாய்சொல்லாய்
 சுகட்சியுடன் கருதிப்பார் யுகங்கள்தோறும்
 சூட்சமிந்த மாலோன்றன் வயிற்றிற்சேர்வேன்
 அகட்சியுடன் ஆலிலைமே லிருப்பாரையா
 அப்போது இவரிடத்தி லெல்லாஞாயம்
 இகழ்ச்சியுட னிவற்குப்பின் னெவரோகாணேன்
 இவ்வார்த்தை நானறிவே னவரைக்கேளீர். (7)

கேளுமென்றான் மார்க்கண்டன் சிவன்தானப்போ
 கிருபையுட னிவ்வளவு மறிவாயோடா
 ஆளுகின்ற யீசனுநா மறியோமிந்த
 அருமைதனை நீயறிந்தா யருமைப்பிள்ளாய்
 காளகண்டர் மாயோனைச் சொல்வீரென்றார்
 கருவேது நீயறிந்த வாறுமேது
 பாளுகின்ற முப்பாழுந் தாண்டிநின்ற
 பரஞான சின்மயமின் பகர்ந்திடரே. (8)

பரமான பரமகயி லாசவாசா
 பார்த்திருப்போ மாலிலைமேற் பள்ளியாகி
 தரமான புகண்டமுனி யந்தவேளை
 சக்கரத்தைப் பிரளொட்டார் தவத்தினாலே
 துரமாக யெவ்வாறோ திரும்பப்போவார்
 சூட்சமதை நாமறிவோம் பின்னேதோதான்
 வரமான வரமளித்த ஞானவாழ்வே
 வசிஷ்டர்போ யழைத்துவரத் தகுமென்றாரே. (9)

தகுமென்ற வார்த்தைதனை யறிந்துயீசர்
 தவமான வசிஷ்டரேநீர் புகண்டர்ஜாகை
 அகமகிழ வங்கேகி யவற்குரைத்து
 அவரையிங்கு சபைக்கழைத்து வருவாயென்ன
 ஜெகமான ஜெகமுமுது மாண்டஜோதி
 திருவடிக்கே நமஸ்கரித்துத் திரும்பினார்பின்
 உகமானந் தனையறிந்தும் அரனார்சொன்ன
 உளவுகண்டார் புகண்டரெனுங் காகந்தானே. (10)

காகமென்ற வேஷமதாய் விருட்சமீதிற்
 காத்திருந்தார் வசிஷ்டர்வரக் கண்டார்நாதன்
 ஏகமதா யொட்டான வசிஷ்டரேநீர்
 எங்குவந்தீர் வாருமென்று இடமுமீயத்
 தாகமுடன் யீசனும்மை யழைக்கச்சொன்னார்
 சங்கதியைத் தங்களிடஞ் சாற்றவந்தேன்
 பாசமுடன் எட்டான விபரந்தன்னைப்
 பத்துமீயஞ் ஞானபொரு ளருள்பெற்றாரே. (11)

பெற்றோரே யென்றுரைத்தீர் வசிஷ்டரேநீர்
 பிறந்திறந்து எட்டாங்காற் பிறந்துவந்தீர்
 சத்தான சத்துகளு மடங்குங்காலம்
 சக்கரமுந் திரும்பிவிட்டாற் சமையம்வேறாம்
 சித்தான பஞ்சவர்க ளொடுங்கும்போது
 சேரவே ரிஷிமுனிவர் சித்தரோடு
 முத்தாகப் பஞ்செழுத்தி லொடுக்கமாவார்
 முத்துமணிக் கொடியின்றாள் முளைத்திட்டரே. (12)

முளைத்திட்ட ரித்தோடே யெட்டுவிசைவந்தீர்
 முறையிட்ட ரிவ்வண்ணம் பெருமைபெற்றீர்
 களைத்திட்டுப் போகாதீர் சொல்லக்கேளும்
 கண்டமதில் விஷம்பூண்டார்க் கலுவலென்ன
 களைத்திட்டுப் போனாக்கால் மறந்துபோவார்
 கிளர்நான்கு யுகந்தோறு மிந்தச்செய்கை
 பிழைத்திட்டுப் போவமென்றா லங்கேபோவோம்
 பேய்பிடித்தோர் வார்த்தைசொல நீர்வந்தீரே. (13)

வந்தீரே வசிஷ்டரேநீ ரின்னங்குற
 வளமைதான் சொல்லிந்தேன் வேஷம்நீங்கி
 இந்தமா மரக்கொம்பி லிருந்தேனிப்போ
 இதுவேளை யெவ்வளவோ ஜனமோகாணும்
 அந்தமோ ஆதியோ யிரண்டுங்காணா
 ரவர்களெல்லாம் ரிஷியோகி சித்தரானார்
 சந்தேக முமக்குரைக்கப் போகாதையா
 சாமிக்கே சொல்லுமையா யிதோவந்தேனே. (14)

புகண்டமகாரிஷி ஞான காவியம் 33.

வந்தேனே யென்றுரைத்த வாறுகொண்டு
 வசிஷ்டருமே வாயுலர்ந்து காலும்பின்னி
 இந்தேனே முனிநாதா சரணங்காரும்
 எழுந்துசிவன் சபைநாடி முனிவர்வந்தார்
 மைந்தனையே யீன்றருளுங் கடவுள்நாதா
 மாமுனிவன் வாயெடுக்கப் புகண்டர்சொல்வார்
 சிந்தனைசெய் யீஸ்பரனே வந்தேனையா
 சிவசிவா யின்னதென்று செப்பிடரே. (15)

செப்புமென்ற புகண்டமுனி முகத்தைநோக்கிச்
 சிவனமகிழ்ந்து யேதுமொழி செப்புவார்கேள்
 கொப்புமென்ற யுகமாறிப் பிறளுங்காலம்
 குருமசி வாயமெங்கே பரந்தானெங்கே
 அப்புமென்ற பஞ்சகணத் தேவரெங்கே
 அயன்மாலும் சிவன்மூல ரடக்கமெங்கே
 ஒப்புமிந்த யுகமாறிப் பிறந்ததெங்கே
 ஓகோகோ முனிநாதா வுரைசெய்வீரே. (16)

உரையென்றீ ருன்றனுக்குப் புத்திபோச்சு
 உம்மோடே சேர்ந்தவர்க்கும் மதிகள்போச்சு
 பரையென்றால் பரைநாடி நிலைக்கமாட்டர்
 பரமசிவன் தானமென்றும் பேரும்பெற்றீர்
 இரையென்றால் வாய்திறந்த பட்சிபோலே
 எல்லோரு மப்படிக்கே இறந்திட்டார்கள்
 நிரையென்ற வார்த்தைதனைச் சொன்னேனானால்
 நிசங்கொள்ளா தந்தரங்கம் நிசங்கொள்ளாதே. (17)

கொள்ளாமற் போவதுண்டோ மவுனயோகி
 கோடியிலே உனைப்போலே ரிஷியோகானேன்
 உள்ளாக ரிஷியொருவ ரில்லாவிட்டால்
 யுகவார்த்தை யாருரைப்பார் யானுங்கானேன்
 விள்ளாமற் றீராது முனிவரேகேள்
 மெய்ஞ்ஞானப் பரம்புகுந்த அருள்மெய்ஞ்ஞானி
 தள்ளாமற் சபையிலுள்ளோ ரெல்லோர்கேட்கச்
 சாற்றிடர் முனிநாதா சாற்றிடரே. (18)

சாற்றிகிறே னுள்ளபடி யுகங்கள்தோறும்
 தமக்குவந்து சொல்லுவதே தவமாய்ப்போச்சு
 மாற்றுகிறேன் கூடினத்தின்முன் னுரைத்துப்போனேன்
 வாதாட்ட மெனக்காச்சு இனியென்சொல்வேன்
 சேற்றிலே நாட்டியதோர் கம்பம்போலத்
 திரும்பினது போலாச்சு யுகங்கள்தோறும்
 ஆற்றுகிறே னந்தமது ஆகும்போது
 அரகரா அந்நேரம் நடக்கைகளே. (19)

கேளப்பா நடந்தகதை சிவமேயுண்மை
 கெடியாகச் சக்கரங்கள் திரும்பும்போது
 பாளப்பா தசநாதம் மவுனம்பாயும்
 பரமான மவுனமது பரத்திற்சாடும்
 ஏளப்பா அடுக்குகளும் இடிந்துவீழும்
 இருந்தசதா சிவமோடி மணியில்மீளும்
 ஊளப்பா யிதுகோளு மெவருஞ்சொல்வார்
 ஓகோகோ அண்டமெல்லாங் கவிழ்ந்துபோமே. (20)

கவிழ்ந்துபோ மப்போது அடியேனங்கே
 கருத்துவைத்துத் தியானமொரு தியானமுண்டு
 தவிழ்ந்துபோங் காலமப்போ நிறுத்துவேன்யான்
 சமையமதி லக்கினிபோல் ஸ்தம்பங்காணுஞ்
 சிவந்தவர்ணம் நீலவுரு சுடர்விட்டேகும்
 சிவசிவா அக்கினிபோற் கொழுந்துவீசும்
 நவந்துஅதி னருகேதான் சென்றுநிற்பேன்
 நகாரமுத லஞ்செழுத்து வரக்காண்பேனே. (21)

காண்பேனே நகாரமது மகாரம்புக்கும்
 கருத்தான மகாரமது சிகாரம்புக்கும்
 தேண்பேனே சிகாரமது வாகாரம்புக்கும்
 சிவசிவா வகாரமது பகாரம்புக்கும்
 கோண்பேனே யகாரமது சுடரிற்புக்குங்
 குருவான சுடரோடி மணியிற்புக்கும்
 நாண்பான மணியோடி பரத்திற்புக்கும்
 நற்பரந்தான் சிவம்புக்குஞ் சிவத்தைக்கேளே. (22)

புகண்டமகாரிஷி ஞான காவியம் 33.

கேளப்பா சிவமோடி அண்டம்பாயும்
 கிருபையா யண்டமது திரும்பிப்பாயும்
 கோளப்பா அண்டமது கம்பத்தூரண்தான்
 குருவான தசதிட்சை யொன்றுமாச்சு
 மீளப்பர் ஸ்தம்பம்து விளங்குஞ்செய்கை
 மேலுமில்லை கீழுமில்லை யானுங்கானேன்
 ஆளப்பா நரைத்தமர் டேறுவோனே
 அண்ணளவோ யிண்ணளவோ அறிந்திலேனே. (23)

அறிந்திலே னென்றுரைத்த புகண்டமூர்த்தி
 அரகரா உன்போலே முனியார்கானேன்
 தெரிந்திலே னென்றுரைத்தால் மனங்கேளாது
 சிவனயந்து கேட்கவும்நீ யொளிக்கவேண்டாம்
 பொருந்திலேன் பூருவத்தில் நடந்தசெய்கை
 பூரணத்தா லுள்ளபடி புகழ்ந்துசொல்லும்
 பரிந்திலேன் மிகுப்பரிந்து கேட்டேனையா
 பழமுனியே கிழமுனியே பயன்சொல்வீரே. (24)

பழமுனிவ னென்றுரைத்தீர் கடவுளாரே
 பருந்திபஸ் தம்பத்தைப் பலுக்கக்கேளும்
 குழவுடனே ஸ்தம்பத்தில் யானும்போவேன்
 கோகோகோ சக்கரமும் பிரண்டுபோகும்
 தழும்பணியச் சாகரங்க ளெங்குந்தானாய்ச்
 சத்தசா கரம்பிரண்டு யெங்கும்பாழாய்
 அழகுடைய மாதொருத்தி ஸ்தம்பத்துள்ளாய்
 அரகரா கண்ணாடி லீலைதானே. (25)

லீலைபோல் காணுமுகம் போலேகாணும்
 நிலைபார்த்தால் புருடரைப்போற் றிருப்பிக்காணும்
 ஆலைபோற் சுழன்றாடுங் கம்பத்துள்ளே
 அரகரா சக்கரங்க ளாறுங்காணும்
 வாலைபோற் காணுமையா பின்னேபார்த்தால்
 மகத்தான அண்டமது கோர்வைகாணுஞ்
 சோலையா யண்டமதிற் சிவம்தான்வீசும்
 சிவத்திலே அரகரா பரமுங்கானே. (26)

பரத்திலே மணிபிறக்கும் மணியினுள்ளே
 பரம்நிற்குஞ் சுடர்வீசும் யிப்பாற்கேளு
 நிரத்திலே சடமதனில் யகாரங்காணும்
 நிக்ஷயமாம் யகாரமதில் வகாரங்காணும்
 வரத்திலே வகாரமதிற் சிகாரங்காணும்
 வரும்போலே சிகாரத்தில் மகாரங்காணும்
 நரத்திலே மகாரத்தில் நகாரங்காணும்
 நன்றாமப் பூமியப்போ பிறந்ததன்றே. (27)

பிறந்ததையா யிவ்வளவு மெங்கேயென்றால்
 பெண்ணொருத்தி தூணதிலே நின்றகோலம்
 சுறந்ததையா யிவ்வளவும் அந்தமாது
 குட்சமதே அல்லாது வேறொன்றில்லை
 சுறந்ததையா உலகமெல்லாங் காமப்பாலைக்
 காலடியிற் காக்கவைத்து சகலஜெந்தும்
 இருந்ததையா யிவ்வளவுஞ் செய்தமாது
 எங்கையென்றா லுன்னிடத்தி லிருந்தாள்கன்னி. (28)

இடப்பாக மிருந்தவளு மிவ்ளேமூலம்
 இருவருக்கும் நடுவான திவ்ளேமூலம்
 தொடக்காக நின்றவளு மிவ்ளேமூலம்
 குட்சமெல்லாங் கற்றுணர்ந்த திவ்ளேமூலம்
 அடக்காக அடக்கத்துக் கிவ்ளேமூலம்
 ஐவருக்குங் குருமூல மாதிரிமூலம்
 கடக்கேண்டிக் கொப்பதனில் நின்றமூலம்
 கன்னியவள் சிறுவாலை கன்னிதானே. (29)

கன்னியிவ ளென்றுரைத்தார் புகண்டமூர்த்தி
 கர்த்தனப்போ மனதுசற்றே கசங்கினார்பின்
 மண்ணுள்ள தேவர்களும் பிறப்பித்திந்த
 மார்க்கத்தி லிருப்பதுவோ மவுனம்பெண்ணே
 உன்னிதமா யுன்கருணை யெங்கேகாண்போம்
 ஓகோகோ ஐவருந்தான் வணங்கினார்கள்
 கொன்னியவள் வாக்குரைக்காள் சிவமேகன்னி
 கொலுமுகத்தில் நால்வரும்போய் வணங்கினாரே. (30)

புகண்டமகாரிஷி ஞான காவியம் 33.

வணங்கியவர் வாய்புதைத்து நின்றார்பின்னே
 மாதுகலி யாணியென வசனித்தார்கள்
 வணங்கினார் தேவரொடு முனிவர்தாமும்
 மற்றுமுள்ள தேவர்களும் நவபடாடும்
 வணங்கினா ரஷ்டகெஜந் திகிரியெட்டும்
 வாரிதியுஞ் சேடனுமா லயனும்முவர்
 வணங்கினார் மிகவணங்கித் தொழுதாரப்போ
 வாலையவள் மெய்ஞ்ஞானம் அருளீவாளே. (31)

அருளீவாள் கடிமணியை மாலைபூண்டாள்
 அரகரா சின்மயத்தின் நீறுபூசி
 பொருளீவா ளவரவர்க்கு ஏவல்சொல்லிப்
 பொன்றாத பல்வுயிர்க்கைக் கிடங்கள்வேறாய்த்
 தெருளீவாள் சிவயோகந் தெளிவதற்குச்
 செயலுறுதி யாகவல்லோ தெரியவேண்டித்
 திருளீவாள் தாயான சிறியவாலை
 சிவசிவா சூட்சம்பூ ரணமுமுற்றே. (32)

பூருவத்தில் நடந்தகதை இதுதானென்று
 புகன்றுவிட்டுப் புகண்டருந்தான் பதிக்குச்சென்றார்
 காரணத்தி லேவகுத்தே னிந்தஞானங்
 கம்பமணி வாலைகொலுக் கூட்டமப்பா
 நாரணத்தில் நின்றிலங்கும் மவுனவாலை
 நாட்டினாள் சிவராஜ யோகங்கேளு
 ஆரணத்தி பூரணத்தி யருள்மெய்ஞ்ஞானி
 ஆதிசத்தி வேதமுத்தி யருள்சொல்வாளே. (33)

புகண்டர் ஞான காவியம் 33.

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சோந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலிமகாரிஷி
 கோத்திரம் குருவழுப்பனார் மகன் வைகுண்ட மூப்பனாரிடமிருந்து
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

2

குருவே துணை

புகண்டமகாரிஷி திருவாய் மலர்ந்தருளிய

ஞானோபநிடதம் 32.

ஆதியெனை யீன்றகுரு பாதங்காப்பு
 அத்துவிதப் பிரணவத்தி னருளேகாப்பு
 நீதியா மாருட ஞானம்பெற்ற
 நிர்மலமாஞ் சித்தருட பாதங்காப்பு
 சோதியெனப் பாடிவைத்தேன் முப்பான்ரெண்டில்
 துரியாதீ தப்பொருளைத் துலக்கமாகத்
 தீதில்லாக் குணமுடைய பிள்ளையானாற்
 சீவேச வைக்கியமது தெரியுந்தானே. (1)

தானென்ற குருவினுப தேசத்தாலே
 தனுகரண வவித்தையெல்லாந் தவறுண்டேபோம்
 வானென்ற சவானுபவ ஞானமுண்டாம்
 மவுனாதி யோகத்தின் வாழ்க்கையெய்தும்
 நானென்ற பிரபஞ்ச வற்பத்திக்கு
 நாதாதீ தக்யானம் நன்றாயெய்தும்
 கோனென்ற கொங்கணவர் தனக்குச்சொன்ன
 குறிப்பான யோகமிதைக் கூர்ந்துபாரே. (2)

பாருநீ பிரமநிலை யார்தான்சொல்வார்
 பதமில்லை யாதெனினும் பவ்யமில்லை
 சேருமிந்தப் பிரமாணந் தானுணர்ந்து
 தெரிவிக்கப் படாதருளிற் சிவசொரூபம்
 ஊருகின்ற காலத்ர யங்களாலே
 உபாதிக்கப் பரதத்வ முற்பத்திக்கும்
 சாருமிந்த வுபாதான காரணத்தின்
 சம்பந்த மில்லாத சாட்சிதானே. (3)

புகண்டமகாரிஷி ஞானோபநிடதம் 32.

சாட்சிசத்தா யதீதகுணா தீதமாகிச்
 சட்குமனத் தாலறியத் தகாதுயாதும்
 சாட்சியதே யேதுசா தனமுந்தள்ளிச்
 சகலவிந்த்ரி யாமியதாய்ச் சர்வபூத
 சாட்சியினை யிவ்வளவவ் வளவாமென்று
 தனைக்குறித்து நிர்ணயிக்கத் தகாதுயோகம்
 சாட்சியதே ஞாதுர்ஞான ஞேயருபஞ்
 சத்தாதிபிர மாதிகளைத் தானேசொல்வாம். (4)

சொல்லுமெனக் கேட்டுகந்த மாணாக்காவுன்
 தூலகா ரணப்பிரமந் துரியாதீதம்
 அல்லுமல்ல பகலுமல்ல நிஷ்களங்கம்
 ஹம்சோகம் அசபாமந் திரத்தியானம்
 செல்லுமவ னேநானென் றபிமானிக்கும்
 சித்தவிர்த்தி நிரோதகமாம் யோகத்தாலே
 வெல்லறிஞர் பலபோக விர்த்தியோகி
 விவேகதியா னாதிகளே மேலாம்பிர்மம். (5)

பிர்மகரோத் ராதிஞானேந் திரியமைந்தும்
 பேசுகர்ம் வாக்காதியிந் திரியமைந்தும்
 கர்மமெனுஞ் சத்தாதி விடயமைந்தும்
 கரணாதி நான்குபிரா ணாதியைந்தும்
 வர்மமிவை யிருபத்தி னான்குங்கூடி
 வருந்தூல சரீரவிராட் டெனவேசொல்லும்
 தர்மவத்தை சாக்கிரபி மானிவிஸ்வன்
 தனக்குவமை யாங்கிரியா சத்திதானே. (6)

சத்தியுடன் ரசோகுணந்தான் நேத்ரத்தானம்
 தனிப்போக மிதனோடே சார்ந்தவான்மா
 ஹெற்றிபெறும் ஜீவாத்மா அகாரமாச்ச
 விவகார ஜீவனிதை விராட்டென்பார்களு
 வித்தையெனு மவித்தையிலே பிரதிவிம்பம்
 விசாலமிந்தத் தூலகூக்ம் விருத்தியாச்ச
 தத்தொமசி வாக்கியசோ தனையினாலே
 தான்கடந்து குட்சமத்திற் சார்ந்துகொள்ளே. (7)

கொள்ளடா ஞானேந்திரி யங்களைந்து
 கூடினது கர்மேந்திரி யங்களைந்து
 தள்ளடா பிராணாதி வாயுவைந்து
 சார்வான மனம்புத்தி தானிரண்டு
 விள்ளடா பதினெழு தத்துவங்கள்
 விர்த்தியெனுஞ் சூட்சுமமா மிரண்யகர்ப்பத்
 துள்ளவபி மானிசை தன்யனாகும்
 சொற்பனா வத்தையெனச் சொல்லுநூலே. (8)

நூலான சாத்மிகமா மகங்காரத்துள்
 நுழைந்தவிச்சா சத்தியல்லோ நுணுக்கமாச்சு
 காலான கண்டமெனுந் தானத்துள்ளே
 கலந்திருக்கும் போகமல்லோ யிச்சாபோகம்
 நாலான ஆன்மாவே அந்திரான்மா
 ஞாயமிந்தப் படியறிந்தா லுகாரமாச்சு
 தூலமெனுஞ் சூட்சுமத்தைக் கடந்துநின்று
 சொல்லுகிறேன் காரணத்தின் சுயம்புதானே. (9)

தானவ்யாக் கிருதமெனுஞ் சரீரத்துக்குத்
 தானமதே இருதயமா ஞானசத்தி
 வானமதே அகங்காரம் வித்தையாகில்
 வருஞ்சுழுத்தி யபிமானி பிராக்யனாகும்
 கோனிதற்கு ஆனந்த போகமாகுங்
 கூடுகின்ற ஆன்மாவே பரமான்மாவாம்
 கானிதற்கு பரமான்மா ஜீவனிந்தக்
 காரணமே மகாரமெனக் கண்டுகொள்ளே. (10)

கொள்ளுமந்தப் பொருள்தானே சத்துமல்ல
 கூறான வசத்துமல்ல கூர்மையல்ல
 உள்ளுநிரா மயமல்ல சர்வமயமல்ல
 உற்றுப்பார் மூன்றெழுத்தும் ஏகமாச்சு
 தள்ளுகின்ற பொருளல்ல தள்ளாதல்ல
 தானப்பிர மயிக்யஞ்சந் தானமுத்தி
 விள்ளுமிந்தப் படிதானே வேதபாடம்
 விசாரணையாற் சமாதியெய்ய விட்டுப்போமே. (11)

விட்டுப்போம் சமுசார வியாபாரங்கள்
 விடயசக இச்சைவைத்தால் விவேகம்போச்சு
 தொட்டுவிட லாகாது ஞானமார்க்கம்
 துரியநிலை நன்றாகத் தோன்றுமட்டும்
 எட்டுகின்ற பரியந்தம் சுருதிவாக்யத்
 தெண்ணமெனுந் தியானத்தா லெய்தும்முத்தி
 தட்டுகின்ற ஜீவத்வம் தனக்கில்லாமற்
 சமாதியுற்றால் நாமதுவே சாக்ஷாத்காரம். (12)

சாக்ஷாதி பிரமத்தால் பூர்வகர்மம்
 தத்வாதி வாசனைகள் தானேபோகும்
 குக்ஷாதி பிராந்தியெனும் மாயாசத்தி
 தொடராமற் சேர்வதுவே சொரூபஞானம்
 தீக்ஷையினாற் பிரமாண்டம் பிண்டாண்டங்கள்
 சிருஷ்டிமுதல் யாவற்றுந் தெரியும்நன்றாய்
 காட்சியென்ன ஏகவஸ்து வொன்றல்லாமற்
 காண்பதெல்லாம் வியர்த்தமெனக் கண்டுகொள்ளே.(13)

கண்டுபார் மூடமெனு மஞ்ஞானிக்குக்
 காணாது ஜீவான்மா பரமான்மாவும்
 தொண்டுபண்ணி குருமுகத்தில் விசேடமாகச்
 சுருதியெனும் வேதாந்த மப்பியாசித்து
 உண்டுமனு பவஞானங் கிர்த்யாகிர்த்யம்
 யோகிதனக் கேதேனுந் தேவையில்லை
 விண்டுசொல்வோம் நதிகடக்க வோடமல்லால்
 விஷயத்தாற் சாதனங்கள் வீணாமென்றே. (14)

வீணல்லோ சாதனப்பிர யோஜனங்கள்
 மெய்ஞ்ஞான அபரோட்சம் வந்தபோது
 வீணல்லோ வேதபா டத்தினிச்சை
 வியோமபரி பூரணத்தில் மேவிநின்றால்
 வீணல்லோ இருட்டறையிற் பொருளைக்காண
 விளக்கதனை மறந்தவன்கை விடுதல்போலும்
 வீணல்லோ தியானதா ரணைகளெல்லாம்
 மெய்ப்பிரகா சிக்கும்வரை வேணுந்தானே. (15)

வேணுமென்றா லெள்ளுக்கு ளெண்ணெய்போலும்
 வித்தினிடத் தடங்கிநின்ற விருட்சம்போலும்
 காணுகின்ற பூவிலுறை வாசம்போலும்
 கன்றாவின் பாலினுள்ள நெய்யைப்போலும்
 தோணுமயில் முட்டையின்மேல் வர்ணம்போலும்
 தூலமதிற் சூட்சமந்தான் துலங்கிநிற்கும்
 ஆணுவத்தாற் சாதனத்தை மறந்தாயானால்
 அபரோட்ச ஞானமுத்தி யரிதுதானே.

(16)

அரிதில்லை பிரமவியா கிருதஜீவ
 னயிக்யமெனுஞ் சந்த்யான மப்பாசித்துச்
 சுருதிகயிற் றால்மனமாம் யானைதன்னைச்
 சுருக்கிட்டுச் சிக்கெனவே துறையிற்கட்டிக்
 குருவுரைத்த சிரவணத்தின் படியேநின்றால்
 குதியாது பிரபஞ்ச கோட்டிற்றானும்
 திரிவதில்லை திரிந்தாலும் மதமீறாது
 ஜீவவை ராக்யமெனுந் திரமிதாமே.

(17)

திரமென்ன ஹம்சோகம் மந்த்ராதீதம்
 திருசியகூன் யாதிகளே தியானமாகும்
 சுரமென்ன சாக்ரசத்தா வவித்தைகூன்யம்
 சாதனையே சமாதியெனத் தானேபோகும்
 வரமென்ன விபரீத விர்த்திமார்க்கம்
 வாசனையே சாதனமாய் வகுத்துக்காட்டும்
 அரமென்ன இதையறிந்தால் யோகியாவான்
 அஞ்ஞான மவரிடத்தி லணுகாதென்னே.

(18)

என்னவே அஞ்ஞானி யுலகாசாரத்
 திச்சையினாற் றர்மார்த்த வியாபாரங்கள்
 முன்னமே செய்ததிற்பின் மரணமானால்
 மோட்சமதற் கனுபவத்தின் மொழிகேட்பீரால்
 வின்னமதா யாங்கார பஞ்சபூத
 விடயவுபா திகளாலே மேவிக்கொண்டு
 தன்னிமையா யிலிங்கசரீ ரத்தோடொத்துச்
 சதாநாலம் போக்குவரத் தாகுந்தானே.

(19)

புகண்டமகாரிஷி ஞானோபநிடதம் 32.

தானிந்தப் படியாகச் சீவரெல்லாம்
 சகசபிரா ரத்வவசத் தாகினார்கள்
 ஏனிந்தக் கூரபிமா னத்தினாலே
 இத்யாதி குணங்களெல்லாம் வியாபிக்கும்பார்
 வானிந்து போன்மெலிந்து வளர்ந்துபோகும்
 வர்த்திக்கு மஞ்ஞானம் மாற்றவேண்டி
 நானிந்தப் பிரமவுபா சனையைப்பற்றி
 நாட்டம்வைத்தோ மவித்தையெல்லாம் நாசமாச்சே. (20)

ஆச்சப்பா எத்தனையோ கோடிகாலம்
 அந்தந்தப் பிரளயத்துக் கதுவாய்நின்றேன்
 மூச்சப்பா வோடவில்லை பிரமாதீத
 முத்திபெற்றேன் பிரமாண்ட முடிவிற்கென்றேன்
 கூச்சப்பா வற்றபிர்ம சாக்ஷாத்காரம்
 குருபாத மாகியகோ சரமாய்நின்றேன்
 பேச்சப்பா சராசரங்க னுதிக்கும்போது
 பின்னுமந்தப் புகண்டனெனப் பேர்கொண்டேனே. (21)

பேர்கொண்டேன் சொரூபசித்தி யனேகம்பெற்றேன்
 பெரியோர்கள் தங்களுக்குப் பிரீதியானேன்
 மேர்கண்டே னாயிரத்தெட் டண்டங்கூட
 வீதியெல்லா மோர்நொடிக்குள் விரைந்துசென்றேன்
 தார்கண்டேன் பிருதிவியின் கூறுகண்டேன்
 சாத்திரவே தங்களவெகு சாபுங்கண்டேன்
 ஊர்கண்டேன் மூவர்பிறப் பேழுங்கண்டேன்
 ஓகோகோ விதுவெல்லாம் யோகத்தாட்டே. (22)

யோகத்தின் சாலம்ப நிராலம்பந்தான்
 உரைத்தாரே பெரியோர்க ளிரண்டாமென்று
 ஆகமத்தின் படியாலே சாலம்பந்தான்
 அநித்யமல்ல நித்தியமென் றறையலாகும்
 சோகத்தைப் போக்கிவிடும் நிராலம்பந்தான்
 சூன்யவபிப் பிராயமதே சொரூபமுத்தி
 மோகசித்த விருத்திகளைச் சுத்தம்பண்ணி
 மும்மூட்சு பிர்ம்மயிக்ய மோட்சமென்னே. (23)

மோட்சசாம்பி ராச்சியத்தில் மனஞ்செல்லாத
 மூடர்களுக் கபரோட்சம் மொழியலாகா
 குட்சமறிந் தாலவனுக் கனுசந்தானம்
 சொரூபலட்ச ணந்தெரியச் சொல்லலாகும்
 தாட்சியில்லை சாதனை சதுட்டியத்திற்
 சட்சேந்திரி யாநாதா தீதமாகும்
 மூச்சுலயப் படுவதல்லோ பிரமநிட்டை
 மூலவிந்து களாதீத மொழியலாமே.

(24)

மொழிவதிலே அகாரமெனும் பிரணவத்தின்
 மோனபிரா ணாதியதே நாதமாச்சு
 தெளியுமிந்த ஓங்காரத் தொனிவிடாமற்
 சிர்க்கனத் தேலயமாய்ச் சேர்க்கவேணும்
 ஒளிதானே நிராலம்பம் நிர்விசேடம்
 உத்கிருஷ்ட பரமபத வுபகாரஸ்தன்
 வெளியோடே வெளிசேர்ந்தால் வஸ்துவாச்சு
 விரோதசத் ராதியெலாம் விருத்தமாச்சே.

(25)

விருத்தமா மனாதியெனும் பிரார்த்வகர்மம்
 விஷயாதி பிரபஞ்ச வீஷ்ணுமெல்லாம்
 ஒருத்தவனே யோகியென்பா னவனாரூடன்
 உலகமெலாந் தானாவ துண்மையாகும்
 நிறுத்தவென்றால் நாசிகாக் கிரகவான்மா
 நிலைபுருவ மத்தியிலே நிஷ்டனாகிக்
 கருத்தழிந்து நின்றவிடம் சாக்ஷாத்காரம்
 கண்மூக்கு மத்தியிலே கண்டுபாரே.

(26)

பார்ப்பதற்கு நீண்டதுவாய் குறுகிவட்டம்
 பரிதிமதி யுதயமெனப் பளிங்காகாசம்
 தாப்பதற்கு மூன்றுசுழி பின்னாய்நிற்கும்
 சாக்கிரத்தி னடையாளந் தாக்கிப்பாரு
 சேர்ப்பதற்குச் சுழிமுனையென் றிதற்குநாமம்
 திரிகோணக் குண்டலியே சிவசொரூபம்
 காப்பதற்கு நடுநாடி யூடேசென்று
 கால்நிறுத்திப் பிடரிவழி கண்ணைப்பாரே.

(27)

புகண்டமகாரிஷி ஞானோபநிடதம் 32.

கண்ணான பிடரிமுது கோடுரந்தர்ம்
 கால்கூட்டிப் பார்த்தாலே தலைமேலாகும்
 விண்ணான பெருவெளிக்கு எரிணங்கிறநானால்
 விமோசனமாம் நிராலம்ப மெனத்தான்சொல்லும்
 ஒண்ணான யோகமல்லோ இந்தநிஷ்டை
 உபதேசம் பெற்றவர்க்கே உண்மையாகும்
 அண்ணாந்து பார்த்திருந்தால் வருமோனானம்
 அசபாமந் திரத்யானம் அறைகிறேனே. (28)

அறைகிறேன் அசபையெனும் பிராணான்மாவை
 அகண்டபரா பரத்தினுள்ளே ஐக்யஞ்செய்ய
 குறைவில்லை ஒங்கார மூலவட்டக்
 குண்டலியாய் நின்றிடத்திற் குணாதீதந்தான்
 நிறைகிறேன் நாசிகா ரந்த்ரவாயு
 நீக்காம லேகமாய் நிர்ணயித்துப்
 பறைகிறே னட்சரசா தனமுந்தள்ளிப்
 பந்தமற்ற மகாமோட்சப் பதிபெற்றேனே. (29)

பதிபுருவத் தடிமுனைக்கீ ழண்ணாக்கென்னும்
 பவளநிறம் போன்றிருக்குந் திரிகோணந்தான்
 துதிபெறுசிங் குவையுபஸ்த சுகந்தியாக
 சுபாவசா தனையினால் மவுனமாச்சு
 விதிலிகித பிராரத்வ கர்மம்போச்சு
 விடயபோ கத்தினிச்சை விட்டுப்போச்சு
 மதியெனுமோர் வாயுவது அமிர்தமாச்சு
 வஸ்துவதே காரணமா மகிமையாச்சே. (30)

மகிமையென்று யோகசா தனையினாலே
 மகாகாச நிருவிகற்ப வாழ்க்கையாச்சு
 அகமகமென் றாணவத்தை நீக்கலாச்சு
 அத்துவித பிரமசித்தா னந்தகாரம்
 சகளாதீ தங்கடந்து களாதீதத்தில்
 சாதித்தேன் தன்மயமாய்ச் சார்ந்துபோச்சு
 பகலிருளில் லாதவெளிக் கப்பாலாச்சு
 பந்தமற்ற மகாமோட்சு பதம்பெற்றேனே. (31)

பெற்றதனைச் சொல்லிவிட்டேன் வடநூல்பாஷை
 பிரித்துமூப்பத் திரண்டினிலே பிரமஞானம்
 தத்துவத்தைச் சொல்லிவைத்தேன் யோகியானால்
 சாதனைசெய் வானறிவான் சைதன்யத்தில்
 முத்தியடை வானதிலே நிருத்தஞ்செய்வான்
 மும்மூட்குத் துவமறிந்த மூர்த்தியாவான்
 நித்யமெனு முபநிடதப் பொருள்தான்சொல்லும்
 நிலவரத்தால் ியாகநிஷ்டை நிறைந்துமுற்றே. (32)

புகண்டர் ஞானோபநிடதம் 32.

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரைச் சேர்ந்த சுந்தரபாண்டியம் சாலிமகா ரிஷி
 கோத்திரம் குருவமூப்பனார் குமாரர் மாமுண்டி மூப்பனாரிடமிருந்து
 வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின் படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
குருவே துணை

புகண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 19.

பன்னுமே உப்புக் கட்டின் பருவத்தைச் சொல்லக் கேளு
மன்னுமே கூர்ப்பா நின்ற மலமது தேங்காய் மட்டும்
தென்னுமே அமுரி தானும் சிறந்தொரு படியே வார்த்து
உன்னுமே கலக்கிக் கிண்டி உருகவே ரவியில் வையே. (1)

வைத்ததோர் குளம்புக் குள்ளே மாட்டுற மருந்து கேளு
கைத்ததோர் உப்பு ரெண்டு கடியதோர் காரம் ரெண்டு
பைத்ததோர் காரத் தின்பின் பரிவுடன் சூடனாறு
ஐத்ததோர் வகையொன்றுக்கு அரைப்பலம் பொடித்துப்போடே (2)

போட்டதை யொன்றாய்க் கிண்டி புகழ்பெற ரவியில் வைத்து
மாட்டது அமுரி தானும் வ்ளமதாய்ப் படிய் தொன்று
ஈட்டது வுலர்ந்த பின்பு யீரஞ்சு தரமே வார்த்து
கூட்டது மிமுகு போலே கொடுஞ்சில்லும் ரெண்டாய்ச் செய்யே. (3)

செய்திடுஞ் சில்லுக் கொன்று சிறந்தொரு வோட்டில் வைத்துக்
கைத்திடுங் கட்டி யானாற் கல்லுப்புப் பதிப்பா யப்பா
வைத்திடு மேலே நீயும் மறுசில்லுப் போட்டு மூடி
தைத்திடும் சீலை சுத்தி தனிப்புடம் போட்டி டாயே. (4)

போட்டபின் உப்பை வாங்கிப் புகழ்பெற வருக்கிப் பாரு
ஆட்டபின் தெரித்து தானால் அப்பனே நீதான்கேளு
நீட்டிபின் வில்லை ரெண்டும் நேரவே அமுரி யாலே
தாட்டிபின் வில்லை செய்து தனியுப்பு வைத்துப் போடே. (5)

போடுநீ உப்புக் கட்டு போகாது தீய்க்கே அப்பா
நிடுநீ உறுகும் உப்பு நீட்டின தெல்லாங் கொல்லும்
ஆடுநீ வாத வித்தை அறுபத்து நாலுங் கட்டும்
தேடுநீ யல்ல வென்றாற் சேர்ந்துடன் தேறி யேறே. (6)

ஏறலாம் உப்பைத் தொட்டு எளிதாக யெவர்க்கு ம்ப்புடி
 கூறலா மென்றாள் தாயுங் கூறாதே யென்றா ஈசன்
 மாறலாம் பொன்னே யாகும் மகாசித்தி காய மாகும்
 தேறலாம் போதங் கண்டு செயமாகுங் காணுங் கானே. (7)

காணிந்த உப்பு வேதைக் கடியதோர் பலம் தொன்று
 பூணிந்தச் சாரங் கால்தான் புகழுறு காரங் கால்தான்
 தோணிந்த ரெண்டுக் கொக்கச் சுகம்படக் கெந்தி கூட்டி
 ஆணிந்த மூன்றைத் தானும் அமுரியா லரைத்து வையே. (8)

வைத்திட்ட வுப்பை மூசை வைத்துநீ யுருக்கும் போது
 கைத்திட்ட மரைத்த மூன்று காட்டிநீ வாங்கு வாங்கு
 தைத்திட்ட காரம் போடு தன்மையா மட்டுந் தானே
 ஐத்திட்ட உப்புத் தானும் அடுத்திட மயன மாமே. (9)

மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு மால்தே விக்கு
 மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடும் வீரத் துக்கு
 மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்திடு கெவுரி மேலே
 மயனமா முப்புத் தன்னை வளைந்து நீ சீலைக்குக் கட்டே. (10)

கட்டிய நாலை யுந்தான் கனலிலே வாட்டு வாட்டு
 அட்டியா யுருகி யுள்ளே அப்பனே மணியாய் நிற்கும்
 இட்டியே வரைந்த மற்ற யிசைந்தறு பத்துஞ் சாகும்
 மட்டியே கெவுரி மாட்ட வளமிது சத்துக் கானே. (11)

கானென்ற உப்பு வென்ன கவளிக்க நாகஞ் சாகும்
 கானென்ற உப்பு வென்ன கவளிக்க யீயஞ் சாகும்
 கானென்ற உப்பு வென்ன கவளிக்க மைந்தா கேளு
 கானென்ற உப்பு வென்ன கவளிக்கச் சுண்ணந் தானே. (12)

வேறு

தானென்ற உப்பாகுங் குருவாற்கேளு
 சாற்றுகிறேன் குதத்தைத் தலைதூக்காமற்
 கானென்ற உப்புஒன்று குதம்நாலும்
 கட்டியப்பா முலைப்பாலிற் கலந்துஆட்டு
 ஊனென்று வருட்டியதை யுண்டைபண்ணி
 உறவான காரத்தை மேலேபூசி
 வானென்ற வுமியிலே புடத்தைப்போட்டு
 வாங்கியே குகைக்குள்ளே வைத்துவூதே. (13)

புகண்டமகாரிஷி ஞான சூஸ்திரம் 19.

ஊதையிலே யிடைபோகா மணிபோகாது
 ஒடொத்த தொந்திக்கி வொருநூறென்று
 வேதையிலே வெகுசுருக்கு மேலாஞ்சுண்ணம்
 வெண்கலமும் பித்தளையும் ரசிதமாகும்
 பாதையிலே யொருகோடி வித்தையாகும்
 பாரப்பா வெள்ளியிட்டால் வெள்ளியாகும்
 போதையிலே பொன்னிட்டாற் பொன்னேயாகும்
 பொற்கொடிக்கு யீசனிது புகன்றவாறே. (14)

உப்பையே கட்ட வென்றால் ஒன்றிலு மாகா தப்பா
 உப்பையே புளியு முப்பும் உடனஞ்ச கூடிக் கொல்லும்
 உப்பையே கொண்டு தானும் ஓடலா மாட லாகும்
 உப்பையே மூல மூர்த்தி யுரைத்தவைஞ் ஞாறும் பாரே. (15)

பாரேநீ உப்பைக் கட்டப் பகருவேன் பாருள் ளோர்க்காய்
 நேரேநீ யிணங்கன் சுண்ணம் நேராக வெள்ளை கூட்டித்
 தாரேநீ வெள்ளை வார்த்துத் தாக்கியே அரைத்துக் கட்டி
 கோரேநீ யூதிப் போடு கொடுவெள்ளைச் சுண்ண மாமே. (16)

சுண்ணத்திற் பாதி தண்ணீர் சூட்டியே சூதந் தன்னை
 மண்ணுமே அரைத்துக் கொண்டு வகையான உப்புக் குள்ளே
 பண்ணிட்டுப் பிரட்டிக் காச்சி பாச்சியே குகையில் வைத்தே
 சுண்ணிட்டு ஊது ஊது கண்விட்டு ஆடும் பாரு. (17)

வைத்துநீ யெரிக்குங் குப்பி வாய்தனைத் திறந்து பின்னை
 பத்தியே சலாகை போடும் பருவமாம் பாரு பாரு
 கைத்துநீ சிகப்ப தானாற் கடுந்தீயை அவித்துப் போடு
 பொத்திய செந்தூ ரத்தாற் புகட்டிய முறையைக் கேளே. (18)

கேளுநீ நவலோ கத்திற் கெடிசகஸ் திரமே போடு
 வாழநீ உபர சத்தில் மாட்டுவைஞ் ஞாற்றுக் கொன்று
 தோளுநீ கல்லும் செங்கல் துடர்ந்திடப் பொன்னே யாகும்
 வேளுநீ யினியென் சொல்வேன் வேதையுங் காட்டிட் டேனே. (19)

புகண்டர் ஞான சூஸ்திரம் 19.

முற்றிற்று

உ

குருவே துணை

புகண்டமகாரிஷி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞானக்குறள் 16.

- சின்மயத்தைப் போற்றிச் சிவராஜ யோகத்தில்
நன்மை பராபரத்தை நாடு. (1)
- அண்ட முடிமீதி லங்கி ரவிமதியைக்
கண்டு தரிசித்தாற் கதி. (2)
- வலமிடமாய் நின்ற மதிரவியை மாறி
விலகா தடியினிற்பின் வீடு (3)
- அறுபத்து நால்யோக மவ்வளவுந் தள்ளி
யொருபொழுது முண்டுநிலை யோர். (4)
- உலகமே மாயமென வுன்மனதிற் கண்டு
நலமாக நாதனடி நம்பு. (5)
- சித்தர் பதினெண்மர் செய்கையிற் றோன்றாத
அத்தனரு ளும்புகண்டன் யான். (6)
- சொன்னே னறிந்து சுகமா யுலகோருக்
கெந்நாளும் வாழ்கவென்றே யான். (7)
- கண்ணுண் மணியாகிக் காரணமாய் நின்றான்
மண்ணு முயிர்பதியு மாறு. (8)
- விண்டேனே ஞானம் வெளியாக முப்பத்தி
ரண்டி லறிவீர் நலம். (9)
- நேத்திரத்தைக் காகம்போல் நிச்சயமாய் நிற்க
ஆத்துமத்தி லானந்த மாம். (10)

புகண்டமகாரிஷி ஞானக்குறள் 16.

உலகி லறிந்தோ ரொருநாளு மாளார்
பலநினைவை விட்டுநீ பார். (11)

கண்டோருஞ் சொல்லார் கருத்தாற் பெரியோரைத்
தொண்டுசெய்து பெற்ற சுகம். (12)

ஆதியிற் சொன்னவுய ரண்டமதை யெடுத்து
மாதுசிவன் பூசசெய்து வை. (13)

முப்பொருளைச் சுட்டு முழுதுமே நீறாக்கித்
தப்பாம லுண்டுநிலை சார். (14)

யோகமுடன் கற்ப முரைத்தேனீ ரெட்டில்
வேகமுடன் கண்டுணரு வீர். (15)

வாசிமுன்ன மைந்தா மருவு பிரமத்தில்
மோசம்வரா தென்குறள்முற் றும். (16)

புகண்டர் ஞானக்குறள் 16.

முற்றிற்று.

புகண்டமகாரிஷி ஞான சாஸ்திரங்கள் நம்மிடம் அனேகம் ஒலை
ஏட்டுப்பிரதிகளிருக்கிறது அவைகளை அடுத்த பதிப்பில் அச்சிட்டு
வெளியிடக்கூடும்.

சதுரகிரி மாலுற்று இராமகிரி சாமியாரிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்
பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

— — — — —

உ

குருவே துணை

வகுளிநாதரென்றும்

மௌனச்சீத்தர் ஞானம் 8.

சொல்லவொண்ணா விராட்பிரம வஸ்துவாகி
 சுத்தசின் மயமாகிச் சோதியாகி
 அல்லலிலா அடியாகி நடுவுமாகி
 அந்தமுமாய் அனாதியுமாய் அகிலமாகி
 வெல்லுதற்கு மரிதாகி விண்ணுமாகி
 விண்டுவன்னி யப்புவுமாய் விளங்குகின்ற
 நல்லதொரு மவுனசித்தாய் நாடிநின்ற
 நாதாந்த மனோமணியாள் பாதங்காப்பே.

வணங்குதற்கு எட்டுரெண்டும் அறியவேணும்
 மகத்தான வித்தையிது சிவயோகிக்காம்
 இணங்குதற்குக் குருவேணும் யில்லாவிட்டால்
 என்னுல்தா மின்னாலா மெட்டுக்குள்ளே
 குணங்காமற் சொல்லிவைத்தேன் அகாரபீசம்
 கூடிநின்ற உகாரமல்லோ சத்திபீசம்
 அணங்கினுக்குத் தானுரைத்தா ரீசனன்று
 ஆச்சரியம் அகாரத்தி லடங்கிப்போச்சே. (1)

அடங்கிநின்ற மகாரமல்லோ மவுனதீட்சை
 ஆதாரங் கடந்துநின்ற ததுவுந்தக்கில்
 சடந்தனைக்கொண் டாகாசங் கலந்துபோச்சு
 தாரகப்பிர் மக்கியானம் சார்வதாச்சு
 துடந்தேறிப் பார்த்தாக்கா லிதுவேமுத்தி
 தூலமதைப் பார்ப்பவர்க்குச் சொரூபமில்லை
 குடந்தனக்கு வாகாசம் நீராகாசத்தைக்
 .கூட்டுகின்ற தன்மையல்லோ கொழுகிப்பாரே. (2)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8.

பாரப்பா என்மகனே மகாரகுட்சம்
 பலித்தாக்கால் யோகியென்றே பகரலாகும்
 சேரப்பா அகாரத்தில் உகாரங்கூட்டு
 சிகாரத்தில் வகாரத்தைச் சேர்த்துப்போடு
 நேரப்பா அரியெழுத்துக் குயிர்தான்சீவன்
 நின்றவிடம் நகாரத்தில் மூலங்காணும்
 பேரப்பா உகாரமென்ற பிரணவத்தாற்
 பேச்சான சீவகளை பிறக்குந்தானே. (3)

தானென்ற மூலத்தில் வாசியாட்டம்
 சதாசிவனார் பீடமதிற் புக்கித்தானால்
 ஊனென்ற சடம்போச்சு கற்பூரதேகம்
 உந்தனுக்கு வாச்சுதடா யீசன்வாழ்க்கை
 நானென்ற ஆணுவத்தை நீற்றவென்றால்
 நகாரமென்ற கீழாணி வேரைத்தள்ளு
 பானென்ற அகாரமுனை ஊடுதாக்கு
 பனிரண்டுக் குள்ளடங்கிப் பதிவுள்ளாச்சே. (4)

உள்ளாகச் சிகாரவன்னி பத்திற்கொண்டால்
 ஓடாமற் பிரணவம்வந் தொட்டிக்கொள்ளும்
 தள்ளாமல் ஓரெழுத்து மகாரமப்பா
 சகஸ்திரத்தெண் மலர்க்குள்ளாய்ச் சார்ந்துகொள்ளும்
 விள்ளாதே மேற்கொண்டால் துவாதசாந்தம்
 வெட்டவெளிக் குள்ளான ஞானமாச்சு
 துள்ளாட்டம் ஏதுமில்லை புருவமையச்
 சுழிக்குள்ளோ ரெழுத்தறிந்தால் துரியமாச்சே. (5)

துரியமென்ற வகாரத்தை மாறியேற்றச்
 சுடரான சிகாரமதே சோதியாகும்
 அறியெழுத்துக் குள்ளாக நத்தாநிற்கும்
 ஐந்தெழுத்தும் ஆறெழுத்தி லடங்கிநிற்கும்
 எரியெழுத்தைப் பற்றிநின்றால் ஈ-ஊ-ஏ-ஓம்
 எட்டெழுத்தும் விட்டெழுத்துக் கேறாதையா
 குரியிருக்கும் இடத்திலொரு வகையதாகக்
 குற்றெழுத்தைப் போற்றிவிட்டாற் குருவிதாச்சே. (6)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8.

245

குருவிருக்கும் இடந்தானே புருவமையம்
 கூடும்வலக் கண்தானே சிவமதாச்சு
 திருவிருக்கும் மவுனத்தி லிருந்தமார்க்கம்
 செயல்காட்டிச் சொல்வதற்கு அறிவேஆசான்
 தருவிருக்குஞ் சொற்படிநீ நடந்துகொண்டால்
 தானவனே தானாகித் தனியனாவான்
 வருவெடுத்தா லாவதென்ன பலனேவிந்து
 ஒன்பதுநெற் பிரமாணம் ஊடுதாக்கே. (7)

தாக்கப்பா யிடக்கண்வலக் கண்ணுஞ்சேரும்
 சச்சிதா னந்தவன்னி தானேயேகும்
 மூக்கிலே ஓடாது சுத்தம்பாரார்
 முத்தியென்ன நெற்றிக்கண் உள்ளேநிற்கும்
 நாக்கிலே பூரியரி யாததுண்டோ
 நாவில்ரெண்டு மூவில்ரெண்டு ஞானயோகம்
 பாக்கியங்கள் செய்வதற்கு மகாரதிட்சை
 பலிக்குமடா யிருநான்கு பாடல்முற்றே. (8)

மௌனச்சித்தர் ஞானம் 8

முற்றிற்று.

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் ஒத்தத்தெரு வெங்கடாச்சல
 ஐயரவர்களிடம் வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம்
 அச்சிடலானது.

— — — — —

௩

உ

குருவே துணை

வகுளிநாதரென்னும்

மௌனச்சீத்தர் பாடல்

குறவஞ்சிப்பா

ஆதிபெருஞ் சோதிதனை யனுதினமும்நாடி
ஐயர்பதந் தேடிக்கொண் டருள்பெறவேபாடி
சோதியெனும் மனோன்மணியா ளருளதனைப்பெற்றுச்
சுகருடைய பாதமதை மனந்தனிலே யுற்று. (1)

ஆங்காரந் தனையடக்கி யருள்நிலையைநோக்கி
அரியபுவ னங்களெல்லாம் அறியமனதாக்கி
பாங்காகப் பெரியோர்கள் பாதமதுபணிவோம்
பத்தியொடு போகநிஷ்டை நித்தியமும்புரிவோம். (2)

பேய்க்குணத்தைச் சுட்டலவோ பிர்மநிலைகண்டோம்
பிரமபதி தான்கடந்து சுழிமுனையுட்கொண்டோம்
நாய்போலே அலையாமல் நாமிருந்தோம்தவசில்
நல்லதொரு ஆங்காரம் மடக்கிமிகப் பவுசாய். (3)

வஞ்சகமாம் வாழ்வைநம்பிச் சஞ்சலங்க ளடையோம்
மகத்தான மகரிஷிகள் பதங்காணச் சடையோம்
பஞ்சமா பாதகரை யொருநாளும்பாரோம்
பாவவினை பற்றறுத்தோர் சிநேகிதங்கள் மறவோம். (4)

ஆயிரம்பேர் சித்தருடன் அனுதினமும்பாடி
ஆனந்தத் திருநடன மாடுவமேகூடி
தாயியுமை மனோன்மணியாள் எனக்குசொன்னசித்தைத்
தானறிந்து நடந்துகொள்வோம் பெரியோரையடுத்தே. (5)

மௌனச்சித்தர் பாடல்

247

நிலையைக்கண்டு கொள்வதற்கு நினைந்துருகிவாடி
நிர்மலமா யையன்பதம் தினந்தினமுந்தேடி
கலையறிந்து வாசியையுங் கட்டுடனேபிடித்தோம்
கனலெழுப்பி மூலமதைச் சுகமுடனேபடித்தோம். (6)

ஊனுறக்கம் நீக்கியல்லோ யோகநிஷ்டை புரிந்தோம்
உற்றாரைப் பற்றறுத்து மலைகுகையி லிருந்தோம்
காணுதற்கு மெட்டாத பரவெளியைக்கண்டோம்
கற்பமது சாப்பிட்டு உடல்வளர்த்துக் கொண்டோம். (7)

தந்தைதாயார் சுற்றமொடு தளர்ந்துவுற வாடோம்
தவநிலையைப் பெற்றுணராச் செய்கைதனைத்தேடோம்
விந்தையுடன் ஞானமதை மேன்பாடாய்த்தெரிந்தோம்
மேலான பரவெளியி னுருள்தனை யறிந்தோம். (8)

நாசிநுனி வழியதனில் நாட்டமதைத் தெரிந்தோம்
நல்லதொரு மூலவட்டம் சுழினையதையறிந்தோம்
வாசியேற்ற வகையறிந்து ஆசைகளையறுப்போம்
வையகத்தின் செய்கைதன்னை வமுவாமல் மறுப்போம். (9)

சத்திசக்ர பீடமேறிச் சுத்தவெளியைக் கண்டோம்
சகலமும்பர வெளியென்றெண்ணி மனமதனிற் கொண்டோம்
சித்திபெற்ற முத்தர்களை யெத்தினமுமறிவோம்
சீவகலை யின்னதென்று நாட்டமுடன் தெரிவோம். (10)

தொண்ணுத்தாறு தத்துவத்து ரைத்தனங்கைக் கொண்டோம்
துய்யபர வெளிதனிலே அய்யர்பதங்கண்டோம்
விண்ணுலகு இன்னதென்று அறிந்துக் கொண்டேன்யானே
மேலான பரவெளியி னொளியைக்கண்டுதானே. (11)

நானென்ற ஆணுவத்தை நயந்தறுத்து விடுத்தேன்
நன்மைபெற்றுக் குகைதனிலே வாழ்ந்திருக்கஅடுத்தேன்
தானென்ற கெருவமதைத் தணித்து விட்டுவந்தோம்
தவமேதான் கெதியென்று சரவழியிலுகந்தோம். (12)

மௌனச்சித்தர் பாடல்

முற்றிற்று

ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர் வாழைக்குளம் வெங்கடாசலமையரவர்களிடம்
வாங்கிய ஏட்டுப்பிரதியின்படி இந்த சாஸ்திரம் அச்சிடலானது.

உ
குருவே துணை

சூதமகாமுனி திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஞான சூஸ்திரம் 14.

உண்மையெனும் பொருளாய்க்கண் மணியதாகி
 யொளிவாகி மண்ணும்விண் ணெங்குமாகி
 ஒண்மையெனும் சித்தர்முத்தர்க் குரியதாகி
 உற்றகழி முனையில்முச் சுடருமாகி
 வண்மையெனும் ஆதார மூலமாகி
 மாசற்ற பிரணவத்தின் சொரூபமாகி
 பெண்மையெனும் வடிவாகிச் சீவனாகிப்
 பேரான மௌனகுரு பாதங்காப்பே. (1)

அரிதான மாந்தருக்கு ஞானமார்க்கம்
 அறைகிறேன் நிறைநிறையா யோர்ந்துபாரு
 சரியையென்ற படிகடந்தால் கிரியைசேர்க்கும்
 தன்மையாய் கிரியைவிட்டால் யோகமாகும்
 விரிவான யோகம்விட்டுச் சென்றால்ஞானம்
 வினையமுடன் கண்டறிந்தால் முத்தியாகும்
 தெரிவாய்நீ மெய்ஞ்ஞான போதத்தன்னைச்
 செப்புகிறேன் புலனதனைப் பரத்திற்சேரே. (2)

சேரப்பா கருவான முடியின்மீது
 சென்றேவெண் டாமரையின் பீடங்கண்டு
 காரப்பா மனம்வேறு வழிசெல்லாமல்
 கனகமய மானபூ ரணத்தைநாடி
 ஆரப்பா காண்போர்க்கு மவுனமாச்சு
 அடுத்திடவே யோகமது போதமாச்சு
 நேரப்பா தலமெங்கும் வாசிசெல்லும்
 நிலையான கீதவொலி கேட்குந்தானே. (3)

தானான வருவல்லோ சத்தியாச்சு
 தனியான வம்பலந்தான் சொருபமாச்சு
 வேனான உருவருவு மற்றதாயி
 விளங்குகின்ற முச்சுடரின் ரூபமாகி
 வானான பரையுடனே சதாசிவன்றான்
 வானவெளி தனில்வாய்வு வன்னிதோன்றி
 தேனான அதிலிருந்து மனந்தான்தோன்றிச்
 சித்தான அண்டபிண்ட மறிவாம்பாரே. (4)

அறிவல்லோ மெய்ஞ்ஞானக் கருவதாகும்
 அஞ்ஞானம் தவிர்க்கவென்றா லறிவுவேணும்
 அறிவாலே சுழிமுனையைக் காணவேணும்
 அன்னையென்ற வாலைபதம் பணியவேணும்
 அறிவாலே குருபதத்தைப் போற்றவேணும்
 அண்டமுடி மீதிற்சென் றேறவேணும்
 அறிவாலே சோதிதனை யறியவேணும்
 அதன்பின்பு முத்தியென்ற பேச்சுண்டாச்சே. (5)

உண்டான பூமிநான் முகனுமாச்சு
 உற்றபுனல் விட்டுணுவென் றுறுதியாச்சு
 பண்டான அக்கினிசங் காரனாச்சு
 பலமுடைய வாயுவல்லோ மயேசனாச்சு
 கண்டான வெளிசதா சிவனுமாச்சு
 கருவான பூதமல்லோ வருவதாச்சு
 தொண்டான தொழில்புரிந்தால் பெரியோர்தானும்
 சூட்சுமதைச் சொல்லுதற்கு அஞ்சுவாரே. (6)

அஞ்சுவா ரிதையறியா வீணர்தானும்
 அநேகசித் தறிவனென வெளிகிளம்பி
 பஞ்சபொதி யானதொந்தி வயின்பிழைக்கப்
 பாசாங்கு மேசெய்து மயங்கச்செய்வான்
 கெஞ்சுவான் பல்லெல்லாம் வெளியேதோணக்
 கெம்பீர மானசொல்லை நம்பிடாமல்
 பிஞ்சுகா யாகிபழங் கனிரசம்போல்
 பேதமுள்ள மனந்தனையு முருகச்செய்யே. (7)

குதமகாமுனி ஞான சூஸ்திரம் 14.

செய்தபின்பு தனியாய்ப்பூ ரணத்தைப்பாரு
 சேட்டைசெய்யுந் தத்துவங்க ளொடுக்கம்பாரு
 உய்யவே மனந்தன்னை யறிவிற்கேரு
 உற்றுநின்ற வொளிகாணத் திடந்தான்வேணும்
 வையமிசை பிங்கலைதா னிரவியாகும்
 மகத்தான யிடகலையும் மதிதானாகும்
 துய்யஒங் காரமதன் மத்திநிற்கும்
 சுத்தகலை யிரண்டொன்றாய்ச் சேரும்போதே. (8)

போதப்பா விட்டகுறை விந்தினாலே
 புகழுடைய ஞானம்வந் தெய்தும்பாரு
 நீதப்பா மதியமுத மதனையுண்ணு
 நேரான வழியைவிட்டால் வருத்தங்காணும்
 ஒதப்பா விண்ணமுதம் விந்தாற்சிந்தும்
 உற்றவிடங் கண்டாலே கிட்டுமப்பா
 சேதமதாய்ப் பொங்கவிட்டா லொன்றுமில்லை
 திடமாகக் கண்டுண்டு தெளிந்துபாரே. (9)

பாரப்பா மனந்தானே அறிவிற்கூடப்
 பஞ்சபூ தந்தானுஞ் செழிக்கும்பாரு
 சீரப்பா பொய்யைவிட்டு மெய்யைப்பற்றச்
 செங்கதிரோன் மதிகோடி யொளியுமாகும்
 நேரப்பா சொல்நிலையும் நினைப்புமற்று
 நிலையான வமுதமது மதியில்வீழும்
 சேரப்பா மாளாத வழியிற்சேர்க்கும்
 தியங்காதே பூரணத்தைக் கண்டுசெல்லே. (10)

செல்லப்பா வுரைக்கவொண்ணாச் சொரூபமாகி
 சுத்தமொடு மவுனமா யரூபமாகி
 சொல்லப்பா பகலிரவு மற்றதாகி
 துரியாதீ தத்தினிலே நடனமாகி
 வல்லதொரு பரையுடனே பரனுமாகி
 மகத்தான நிற்குணமாய் நின்றசத்தி
 நிலல்பப்பா சதாசிவன்றா னுலகமாச்சு
 நேரான கருக்குருவைப் பொருதிப்பாரே. (11)

பொருதியதோர் மேகநாதக் குளிகைதன்னைப்
 புகழ்ச்சியுட னேயிரைப்பேன் பெரியோர்முன்பு
 கருதியதோர் வெண்காரம் சாதிலிங்கம்
 கனமான சிவதைவேர் வசம்புகுக்கு
 நிருதியதோர் இந்துப்பு வாய்விளங்கம்
 நேரான ஓமமொடு பெருங்காயந்தான்
 விருதியதோர் காட்டாம ணக்கன்வேரும்
 வினையமுடன் றானெடுப்பாய் பலமொன்றாமே. (12)

பலமொன்றாய்ப் பார்த்தெடுத்துக் கல்வத்திட்டுப்
 பண்பான மைபோல அரைத்தெடுத்துப்
 பெலமான சரக்கிடைநேர் வாள்நூக்கிப்
 பிரியமுடன் சம்பளத்தின் சாற்றினாலே
 கலனேக விடாமலேநன் றாகவாட்டிக்
 கண்ணிலிடும் மைபோல வானபின்பு
 நலமாக வழித்தெடுத்துக் குன்றியைப்போல்
 நயனமென வருட்டியொரு குழலில்வையே. (13)

குழலில்வைத் தாதிபரை தியானஞ்செய்து
 குறிப்பறிந்து குளிகையொன் றிரண்டளிக்க
 விழலான குன்மமொடு குளீர்கரங்கள்
 விதிவயிற்றி லேநிற்குந் திரைகள்வாதம்
 உழலான பித்தநீர் சோகைப்பாண்டு
 உற்றவித கூடியரோகம் வயின்வலித்தல்
 தழலான அசீரணம்பல் கனத்தநோயைத்
 தப்பாமல் நீக்கிவிடுந் தனித்துப்பாரே.

சூதமுனிவர் ஞான சூஸ்திரம் 14.
முற்றிற்று

இப்பாகத்தில் அச்சிட்டிருக்கின்ற சாஸ்திரங்களில் மறைபொருள் உரைத்துள்ள இரகசியங்கட்குத் திறவு கோலாகத் தெளிவித்திருக்கின்ற ஞானசாஸ்திரங்களை அடுத்தபாகத்தில் வெளியிட்டிருக்கிறோம். அதனைக் கண்ணுற்றால் நன்கு விளங்கும்.

